

**RECUILL DELS
TRACTATS I ACORDS
INTERNACIONALS
VIGENTS AL
PRINCIPAT D'ANDORRA**

MINISTERI
D'AFERS EXTERIORS

2016

Govern d'Andorra

**RECALL DELS TRACTATS I ACORDS
INTERNACIONALS VIGENTS
AL PRINCIPAT D'ANDORRA**

2016

Govern d'Andorra

RECULL DELS TRACTATS I ACORDS INTERNACIONALS VIGENTS AL PRINCIPAT D'ANDORRA 2016

Primera edició: abril de 2017

Dipòsit legal: AND. 118-2017

ISBN: 978-99920-0-819-5

© Ministeri d'Afers Exteriors. Govern d'Andorra

Coordinació editorial a cura del Ministeri d'Afers Exteriors

Maquetació i impressió: Impremta Solber

Cap part d'aquesta publicació, inclòs el disseny de la coberta, no pot ser reproduïda, emmagatzemada ni transmesa de cap manera ni per cap mitjà (elèctric, químic, mecànic, òptic, de gravació o bé de fotocòpia) sense autorització prèvia del Ministeri d'Afers Exteriors del Govern d'Andorra.

**RECULL DELS TRACTATS I ACORDS
INTERNACIONALS VIGENTS
AL PRINCIPAT D'ANDORRA**

2016

ÍNDEX	5
PRESENTACIÓ	9
PRIMERA PART	13
I. TRACTATS MULTILATERALS	
I.1 DRET PENAL	
Conveni sobre la cibercriminalitat	17
Protocol addicional del Conveni sobre la cibercriminalitat, relatiu a la incriminació d'actes de caràcter racista i xenòfob comesos per mitjà de sistemes informàtics.	53
I.2 COOPERACIÓ JUDICIAL	
Conveni relatiu a la tramesa i la notificació a l'estranger d'actes judici- als i extrajudicials en matèria civil o comercial.	63
Conveni sobre l'obtenció de proves a l'estranger en matèria civil o co- mercial.	79
I.3 FISCALITAT	
Conven relatiu a l'assistència administrativa mútua en matèria fiscal esmenat pel Protocol de 2010	95
I.4 PROTECCIÓ INTERNACIONAL DEL MEDI AMBIENT	
Acord de París.	119
II. TRACTATS BILATERALS	
II.1 FISCALITAT	
Acord entre el Govern del Principat d'Andorra i el Govern de la Repú- blica Italiana per a l'intercanvi d'informació en matèria fiscal	145

Conveni entre el Principat d'Andorra i la República de Portugal per evitar la doble imposició i prevenir l'evasió fiscal en matèria d'impostos sobre la renda	157
Protocol del Conveni entre el Principat d'Andorra i la República de Portugal per evitar la doble imposició i prevenir l'evasió fiscal en matèria d'impostos sobre la renda	181
Conveni entre el Principat d'Andorra i el Principat de Liechtenstein per evitar la doble imposició i prevenir l'evasió fiscal en matèria d'impostos sobre la renda i el patrimoni	185
Protocol del Conveni entre el Principat d'Andorra i el Principat de Liechtenstein per evitar la doble imposició i prevenir l'evasió fiscal en matèria d'impostos sobre la renda i el patrimoni.	206
Acord entre el Principat d'Andorra i la Unió Europea relatiu a l'intercanvi automàtic d'informació sobre comptes financers per millorar el compliment fiscal internacional	211
SEGONA PART	273
I. TRACTATS MULTILATERALS	
I.1 ESPORT	
Esmena de l'Annex del Conveni contra el dopatge i de l'Annex I i de l'Annex II del Conveni internacional contra el dopatge en l'esport	277
I.2 DRET INTERNACIONAL PRIVAT	
Llista dels països amb els quals el Principat d'Andorra pot aplicar el Conveni sobre els aspectes civils del segrest internacional de menors de conformitat amb els quals disposen els apartats 4 i 5 de l'article 38 del Conveni	301
Llista esmenada de les autoritats competents per lliurar la postil·la de conformitat amb el que disposa l'article 6 del Conveni pel qual se suprimeix l'exigència de legalització dels documents públics estrangers.	305

I.3 DRET PENAL

Renovació de la reserva del Principat d'Andorra referida als articles 7 i 8 del Conveni penal sobre la corrupció	309
--	-----

II. TRACTATS BILATERALS

II.1 FISCALITAT

Entrada en vigor de l'Acord entre el Govern del Principat d'Andorra i el Govern de la República de Corea per a l'intercanvi d'informació en matèria fiscal	315
--	-----

III. RELACIONS AMB LA UNIÓ EUROPEA

Modificació de l'Annex de l'Acord monetari entre el Principat d'Andorra i la Unió Europea	321
---	-----

El Recull dels tractats i acords internacionals vigents al Principat d'Andorra 2016, que publica el Ministeri d'Afers Exteriors, inclou en la primera part de l'edició d'enguany sis convenis, un protocol addicional i tres acords. A la segona part, com és habitual, trobem les esmenes als convenis dels quals Andorra ja forma part i l'entrada en vigor d'acords signats en anys anteriors.

El contingut de la publicació està estructurat tenint en compte l'àmbit temàtic dels convenis signats amb alguns organismes internacionals i dels acords firmats per Andorra amb diversos estats durant l'any 2016. La presentació d'aquests instruments internacionals inclou la data i el lloc d'adopció, la data de l'adhesió o de la ratificació segons escaigui i la data d'entrada en vigor per a Andorra. Quan escau, hi figura la menció No està en vigor.

Els convenis, els acords i els protocols que figuren en aquesta edició pertanyen a àrees diverses com: el dret penal, la cooperació judicial, la fiscalitat, la protecció del medi ambient, l'esport, el dret privat o la relació amb la Unió Europea.

L'adopció d'aquests acords respon de forma unívoca a les grans tendències internacionals de lluita contra la delinqüència transnacional, de cooperació en matèria fiscal, de lluita contra el canvi climàtic o de lluita contra el dopatge, les quals tenen impacte a escala mundial.

El Principat d'Andorra, conscient de la necessitat de disposar d'instruments jurídics de cooperació internacional en matèria penal que tinguin en compte les exigències específiques de la lluita contra la criminalitat en el ciberespai, ha signat i ratificat el Conveni sobre la cibercriminalitat i el Protocol addicional. El nostre país ha actualitzat el contingut del Codi penal per adaptar-se a les exigències del desplegament normatiu i la tipificació penal que disposen aquests dos instruments jurídics, i per afavorir la cooperació internacional i treballar amb definicions harmonitzades i amb unes bases comunes amb altres estats i les seves autoritats.

La cooperació judicial internacional és una eina fonamental per al bon funcionament de la nostra justícia en particular i de la mundial en general. Andorra, amb la finalitat de disposar dels mitjans adequats a fi de facilitar la transmissió i l'execució de les comissions rogatòries i, sobretot, de simplificar i accelerar els processos judicials en matèria civil, s'ha adherit a dos convenis: el Conveni relatiu a la tramesa i la notificació a l'estranger d'actes judicials i extrajudicials i el Conveni sobre l'obtenció de proves a l'estranger; ambdós, en matèria civil o comercial. Aquests dos convenis constitueixen un marc

jurídic de referència que ofereix solucions als problemes legals concrets que sorgeixen en les relacions transfrontereres civils i comercials entre persones físiques i entitats jurídiques.

En el marc de la fiscalitat, el nostre país ha signat i ratificat un conveni clau: el Conveni relatiu a l'assistència administrativa mútua en matèria fiscal, esmenat pel Protocol del 2010. Es tracta d'un instrument multilateral que ofereix totes les eines possibles de cooperació administrativa entre els estats per combatre l'evasió i el frau fiscal. El Conveni ha esdevingut el nou estàndard internacional per a l'intercanvi d'informació i l'instrument d'aplicació de l'OCDE per a l'intercanvi d'informació automàtic en l'àmbit tributari. Amb la ratificació d'aquest Conveni, Andorra mostra el seu compromís de progressar cap a una major cooperació en la transparència fiscal internacional, afavorint l'intercanvi d'informació entre autoritats mitjançant els processos que preveu el Conveni per als diversos tipus d'assistència: amb sol·licitud prèvia, automàtica i espontània.

Un segon conveni clau en l'àmbit mundial ha estat l'Acord de París, que el Principat d'Andorra, reconeixent la necessitat de donar a escala internacional una resposta eficaç i progressiva a l'amenaça urgent del canvi climàtic, ha signat i ratificat, i que té com a principal objectiu assegurar el desplegament del Conveni marc de les Nacions Unides sobre el canvi climàtic en el moment que el Protocol de Kyoto cessi d'aplicar-se. El nostre país, igual que tots els estats que han ratificat aquest Acord, ha pres consciència dels perills que representa per a la nostra biosfera l'acceleració dels fenòmens d'escalfament. Per això, Andorra ha començat a treballar per contribuir a situar l'augment de l'escalfament global per sota de 2 graus centígrads d'aquí al 2023, amb l'Observatori Pirinenc del Canvi Climàtic de la Comunitat de Treball dels Pirineus, per fer front als impactes negatius del canvi climàtic i promoure el desenvolupament sostenible a escala del massís pirinenc.

En l'àmbit bilateral de la fiscalitat, el nostre país ha signat i ratificat un acord amb Itàlia per a l'intercanvi d'informació en matèria fiscal. Amb aquest nou acord ja són 24 els que ha ratificat Andorra per així, dins del marc de la cooperació internacional, continuar implementant i assolint els estàndards de l'OCDE en matèria de transparència de l'activitat financera al Principat. A més, a la segona part del recull ressenyem l'entrada en vigor de l'Acord entre el Principat d'Andorra i la República de Corea.

El nou marc fiscal andorrà ha permès negociar acords bilaterals amb diversos països per evitar la doble imposició. Aquests convenis són essencials per

garantir un marc de seguretat jurídica per a totes les empreses andorranes que vulguin prestar serveis a l'estranger i per a les empreses estrangeres que vulguin fer inversions a Andorra, per al conjunt dels sectors econòmics, per facilitar el desenvolupament del sector de serveis i per refermar el procés d'obertura econòmica del país. Per negociar aquests acords s'utilitza el model de conveni fiscal de l'OCDE que distribueix les competències fiscals entre el país de residència i el país d'origen de les rendes i estableix que el país de residència elimini la doble imposició, si escau, i alhora s'hi inclouen les particularitats dels països que signen el conveni. Durant el 2016 s'han ratificat dos convenis per evitar la doble imposició i prevenir l'evasió fiscal, l'un amb Portugal i l'altre amb Liechtenstein.

També en matèria de fiscalitat, el nostre país ha signat i ratificat l'Acord entre el Principat d'Andorra i la Unió Europea relatiu a l'intercanvi automàtic d'informació sobre comptes financers per millorar el compliment fiscal internacional. Aquest instrument jurídic esmena l'Acord signat el 2004 entre Andorra i la Comunitat Europea sobre la fiscalitat de rendiment de l'estalvi per adaptar-lo als nous estàndards internacionals de transparència en matèria fiscal i comporta, com a tret essencial, el compromís d'intercanviar informació de manera automàtica sobre els comptes financers dels seus residents respectius.

En la segona part del recull, en l'àrea de l'esport va entrar en vigor, el gener del 2016, la llista de prohibicions del 2016 que correspon a les esmenes aprovades anyalment de l'annex del Conveni contra el dopatge del Consell d'Europa i de l'annex I del Conveni internacional contra el dopatge en l'esport de la Unesco. També presentem la versió revisada de les normes internacionals per autoritzar l'ús amb finalitats terapèutiques (AUT), de l'annex II del Conveni internacional contra el dopatge en l'esport de la Unesco, que van entrar en vigor el 14 de març del 2016.

En matèria del dret internacional privat i en relació amb el Conveni sobre els aspectes civils del segrest internacional de menors, presentem la llista actualitzada, en data 31 de desembre del 2016, dels països que han acceptat l'adhesió del nostre país i amb els quals Andorra pot aplicar el Conveni.

En aquest apartat, també donem a conèixer la llista actualitzada de les autoritats competents per lliurar la postil·la de conformitat amb el que disposa l'article 6 del Conveni pel qual se suprimeix l'exigència de legalització dels documents públics estrangers.

En l'àmbit del dret penal, el nostre país ha renovat la reserva referida als articles 7 i 8 del Conveni penal sobre corrupció, en què Andorra declara que qualificarà els actes als quals fan referència els dits articles com a delictes penals únicament si aquests delictes entren en el marc de les definicions que figuren en el Codi penal del Principat d'Andorra.

Finalment, en el marc de les relacions del Principat d'Andorra amb la Unió Europea, presentem la modificació de l'annex de l'Acord monetari entre el Principat d'Andorra i la Unió Europea. L'Acord monetari preveu que anualment aquest annex s'ha d'actualitzar a fi de tenir en compte els nous actes jurídics i normes de la Unió Europea pertinents, així com les modificacions aportades als textos existents en els àmbits de l'Acord.

Des del Ministeri d'Afers Exteriors desitgem que aquesta edició 2016 de la col·lecció del recull dels tractats i acords internacionals conclusos per Andorra continuï sent una eina que faciliti als poders públics, als professionals i a tots els ciutadans el coneixement de les obligacions internacionals assumides pel Principat d'Andorra.

Gilbert Saboya Sunyé
Ministre d'Afers Exteriors

PRIMERA PART

TRACTATS I ACORDS INTERNACIONALS, CONCLUSOS L'ANY 2016

I. TRACTATS MULTILATERALS

I.1 DRET PENAL

CONVENI SOBRE LA CIBERCRIMINALITAT

BUDAPEST, 23 DE NOVEMBRE DE 2001

Ratificació: 16 de novembre de 2016

Entrada en vigor: 1 de març de 2017

PREÀMBUL

Els estats membres del Consell d'Europa i els altres estats signataris,

Considerant que l'objectiu del Consell d'Europa és d'aconseguir una unió més estreta entre els seus membres;

Reconeixent l'interès d'intensificar la cooperació amb els altres estats part del Conveni;

Convençuts de la necessitat de dur a terme, prioritàriament, una política penal comuna destinada a protegir la societat de la criminalitat en el ciberespai, especialment amb l'adopció d'una legislació apropiada i la millora de la cooperació internacional;

Conscients dels canvis profunds generats per la digitalització, la convergència i la globalització permanent de les xarxes informàtiques;

Preocupats pel risc que les xarxes informàtiques i la informació electrònica siguin utilitzades també per cometre delictes penals i que les proves d'aquests delictes siguin emmagatzemades i transmises mitjançant aquestes xarxes;

Reconeixent la necessitat d'una cooperació entre els estats i la indústria privada en la lluita contra la cibercriminalitat, i la necessitat de protegir els interessos legítims en la utilització i el desenvolupament de les tecnologies de la informació;

Estimant que una lluita ben portada contra la cibercriminalitat requereix que la cooperació internacional en matèria penal sigui incrementada, ràpida i eficaç;

Convençuts que aquest Conveni és necessari per prevenir els actes que atempten contra la confidencialitat, la integritat i la disponibilitat dels sistemes informàtics, les xarxes i les dades, així com la utilització fraudulenta d'aquests sistemes, xarxes i dades, i assegurar la incriminació d'aquestes conductes, tal com es descriuen en aquest Conveni, i l'adopció de poders suficients per permetre una lluita eficaç contra aquests delictes penals, facilitant-ne la detecció, la investigació i la persecució, tant en l'àmbit nacional com en l'internacional, i preveient disposicions materials amb vista a una cooperació internacional ràpida i fiable;

Tenint en ment la necessitat de garantir un equilibri adequat entre els interessos de l'acció repressiva i el respecte dels drets humans fonamentals, tal com els garanteix la Convenció per a la salvaguarda dels drets humans i de les llibertats fonamentals del Consell d'Europa (1950), el Pacte internacional relatiu als drets civils i polítics de les Nacions Unides (1966), així com altres Convenis internacionals aplicables en matèria de drets humans, que reafirmen el dret a defensar les pròpies opinions, el dret a la llibertat d'expressió, incloent-hi la llibertat de

recerca, d'obtenció i comunicació de la informació i idees de tot tipus, sense consideració de frontera, així com el dret al respecte de la vida privada;

Conscients igualment del dret a la protecció de les dades personals, tal com s'especifica, per exemple, en el Conveni de 1981 del Consell d'Europa per a la protecció de les persones respecte del processament automatitzat de les dades de caràcter personal;

Considerant la Convenció de les Nacions Unides sobre els drets de l'infant (1989) i el Conveni de l'Organització Internacional del Treball sobre les pitjors formes de treball dels infants (1999);

Tenint en compte els convenis existents del Consell d'Europa sobre la cooperació en matèria penal, com també altres tractats similars conclusos entre els estats membres del Consell d'Europa i altres estats, i subratllant que aquest Conveni té com a finalitat completar-los per tal de fer més eficaces les investigacions i els procediments penals en els casos de delictes penals relacionats amb sistemes i dades informàtiques, així com permetre l'obtenció de proves electròniques d'un delicte;

Felicitant-se per les iniciatives recents destinades a millorar la comprensió i la cooperació internacionals amb la finalitat de la lluita contra la criminalitat en el ciberespai, especialment les accions dutes a terme per les Nacions Unides, l'OCDE, la Unió Europea i el G8;

Recordant les Recomanacions del Comitè de Ministres núm. R (85) 10 sobre l'aplicació pràctica del Conveni europeu de cooperació judicial en matèria penal relatiu a les comissions rogatòries per a la vigilància de les telecomunicacions, núm. R (88) 2 sobre les mesures destinades a combatre la pirateria en l'àmbit dels drets d'autor i els drets veïns, núm. R (87) 15 sobre la regulació de la utilització de dades de caràcter personal en el sector de la policia, núm. R (95) 4 sobre la protecció de dades de caràcter personal en l'àmbit dels serveis de telecomunicació, especialment, dels serveis telefònics, i núm. R (89) 9 sobre la delinqüència relacionada amb la informàtica, que indica als legisladors nacionals uns principis directors per definir certs delictes informàtics, com també la núm. R (95) 13 relativa als problemes de procediment penal vinculats amb la tecnologia de la informació;

Tenint en compte la Resolució núm. 1, adoptada pels ministres europeus de Justícia en la seva 21a Conferència (Praga, 10 i 11 de juny de 1997), que recomana al Comitè de Ministres de donar suport a les activitats relacionades amb la cibercriminalitat dutes a terme pel Comitè europeu per als problemes criminals (CDPC) per tal d'apropar les legislacions penals nacionals i permetre la utilització de mitjans d'investigació eficaços en matèria de delictes informàtics, com també

la Resolució núm. 3, adoptada en la 23a Conferència de ministres europeus de Justícia (Londres, 8 i 9 de juny de 2000), que anima les parts en les negociacions a continuar amb els seus esforços per tal de trobar solucions que permetin al més gran nombre d'estats de ser part del Conveni i que reconeix la necessitat de disposar d'un mecanisme ràpid i eficaç de cooperació internacional que tingui degudament en compte les exigències específiques de la lluita contra la ciberdelinqüència;

Tenint també en compte el pla d'acció adoptat pels caps d'estat i de Govern del Consell d'Europa amb ocasió de la seva 2a Cimera (Estrasburg, 10 i 11 d'octubre de 1997) per tal de trobar respostes comunes al desenvolupament de les noves tecnologies de la informació, basades en les normes i els valors del Consell d'Europa;

Han convingut el següent:

CAPÍTOL I. TERMINOLOGIA

Article 1

Definicions

A efectes d'aquest Conveni,

- a) l'expressió «sistema informàtic» designa tot dispositiu aïllat o conjunt de dispositius interconnectats o agrupats, que assegura o que un o diversos elements del qual assegurin, en executar un programa, un processament automatitzat de dades;
- b) l'expressió «dades informàtiques» designa tota representació de fets, informacions o conceptes en una forma que es presta a un processament informàtic, inclòs un programa que permeti que un sistema informàtic executi una funció;
- c) l'expressió «proveïdor de serveis» designa:
 - i. tota entitat pública o privada que ofereix als usuaris dels seus serveis la possibilitat de comunicar mitjançant un sistema informàtic, i
 - ii. tota altra entitat que processa o emmagatzemi dades informàtiques per a aquest servei de comunicació o els seus usuaris.
- d) “dades relatives al trànsit” designa totes les dades que es refereixen a una comunicació que passa per un sistema informàtic, produïdes per aquest sistema com a element de la cadena de comunicació, i que indiquen l'origen, la destinació, l'itinerari, l'hora, la data, la dimensió i la durada de la comunicació o el tipus de servei subjacent.

CAPÍTOL II. MESURES A PRENDRE A NIVELL NACIONAL

SECCIÓ I. DRET PENAL MATERIAL

TÍTOL I. DELICTES CONTRA LA CONFIDENCIALITAT, LA INTEGRITAT I LA DISPONIBILITAT DE LES DADES I ELS SISTEMES INFORMÀTICS

Article 2

Accés il·legal

Cada part adopta les mesures legislatives i altres que resultin necessàries per tipificar com a delicte, de conformitat amb el seu dret intern, l'accés intencionat i sense tenir-hi dret a la totalitat o part d'un sistema informàtic. Una part pot exigir que el delicte s'hagi comès amb violació de mesures de seguretat, amb la intenció d'obtenir dades informàtiques o amb una altra intenció delictiva, o estigui en relació amb un sistema informàtic connectat a un altre sistema informàtic.

Article 3

Intercepció il·legal

Cada part adopta les mesures legislatives i altres que resultin necessàries per tipificar com a delicte, de conformitat amb el seu dret intern, la intercepció intencionada i sense tenir-hi dret, efectuada amb mitjans tècnics, de dades informàtiques, de transmissions no públiques, amb destinació, provinents o a l'interior d'un sistema informàtic, incloent-hi les emissions electromagnètiques provinents d'un sistema informàtic que transporti aquestes dades informàtiques. Una part pot exigir que el delicte s'hagi comès amb una intenció delictiva o estigui en relació amb un sistema informàtic connectat a un altre sistema informàtic.

Article 4

Atac a la integritat de les dades

1. Cada part adopta les mesures legislatives i altres que resultin necessàries per tipificar com a delicte, de conformitat amb el seu dret intern, el fet, intencionat i sense tenir-hi dret, de danyar, esborrar, deteriorar, alterar o suprimir dades informàtiques.
2. Una part es pot reservar el dret d'exigir que la conducta descrita a l'apartat 1 comporti danys greus.

Article 5

Atac a la integritat del sistema

Cada part adopta les mesures legislatives i altres que resultin necessàries per tipificar com a delictes, de conformitat amb el seu dret intern, l'obstaculització greu, intencionada i sense tenir-hi dret, al funcionament d'un sistema informàtic, mitjançant la introducció, la transmissió, el dany, l'esborrament, la deterioració, l'alteració o la supressió de dades informàtiques.

Article 6

Abús de dispositius

1. Cada part adopta les mesures legislatives i altres que resultin necessàries per tipificar com a delictes, de conformitat amb el seu dret intern, quan són comeses de manera intencionada i sense tenir-hi dret:

a) la producció, la venda, l'obtenció per a la utilització, la importació, la difusió o altres formes de posada a disposició:

i. d'un dispositiu, inclòs un programa informàtic, concebut o adaptat principalment per permetre la comissió d'un dels delictes establerts de conformitat amb els articles 2 al 5 anteriors;

ii. d'una contrasenya, un codi d'accés o de dades informàtiques similars que permetin accedir a la totalitat o part d'un sistema informàtic, amb la intenció que siguin utilitzats per cometre algun dels delictes a què fan referència els articles 2 al 5; i

b) la possessió d'un dels elements a què fan referència els punts a) i o ii anteriors, amb la intenció que sigui utilitzat per cometre algun dels delictes a què fan referència els articles 2 al 5. Una part pot exigir en el seu dret intern la possessió d'un cert nombre d'aquests elements perquè es pugui considerar que existeix responsabilitat penal.

2. Aquest article no s'ha d'interpretar en el sentit que imposa una responsabilitat penal quan la producció, la venda, l'obtenció per a la seva utilització, la importació, la difusió o altres formes de posada a disposició esmentades a l'apartat 1 d'aquest article no tenen com a finalitat cometre un delictes establert de conformitat amb els articles 2 al 5 d'aquest Conveni, com en el cas de prova autoritzada o de protecció d'un sistema informàtic.

3. Cada part es pot reservar el dret de no aplicar l'apartat 1 d'aquest article, amb la condició que aquesta reserva no afecti la venda, la distribució o qualsevol altra posada a disposició dels elements esmentats a l'apartat 1 a) ii d'aquest article.

TÍTOL II. DELICTES INFORMÀTICS

Article 7

Falsificació informàtica

Cada part adopta les mesures legislatives i altres que resultin necessàries per tipificar com a delicte, de conformitat amb el seu dret intern, la introducció, l'alteració, l'esborrament o la supressió intencionades i sense tenir-hi dret de dades informàtiques, que generin dades no autèntiques, amb la intenció que es tinguin en compte o s'utilitzin amb finalitats legals com si fossin autèntiques, ja siguin o no directament llegibles i intel·ligibles. Una part pot exigir una intenció fraudulenta o una intenció delictiva similar per poder dir que existeix responsabilitat penal.

Article 8

Frau informàtic

Cada part adopta les mesures legislatives i altres que resultin necessàries per tipificar com a delicte, de conformitat amb el seu dret intern, el fet intencionat i sense tenir-hi dret de causar un perjudici patrimonial a una altra persona mitjançant:

- a) tota introducció, alteració, esborrament o supressió de dades informàtiques;
- b) tota forma d'atemptat contra el funcionament d'un sistema amb la intenció, fraudulenta o delictiva, d'obtenir sense tenir-hi dret un benefici econòmic per a si mateix o per a una altra persona.

TÍTOL III. DELICTES RELACIONATS AMB EL CONTINGUT

Article 9

Delictes relacionats amb la pornografia infantil

1. Cada part adopta les mesures legislatives i altres que resultin necessàries per tipificar com a delicte, de conformitat amb el seu dret intern, les conductes següents quan són comeses de manera intencionada i sense tenir-hi dret:

- a) la producció de pornografia infantil amb vista a la seva difusió a través d'un sistema informàtic;
- b) l'oferiment o la posada a disposició de pornografia infantil a través d'un sistema informàtic;
- c) la difusió o la transmissió de pornografia infantil a través d'un sistema informàtic;

d) el fet d'obtenir o procurar a altres persones pornografia infantil a través d'un sistema informàtic;

e) la possessió de pornografia infantil en un sistema informàtic o un mitjà d'emmagatzematge de dades informàtiques.

2. A efectes de l'apartat 1 anterior, el terme «pornografia infantil» comprèn tot material pornogràfic que representi de manera visual:

a) un menor adoptant un comportament sexualment explícit;

b) una persona que apareix com un menor adoptant un comportament sexualment explícit;

c) imatges realistes representant un menor adoptant un comportament sexualment explícit.

3. A efectes de l'apartat 2 anterior, el terme «menor» designa tota persona de menys de 18 anys. Una part pot tanmateix exigir un límit d'edat inferior, que ha de ser com a mínim de 16 anys.

4. Una part es pot reservar el dret de no aplicar, en la totalitat o en part, les lletres d) i e) de l'apartat 1 i b) i c) de l'apartat 2.

TÍTOL IV. DELICTES RELACIONATS AMB INFRACCIONS A LA PROPIETAT INTEL·LECTUAL I ELS DRETS VEÏNS

Article 10

Delictes relacionats amb infraccions contra la propietat intel·lectual i els drets veïns

1. Cada part adopta les mesures legislatives i altres que resultin necessàries per tipificar com a delicte, de conformitat amb el seu dret intern, les infraccions a la propietat intel·lectual, definides per la legislació d'aquesta part, de conformitat amb les obligacions que aquesta hagi subscrit en aplicació de l'Acta de París del 24 de juliol de 1971 que revisa el Conveni de Berna per a la protecció de les obres literàries i artístiques, de l'Acord sobre els aspectes comercials dels drets de propietat intel·lectual i del Tractat de l'OMPI sobre la propietat intel·lectual, amb l'excepció de tot dret moral conferit per aquests convenis, quan aquests actes són comesos deliberadament, a una escala comercial i mitjançant un sistema informàtic.

2. Cada part adopta les mesures legislatives i altres que resultin necessàries per tipificar com a delicte, de conformitat amb el seu dret intern, les infraccions als

drets veïns definides per la legislació d'aquesta part, de conformitat amb les obligacions que hagi subscrit en aplicació del Conveni internacional per a la protecció dels artistes intèrprets o executants, els productors de fonogrames i els organismes de radiodifusió (Conveni de Roma), de l'Acord relatiu als aspectes comercials dels drets de propietat intel·lectual i el Tractat de l'OMPI sobre les interpretacions i execucions, i els fonogrames, amb l'excepció de tot dret moral conferit per aquests convenis, quan aquests actes són comesos deliberadament, a una escala comercial i mitjançant un sistema informàtic.

3. Una part pot, en circumstàncies ben delimitades, reservar-se el dret de no imposar responsabilitat penal en virtut dels apartats 1 i 2 d'aquest article, a condició que es disposi d'altres recursos eficaços i que aquesta reserva no vulneri les obligacions internacionals que incumbeixin aquesta part en aplicació dels instruments internacionals esmentats en els apartats 1 i 2 d'aquest article.

TÍTOL V. ALTRES FORMES DE RESPONSABILITAT I DE SANCIONS

Article 11

Temptativa i complicitat

1. Cada part adopta les mesures legislatives i altres que resultin necessàries per tipificar com a delicte, de conformitat amb el seu dret intern, tota complicitat quan es comet intencionadament amb vista a la comissió d'algun dels delictes establerts en aplicació dels articles 2 al 10 d'aquest Conveni, amb la intenció que aquest delicte sigui comès.

2. Cada part adopta les mesures legislatives i altres que resultin necessàries per tipificar com a delicte, de conformitat amb el seu dret intern, tota temptativa intencionada de cometre algun dels delictes establerts en aplicació dels articles 3 al 5, 7, 8 i l'apartat 1 del 9 a) i c) d'aquest Conveni.

3. Cada part es pot reservar el dret de no aplicar, en la totalitat o en part, l'apartat 2 d'aquest article.

Article 12

Responsabilitat de les persones jurídiques

1. Cada part adopta les mesures legislatives i altres que resultin necessàries per tal que les persones jurídiques puguin ser considerades responsables dels delictes establerts en aplicació d'aquest Conveni, quan són comesos pel seu compte per tota persona física, actuant ja sigui individualment, ja sigui com a membre d'un òrgan de la persona jurídica, que exerceix un càrrec directiu en el seu si, basat:

- a) en un poder de representació de la persona jurídica;
- b) en una autorització per prendre decisions en nom de la persona jurídica;
- c) en una autorització per exercir un control en el si de la persona jurídica.

2. A més dels casos ja previstos a l'apartat 1 d'aquest article, cada part adopta les mesures que resultin necessàries per garantir que una persona jurídica pugui ser considerada responsable quan l'absència de vigilància o de control per part d'una persona física mencionada a l'apartat 1 ha fet possible la comissió dels delictes establerts en aplicació d'aquest Conveni per compte d'aquesta persona jurídica per una persona física que actua sota la seva autoritat.

3. Segons els principis jurídics de la part, la responsabilitat d'una persona jurídica pot ser penal, civil o administrativa.

4. Aquesta responsabilitat s'estableix sense perjudici de la responsabilitat penal de les persones físiques que hagin comès el delicte.

Article 13

Sancions i mesures

1. Cada part adopta les mesures legislatives i altres que resultin necessàries per tal que els delictes penals establerts en aplicació dels articles 2 a l'11 siguin punibles amb sancions efectives, proporcionades i dissuasives, que comprenguin penes privatives de llibertat.

2. Cada part vetlla per tal que les persones jurídiques considerades responsables en aplicació de l'article 12 siguin objecte de sancions o de mesures penals o no penals efectives, proporcionades i dissuasives, que comprenguin sancions pecuniàries.

SECCIÓ II. DRET PROCESSAL

TÍTOL I. DISPOSICIONS COMUNES

Article 14

Àmbit d'aplicació de les mesures del dret processal

1. Cada part adopta les mesures legislatives i altres que resultin necessàries per instaurar els poders i els procediments previstos en aquesta secció a efectes d'investigacions o procediments penals específics.

2. Llevat de disposició contrària a l'article 21, cada part aplica els poders i els procediments esmentats a l'apartat 1 d'aquest article:

- a) als delictes penals establerts de conformitat amb els articles 2 a l'11 d'aquest Conveni;
- b) a tots els altres delictes penals comesos mitjançant un sistema informàtic; i
- c) a l'obtenció de les proves electròniques de qualsevol delicte.

3.

a) Cada part es pot reservar el dret d'aplicar les mesures mencionades a l'article 20 únicament als delictes o categories de delictes especificats en la reserva, sempre que el repertori d'aquests delictes o categories de delictes no sigui més reduït que el dels delictes als quals aplica les mesures mencionades a l'article 21. Cada part tracta de limitar una tal reserva de manera que permeti l'aplicació més àmplia possible de la mesura mencionada a l'article 20.

b) Quan una part, amb motiu de les restriccions imposades per la seva legislació en vigor en el moment de l'adopció d'aquest Conveni, no pugui aplicar les mesures previstes als articles 20 i 21 a les comunicacions transmeses dins un sistema informàtic d'un proveïdor de serveis:

- i. que s'hagi posat en funcionament per a un grup d'usuaris restringit, i
- ii. que no utilitza les xarxes públiques de telecomunicació i no està connectat a un altre sistema informàtic, ja sigui públic o privat, aquesta part es pot reservar el dret de no aplicar aquestes mesures a aquelles comunicacions. Cada part tracta de limitar una tal reserva de manera que permeti l'aplicació més àmplia possible de la mesura mencionada als articles 20 i 21.

Article 15

Condicions i salvaguardes

1. Cada part vetlla per tal que la instauració, l'execució i l'aplicació dels poders i els procediments previstos en aquesta secció estiguin sotmesos a les condicions i les salvaguardes previstes pel seu dret intern, que ha de garantir una protecció adequada dels drets humans i les llibertats, en particular dels drets establerts de conformitat amb les obligacions que hagi subscrit en aplicació de la Convenció per a la salvaguarda dels drets humans i de les llibertats fonamentals del Consell d'Europa (1950) i del Pacte internacional relatiu als drets civils i polítics de les Nacions Unides (1966), o altres instruments internacionals aplicables en matèria de drets humans, i que ha d'integrar el principi de proporcionalitat.

2. Quan sigui apropiat, tenint en compte la naturalesa del procediment o del poder en qüestió, aquestes condicions i salvaguardes inclouen, entre altres, una supervisió judicial o altres formes de supervisió independent, els motius que justifi-

quen l'aplicació així com la limitació de camp d'aplicació i de la durada del poder o del procediment en qüestió.

3. En la mesura que això sigui conforme amb l'interès públic, en particular amb la bona administració de la justícia, cada part examina l'efecte dels poders i els procediments en aquesta secció sobre els drets, les responsabilitats i els interessos legítims de tercers.

TÍTOL II. CONSERVACIÓ RÀPIDA DE DADES INFORMÀTIQUES EMMAGATZEMADES

Article 16

Conservació ràpida de dades informàtiques emmagatzemades

1. Cada part adopta les mesures legislatives i altres que resultin necessàries per permetre a les seves autoritats competents d'ordenar o imposar d'una altra manera la conservació ràpida de dades electròniques específiques, incloses les dades relatives al trànsit, emmagatzemades mitjançant un sistema informàtic, especialment quan hi ha motius per pensar que aquestes són particularment susceptibles de pèrdua o modificació.

2. Quan una part aplica l'apartat 1 anterior, mitjançant una ordre donada a una persona de conservar unes dades emmagatzemades específiques que es troben en la seva possessió o sota el seu control, aquesta part adopta les mesures legislatives i altres que resultin necessàries per obligar aquesta persona a conservar i protegir la integritat d'aquestes dades durant el temps que sigui necessari, fins a un màxim de noranta dies, a fi de permetre a les autoritats competents d'obtenir la seva revelació. Una part pot preveure que aquesta ordre sigui després renovada.

3. Cada part adopta les mesures legislatives i altres que resultin necessàries per obligar la persona que custodia les dades o una altra persona encarregada de conservar-les, a mantenir en secret l'execució d'aquests procediments durant el termini previst pel seu dret intern.

4. Els poders i els procediments esmentats en aquest article han d'estar sotmesos al que disposen els articles 14 i 15.

Article 17

Conservació i revelació parcial ràpides de dades relatives al trànsit

1. Per tal d'assegurar la conservació de dades relatives al trànsit, en aplicació de l'article 16, cada part adopta les mesures legislatives i altres que resultin necessàries:

a) per garantir la conservació ràpida d'aquestes dades relatives al trànsit, ja sigui d'un sol o de diversos proveïdors de serveis que hagin participat en la transmissió d'aquesta comunicació; i

b) per garantir la revelació ràpida a l'autoritat competent de la part, o a una persona designada per aquesta autoritat, d'una quantitat suficient de dades relatives al trànsit per permetre que la part pugui identificar els proveïdors dels serveis i la via per la qual ha estat transmesa la comunicació.

2. Els poders i els procediments esmentats en aquest article han d'estar sotmesos als articles 14 i 15.

TÍTOL III. ORDRE DE SUBMINISTRAMENT

Article 18

Ordre de subministrament

1. Cada part adopta les mesures legislatives i altres que resultin necessàries per habilitar les seves autoritats competents a ordenar:

a) a una persona present en el seu territori de comunicar les dades informàtiques especificades, en la seva possessió o sota el seu control, emmagatzemades en un sistema informàtic o un suport d'emmagatzematge informàtic; i

b) a un proveïdor de serveis que ofereix prestacions en el territori de la part, de comunicar les dades en la seva possessió o sota el seu control relatives als abonats i en relació amb aquests serveis.

2. Els poders i els procediments esmentats en aquest article han d'estar sotmesos als articles 14 i 15.

3. A efectes d'aquest article, l'expressió «dades relatives als abonats» designa tota informació, en forma de dades informàtiques o en qualsevol altra forma, que posseeixi un proveïdor de serveis i que es refereixi als abonats als seus serveis, altres que les dades relatives al trànsit o el contingut, i que permetin d'establir:

a) el tipus de servei de comunicació utilitzat, les disposicions tècniques preses en aquest respecte i el període de servei;

b) la identitat, l'adreça postal o geogràfica i el número de telèfon de l'abonat, i qualsevol altre número d'accés, les dades referents a la facturació i el pagament, disponibles en virtut d'un contracte o d'un acord de prestació de serveis;

c) qualsevol altra informació relativa al lloc on es troben els equips de comunicació, disponible en virtut d'un contracte o d'un acord de prestació de serveis.

TÍTOL IV. REGISTRE I CONFISCACIÓ DE DADES INFORMÀTIQUES EMMAGATZEMADES

Article 19

Registre i confiscació de dades informàtiques emmagatzemades

1. Cada part adopta les mesures legislatives i altres que resultin necessàries per habilitar les seves autoritats competents a registrar o accedir d'una manera similar:

a) a un sistema informàtic o a una part d'aquest sistema així com a les dades informàtiques que hi té emmagatzemades; i

b) a un suport de l'emmagatzematge informàtic que permeti d'emmagatzemar dades informàtiques en el seu territori.

2. Cada part adopta les mesures legislatives i altres que resultin necessàries per assegurar que, quan les seves autoritats registren o accedeixen d'una manera similar a un sistema informàtic específic o a una part d'aquest, de conformitat amb l'apartat 1 a) i tenen motius per pensar que les dades buscades es troben emmagatzemades en un altre sistema informàtic o en una part d'aquest situat en el seu territori, i que aquestes dades són legalment accessibles a partir del sistema inicial o disponibles per mitjà d'aquest sistema inicial, aquelles autoritats puguin estendre ràpidament el registre o l'accés d'una manera similar a l'altre sistema.

3. Cada part adopta les mesures legislatives i altres que resultin necessàries per habilitar les seves autoritats competents a confiscar o obtenir d'una manera similar les dades informàtiques a les quals s'hagi accedit en aplicació dels apartats 1 o 2. Aquestes mesures inclouen les prerrogatives següents:

a) confiscar o obtenir d'una manera similar un sistema informàtic o una part d'aquest, o un suport d'emmagatzematge informàtic;

b) fer i conservar una còpia d'aquestes dades informàtiques;

c) preservar la integritat de les dades informàtiques emmagatzemades pertinents;

d) fer inaccessible o suprimir aquestes dades informàtiques del sistema informàtic consultat.

4. Cada part adopta les mesures legislatives i altres que resultin necessàries per habilitar les seves autoritats competents a ordenar a tota persona que conegui el funcionament del sistema informàtic o les mesures aplicades per protegir les dades informàtiques que conté de proporcionar tota la informació raonablement

necessària, per permetre l'aplicació de les mesures a què fan referència els apartats 1 i 2.

5. Els poders i els procediments esmentats en aquest article han d'estar sotmesos als articles 14 i 15.

TÍTOL V. OBTENCIÓ EN TEMPS REAL DE DADES INFORMÀTIQUES

Article 20.

Obtenció en temps real de dades relatives al trànsit

1. Cada part adopta les mesures legislatives i altres que resultin necessàries per habilitar les seves autoritats competents:

a) a obtenir o enregistrar mitjançant l'aplicació dels mitjans tècnics que existeixen al seu territori, i

b) a obligar a un proveïdor de serveis, en el marc de les seves capacitats tècniques existents:

i. a obtenir o enregistrar mitjançant l'aplicació dels mitjans tècnics que existeixen al seu territori, o

ii. a prestar a les autoritats competents la seva col·laboració i ajuda per obtenir o enregistrar, en temps real, les dades relatives al trànsit associades a comunicacions específiques transmeses en el seu territori mitjançant un sistema informàtic.

2. Quan una part, amb motiu dels principis establerts en el seu ordenament jurídic intern, no pot adoptar les mesures enunciades a l'apartat 1 a) pot en el seu lloc, adoptar les mesures legislatives i altres que resultin necessàries per assegurar l'obtenció o l'enregistrament en temps real de les dades relatives al trànsit associades a comunicacions específiques transmeses en el seu territori amb l'aplicació dels mitjans tècnics existents en aquest territori.

3. Cada part adopta les mesures legislatives i altres que resultin necessàries per obligar a un proveïdor de serveis a mantenir en secret el fet que s'hagi exercit qualsevol dels poders previstos en aquest article així com tota informació respecte d'aquells.

4. Els poders i els procediments esmentats en aquest article han d'estar sotmesos als articles 14 i 15.

*Article 21**Intercepció de dades relatives al contingut*

1. Cada part adopta les mesures legislatives i altres que resultin necessàries per habilitar les seves autoritats respecte d'un repertori de delictes que ha de definir en el dret intern:

a) a obtenir o enregistrar mitjançant l'aplicació dels mitjans tècnics existents en el seu territori, i

b) a obligar a un proveïdor de serveis, en el marc de les seves capacitats tècniques:

i. a obtenir o enregistrar mitjançant l'aplicació de mitjans tècnics existents en el seu territori, o

ii. a prestar a les autoritats competents la seva col·laboració i ajuda per obtenir o enregistrar, en temps real, les dades relatives al contingut de comunicacions específiques en el seu territori, transmeses mitjançant un sistema informàtic.

2. Quan una part, amb motiu dels principis establerts en el seu ordenament jurídic intern, no pot adoptar les mesures enunciades a l'apartat 1 a) pot en el seu lloc adoptar les mesures legislatives i altres que resultin necessàries per assegurar l'obtenció o l'enregistrament en temps real de les dades relatives al contingut de comunicacions específiques transmeses en el seu territori mitjançant l'aplicació de mitjans tècnics existents en aquest territori.

3. Cada part adopta les mesures legislatives i altres que resultin necessàries per obligar a qualsevol proveïdor de serveis a mantenir en secret el fet que s'hagi exercit qualsevol dels poders previstos en aquest article així com tota informació respecte d'aquells.

4. Els poders i els procediments esmentats en aquest article han d'estar sotmesos als articles 14 i 15.

SECCIÓ III. COMPETÈNCIA*Article 22**Competència*

1. Cada part adopta les mesures legislatives i altres que resultin necessàries per establir la seva competència respecte de tot delicte establert de conformitat amb els articles 2 a l'11 d'aquest Conveni, quan el delicte s'ha comès:

a) en el seu territori; o

- b) a bord d'un vaixell que arbora pavelló d'aquesta part; o
- c) a bord d'una aeronau matriculada segons les lleis d'aquesta part; o
- d) per un dels seus nacionals, si el delicte és punible penalment allà on ha estat comès o si el delicte no és de la competència territorial de cap estat.

2. Cada part es pot reservar el dret de no aplicar, o de només aplicar en casos o condicions específiques, les normes de competència definides als apartats 1 b) a 1 d) d'aquest article o en una part qualsevol d'aquests apartats.

3. Cada part adopta les mesures que resultin necessàries per establir la seva competència respecte de tot delicte esmentat a l'apartat 1 de l'article 24 d'aquest Conveni, quan l'autor presumpte del delicte es troba en el seu territori i no pot ser extradit a una altra part per raó únicament de la seva nacionalitat, després d'una demanda d'extradició.

4. Aquest Conveni no exclou cap competència penal exercida per una part de conformitat amb el seu dret intern.

5. Quan diverses parts reivindiquen una competència respecte d'un presumpte delicte referit en aquest Conveni, les parts concernides es consulten, quan això és oportú, a fi de determinar quina és la més adequada per entaular l'acció judicial.

CAPÍTOL III. COOPERACIÓ INTERNACIONAL

SECCIÓ I. PRINCIPIS GENERALS

TÍTOL I. PRINCIPIS GENERALS RELATIUS A LA COOPERACIÓ INTERNACIONAL

Article 23

Principis generals relatius a la cooperació internacional

Les parts cooperen entre si, de conformitat amb les disposicions d'aquest capítol, en aplicació dels instruments internacionals pertinents sobre la cooperació internacional en matèria penal, els acords basats en legislacions uniformes o recíproques i el seu dret nacional, en la mesura més gran possible, a efectes d'investigacions o procediments relatius als delictes penals relacionats amb sistemes i dades informàtiques o per obtenir proves, en format electrònic, d'un delicte.

TÍTOL II. PRINCIPIS RELATIUS A L'EXTRADICIÓ

Article 24

Extradició

1.

a) Aquest article s'aplica a l'extradició entre les parts pels delictes penals definits de conformitat amb els articles 2 a l'11 d'aquest Conveni, sempre que siguin punibles en la legislació de les dues parts concernides amb una pena de privació de llibertat d'un període màxim d'almenys un any, o una pena més greu.

b) Quan s'exigeixi una pena mínima diferent, sobre la base d'un tractat d'extradició aplicable entre dues o diverses parts, inclòs el Conveni europeu d'extradició (STE núm. 24), o d'un acord basat en legislacions uniformes o recíproques, s'aplica la pena mínima prevista per aquest tractat o aquest acord.

2. Els delictes penals descrits a l'apartat 1 d'aquest article es consideren inclosos com a delictes que poden donar lloc a l'extradició en tot tractat d'extradició conclòs entre o per les parts. Les parts es comprometen a incloure aquests delictes com a delictes que poden donar lloc a l'extradició en tot tractat d'extradició que pugui ser conclòs entre o per les parts.

3. Quan una part condiciona l'extradició a l'existència d'un tractat i rep una demanda d'extradició d'una altra part amb la qual no ha conclòs cap tractat d'extradició, pot considerar aquest Conveni com a fonament jurídic de l'extradició en relació amb qualsevol delicte esmentat a l'apartat 1 d'aquest article.

4. Les parts que no condicionen l'extradició a l'existència d'un tractat, reconeixen els delictes penals esmentats a l'apartat 1 d'aquest article com a delictes que poden donar lloc entre elles a l'extradició.

5. L'extradició està sotmesa a les condicions previstes pel dret intern de la part requerida o pels tractats d'extradició en vigor, inclosos els motius pels quals la part requerida pot denegar l'extradició.

6. Si l'extradició per un delicte esmentat a l'apartat 1 d'aquest article es denega únicament sobre la base de la nacionalitat de la persona reclamada o perquè la part requerida es considera competent respecte d'aquest delicte, la part requerida sotmet l'afer, a la demanda de la part requeridora, a les seves autoritats competents a efectes de l'acció penal, i informa, oportunament, la part requeridora de la conclusió de l'afer. Les autoritats en qüestió prendran la seva decisió i duran a terme la investigació i el procediment de la mateixa manera que per qualsevol altre delicte de naturalesa comparable, de conformitat amb la legislació d'aquesta part.

7.

a) Cada part comunica al secretari general del Consell d'Europa, en el moment de la signatura o del dipòsit del seu instrument de ratificació, acceptació, aprovació o adhesió, el nom i l'adreça de cada autoritat responsable de l'enviament o la recepció d'un demanda d'extradició o de detenció provisional, en absència de tractat.

b) El secretari general del Consell d'Europa crea i manté actualitzat un registre de les autoritats designades per les parts. Cada part vetlla en tot moment per l'exactitud de les dades que figuren en el registre.

TÍTOL III. PRINCIPIS GENERALS RELATIUS A LA COOPERACIÓ

Article 25

Principis generals relatius a la cooperació

1. Les parts es proporcionen la cooperació més àmplia possible a l'efecte de les investigacions o els procediments relatius als delictes penals relacionats amb sistemes i dades informàtiques, o per tal d'obtenir proves en format electrònic d'un delicte.

2. Cada part adopta també les mesures legislatives i altres que resultin necessàries per complir amb les obligacions enunciades als articles 27 al 35.

3. Cada part pot, en cas d'urgència, formular una demanda de cooperació o fer les comunicacions que corresponguin per mitjans de comunicació ràpids, com ara el fax o el correu electrònic, sempre que aquests mitjans ofereixin unes condicions suficients de seguretat i d'autenticació (inclosa, si és necessari, l'encryptació), amb confirmació oficial posterior si l'estat requerit ho exigeix. L'estat requerit accepta la demanda i respon a través de qualsevol d'aquests mitjans ràpids de comunicació.

4. Llevat de disposició contrària expressament prevista en els articles d'aquest capítol, la cooperació està sotmesa a les condicions fixades pel dret intern de la part requerida o pels tractats de cooperació aplicables, inclosos els motius sobre la base dels quals la part requerida pot denegar la cooperació. La part requerida no ha d'exercir el seu dret de denegar la cooperació respecte dels delictes a què fan referència els articles 2 a l'11 per l'únic motiu que la demanda es refereix a un delicte que aquesta part considera de caràcter fiscal.

5. Quan, de conformitat amb les disposicions d'aquest capítol, la part requerida està autoritzada a subordinar la cooperació a l'existència d'una doble incrimina-

ció, aquesta condició es considerarà com a satisfeta si la conducta que constitueix el delictes, pel qual s'ha requerit la cooperació, està qualificat de delictes en el seu dret intern, independentment que aquest dret intern classifiqui o no el delictes en la mateixa categoria de delictes o que el designi o no amb la mateixa terminologia que el dret de la part requeridora.

Article 26

Informació espontània

1. Una part pot, dins els límits del seu dret intern i en absència de demanda prèvia, comunicar a una altra part les informacions obtingudes en el marc de les seves pròpies investigacions quan considera que això podria ajudar a la part destinatària a iniciar o concloure investigacions o procediments respecte de delictes penals tipificats de conformitat amb aquest Conveni, o quan aquestes informacions puguin portar a una demanda de cooperació formulada per aquesta part en virtut d'aquest capítol.

2. Abans de comunicar aquesta informació, la part que la proporciona pot demanar que es tracti de forma confidencial o que només es pugui utilitzar sota certes condicions. Si la part destinatària no pot atendre aquesta petició n'ha d'informar l'altra part que aleshores haurà de determinar si la informació en qüestió ha de ser malgrat tot proporcionada. Si la part destinatària accepta la informació en les condicions establertes, estarà obligada a respectar-les.

TÍTOL IV. PROCEDIMENTS RELATIUS A LES DEMANDES DE COOPERACIÓ EN ABSÈNCIA D'ACORDS INTERNACIONALS APLICABLES

Article 27

Procediments relatius a les demandes de cooperació en absència d'acords internacionals aplicables

1. En absència d'un tractat de cooperació o d'acord basat en legislacions uniformes o recíproques en vigor entre la part requeridora i la part requerida, s'apliquen les disposicions dels apartats 2 al 9 d'aquest article. No s'apliquen quan existeix un tractat, un acord o una legislació d'aquest tipus, llevat que les parts concernides decideixin aplicar en el seu lloc la totalitat o part de la resta d'aquest article.

2.

a) Cada part designa una o diverses autoritats centrals encarregades d'enviar les demandes de cooperació o de respondre-les, d'executar-les o de trametre-les a les autoritats competents perquè les executin;

- b) Les autoritats centrals es comuniquen directament entre elles;
 - c) Cada part, en el moment de la signatura o el dipòsit dels seus instruments de ratificació, acceptació, aprovació o adhesió, comunica al secretari general del Consell d'Europa els noms i les adreces de les autoritats designades en aplicació d'aquest apartat;
 - d) El secretari general del Consell d'Europa crea i manté actualitzat un registre de les autoritats centrals designades per les parts. Cada part garanteix en tot moment l'exactitud de les dades que figuren al registre.
3. Les demandes de cooperació en virtut d'aquest article s'executen de conformitat amb el procediment especificat per la part requeridora, llevat que sigui incompatible amb la legislació de la part requerida.
4. A més de les condicions o els motius de denegació previstos a l'apartat 4 de l'article 25, la cooperació pot ser denegada per la part requerida:
- a) si la demanda fa referència a un delictes que la part requerida considera de caràcter polític o vinculat a un delictes de caràcter polític; o
 - b) si la part requerida estima que el fet d'accedir a la demanda pot atemptar contra la seva sobirania, la seva seguretat, el seu ordre públic o altres interessos essencials.
5. La part requerida pot ajornar l'execució de la demanda si això pot representar un perjudici per a les investigacions o els procediments que duen a terme les seves autoritats.
6. Abans de denegar o ajornar la seva cooperació, la part requerida examina, prèvia consulta, si escau, a la part requeridora, si pot atendre a la demanda parcialment o sota les condicions que consideri necessàries.
7. La part requerida informa ràpidament la part requeridora del seguiment que pensa donar a la demanda de cooperació. Ha de motivar la seva eventual denegació d'atendre-la o l'eventual ajornament de la demanda. La part requerida informa també la part requeridora dels motius que fan impossible l'execució de la cooperació o que la fan susceptible de retardar-la de manera significativa.
8. La part requeridora pot demanar que la part requerida mantingui confidencials el fet i l'objecte de tota demanda formulada en virtut d'aquest capítol, llevat en la mesura que sigui necessària per a l'execució de la demanda. Si la part requerida no pot atendre aquesta demanda de confidencialitat, n'ha d'informar ràpidament la part requeridora, que haurà de determinar aleshores si la demanda ha de ser malgrat tot executada.

9.

a) En cas d'urgència, les autoritats judicials de la part requeridora poden adreçar directament a les seves homòlogues de la part requerida les demandes de cooperació o les comunicacions relacionades amb aquestes demandes. En aquest cas, s'adreça simultàniament una còpia a les autoritats centrals de la part requerida a través de l'autoritat central de la part requeridora.

b) Tota demanda o comunicació formulada en virtut d'aquest apartat pot ser formulada a través de l'Organització Internacional de Policia Criminal (Interpol).

c) Quan una demanda ha estat formulada en aplicació de la lletra a. d'aquest article i quan l'autoritat no és competent per tractar-la, la trameta a l'autoritat nacional competent i n'informa directament la part requeridora.

d) Les demandes o les comunicacions efectuades en aplicació d'aquest apartat que no impliquin mesures coercitives poden ser trameses directament per les autoritats competents de la part requeridora a les autoritats competents de la part requerida.

e) Cada part pot informar el secretari general del Consell d'Europa, en el moment de la signatura o del dipòsit del seu instrument de ratificació, acceptació, aprovació o adhesió, que, per raons d'eficàcia, les demandes fetes en virtut d'aquest apartat s'hauran d'adreçar a la seva autoritat central.

Article 28

Confidencialitat i restriccions d'utilització

1. En absència de tractat de cooperació o d'acord basat en legislacions uniformes o recíproques en vigor entre la part requeridora i la part requerida, s'apliquen les disposicions d'aquest article. Aquestes no s'apliquen quan existeix un tractat, un acord o una legislació d'aquest tipus, llevat que les parts implicades decideixin aplicar en el seu lloc la totalitat o part d'aquest article.

2. La part requerida pot subordinar la comunicació d'informació o de material en resposta a una demanda:

a) a la condició que aquests elements romanguin confidencials quan la demanda de cooperació no pugui ser respectada en absència d'aquesta condició; o

b) a la condició que no s'utilitzin per a investigacions o procediments diferents dels indicats en la demanda.

3. Si la part requeridora no pot satisfer alguna de les condicions enunciades a l'apartat 2, n'informa ràpidament la part requerida, que determina aleshores si

la informació ha de ser malgrat tot proporcionada. Si la part requeridora accepta aquesta condició, estarà obligada a complir-la.

4. Tota part que proporciona informació o material sotmesos a alguna de les condicions enunciades a l'apartat 2 pot exigir a l'altra part que li comuniqui precisions, en relació a aquesta condició, sobre la utilització que ha fet d'aquesta informació o d'aquest material.

SECCIÓ II. DISPOSICIONS ESPECÍFIQUES

TÍTOL I. COOPERACIÓ EN MATÈRIA DE MESURES CAUTELARS

Article 29

Conservació ràpida de dades informàtiques emmagatzemades

1. Una part pot demanar a una altra part que ordeni o imposi d'una altra manera la conservació ràpida de dades emmagatzemades mitjançant un sistema informàtic que es trobin en el territori d'aquesta altra part, i respecte de les quals la part requeridora té la intenció de presentar una demanda de cooperació amb vista al registre o l'accés per un mitjà similar, la confiscació o obtenció per un mitjà similar, o la revelació d'aquestes dades.

2. Una demanda de conservació feta en aplicació de l'apartat 1 ha de precisar:

- a) l'autoritat que demana la conservació;
- b) el delicte objecte de la investigació i els procediments penals i una breu exposició dels fets relacionats amb aquell;
- c) les dades informàtiques emmagatzemades que s'han de conservar i la seva relació amb el delicte;
- d) totes les informacions disponibles que permetin identificar el responsable de la custòdia de les dades informàtiques emmagatzemades o el lloc on es troba el sistema informàtic;
- e) la necessitat de la mesura de conservació; i
- f) el fet que la part té la intenció de presentar una demanda de cooperació amb vista al registre o l'accés per un mitjà similar, la confiscació o l'obtenció per un mitjà similar, o la revelació de les dades informàtiques emmagatzemades.

3. Després d'haver rebut la demanda d'una altra part, la part requerida ha de prendre totes les mesures apropiades per tal de dur a terme sense demora la conser-

vació de les dades especificades, de conformitat amb el seu dret intern. Per poder respondre a demandes d'aquest tipus, no es requereix la doble incriminació com a condició prèvia per a la conservació.

4. Una part que exigeix la doble incriminació com a condició per respondre a una demanda de cooperació amb vista al registre o l'accés similar, la confiscació o l'obtenció per un mitjà similar o la revelació de les dades emmagatzemades pot, per delictes altres que els establerts de conformitat amb els articles 2 a l'11 d'aquest Conveni, reservar-se el dret de denegar la demanda de conservació en virtut d'aquest article en el cas que tingui motius per pensar que, en el moment de la revelació, no es podrà complir la condició de doble incriminació.

5. A més, una demanda de conservació únicament pot ser denegada:

- a) si la demanda es refereix a un delicte que la part requerida considera que és de caràcter polític o vinculada a un delicte de caràcter polític; o
- b) si la part requerida considera que el fet d'accedir a la demanda podria atemptar contra la seva sobirania, la seva seguretat, l'ordre públic o altres interessos essencials.

6. Quan la part requerida considera que la conservació simple no serà suficient per garantir la disponibilitat futura de les dades, o que comprometrà la confidencialitat de la investigació de la part requeridora, o que d'alguna altra manera la perjudicarà, n'informa ràpidament la part requeridora, que decideix aleshores si convé, malgrat tot, executar la demanda.

7. Tota conservació efectuada en resposta a una demanda prevista en l'apartat 1 serà vàlida durant un període d'almenys seixanta dies per tal de permetre a la part requeridora de presentar una demanda amb vista al registre o l'accés per un mitjà similar, la confiscació o l'obtenció per un mitjà similar, o la revelació de les dades. Un cop rebuda aquesta demanda, les dades han de continuar sent conservades mentre s'espera una decisió sobre la demanda.

Article 30

Revelació ràpida de dades conservades

1. Quan en l'execució d'una demanda de conservació de dades relatives al trànsit d'una comunicació específica formulada en aplicació de l'article 29, la part requerida descobreix que un proveïdor de serveis en un altre estat ha participat en la transmissió d'aquesta comunicació, la part requerida revela ràpidament a la part requeridora la quantitat suficient de dades sobre el trànsit, per tal d'identificar aquest proveïdor de serveis i la via per la qual ha estat transmesa la comunicació.

2. La revelació de dades relatives al trànsit en aplicació de l'apartat 1 únicament pot ser denegada:

a) si la demanda es refereix a un delictes que la part requerida considera que és de caràcter polític o vinculada a un delictes de caràcter polític; o

b) si la part requerida estima que el fet d'accedir a la demanda podria atemptar contra la seva sobirania, la seva seguretat, l'ordre públic o altres interessos essencials.

TÍTOL II. COOPERACIÓ EN RELACIÓ AMB ELS PODERS D'INVESTIGACIÓ

Article 31

Cooperació en relació amb l'accés a les dades emmagatzemades

1. Una part pot demanar a una altra part de registrar o accedir de manera similar, de confiscar o obtenir de manera similar, de revelar dades emmagatzemades per mitjà d'un sistema informàtic que es troba en el territori d'aquesta altra part, incloses les dades conservades de conformitat amb l'article 29.

2. La part requerida satisfà la demanda aplicant els instruments internacionals, els acords i les legislacions mencionades a l'article 23, i de conformitat amb les disposicions pertinents d'aquest capítol.

3. La demanda s'ha de respondre el més ràpidament possible en els casos següents:

a) quan hi ha motius per pensar que les dades pertinents són particularment sensibles als riscos de pèrdua o modificació; o

b) quan els instruments, els acords i les legislacions esmentats a l'apartat 2 prevenen una cooperació ràpida.

Article 32

Accés transfronterer a dades emmagatzemades, amb consentiment o quan són accessibles al públic

Una part pot, sense l'autorització d'una altra part:

a) accedir a dades informàtiques emmagatzemades accessibles al públic (font oberta), independentment de la localització geogràfica d'aquestes dades; o

b) accedir a dades informàtiques emmagatzemades situades en un altre estat o rebre-les, per mitjà d'un sistema informàtic situat en el seu territori, si la part obté

el consentiment legal i voluntari de la persona legalment autoritzada a revelar-li aquestes dades per mitjà d'aquest sistema informàtic.

Article 33

Cooperació en l'obtenció en temps real de dades relatives al trànsit

1. Les parts cooperen en l'obtenció en temps real de dades relatives al trànsit, associades a comunicacions específiques en el seu territori, transmeses per mitjà d'un sistema informàtic. A reserva de les disposicions de l'apartat 2, aquesta cooperació es regeix per les condicions i els procediments previstos en el dret intern.

2. Cada part coopera almenys respecte dels delictes penals per als quals l'obtenció en temps real de dades relatives al trànsit seria possible en un afer anàleg a nivell intern.

Article 34

Cooperació en matèria d'intercepció de dades relatives al contingut

Les parts cooperen en la mesura permesa pels seus tractats i lleis internes aplicables, per a l'obtenció o l'enregistrament en temps real de dades relatives al contingut de comunicacions específiques transmeses per mitjà d'un sistema informàtic.

TÍTOL III. XARXA 24/7

Article 35

Xarxa 24/7

1. Cada part designa un punt de contacte localitzable les vint-i-quatre hores del dia, set dies a la setmana, per tal de garantir una cooperació immediata per a investigacions relatives a delictes penals vinculats amb sistemes i dades informàtiques, o per obtenir proves en format electrònic d'un delictes. Aquesta cooperació comprendrà la facilitació, o si el dret i la pràctica interns ho permeten, l'aplicació directa de les mesures següents:

- a) assessorament tècnic;
- b) conservació de les dades, de conformitat amb els articles 29 i 30;
- c) obtenció de proves, aportació d'informacions de caràcter jurídic i localització dels sospitosos.

2.

a) El punt de contacte d'una part tindrà els mitjans per comunicar-se amb el punt de contacte d'una altra part segons un procediment accelerat.

b) Si el punt de contacte designat per una part no depèn de l'autoritat o les autoritats d'aquesta part responsables de la cooperació internacional o de l'extradició, el punt de contacte s'assegurarà de poder actuar en coordinació amb aquesta o aquestes autoritats, segons un procediment accelerat.

3. Cada part procurarà disposar d'un personal format i equipat amb vista a facilitar el funcionament de la xarxa.

CAPÍTOL IV. DISPOSICIONS FINALS

Article 36

Signatura i entrada en vigor

1. Aquest Conveni està obert a la signatura dels estats membres del Consell d'Europa i dels estats no membres que han participat en la seva elaboració.

2. Aquest Conveni està sotmès a la ratificació, l'acceptació o l'aprovació. Els instruments de ratificació, acceptació o aprovació es dipositen prop del secretari general del Consell d'Europa.

3. Aquest Conveni entrarà en vigor el primer dia del mes següent a l'expiració d'un període de tres mesos després de la data en què cinc estats, incloent-hi almenys tres estats membres del Consell d'Europa, hagin manifestat el seu consentiment a estar vinculats pel Conveni, de conformitat amb les disposicions dels apartats 1 i 2.

4. Per a tot estat signatari que manifesti posteriorment el seu consentiment a estar vinculat pel Conveni, aquest entrarà en vigor el primer dia del mes següent a l'expiració d'un període de tres mesos després de la data de la manifestació del seu consentiment a estar vinculat pel Conveni, de conformitat amb les disposicions dels apartats 1 i 2.

Article 37

Adhesió al Conveni

1. Després de l'entrada en vigor d'aquest Conveni, el Comitè de Ministres del Consell d'Europa pot, prèvia consulta als estats contractants del Conveni i després d'haver-ne obtingut l'assentiment unànim, invitar tot estat no membre del

Consell que no hagi participat en la seva elaboració, a adherir-se a aquest Conveni. La decisió es pren per la majoria prevista a l'article 20 d) de l'estatut del Consell d'Europa i per unanimitat dels representants dels estats contractants amb dret a formar part del Comitè de Ministres.

2. Per a tot estat que s'adhereixi al Conveni, de conformitat amb l'apartat 1 anterior, el Conveni entrarà en vigor el primer dia del mes següent a l'expiració d'un període de tres mesos després de la data de dipòsit de l'instrument d'adhesió prop del secretari general del Consell d'Europa.

Article 38

Aplicació territorial

1. Tot estat pot, en el moment de la signatura o en el moment del dipòsit del seu instrument de ratificació, acceptació, aprovació o adhesió, designar el o els territoris en els quals s'aplicarà aquest Conveni.

2. Tot estat pot, en qualsevol altre moment posterior, mitjançant una declaració adreçada al secretari general del Consell d'Europa, ampliar l'aplicació d'aquest Conveni a qualsevol altre territori designat en la declaració. El Conveni entrarà en vigor respecte d'aquest territori el primer dia del mes següent a l'expiració d'un període de tres mesos després de la data de recepció de la declaració pel secretari general.

3. Tota declaració feta en aplicació dels dos apartats precedents pot ser retirada, pel que fa a tot territori designat en aquesta declaració, mitjançant una notificació adreçada al secretari general del Consell d'Europa. La retirada tindrà efecte el primer dia del mes següent a l'expiració d'un període de tres mesos després de la data de recepció de la notificació pel secretari general.

Article 39

Efectes del Conveni

1. L'objecte d'aquest Conveni és de completar els tractats o els acords multilaterals o bilaterals aplicables que existeixen entre les parts, incloent-hi les disposicions:

- del Conveni europeu d'extradició, obert a la signatura el 13 de desembre de 1957, a París (STE núm. 24);
- el Conveni europeu de cooperació judicial en matèria penal, obert a la signatura el 20 d'abril de 1959, a Estrasburg (STE núm. 30);

- el Protocol adicional del Conveni europeu de cooperació judicial en matèria penal, obert a la signatura el 17 de març de 1978, a Estrasburg (STE núm. 99).

2. Si dues o més parts han signat ja un acord o un tractat relatiu a les matèries tractades per aquest Conveni, o si han regulat d'altra manera les seves relacions sobre aquests temes, o si ho fan en el futur, tenen també la facultat d'aplicar aquest acord o tractat o regular les seves relacions d'acord amb aquests, en lloc d'aquest Conveni. No obstant això, quan les parts regulin les seves relacions relatives a les matèries objecte d'aquest Conveni d'una manera diferent a la prevista en aquest, ho faran d'una manera que no sigui incompatible amb els objectius i els principis del Conveni.

3. Res en aquest Conveni no afecta altres drets, restriccions, obligacions i responsabilitats de cada part.

Article 40

Declaracions

Mitjançant una declaració escrita adreçada al secretari general del Consell d'Europa, tot estat pot, en el moment de la signatura o del dipòsit del seu instrument de ratificació, acceptació, aprovació o adhesió, declarar que es reserva la facultat d'exigir, si escau, un o diversos elements complementaris com els previstos als articles 2, 3, 6, apartat 1 b) 7, 9, apartat 3 i 27, apartat 9 e).

Article 41

Clàusula federal

1. Un estat federal es pot reservar el dret de complir les obligacions contingudes en el capítol II d'aquest Conveni en la mesura que aquestes siguin compatibles amb els principis fonamentals que regeixin les relacions entre el seu Govern central i els estats que el constitueixen o altres entitats territorials anàlogues, a condició que puguin cooperar sobre la base del capítol III.

2. Quan formuli una reserva en virtut de l'apartat 1, un estat federal no podrà fer ús dels termes d'aquesta reserva per excloure o disminuir de manera substancial les seves obligacions en virtut del capítol II. En qualsevol cas, es dota dels mitjans amplis i efectius que permetin l'aplicació de les mesures previstes pel capítol esmentat.

3. Pel que fa a les disposicions d'aquest Conveni l'aplicació de les quals és competència legislativa de cadascun dels estats constituents o altres entitats territorials anàlogues, que no estiguin obligats, en virtut del sistema constitucional de la federació, a prendre mesures legislatives, el govern federal posa, amb la seva

opinió favorable, aquestes disposicions en coneixement de les autoritats competents dels estats constituents, i els anima a adoptar les mesures apropiades per aplicar-les.

Article 42

Reserves

Mitjançant una notificació escrita adreçada al secretari general del Consell d'Europa, tot estat pot, en el moment de la signatura o del dipòsit del seu instrument de ratificació, acceptació, aprovació o adhesió, declarar que s'acull a la o les reserves previstes a l'apartat 2 de l'article 4, l'apartat 3 de l'article 6, l'apartat 4 de l'article 9, l'apartat 3 de l'article 10, l'apartat 3 de l'article 11, l'apartat 3 de l'article 14, l'apartat 2 de l'article 22, l'apartat 4 de l'article 29 i l'apartat 1 de l'article 41. No es pot formular cap altra reserva.

Article 43

Manteniment i retirada de les reserves

1. Una part que ha formulat una reserva de conformitat amb l'article 42, pot retirar-la en la totalitat o en part mitjançant una notificació adreçada al secretari general del Consell d'Europa. Aquesta retirada tindrà efecte en la data de recepció d'aquesta notificació pel secretari general. Si la notificació indica que la retirada d'una reserva ha de tenir efecte en una data precisa, i si aquesta data és posterior a la data en què el secretari general rep la notificació, la retirada tindrà efecte en aquesta data posterior.

2. Una part que hagi formulat una reserva de les esmentades a l'article 42 retirarà aquesta reserva, en la totalitat o en part, tant aviat com les circumstàncies ho permetin.

3. El secretari general del Consell d'Europa pot periòdicament demanar a les parts que hagin formulat una o diverses reserves com les esmentades a l'article 42, informació sobre les perspectives de la seva retirada.

Article 44

Esmenes

1. Cada part pot proposar esmenes a aquest Conveni que són comunicades pel secretari general del Consell d'Europa als estats membres del Consell d'Europa, als estats no membres que hagin pres part en l'elaboració d'aquest Conveni, i també a tot estat que s'hi hagués adherit o hagués estat invitat a adherir-s'hi, de conformitat amb les disposicions de l'article 37.

2. Tota esmena proposada per una part es comunica al Comitè europeu per als problemes criminals (CDPC), que sotmet al Comitè de Ministres la seva opinió sobre l'esmena.

3. El Comitè de Ministres examina l'esmena proposada i l'opinió sotmesa pel CDPC i, prèvia consulta amb els estats no membres part d'aquest Conveni, pot adoptar l'esmena.

4. El text de tota esmena adoptada pel Comitè de Ministres de conformitat amb l'apartat 3 d'aquest article es comunica a les parts per a la seva acceptació.

5. Tota esmena adoptada de conformitat amb l'apartat 3 d'aquest article entra en vigor el trentè dia després que totes les parts hagin informat el secretari general de la seva acceptació.

Article 45

Arranjament de controvèrsies

1. El Comitè europeu per als problemes criminals del Consell d'Europa (CDPC) es manté informat sobre la interpretació i l'aplicació d'aquest Conveni.

2. En el cas de controvèrsia entre les parts sobre la interpretació o l'aplicació d'aquest Conveni, les parts s'esforçaran per arribar a un arranjament de la controvèrsia mitjançant la negociació o qualsevol altre mitjà pacífic de la seva elecció, incloent-hi la submissió de la controvèrsia al CDPC, a un tribunal arbitral les decisions del qual seran vinculants per a les parts en la controvèrsia, o a la Cort Internacional de Justícia, segons acordin les parts implicades.

Article 46

Consultes entre les parts

1. Les parts es consulten periòdicament, segons sigui necessari, per tal de facilitar:

a) la utilització i l'aplicació efectives d'aquest Conveni, inclosa la identificació de tot problema en la matèria, així com els efectes de tota declaració o reserva feta de conformitat amb aquest Conveni;

b) l'intercanvi d'informació sobre novetats jurídiques, polítiques o tècniques importants observades en l'àmbit de la delinqüència informàtica i l'obtenció de proves en format electrònic;

c) l'estudi de la possibilitat de completar o esmenar el Conveni.

2. El Comitè europeu per als problemes criminals (CDPC) es manté periòdicament al corrent del resultat de les consultes esmentades a l'apartat 1.

3. El CDPC facilita, si és necessari, les consultes mencionades a l'apartat 1 i adopta les mesures necessàries per ajudar les parts en els seus esforços destinats a completar o esmenar el Conveni. Al més tard a l'expiració d'un termini de tres anys a comptar de l'entrada en vigor d'aquest Conveni, el CDPC, en cooperació amb les parts, farà un estudi del conjunt de les disposicions del Conveni i proposarà, si escau, les esmenes apropiades.

4. Llevat quan el Consell d'Europa se'n faci càrrec, les despeses ocasionades per l'aplicació de les disposicions de l'apartat 1 són a càrrec de les parts, de la manera que aquestes determinin.

5. Les parts reben assistència del Secretariat del Consell d'Europa en l'exercici de les seves funcions derivades d'aquest article.

Article 47

Denúncia

1. Tota part pot, en qualsevol moment, denunciar aquest Conveni mitjançant una notificació al secretari general del Consell d'Europa.
2. La denúncia tindrà efecte el primer dia del mes següent a l'expiració d'un període de tres mesos després de la data de recepció de la notificació pel secretari general.

Article 48

Notificació

El Secretari general del Consell d'Europa notifica als estats membres del Consell d'Europa, als estats no membres que hagin participat en l'elaboració d'aquest Conveni, i també a tot estat que si hagués adherit o hagués estat invitat a adherir-s'hi:

- a) tota signatura;
- b) el dipòsit de tot instrument de ratificació, acceptació, aprovació o adhesió;
- c) tota data d'entrada en vigor d'aquest Conveni, de conformitat amb els seus articles 36 i 37;
- d) tota declaració feta en aplicació de l'article 40 o tota reserva feta en aplicació de l'article 42;

e) tot altre acte, notificació o comunicació relativa a aquest Conveni.

En testimoni de la qual cosa, els sotasignats, degudament autoritzats a aquest efecte, han signat aquest Conveni.

Budapest, fet el 23 de novembre de 2001, en anglès i francès, els dos textos són igualment fefaents, en un sol exemplar que serà dipositat als arxius del Consell d'Europa. El secretari general del Consell d'Europa en trametrà còpia certificada conforme a cadascun dels estats membres del Consell d'Europa, als estats no membres que han participat a l'elaboració del Conveni i a tot estat invitat a adherir-s'hi.

RESERVES I DECLARACIONS DEL PRINCIPAT D'ANDORRA

RESERVA RELATIVA A L'ARTICLE 2 DEL CONVENI

De conformitat amb l'article 2 del Conveni, el Principat d'Andorra declara incriminar les conductes previstes en l'article 2, quan aquestes conductes siguin comeses amb la intenció delictiva d'obtenir dades sense tenir-hi dret, d'alterar o de danyar dades o programes d'un sistema informàtic, o amb altre intenció delictiva.

RESERVA RELATIVA A L'ARTICLE 1 DE L'ARTICLE 6 DEL CONVENI

De conformitat amb l'apartat 3 de l'article 6, el Principat d'Andorra es reserva el dret de no aplicar la lletra a) de l'apartat 1 de l'article 6 pel que fa a l'obtenció de dispositius per a la utilització i la lletra b) de l'apartat 1 de l'article 6 pel que fa a la possessió d'un dels elements a què fan referència els punts a) i o ii.

RESERVA RELATIVA A L'APARTAT 2 DE L'ARTICLE 9 DEL CONVENI

De conformitat amb l'apartat 4 de l'article 9, el Principat d'Andorra es reserva el dret de no aplicar la lletra b) de l'apartat 2 de l'article 9, relacionat amb el comportament d'una persona que apareix com un menor adoptant un comportament sexualment explícit, i el dret de no aplicar la lletra c) de l'apartat 2 de l'article 9 relativa a imatges realistes que representin un menor adoptant un comportament sexualment explícit.

RESERVA RELATIVA A L'ARTICLE 7 DEL CONVENI

De conformitat amb l'apartat 3 de l'article 11, el Principat d'Andorra es reserva el dret de no aplicar l'article 7 en relació a la temptativa de certes formes de falsificació informàtica.

RESERVA RELATIVA A L'ARTICLE 20 DEL CONVENI

De conformitat amb la lletra a) de l'apartat 3 de l'article 14, el Principat d'Andorra es reserva el dret d'aplicar les mesures previstes a l'article 20 del Conveni únicament a aquells delictes qualificats en el Codi penal com a delictes majors.

RESERVA RELATIVA A L'ARTICLE 16 DEL CONVENI

De conformitat amb l'apartat 4 de l'article 25 del Conveni, el Principat d'Andorra declara que, pel que fa els delictes altres que aquells establerts de conformitat amb els articles 2 a 11 del Conveni, acceptarà i diligenciarà demandes de cooperació per ordenar la conservació ràpida de dades informàtiques emmagatzemades, prevista a l'article 16, sempre i quan la condició de doble incriminació es compleixi en el moment de la demanda.

DECLARACIÓ RELATIVA A L'ARTICLE 24 DEL CONVENI

De conformitat amb l'apartat 7 de l'article 24 del Conveni, el Principat d'Andorra declara que l'autoritat responsable de l'enviament o la recepció de les demandes d'extradició o de detenció provisional en absència d'un Conveni és:

Àrea d'Afers Generals i Jurídics
Ministeri d'Afers Exteriors
Edifici administratiu del Govern
C/ Prat de la Creu, 62-64
AD500 Andorra la Vella
Tel. +376 875 704
Fax: +376 869559
E-mail: exteriors@govern.ad

DECLARACIÓ RELATIVA A L'ARTICLE 27 DEL CONVENI

De conformitat amb l'apartat 2 de l'article 27 del Conveni, el Principat d'Andorra declara que l'autoritat responsable d'enviar o de rebre les demandes de cooperació judicial i de trametre-les a les autoritats competents per a la seva execució és:

Ministeri d'Afers Socials, Justícia i Interior
Edifici administratiu de l'Obac
AD700 Escaldes-Engordany
Tel. +376 872 080
Fax: +376 869 250
E-mail: interior@govern.ad

DECLARACIÓ RELATIVA A L'ARTICLE 35 DEL CONVENI

De conformitat amb l'article 35 del Conveni, el Principat d'Andorra designa com a punt de contacte de la xarxa 24/7 el servei següent:

Departament de Policia
Edifici administratiu de l'Obac
AD700 Escaldes-Engordany
Tel.: +376 333 928
E-mail: detec@policia.ad

**PROTOCOL
ADDITIONAL DEL
CONVENI SOBRE LA
CIBERCRIMINALITAT
RELATIU A LA
INCRIMINACIÓ D'ACTES
RACISTES I XENÒFOBS***

ESTRASBURG, 28 DE GENER DE 2003

Ratificació: 16 de novembre de 2016

Entrada en vigor: 1 de març de 2017

*El nom complet és “Protocol adicional del Conveni sobre la cibercriminalitat, relatiu a la incriminació d’actes de caràcter racista i xenòfob comesos per mitjà de sistemes informàtics”

Els estats membres del Consell d'Europa i els altres estats part del Conveni sobre la cibercriminalitat, obert a la signatura a Budapest el 23 de novembre de 2001, signataris d'aquest Protocol;

Considerant que l'objectiu del Consell d'Europa és d'assolir una unió més estreta entre els seus membres;

Recordant que tots els éssers humans neixen lliures i iguals en dignitat i drets;

Subratllant la necessitat de garantir una aplicació plena i efectiva de tots els drets humans sense distinció ni discriminació, tal com estan enunciats en els instruments europeus i altres instruments internacionals;

Convençuts que els actes de caràcter racista i xenòfob constitueixen una violació dels drets humans, així com una amenaça per a l'estat de dret i l'estabilitat democràtica;

Considerant que el dret nacional i el dret internacional necessiten donar una resposta jurídica adequada a la propaganda de caràcter racista i xenòfob difosa per mitjà dels sistemes informàtics;

Conscients que la propaganda d'aquests actes està sovint tipificada penalment en les legislacions nacionals;

Tenint en compte el Conveni sobre la cibercriminalitat que preveu uns mitjans flexibles i moderns de cooperació internacional, i convençuts de la necessitat d'harmonitzar la lluita contra la propaganda racista i xenòfoba;

Conscients que els sistemes informàtics ofereixen un mitjà sense precedent per facilitar la llibertat d'expressió i de comunicació arreu del món;

Reconeixent que la llibertat d'expressió constitueix un dels principals fonaments d'una societat democràtica i que és una de les condicions essencials del seu progrés i de la realització de cada ésser humà;

Preocupats tanmateix pel risc que aquests sistemes informàtics siguin utilitzats de manera errònia o abusiva per difondre una propaganda racista i xenòfoba;

Convençuts de la necessitat de garantir un bon equilibri entre la llibertat d'expressió i una lluita eficaç contra els actes de caràcter racista i xenòfob;

Reconeixent que aquest Protocol no atempta contra els principis establerts en el dret intern relatiu a la llibertat d'expressió;

Tenint en compte els instruments jurídics internacionals pertinents en aquest àmbit i, en particular, la Convenció per a la salvaguarda dels drets humans i de les llibertats fonamentals i el seu Protocol núm. 12 relatiu a la prohibició general de la discriminació, els convenis existents del Consell d'Europa sobre la cooperació

en matèria penal, en particular el Conveni sobre la cibercriminalitat i el Conveni internacional de les Nacions Unides del 21 de desembre de 1965 sobre l'eliminació de totes les formes de discriminació racial, l'Acció comuna del 15 de juliol de 1996 de la Unió Europea adoptada pel Consell sobre la base de l'article K.3 del Tractat sobre la Unió Europea relatiu a l'acció contra el racisme i la xenofòbia;

Felicitant-se per les iniciatives recents destinades a millorar la comprensió i la cooperació internacionals en la lluita contra la cibercriminalitat, el racisme i la xenofòbia;

Tenint també en compte el Pla d'acció adoptat pels caps d'estat i de Govern del Consell d'Europa amb ocasió de la seva Segona Cimera, celebrada a Estrasburg els dies 10 i 11 d'octubre de 1997, per tal de cercar respostes comunes al desenvolupament de les noves tecnologies de la informació, basades en les normes i els valors del Consell d'Europa;

Han convingut el següent:

CAPÍTOL I. DISPOSICIONS COMUNES

Article 1

Objectiu

L'objectiu d'aquest Protocol és de completar, per a les parts del Protocol, les disposicions del Conveni sobre la cibercriminalitat, obert a la signatura a Budapest el 23 de novembre de 2001 (d'ara endavant denominat "el Conveni") respecte de la incriminació d'actes de caràcter racista i xenòfob difosos per mitjà de sistemes informàtics.

Article 2

Definició

1. Als efectes d'aquest Protocol, l'expressió:

«material racista i xenòfob» designa tot material escrit, tota imatge o qualsevol altra representació d'idees o teories que preconitzen o promouen l'odi, la discriminació o la violència, contra una persona o un grup de persones, per raó de la raça, el color, l'ascendència o l'origen nacional o ètnic, o de la religió, en la mesura que aquesta última serveix de pretext per a l'un o l'altre d'aquests elements, o que incita a aquests actes.

2. Les expressions i els termes utilitzats en aquest Protocol s'interpreten de la mateixa manera que en el Conveni.

CAPÍTOL II. MESURES A PRENDRE A NIVELL NACIONAL

Article 3

Difusió de material racista i xenòfob per mitjà de sistemes informàtics

1. Cada part adopta les mesures legislatives i altres que resultin necessàries per tipificar com a delictes, en el seu dret intern, quan són cometes intencionadament i sense tenir-hi dret, les conductes següents:

la difusió o les altres formes de posada a disposició del públic, per mitjà d'un sistema informàtic, de material racista i xenòfob.

2. Una part es pot reservar el dret de no imposar responsabilitat penal a les conductes descrites en l'apartat 1 d'aquest article quan el material, tal com es defineix a l'apartat 1 de l'article 2 preconitza, promou o incita a una discriminació que no està associada amb l'odi o la violència a condició que hi hagi altres recursos eficaços disponibles.

3. No obstant l'apartat 2 d'aquest article, una part es pot reservar el dret de no aplicar l'apartat 1 en els casos de discriminació per als quals no pot preveure, considerant els principis establerts en el seu ordenament jurídic intern relatiu a la llibertat d'expressió, els recursos eficaços previstos a l'apartat 2.

Article 4

Amenaça amb una motivació racista i xenòfoba

Cada part adopta les mesures legislatives i altres que resultin necessàries per tipificar com a delictes, en el seu dret intern, quan es comet intencionadament i sense dret, la conducta següent:

L'amenaça, per mitjà d'un sistema informàtic, de cometre una delictes greu, tal com està definida pel dret nacional, envers:

- i. una persona amb motiu de la seva pertinença a un grup que es caracteritza per la raça, el color, l'ascendència o l'origen nacional o ètnic, o la religió en la mesura que aquesta última serveix de pretext per a l'un o l'altre d'aquests elements, o
- ii. a un grup de persones que es distingeix per alguna d'aquestes característiques.

Article 5

Insult amb una motivació racista i xenòfoba

1. Cada part adopta les mesures legislatives i altres que resultin necessàries per tipificar com a delictes, en el seu dret intern, quan es comet intencionadament i sense tenir-hi dret, la conducta següent:

insultar en públic, mitjançant un sistema informàtic:

- i. a una persona amb motiu de la seva pertinença a un grup que es caracteritza per la raça, el color, l'ascendència o l'origen nacional o ètnic, o la religió en la mesura que aquesta última serveix de pretext per a l'un o l'altre d'aquests elements, o
- ii. a un grup de persones que es distingeix per una d'aquestes característiques.

2. Una part pot:

- a) exigir que el delictes descrit a l'apartat 1 d'aquest article tingui com a efecte exposar la persona o el grup de persones a què fa referència l'apartat 1 a l'odi, el menyspreu o el ridícul; o
- b) reservar-se el dret de no aplicar, en la totalitat o en part, l'apartat 1 d'aquest article.

Article 6

Negació, minimització grollera, aprovació o justificació del genocidi o dels crims contra la humanitat

1. Cada part adopta les mesures legislatives o altres que resultin necessàries per tipificar com a delictes, en el seu dret intern, quan es cometen intencionadament i sense tenir-hi dret, les conductes següents:

la difusió o les altres formes de posada a disposició del públic, per mitjà d'un sistema informàtic, de material que nega, minimitza de forma grollera, aprova o justifica actes constitutius de genocidi o de crims contra la humanitat, tal com estan definits pel dret internacional i reconeguts com a tals per una decisió final i definitiva del Tribunal Militar Internacional, creat per l'Acord de Londres del 8 d'agost de 1945, o per qualsevol altre tribunal internacional creat pels instruments internacionals pertinents i quina competència ha estat reconeguda per aquesta part.

2. Una part pot:

- a) preveure que la negació o la minimització grollera esmentades a l'apartat 1 d'aquest article, siguin comeses amb la intenció d'incitar a l'odi, a la discriminació o a la violència contra una persona o un grup de persones, amb motiu de la raça, del color, de l'ascendència o de l'origen nacional o ètnic, o de la religió en la mesura que aquesta última serveix de pretext per a l'un o l'altre d'aquests elements; o
- b) reservar-se el dret de no aplicar, en la totalitat o en part, l'apartat 1 d'aquest article.

*Article 7**Col·laboració i complicitat*

Cada part adopta les mesures legislatives i altres que resultin necessàries per tipificar com a delictes, en virtut del seu dret intern, quan es comet intencionadament i sense tenir-hi dret, el fet de col·laborar a perpetrar un delictes definit en aquest Protocol, o de ser còmplice amb la intenció que sigui comès el delictes.

CAPÍTOL III. RELACIONS ENTRE EL CONVENI I AQUEST PROTOCOL*Article 8**Relacions entre el Conveni i aquest Protocol*

1. Els articles 1, 12, 13, 22, 41, 44, 45 i 46 del Conveni s'apliquen, mutatis mutandis, a aquest Protocol.
2. Les parts amplien l'àmbit d'aplicació de les mesures definides als articles 14 al 21 i 23 al 35 del Conveni, als articles 2 al 7 d'aquest Protocol.

CAPÍTOL IV. DISPOSICIONS FINALS*Article 9**Expressió del consentiment a estar vinculat*

1. Aquest Protocol està obert a la signatura dels estats signataris del Conveni, que poden expressar el seu consentiment a estar vinculats mitjançant:
 - a) la signatura sense reserva de ratificació, acceptació o aprovació; o
 - b) la signatura amb reserva de ratificació, d'acceptació o d'aprovació, seguida de la ratificació, de l'acceptació o de l'aprovació.
2. Un estat no pot signar aquest Protocol sense reserva de ratificació, d'acceptació o d'aprovació ni dipositar un instrument de ratificació, d'acceptació o d'aprovació sense haver dipositat ja o sense dipositar simultàniament un instrument de ratificació, d'acceptació o d'aprovació del Conveni.
3. Els instruments de ratificació, d'acceptació o d'aprovació es dipositen prop del secretari general del Consell d'Europa.

Article 10

Entrada en vigor

1. Aquest Protocol entrarà en vigor el primer dia del mes següent a l'expiració d'un període de tres mesos després de la data en la qual cinc estats hagin manifestat el seu consentiment a estar vinculats pel Protocol de conformitat amb les disposicions de l'article 9.
2. Per a tot estat que manifesti posteriorment el seu consentiment a estar vinculat pel Protocol, aquest entrarà en vigor el primer dia del mes següent a l'expiració d'un període de tres mesos després de la data de la seva signatura sense reserva de ratificació, d'acceptació o d'aprovació o del dipòsit del seu instrument de ratificació, acceptació o aprovació.

Article 11

Adhesió

1. Després de l'entrada en vigor d'aquest Protocol, tot estat que s'hagi adherit al Conveni es pot adherir també al Protocol.
2. L'adhesió s'efectuarà mitjançant el dipòsit, prop del secretari general del Consell d'Europa, d'un instrument d'adhesió que tindrà efecte el primer dia del mes següent a l'expiració d'un període de tres mesos després de la data del seu dipòsit.

Article 12

Reserves i declaracions

1. Les reserves i les declaracions formulades per una part en relació amb una disposició del Conveni s'aplicaran també a aquest Protocol, a menys que aquesta part manifesti la intenció contrària en el moment de la signatura o en el moment del dipòsit del seu instrument de ratificació, d'acceptació, d'aprovació o d'adhesió.
2. Mitjançant una notificació escrita adreçada al secretari general del Consell d'Europa, tota part pot, en el moment de la signatura o del dipòsit del seu instrument de ratificació, d'acceptació, d'aprovació o d'adhesió, declarar que s'acull a la o a les reserves previstes als articles 3, 5 i 6 d'aquest Protocol. Una part pot també formular, en relació amb les disposicions d'aquest Protocol, les reserves previstes a l'apartat 2 de l'article 22 i a l'apartat 1 de l'article 41 del Conveni, sense perjudici de l'aplicació feta per aquesta part pel que fa al Conveni. No es pot formular cap altra reserva.
3. Mitjançant una notificació escrita adreçada al secretari general del Consell d'Europa, tota part pot, en el moment de la signatura o del dipòsit del seu instru-

ment de ratificació, d'acceptació, d'aprovació o d'adhesió, declarar que s'acull a la possibilitat de preveure elements addicionals, com els previstos a l'apartat 2 a) de l'article 5 i a l'apartat 2 a) de l'article 6 d'aquest Protocol.

Article 13

Manteniment i retirada de les reserves

1. Una part que hagués fet una reserva de conformitat amb l'article 12 anterior, retira aquesta reserva, en la totalitat o en part, tan bon punt les circumstàncies ho permetin. Aquesta retirada tindrà efecte en la data de recepció d'una notificació de la retirada pel secretari general del Consell d'Europa. Si la notificació indica que la retirada d'una reserva ha de tenir efecte en una data precisa i si aquesta data és posterior a la de la recepció de la notificació pel secretari general, la retirada tindrà efecte en aquesta data posterior.
2. El secretari general del Consell d'Europa pot periòdicament demanar a les parts que hagin fet una o diverses reserves en aplicació de l'article 12, informació sobre les perspectives de la seva retirada.

Article 14

Aplicació territorial

1. Tota part pot, en el moment de la signatura o en el moment del dipòsit del seu instrument de ratificació, acceptació, aprovació o adhesió, designar el o els territoris en els quals s'aplicarà aquest Protocol.
2. Tota part pot, en qualsevol moment posterior, mitjançant una declaració adreçada al secretari general del Consell d'Europa, ampliar l'aplicació d'aquest Protocol a qualsevol altre territori que designi en la declaració. El Protocol entrarà en vigor respecte d'aquest territori el primer dia del mes següent a l'expiració d'un període de tres mesos després de la data de recepció de la declaració pel secretari general.
3. Tota declaració feta en aplicació dels dos apartats precedents pot ser retirada, pel que fa a tot territori designat en aquesta declaració, mitjançant una notificació adreçada al secretari general del Consell d'Europa. La retirada tindrà efecte el primer dia del mes següent a l'expiració d'un període de tres mesos després de la data de recepció d'aquesta notificació pel secretari general.

Article 15

Denúncia

1. Tota part pot, en qualsevol moment, denunciar aquest Protocol mitjançant una notificació al secretari general del Consell d'Europa.

2. La denúncia tindrà efecte el primer dia del mes següent a l'expiració d'un període de tres mesos després de la data de recepció de la notificació pel secretari general.

Article 16

Notificació

El Secretari general del Consell d'Europa notificarà als estats membres del Consell d'Europa, als estats no membres que hagin participat en l'elaboració d'aquest Protocol, així com a tot estat que s'hi hagués adherit o hagués estat invitat a adherir-s'hi:

- a) tota signatura;
- b) el dipòsit de tot instrument de ratificació, acceptació, aprovació o adhesió;
- c) tota data d'entrada en vigor d'aquest Protocol de conformitat amb els seus articles 9, 10 i 11;
- d) tot altre acte, notificació o comunicació relacionats amb aquest Protocol.

En testimoni de la qual cosa, els sotasignats, degudament autoritzats a aquest efecte, han signat aquest Protocol.

Estrasburg, 28 de gener del 2003, fet en anglès i francès, els dos textos són igualment fefaents, en un sol exemplar que serà dipositat en els arxius del Consell d'Europa. El secretari general del Consell d'Europa en trametrà còpia certificada conforme a cadascun dels estats membres del Consell d'Europa, als estats no membres que hagin participat en l'elaboració d'aquest Protocol i a tot estat invitat a adherir-s'hi.

I.2 COOPERACIÓ JUDICIAL

**CONVENI RELATIU
A LA TRAMESA I
LA NOTIFICACIÓ
A L'ESTRANGER
D'ACTES JUDICIALS
I EXTRAJUDICIALS
EN MATÈRIA CIVIL O
COMERCIAL**

L'HAIA, 15 DE NOVEMBRE DE 1965

Adhesió: 26 d'abril de 2017

No està en vigor

Els estats signataris d'aquest Conveni,

Desitjant crear els mitjans necessaris perquè els actes judicials i extrajudicials que han de ser objecte de tramesa o notificació a l'estranger siguin coneguts pels seus destinataris en temps oportú.

Interessats a millorar a aquest efecte la cooperació judicial, simplificant i accelerant el procediment.

Han resolt concloure un Conveni amb aquesta finalitat i han acordat les disposicions següents:

Article 1

Aquest Conveni s'aplica, en matèria civil o comercial, a tots els casos en què un acte judicial o extrajudicial s'hagi de transmetre a l'estranger per a la seva tramesa o notificació.

El Conveni no s'ha d'aplicar quan no es conegui l'adreça del destinatari de l'acte.

CAPÍTOL I. ACTES JUDICIALS

Article 2

Cada estat contractant ha de designar una autoritat central que assumeix, de conformitat amb els articles 3 a 6, la responsabilitat de rebre les demandes de tramesa o de notificació procedents d'un altre estat contractant i fer-ne un seguiment.

L'autoritat central s'ha d'organitzar segons les normes establertes per l'estat requerit.

Article 3

L'autoritat o la persona investida de funció pública competents segons les lleis de l'estat d'origen, adreça a l'autoritat central de l'estat requerit una demanda conforme al formulari model Annex a aquest Conveni, sense que sigui necessària la legalització dels documents ni cap altra formalitat anàloga.

La demanda ha d'anar acompanyada de l'acte judicial o de la seva còpia, tot en doble exemplar.

Article 4

Si l'autoritat central estima que no s'han respectat les disposicions del Conveni, n'ha d'informar immediatament el requeridor precisant les seves objeccions contra la demanda.

Article 5

L'autoritat central de l'estat requerit ha de procedir o ordenar procedir a la tramesa o la notificació de l'acte:

- a) Sia segons les formes prescrites per la legislació de l'estat requerit per a la tramesa o la notificació dels actes realitzats en aquest país i que es destinin a persones que es trobin al seu territori;
- b) Sia segons la forma particular demanada pel requeridor, sempre que no sigui incompatible amb la llei de l'estat requerit.

Llevat del cas que preveu la lletra b del primer paràgraf, l'acte es pot lliurar sempre al destinatari que l'accepti voluntàriament.

Si l'acte ha de ser objecte de tramesa o notificació de conformitat amb el primer paràgraf, l'autoritat central pot sol·licitar que l'acte sigui redactat o traduït a la llengua o a una de les llengües oficials del seu país.

La part de la demanda que, conforme al formulari model Annex a aquest Conveni, conté els elements essencials de l'acte s'ha de remetre al destinatari.

Article 6

L'autoritat central de l'estat requerit o qualsevol autoritat que s'hagi designat a aquest efecte ha d'expedir un certificat conforme al formulari model Annex a aquest Conveni.

El certificat ha de descriure l'execució de la demanda; ha d'indicar la forma, el lloc i la data de l'execució així com la persona a la qual s'ha remès l'acte. Si escau, ha de precisar el fet que n'hagi impedit l'execució.

El requeridor pot demanar que el certificat que no hagi estat expedit per l'autoritat central o per una autoritat judicial sigui validat per una d'aquestes autoritats.

El certificat s'ha d'adreçar directament al requeridor.

Article 7

Les mencions impreses en el formulari model Annex a aquest Conveni han d'estar redactades obligatòriament en llengua francesa o en llengua anglesa. A més, es poden redactar en la llengua oficial o en una de les llengües oficials de l'estat d'origen.

Els espais en blanc corresponents a aquestes mencions s'han d'omplir en la llengua de l'estat requerit, en llengua francesa o en llengua anglesa.

Article 8

Cada estat contractant té la facultat d'adreçar directament, sense cap mesura de compulsió, per mitjà dels seus agents diplomàtics o consulars, les trameses o notificacions d'actes judicials a les persones que es trobin a l'estranger.

Qualsevol estat pot declarar que s'oposa a la utilització d'aquesta facultat dins el seu territori, tret que l'acte hagi de ser tramès o notificat a un nacional de l'estat d'origen.

Article 9

Cada estat contractant té, a més, la facultat d'utilitzar la via consular per transmetre, a l'efecte de tramesa o notificació, els actes judicials a les autoritats d'un altre estat contractant que aquest estat hagi designat.

Si així ho exigeixen circumstàncies excepcionals, cada estat contractant té la facultat d'utilitzar, al mateix efecte, la via diplomàtica.

Article 10

Llevat que l'estat de destinació declari que s'hi oposa, aquest Conveni no impedeix:

- a) La facultat d'adreçar directament, per la via postal, els actes judicials a les persones que es trobin a l'estranger;
- b) La facultat, per part de persones investides de funció pública, de funcionaris o d'altres persones competents de l'estat d'origen, de procedir a la tramesa o la notificació d'actes judicials directament a través de les persones investides de funció pública, dels funcionaris o d'altres persones competents de l'estat de destinació;
- c) La facultat, per a qualsevol persona que tingui un interès en un procediment judicial, de procedir a les trameses o les notificacions d'actes judicials directament a través de persones investides de funció pública, de funcionaris o d'altres persones competents de l'estat de destinació.

Article 11

Aquest Conveni no impedeix que els estats contractants acordin admetre, a l'efecte de tramesa o notificació d'actes judicials, altres vies de transmissió diferents de les que preveuen els articles anteriors i, en particular, la comunicació directa entre les seves autoritats corresponents.

Article 12

La tramesa o la notificació d'actes judicials provinents d'un estat contractant no poden donar lloc al pagament o al reemborsament de taxes o despeses pels serveis de l'estat requerit.

El requeridor està obligat a pagar o reemborsar les despeses ocasionades per:

- a) La intervenció d'una persona investida de funció pública o d'una persona competent segons la llei de l'estat de destinació;
- b) La utilització d'una forma particular.

Article 13

L'execució d'una demanda de tramesa o notificació conforme a les disposicions d'aquest Conveni només es pot denegar si l'estat requerit estima que aquesta execució pot perjudicar la seva sobirania o seguretat.

L'execució no es pot denegar pel sol motiu que la llei de l'estat requerit reivindiqui la competència judicial exclusiva en cas que es tracti, o no admeti vies jurídiques que responguin a l'objecte de la demanda.

En cas de denegació, l'autoritat central ha d'informar-ne immediatament el requeridor i indicar-ne els motius.

Article 14

Les dificultats que sorgeixin en ocasió de la transmissió, a l'efecte de tramesa o notificació d'actes judicials, s'han de resoldre per la via diplomàtica.

Article 15

Quan un escrit de demanda o un acte equivalent s'hagi transmès a l'estranger a l'efecte de tramesa o notificació, segons les disposicions d'aquest Conveni, i el demandat no comparegui, el jutge ha d'ajornar la seva decisió el temps que calgui fins que s'estableixi que:

- a) L'acte s'ha tramès o notificat segons les formes prescrites per la legislació de l'estat requerit per a la tramesa o la notificació dels actes atorgats en aquest país i que estan destinats a les persones que es troben al seu territori, o bé
- b) Que l'acte s'ha lliurat efectivament al demandat o en el seu domicili segons un altre procediment previst per aquest Conveni,

i que, en qualsevol d'aquests casos, sia la tramesa o la notificació, sia el lliurament de l'acte, ha tingut lloc en temps oportú perquè el demandat s'hagi pogut defensar.

Cada estat contractant té la facultat de declarar que els seus jutges, no obstant les disposicions del primer paràgraf, poden decidir, malgrat que no s'hagi rebut cap certificat que acrediti sia la tramesa o la notificació, sia el lliurament de l'acte, si es donen les condicions següents:

- a) L'acte s'ha transmès per mitjà d'una de les formes que preveu aquest Conveni;
- b) Ha transcorregut, des de la data d'enviament de l'acte, un termini que el jutge ha d'apreciar en cada cas particular i que ha de ser, almenys, de sis mesos;
- c) No obstant totes les diligències oportunes davant les autoritats competents de l'estat requerit, no s'ha pogut obtenir cap certificat.

Aquest article no impedeix que, en cas d'urgència, el jutge ordeni qualssevol mesures provisionals o cautelars.

Article 16

Quan un escrit de demanda o un acte equivalent s'ha de transmetre a l'estranger a l'efecte de tramesa o notificació, segons les disposicions d'aquest Conveni, i s'ha dictat una decisió contra un demandat que no hagi comparegut, el jutge té la facultat d'eximir el demandat de la preclusió resultant de l'expiració dels terminis del recurs si es compleixen les condicions següents:

- a) El demandat, sense que hi hagi culpa per part seva, no va tenir coneixement en temps oportú d'aquest acte per defensar-se i de la decisió per interposar-hi recurs;
- b) Les al·legacions del demandat no estiguin desproveïdes de tot fonament.

La demanda tendent a l'exempció de la preclusió només és admissible si es formula en un termini raonable a partir del moment en què el demandat va tenir coneixement de la decisió.

Cada estat contractant té la facultat de declarar que aquesta demanda no és admissible si es formula després de l'expiració d'un termini de temps que ha de precisar en la seva declaració, sempre que aquest termini no sigui inferior a un any a comptar de la data de la decisió.

Aquest article no s'aplica a les decisions relatives a l'estat civil de les persones.

CAPÍTOL II. ACTES EXTRAJUDICIALS

Article 17

Els actes extrajudicials que emanin d'autoritats o de persones investides de funció pública d'un estat contractant es poden transmetre a l'efecte de tramesa o

notificació en un altre estat contractant segons les formes i condicions que preveu aquest Conveni.

CAPÍTOL III. DISPOSICIONS GENERALS

Article 18

Cada estat contractant pot designar, a més de l'autoritat central, altres autoritats, de les quals ha de determinar les competències.

No obstant això, el requeridor sempre té dret a dirigir-se directament a l'autoritat central.

Els estats federals tenen la possibilitat de designar diverses autoritats centrals.

Article 19

Aquest Conveni no impedeix que la llei interna d'un estat contractant permeti altres formes de transmissió que no prevegin els articles anteriors, a l'efecte de tramesa o notificació, al seu territori, d'actes procedents de l'estranger.

Article 20

Aquest Conveni no impedeix que els estats contractants arribin a un acord per derogar:

- a) El segon paràgraf de l'article 3, pel que fa a l'exigència de dobles exemplars dels documents transmesos;
- b) El tercer paràgraf de l'article 5 i l'article 7, pel que fa a la utilització de les llengües;
- c) El quart paràgraf de l'article 5;
- d) El segon paràgraf de l'article 12.

Article 21

Cada estat contractant ha de notificar al Ministeri d'Afers Exteriors dels Països Baixos, sia en el moment del dipòsit del seu instrument de ratificació o adhesió, sia ulteriorment:

- a) La designació de les autoritats que preveuen els articles 2 i 18;
- b) La designació de l'autoritat competent per expedir el certificat que preveu l'article 6;

c) La designació de l'autoritat competent per rebre els actes transmesos per la via consular segons l'article 9.

Si escau, i en les mateixes condicions, ha de notificar:

a) La seva oposició a l'ús de les vies de transmissió que preveuen els articles 8 i 10;

b) Les declaracions que preveuen el segon paràgraf de l'article 15 i el tercer paràgraf de l'article 16;

c) Qualsevol modificació de les designacions, l'oposició i les declaracions esmentades anteriorment.

Article 22

Aquest Conveni substitueix, en les relacions entre els estats que l'hagin ratificat, els articles 1 a 7 dels convenis sobre procediment civil, signats a l'Haia el 17 de juliol de 1905 i l'1 de març de 1954, respectivament, en la mesura que aquests estats siguin part d'un o l'altre d'aquests convenis.

Article 23

Aquest Conveni no impedeix l'aplicació de l'article 23 del Conveni sobre procediment civil signat a l'Haia el 17 de juliol de 1905 ni de l'article 24 del signat a l'Haia l'1 de març de 1954.

No obstant això, aquests articles només són aplicables si es fa ús de sistemes de comunicació idèntics als que preveuen aquests convenis.

Article 24

Els acords addicionals als convenis de 1905 i 1954 esmentats, conclosos pels estats contractants, es consideren igualment aplicables a aquest Conveni, llevat que els estats interessats acordin altrament.

Article 25

Sense perjudici de l'aplicació dels articles 22 i 24, aquest Conveni no deroga els convenis dels quals els estats contractants siguin part, actualment o en el futur, i que continguin disposicions sobre matèries regulades per aquest Conveni.

Article 26

Aquest Conveni està obert a la signatura dels estats representats en la desena sessió de la Conferència de l'Haia de Dret Internacional Privat.

El Conveni ha de ser ratificat i els instruments de ratificació s'han de dipositar davant el Ministeri d'Afers Exteriors dels Països Baixos.

Article 27

Aquest Conveni entrarà en vigor seixanta dies després del dipòsit del tercer instrument de ratificació previst al segon paràgraf de l'article 26.

El Conveni entrarà en vigor, per a cada estat signatari que el ratifiqui posteriorment, seixanta dies després del dipòsit del seu instrument de ratificació.

Article 28

Qualsevol estat no representat en la desena sessió de la Conferència de l'Haia de Dret Internacional Privat es pot adherir a aquest Conveni després de la seva entrada en vigor, en virtut del que disposa el primer paràgraf de l'article 27. L'instrument d'adhesió s'ha de dipositar davant el Ministeri d'Afers Exteriors dels Països Baixos.

El Conveni entrarà en vigor per a aquest estat només si no hi ha oposició per part d'algun estat que hagi ratificat el Conveni abans d'aquest dipòsit, notificada al Ministeri d'Afers Exteriors dels Països Baixos, en el termini de sis mesos a partir de la data en què aquest Ministeri hauria notificat aquesta adhesió.

Si no hi ha oposició, el Conveni entrarà en vigor per a l'estat adherent el primer dia del mes següent a l'expiració de l'últim dels terminis esmentats en el paràgraf anterior.

Article 29

Qualsevol estat pot declarar, en el moment de la signatura, la ratificació o l'adhesió, que aquest Conveni s'estén al conjunt dels territoris que aquest estat representa en l'àmbit internacional, o bé a un o diversos d'aquests territoris. Aquesta declaració tindrà efecte en el moment de l'entrada en vigor del Conveni per a aquest estat.

Posteriorment, qualsevol extensió d'aquesta naturalesa s'ha de notificar al Ministeri d'Afers Exteriors dels Països Baixos.

Per als territoris esmentats en l'extensió, el Conveni entrarà en vigor seixanta dies després de la notificació esmentada en el paràgraf anterior.

Article 30

Aquest Conveni té una durada de cinc anys a partir de la data en què entra en vigor, de conformitat amb el que disposa el primer paràgraf de l'article 27, fins i tot per als estats que l'hagin ratificat o s'hi hagin adherit amb posterioritat.

Excepte en cas de denúncia, el Conveni es renova tàcticament cada cinc anys.

La denúncia s'ha de notificar al Ministeri d'Afers Exteriors dels Països Baixos, almenys sis mesos abans del venciment del termini de cinc anys.

La denúncia es pot limitar a certs territoris als quals s'aplica el Conveni.

La denúncia només té efecte respecte de l'estat que l'hagi notificat. El Conveni continua en vigor per a la resta d'estats contractants.

Article 31

El Ministeri d'Afers Exteriors dels Països Baixos ha de notificar als estats a què fa referència l'article 26, així com als estats que s'hi hagin adherit de conformitat amb el que disposa l'article 28:

- a) Les signatures i ratificacions que preveu l'article 26;
- b) La data en què aquest Conveni ha d'entrar en vigor de conformitat amb el que disposa el primer paràgraf de l'article 27;
- c) Les adhesions que preveu l'article 28 i la data en què han de tenir efecte;
- d) Les extensions que preveu l'article 29 i la data en què han de tenir efecte;
- e) Les designacions, oposició i declaracions esmentades en l'article 21;
- f) Les denúncies que preveu el tercer paràgraf de l'article 30.

En fe de la qual cosa, els sotasignats, degudament autoritzats, signen aquest Conveni.

Fet a l'Haia, el 15 de novembre de 1965, en francès i anglès, ambdós textos són igualment fefaents, en un sol exemplar, que es disposa en els arxius del Govern dels Països Baixos, i del qual es lliura, per la via diplomàtica, una còpia certificada a cadascun dels estats representats en la desena sessió de la Conferència de l'Haia de Dret Internacional Privat.

DECLARACIONS I RESERVES DEL PRINCIPAT D'ANDORRA RELATIVES AL CONVENI RELATIU A LA TRAMESA I LA NOTIFICACIÓ A L'ESTRANGER D'ACTES JUDICIALS I EXTRAJUDICIALS EN MATÈRIA CIVIL O COMERCIAL

El Principat d'Andorra declara de conformitat amb les disposicions de l'article 21 que:

a) L'autoritat central prevista a l'article 2, així com l'autoritat competent per rebre els actes transmesos per la via diplomàtica o consular d'acord amb l'article 9 és el ministeri encarregat de la justícia.

Adreça:

Ministeri d'Afers Socials, Justícia i Interior

Edifici Administratiu de l'Obac

Ctra. de l'Obac

AD700 Escaldes-Engordany

Principat d'Andorra

Telèfon: +376 872 080

Fax: +376 864 950

Correu electrònic: interior_gov@andorra.ad

b) De conformitat amb l'article 6, l'autoritat competent per expedir el certificat establint l'execució és la mateixa autoritat competent que executa la demanda de tramesa o de notificació de l'acte.

c) El Principat d'Andorra s'oposa, d'acord amb l'article 8, a la tramesa o la notificació d'actes directament mitjançant agents diplomàtics o consulars dels estats contractants a persones que no siguin nacionals d'aquests estats.

d) El Principat d'Andorra declara en relació amb el segon paràgraf de l'article 15, que els seus jutges podran decidir, malgrat no s'hagi rebut cap certificat que acrediti la tramesa, la notificació o el lliurament de l'acte, si es donen les condicions establertes en el segon paràgraf de l'article 15.

e) El Principat d'Andorra declara en relació amb el tercer paràgraf de l'article 16 que la demanda d'exempció de la preclusió com a resultat de l'expiració del termini de recurs, no serà admesa transcorregut un termini d'un any des de la data de decisió.

DEMANDE
AUX FINS DE SIGNIFICATION OU DE NOTIFICATION A
L'ÉTRANGER D'UN ACTE JUDICIAIRE OU EXTRAJUDICIAIRE
 DEMANDA A EFECTES DE TRAMESA O DE NOTIFICACIÓ A L'ESTRANGER
 D'UN ACTE JUDICIAL O EXTRAJUDICIAL

Convention relative à la signification et à la notification à l'étranger des actes judiciaires ou extrajudiciaires en matière civile ou commerciale, signée à La Haye le 15 novembre 1965.
 Conveni relatiu a la tramesa i la notificació a l'estranger d'actes judicials o extrajudicials en matèria civil o comercial, signat a l'Hala el 15 de novembre de 1965.

Identité et adresse du requérant Identitat i adreça de la persona sol·licitant	Adresse de l'autorité destinataire Adreça de l'autoritat destinatària
--	---

Le requérant soussigné a l'honneur de faire parvenir – en double exemplaire – à l'autorité destinataire les documents ci-dessous énumérés, en la priant, conformément à l'article 5 de la Convention précitée, d'en faire remettre sans retard un exemplaire au destinataire, à savoir :
 La persona sol·licitant sotassignada té l'honor de fer arribar –en doble exemplar– a l'autoritat destinatària els documents enumerats a continuació i, de conformitat amb l'article 5 del Conveni esmentat, li sol·licita la transmissió sense demora d'un exemplar al destinatari, és a dir:

(identité et adresse) (identitat i adreça)
--

☐	a) selon les formes légales (article 5, alinéa premier, lettre a)* segons les disposicions legals (article 5, primer paràgraf, lletra a)*
☐	b) selon la forme particulière suivante (article 5, alinéa premier, lettre b)* : segons la forma particular següent (article 5, primer paràgraf, lletra b)*
☐	c) le cas échéant, par remise simple (article 5, alinéa 2)* si escau, per lliurament simple al destinatari, si accepta voluntàriament (article 5, segon paràgraf)*

Cette autorité est priée de renvoyer ou de faire renvoyer au requérant un exemplaire de l'acte - et de ses annexes* - avec l'attestation ci-jointe.

Es prega a aquesta autoritat que retorni o faci remetre a la persona sol·licitant un exemplar de l'acte i dels seus annexos* amb el certificat adjunt.

Énumération des pièces / Enumeració dels documents

--

* s'il y a lieu / si escau

Fait à / Fet a le / el	Signature et / ou cachet Firma i/o segell
---	---

ATTESTATION CERTIFICAT

L'autorité soussignée a l'honneur d'attester conformément à l'article 6 de ladite Convention,
L'autoritat sotassignada té l'honor de certificar, de conformitat amb l'article 6 del Conveni esmentat,

- 1. que la demande a été exécutée***
que la demanda ha estat executada *

- le (date) / ten (data):	
- à (localité, rue, numéro): a (localitat, carrer, número):	

- dans une des formes suivantes prévues à l'article 5 : - en una de les formes següents establertes en l'article 5:	
☐	a) selon les formes légales (article 5, alinéa premier, lettre a)* segons les formes legals (article 5, primer paràgraf, lletra a)*
☐	b) selon la forme particulière suivante*: segons la forma particular següent:*
☐	c) par remise simple* per lliurament simple*

Les documents mentionnés dans la demande ont été remis à :
Els documents esmentats en la demanda han estat lliurats a:

Identité et qualité de la personne : Identitat i descripció de la persona:	
Liens de parenté, de subordination ou autres, avec le destinataire de l'acte : Relacions amb el destinatari de l'acte de parentiu, de jerarquia o altres:	

- 2. que la demande n'a pas été exécutée, en raison des faits suivants* :**
que la demanda no ha estat executada, a causa dels fets següents:*

--

- Conformément à l'article 12, alinéa 2, de ladite Convention, le requérant est prié de payer ou de rembourser les frais dont le détail figure au mémoire ci-joint*.**
De conformitat amb article 12, segon paràgraf, del Conveni esmentat, es prega a la persona sol·licitant que pagui o reemborsi les despeses detallades en la memòria que s'adjunta.*

Annexes / Annexos

Pièces renvoyées : Documents retornats:	
Le cas échéant, les documents justificatifs de l'exécution : Si escau, els documents que justifiquen l'execució:	

* s'il y a lieu / si escau

Fait à / Fet a le / el	Signature et / ou cachet Firma i/o segell
-------------------------------	--

AVERTISSEMENT
ADVERTÈNCIA

Identité et adresse du destinataire
Identitat i adreça del destinatari

TRÈS IMPORTANT

LE DOCUMENT CI-JOINT EST DE NATURE JURIDIQUE ET PEUT AFFECTER VOS DROITS ET OBLIGATIONS. LES « ÉLÉMENTS ESSENTIELS DE L'ACTE » VOUS DONNENT QUELQUES INFORMATIONS SUR SA NATURE ET SON OBJET. IL EST TOUTEFOIS INDISPENSABLE DE LIRE ATTENTIVEMENT LE TEXTE MÊME DU DOCUMENT. IL PEUT ÊTRE NÉCESSAIRE DE DEMANDER UN AVIS JURIDIQUE.

SI VOS RESSOURCES SONT INSUFFISANTES, RENSEIGNEZ-VOUS SUR LA POSSIBILITÉ D'OBTENIR L'ASSISTANCE JUDICIAIRE ET LA CONSULTATION JURIDIQUE SOIT DANS VOTRE PAYS SOIT DANS LE PAYS D'ORIGINE DU DOCUMENT.

LES DEMANDES DE RENSEIGNEMENTS SUR LES POSSIBILITÉS D'OBTENIR L'ASSISTANCE JUDICIAIRE OU LA CONSULTATION JURIDIQUE DANS LE PAYS D'ORIGINE DU DOCUMENT PEUVENT ÊTRE ADRESSÉES À :

MOLT IMPORTANT

EL DOCUMENT ADJUNT ÉS DE NATURA JURÍDICA I POT AFECTAR ELS VOSTRES DRETS I OBLIGACIONS. ELS 'ELEMENTS ESSENCIALS DE L'ACTE' US DONEN CERTA INFORMACIÓ SOBRE LA SEVA NATURA I EL SEU OBJECTE. TANMATEIX, ÉS INDISPENSABLE LLEGIR EL DOCUMENT AMB ATENCIÓ. POT SER NECESARI DEMANAR ASSESSORAMENT JURÍDIC.

SI ELS VOSTRES RECURSOS ECONÒMICS NO SÓN SUFICIENTS, CAL QUE US INFORMEU SOBRE LA POSSIBILITAT D'ACONSEGUIR ASSISTÈNCIA LLETRADA O ASSESSORAMENT LEGAL AL VOSTRE PAÍS DE RESIDÈNCIA O AL PAÍS ON EL DOCUMENT VA SER EXPEDIT.

LES DEMANDES D'INFORMACIÓ SOBRE LA POSSIBILITAT D'ACONSEGUIR ASSISTÈNCIA LLETRADA O ASSESSORAMENT LEGAL AL PAÍS ON EL DOCUMENT VA SER EXPEDIT PODEN SER ADREÇADES A:

ÉLÉMENTS ESSENTIELS DE L'ACTE

ELEMENTS ESSENCIALS DE L'ACTE

Convention relative à la signification et à la notification à l'étranger des actes judiciaires ou extrajudiciaires en matière civile ou commerciale, signée à La Haye le 15 novembre 1965 (article 5, alinéa 4).

Conveni relatiu a la tramesa i la notificació a l'estranger d'actes judicials o extrajudicials en matèria civil o comercial, signat a l'Haia el 15 de novembre de 1965 (article 5, quart paràgraf).

Nom et adresse de l'autorité requérante : Nom i adreça de l'autoritat sol·licitant:	
---	--

Identité des parties* : Identitat de les parts.*	
--	--

* S'il y a lieu, identité et adresse de la personne intéressée à la transmission de l'acte
Si escau, identitat i adreça de la persona interessada en la transmissió de l'acte

ACTE JUDICIAIRE**
ACTE JUDICIAL**

Nature et objet de l'acte : Natura i objecte de l'acte:	
Nature et objet de l'instance, le cas échéant, le montant du litige : Nature i objecte de la instància, i, si escau, l'import del litigi:	
Date et lieu de la comparution** : Data i lloc de la compareixença:**	
Jurisdiction qui a rendu la décision** : Tribunal que ha dictat la decisió:**	
Date de la décision** : Data de la decisió:**	
Indication des délais figurant dans l'acte** : Indicació dels terminis que figuren a l'acte:**	

** s'il y a lieu / si escau

ACTE EXTRAJUDICIAIRE**
ACTE EXTRAJUDICIAL**

Nature et objet de l'acte : Natura i objecte de l'acte:	
Indication des délais figurant dans l'acte** : Indicació dels terminis indicats a l'acte:**	

** s'il y a lieu / if appropriate

**CONVENI SOBRE
L'OBTENCIÓ
DE PROVES A
L'ESTRANGER EN
MATÈRIA CIVIL O
COMERCIAL**

L'HAIA, 18 DE MARÇ DE 1970

Adhesió: 26 d'abril de 2017

Entrada en vigor: 25 de juny de 2017

Els estats signataris d'aquest Conveni,

Desitjant facilitar la transmissió i l'execució de comissions rogatòries i promoure la concordança entre els mètodes que utilitzen a aquest efecte,

Desitjant acréixer l'eficàcia de la cooperació judicial mútua en matèria civil o comercial,

Han resolt concloure un Conveni a aquest efecte i han acordat les disposicions següents:

CAPÍTOL I. COMISSIONS ROGATÒRIES

Article 1

En matèria civil o comercial, l'autoritat judicial d'un estat contractant pot, de conformitat amb les disposicions de la seva legislació, sol·licitar a l'autoritat competent d'un altre estat, per comissió rogatòria, de practicar qualsevol acte d'instrucció, així com la realització d'altres actuacions judicials.

No s'ha d'emprar una comissió rogatòria per obtenir proves que no estiguin destinades a utilitzar-se en un procediment ja incoat o futur.

L'expressió «altres actuacions judicials» no comprèn ni la tramesa o la notificació d'actes judicials ni les mesures cautelars o d'execució.

Article 2

Cada estat contractant ha de designar una autoritat central que s'encarregui de rebre les comissions rogatòries expedides per una autoritat judicial d'un altre estat contractant i de transmetre-les a l'autoritat competent per executar-les. L'autoritat central ha d'estar organitzada segons les modalitats preceptuades per l'estat requerit.

Les comissions rogatòries s'han de transmetre a l'autoritat central de l'estat requerit sense la intervenció d'una altra autoritat d'aquest estat.

Article 3

La comissió rogatòria conté les dades següents:

- a) L'autoritat requeridora i, si pot ser, l'autoritat requerida;
- b) La identitat i l'adreça de les parts i, si escau, dels seus representants;
- c) La naturalesa i l'objecte de la demanda, així com una exposició sumària dels fets;

d) Les proves que s'hagin d'obtenir o les altres actuacions judicials que s'hagin d'acomplir.

Quan escau, la comissió rogatòria també conté:

e) El nom i l'adreça de les persones que han de declarar;

f) Les preguntes que s'han de formular a les persones que han de declarar o els fets sobre els quals aquestes persones han de declarar;

g) Els documents o altres objectes que s'han d'examinar;

h) La demanda que la declaració es presti sota jurament o per afirmació solemne sense jurament i, quan escaigui, la indicació de la fórmula que s'ha d'utilitzar;

i) Les formes especials l'aplicació de les quals es demani de conformitat amb l'article 9.

Així mateix, la comissió rogatòria ha de mencionar, si escau, la informació necessària per a l'aplicació de l'article 11.

No es pot exigir cap legalització ni formalitat anàloga.

Article 4

La comissió rogatòria ha d'estar redactada en la llengua de l'autoritat requerida o anar acompanyada d'una traducció en aquesta llengua.

No obstant això, cada estat contractant ha d'acceptar la comissió rogatòria redactada en francès o en anglès, o que vagi acompanyada d'una traducció en una d'aquestes llengües, llevat que hagi formulat la reserva prevista en l'article 33.

Qualsevol estat contractant que tingui diverses llengües oficials i no pugui, per raons de dret intern, acceptar les comissions rogatòries en una d'aquestes llengües per a la totalitat del seu territori, ha d'especificar, mitjançant una declaració, la llengua en què la comissió rogatòria ha d'estar redactada o traduïda per executar-la en les parts especificades del seu territori. En cas d'incompliment sense motiu justificat de l'obligació derivada d'aquesta declaració, les despeses de traducció a la llengua exigida són a càrrec de l'estat requeridor.

Qualsevol estat contractant pot, mitjançant una declaració, especificar la llengua o llengües en les quals, a part de les que preveuen els paràgrafs anteriors, la comissió rogatòria es pot adreçar a la seva autoritat central.

Tota traducció que acompanyi una comissió rogatòria ha d'estar certificada per un agent diplomàtic o consular, per un traductor autoritzat o jurat, o per qualsevol altra persona autoritzada a aquest efecte en un dels dos estats.

Article 5

Si l'autoritat central estima que les disposicions d'aquest Conveni no s'han respectat, n'ha d'informar immediatament l'autoritat de l'estat requeridor que li hagi transmès la comissió rogatòria, precisant-ne les objeccions en contra de la demanda.

Article 6

Si l'autoritat requerida no té competència per executar-la, la comissió rogatòria s'ha de transmetre, d'ofici i sense demora, a l'autoritat judicial competent del mateix estat segons les normes establertes per la seva legislació.

Article 7

Si l'autoritat requeridora ho demana, se l'ha d'informar de la data i del lloc en què es procedirà a la mesura sol·licitada, a fi que les parts interessades i, si escau, els seus representants puguin assistir-hi. Aquesta comunicació s'adreça directament a aquestes parts o als seus representants, quan l'autoritat requeridora ho demani.

Article 8

Qualsevol estat contractant pot declarar que els magistrats de l'autoritat requeridora d'un altre estat contractant poden assistir a l'execució d'una comissió rogatòria. Aquesta mesura pot estar subjecta a l'autorització prèvia de l'autoritat competent designada per l'estat declarant.

Article 9

L'autoritat judicial que procedeixi a l'execució d'una comissió rogatòria ha d'aplicar les lleis del seu país quant a la seva forma.

No obstant això, s'ha d'accedir a la demanda de l'autoritat requeridora que es procedeixi d'una forma especial, llevat que aquesta forma sigui incompatible amb la llei de l'estat requerit o que la seva aplicació sigui impossible, sia per la pràctica judicial de l'estat requerit, sia per la seva dificultat pràctica.

La comissió rogatòria s'ha d'executar amb caràcter d'urgència.

Article 10

En executar la comissió rogatòria, l'autoritat requerida ha d'aplicar els mitjans de compulsió apropiats que preveu la seva legislació interna en els casos i en la mateixa mesura en què estaria obligada a fer-ho per executar una demanda de les autoritats de l'estat requerit o una demanda formulada a aquest efecte per una part interessada.

Article 11

La comissió rogatòria no s'ha d'executar quan la persona a qui concerneix alegui una exempció o una prohibició de prestar declaració que hagi establert:

- a) La llei de l'estat requerit; o
- b) La llei de l'estat requeridor, si la comissió rogatòria les especifica o, si escau, si l'autoritat requeridora les certifica a demanda de l'autoritat requerida.

A més, qualsevol estat contractant pot declarar que reconeix les exempcions i prohibicions que estableix la llei d'altres estats diferents de l'estat requeridor i de l'estat requerit, en la mesura que s'especifiquin en aquesta declaració.

Article 12

L'execució de la comissió rogatòria només es pot denegar en la mesura que:

- a) A l'estat requerit l'execució no correspongui a les atribucions del poder judicial; o
- b) L'estat requerit estimi que podria causar perjudici a la seva sobirania o a la seva seguretat.

L'execució no es pot denegar pel sol motiu que la llei de l'estat requerit reivindiqui una competència judicial exclusiva en l'assumpte de què es tracti, o no admeti vies legals que responguin a l'objecte de la demanda presentada davant l'autoritat requeridora.

Article 13

L'autoritat requerida ha de transmetre a l'autoritat requeridora, per la mateixa via que aquesta última hagi utilitzat, els documents en què es faci constar l'execució de la comissió rogatòria.

Quan la comissió rogatòria no sigui executada totalment o en part, se n'ha d'informar immediatament l'autoritat requeridora per la mateixa via i se li han de comunicar les raons per les quals no ha estat executada.

Article 14

L'execució de la comissió rogatòria no pot donar lloc al reemborsament de taxes o despeses de qualsevol tipus.

No obstant això, l'estat requerit té dret a exigir de l'estat requeridor el reemborsament dels honoraris pagats a pèrits i intèrprets i el de les despeses que ocasioni procedir d'una forma especial demanada per l'estat requeridor, de conformitat amb el que disposa el segon paràgraf de l'article 9.

L'autoritat requerida, la legislació de la qual estableixi que són les parts les que han d'aportar les proves i no pugui executar per si mateixa la comissió rogatòria, pot encarregar de fer-ho a una persona habilitada a aquest efecte, després d'haver obtingut el consentiment de l'autoritat requeridora. En demanar aquest consentiment, l'autoritat requerida ha d'indicar l'import aproximat de les despeses que ocasionaria aquesta intervenció. El consentiment implica, per a l'autoritat requeridora, l'obligació de reemborsar aquestes despeses. Si no es dona aquest consentiment, l'autoritat requeridora no les haurà de sufragar.

CAPÍTOL II. OBTENCIÓ DE PROVES PER AGENTS DIPLOMÀTICS O CONSULARS I PER COMISSARIS

Article 15

En matèria civil o comercial, un agent diplomàtic o consular d'un estat contractant pot practicar, sense compulsió, en el territori d'un altre estat contractant i dins la circumscripció en què exerceixi les seves funcions, qualsevol acte d'instrucció destinat únicament a nacionals d'un estat que aquest agent representi i que es refereixin a un procediment incoat davant un tribunal d'aquest estat.

Qualsevol estat contractant pot declarar que aquest acte només pot ser practicat mitjançant l'autorització, a demanda d'aquest agent o en nom seu, de l'autoritat competent que l'estat declarant designi.

Article 16

Un agent diplomàtic o consular d'un estat contractant també pot practicar, sense compulsió, en el territori d'un altre estat contractant i dins la circumscripció en què exerceixi les seves funcions, qualsevol acte d'instrucció destinat a nacionals de l'estat de residència o d'un tercer estat, i que es refereixin a un procediment incoat davant un tribunal de l'estat que aquest agent representi:

- a) Si una autoritat competent designada per l'estat de residència ha donat la seva autorització, sia de manera general, sia per cada cas particular; i
- b) Si respecta les condicions que l'autoritat competent ha fixat en l'autorització.

Qualsevol estat contractant pot declarar que els actes d'instrucció previstos en aquest article es poden practicar sense autorització prèvia.

Article 17

En matèria civil o comercial, qualsevol persona designada degudament a aquest efecte com a comissari pot practicar, sense compulsió, en el territori d'un estat

contractant, qualsevol acte d'instrucció que es refereixi a un procediment incoat davant un tribunal d'un altre estat contractant:

- a) Si una autoritat competent designada per l'estat on s'hagin d'obtenir les proves ha donat la seva autorització, sia de manera general sia per a cada cas particular; i
- b) Si aquesta persona respecta les condicions que l'autoritat competent ha fixat en l'autorització.

Qualsevol estat contractant pot declarar que els actes d'instrucció previstos en aquest article es poden realitzar sense autorització prèvia.

Article 18

Qualsevol estat contractant pot declarar que un agent diplomàtic o consular o un comissari, autoritzat per practicar actes d'instrucció de conformitat amb els articles 15, 16 i 17, està facultat per sol·licitar de l'autoritat competent designada pel dit estat l'assistència necessària per realitzar aquests actes mitjançant compulsió. La declaració pot comportar qualsevol condició que l'estat declarant estimi convenient imposar.

Quan l'autoritat competent accedeixi a la demanda, ha d'aplicar les mesures de compulsió que consideri adequades i que prevegi la seva legislació interna.

Article 19

L'autoritat competent, en donar l'autorització que preveuen els articles 15, 16 i 17 o en accedir a la demanda que preveu l'article 18, pot fixar les condicions que estimi convenientes, especialment l'hora, la data i el lloc de l'acte d'instrucció. Així mateix, pot demanar que se li notifiqui, amb una antelació raonable, l'hora, la data i el lloc esmentats; en aquest cas, un representant de l'autoritat esmentada pot ser present a l'acte d'instrucció.

Article 20

Les persones concernides per l'acte d'instrucció que preveu aquest capítol poden ser assistides pel seu advocat.

Article 21

Quan un agent diplomàtic o consular o un comissari estigui autoritzat a practicar un acte d'instrucció en virtut dels articles 15, 16 i 17:

- a) Pot practicar qualsevol acte d'instrucció, sempre que això no sigui incompatible amb la legislació de l'estat on s'executi, o contrari a l'autorització concedida

en virtut d'aquests articles, i rebre, en les mateixes condicions, una declaració sota jurament o una declaració solemne sense jurament;

b) Tret que la persona concernida per l'acte d'instrucció sigui nacional de l'estat on s'hagi incoat el procediment, tota citació per comparèixer o a participar en un acte d'instrucció ha d'estar redactada en la llengua del lloc de l'acte d'instrucció, o anar acompanyada d'una traducció en aquesta llengua;

c) La citació ha d'indicar que la persona pot ser assistida per un advocat i, en qualsevol estat que no hagi formulat la declaració que preveu l'article 18, que aquesta persona no està obligada a comparèixer ni a participar a l'acte d'instrucció;

d) L'acte d'instrucció es pot practicar segons les formes que preveu la llei del tribunal davant el qual s'hagi incoat el procediment, sempre que aquestes formes no estiguin prohibides per la llei de l'estat d'execució;

e) La persona concernida per l'acte d'instrucció pot al·legar les exempcions i prohibicions que preveu l'article 11.

Article 22

El fet que un acte d'instrucció no s'hagi pogut practicar de conformitat amb el que disposa aquest capítol a causa que una persona s'hagi negat a participar-hi, no impedeix que posteriorment s'expedeixi una comissió rogatòria per al mateix acte, de conformitat amb el que disposa el capítol primer.

CAPÍTOL III. DISPOSICIONS GENERALS

Article 23

Qualsevol estat contractant pot declarar, en el moment de la signatura, la ratificació o l'adhesió, que no executarà les comissions rogatòries que tinguin per objecte un procediment conegut als estats de la *common law* amb el nom de *pre-trial discovery of documents*.

Article 24

Qualsevol estat contractant pot designar, a més de l'autoritat central, altres autoritats les competències de les quals ha de determinar. No obstant això, les comissions rogatòries sempre es poden transmetre a l'autoritat central.

Els estats federals estan facultats per designar diverses autoritats centrals.

Article 25

Qualsevol estat contractant on siguin vigents diversos sistemes de dret pot designar les autoritats d'un d'aquests sistemes, les quals tindran competència exclusiva per a l'execució de comissions rogatòries en aplicació d'aquest Conveni.

Article 26

Qualsevol estat contractant, si hi està obligat per raons de dret constitucional, pot demanar a l'estat requeridor el reemborsament de les despeses d'execució de la comissió rogatòria relatives a la tramesa o la notificació per comparèixer, les indemnitzacions que s'hagin de pagar a la persona que presti declaració i les despeses de formalització de l'acte d'instrucció.

Quan un estat faci ús de les disposicions del paràgraf anterior, qualsevol altre estat contractant pot sol·licitar a aquest estat el reemborsament de les despeses corresponents.

Article 27

Les disposicions d'aquest Conveni no impedeixen que un estat contractant:

- a) Declari que es poden transmetre comissions rogatòries a les seves autoritats judicials per vies diferents de les que preveu l'article 2;
- b) Permeti, de conformitat amb la seva legislació o costums interns, executar en condicions menys restrictives els actes als quals s'aplica;
- c) Permeti, de conformitat amb la seva legislació o costums interns, mètodes d'obtenció de proves diferents dels que preveu aquest Conveni.

Article 28

Aquest Conveni no impedeix que els estats contractants arribin a un acord per derogar:

- a) L'article 2, pel que fa a la via de transmissió de les comissions rogatòries;
- b) L'article 4, pel que fa a les llengües que es poden utilitzar;
- c) L'article 8, pel que fa a la presència de magistrats en l'execució de les comissions rogatòries;
- d) L'article 11, pel que fa a les exempcions i prohibicions de prestar declaració;
- e) L'article 13, pel que fa a la transmissió dels documents en què es faci constar l'execució;

- f) L'article 14, pel que fa al pagament de les despeses;
- g) Les disposicions del capítol II.

Article 29

Aquest Conveni substitueix, en les relacions entre els estats que l'hagin ratificat, els articles 8 a 16 dels convenis sobre procediment civil, signats a l'Haia el 17 de juliol de 1905 i l'1 de març de 1954, respectivament, en la mesura que aquests estats siguin part de l'un o l'altre d'aquests convenis.

Article 30

Aquest Conveni no afecta l'aplicació de l'article 23 del Conveni de 1905, ni la de l'article 24 del Conveni de 1954.

Article 31

Els acords addicionals als convenis de 1905 i de 1954, conclosos pels estats contractants, es consideren igualment aplicables a aquest Conveni, llevat que els estats interessats acordin altrament.

Article 32

Sense perjudici de l'aplicació dels articles 29 i 31, aquest Conveni no deroga els convenis de què els estats contractants siguin o seran part i que continguin disposicions sobre matèries regulades per aquest Conveni.

Article 33

Qualsevol estat, en el moment de la signatura, de la ratificació o de l'adhesió, pot excloure, íntegrament o en part, l'aplicació de les disposicions del segon paràgraf de l'article 4 així com del capítol II. No s'admet cap altra reserva.

Qualsevol estat contractant pot retirar, en qualsevol moment, una reserva que hagi formulat. L'efecte de la reserva cessa al cap de seixanta dies de la notificació de la retirada.

Quan un estat hagi formulat una reserva, qualsevol altre estat afectat per aquesta reserva podrà aplicar la mateixa norma respecte de l'estat que l'ha formulada.

Article 34

Qualsevol estat pot, en qualsevol moment, retirar o modificar una declaració.

Article 35

Cada estat contractant ha d'indicar al Ministeri d'Afers Exteriors dels Països Bai-

xos, en el moment de dipositar-hi el seu instrument de ratificació o d'adhesió, o amb posterioritat, les autoritats que preveuen els articles 2, 8, 24 i 25.

L'estat contractant ha de notificar, si escau, en les mateixes condicions:

- a) La designació de les autoritats a les quals els agents diplomàtics o consulars s'hagin d'adreçar en virtut de l'article 16, així com de les autoritats que puguin concedir l'autorització o l'assistència que preveuen els articles 15, 16 i 18;
- b) La designació de les autoritats que puguin concedir al comissari l'autorització que preveu l'article 17 o l'assistència que preveu l'article 18;
- c) Les declaracions que preveuen els articles 4, 8, 11, 15, 16, 17, 18, 23 i 27;
- d) Qualsevol retirada o modificació de les designacions i les declaracions esmentades anteriorment;
- e) Qualsevol retirada de reserves.

Article 36

Les dificultats que puguin sorgir entre els estats contractants en ocasió de l'aplicació d'aquest Conveni s'han de resoldre per la via diplomàtica.

Article 37

Aquest Conveni està obert a la signatura dels estats representats en l'onzena sessió de la Conferència de l'Haia de Dret Internacional Privat.

Ha de ser ratificat i els instruments de ratificació s'han de dipositar al Ministeri d'Afers Exteriors dels Països Baixos.

Article 38

Aquest Conveni entrarà en vigor seixanta dies després del dipòsit del tercer instrument de ratificació previst al segon paràgraf de l'article 37.

El Conveni entrarà en vigor, per a cada estat signatari que el ratifiqui posteriorment, seixanta dies després del dipòsit del seu instrument de ratificació.

Article 39

Qualsevol estat no representat en l'onzena sessió de la Conferència de l'Haia de Dret Internacional Privat, que sigui membre de la Conferència o de l'Organització de les Nacions Unides o d'una agència especialitzada de les Nacions Unides o que sigui part de l'estatut de la Cort Internacional de Justícia, es pot adherir a aquest Conveni després que entri en vigor, en virtut del que disposa el primer paràgraf de l'article 38.

L'instrument d'adhesió s'ha de dipositar al Ministeri d'Afers Exteriors dels Països Baixos.

El Conveni entrarà en vigor, per a l'estat que s'hi adhereixi, seixanta dies després del dipòsit del seu instrument d'adhesió.

L'adhesió només té efecte en les relacions entre l'estat adherent i els estats contractants que hagin declarat acceptar aquesta adhesió. Aquesta declaració s'ha de dipositar davant el Ministeri d'Afers Exteriors dels Països Baixos, el qual ha d'enviar, per la via diplomàtica, una còpia certificada conforme a cadascun dels estats contractants.

El Conveni entrarà en vigor, entre l'estat adherent i l'estat que hagi declarat acceptar l'adhesió, seixanta dies després del dipòsit de la declaració d'acceptació.

Article 40

Qualsevol estat pot declarar, en el moment de la signatura, de la ratificació o de l'adhesió, que aquest Conveni s'estén al conjunt dels territoris que aquest estat representa en l'àmbit internacional, o bé a un o diversos d'aquests territoris. Aquesta declaració tindrà efecte en el moment de l'entrada en vigor del Conveni per a aquest estat.

Posteriorment, qualsevol extensió d'aquesta naturalesa s'ha de notificar al Ministeri d'Afers Exteriors dels Països Baixos.

Per als territoris esmentats en l'extensió, el Conveni entrarà en vigor seixanta dies després de la notificació esmentada en el paràgraf anterior.

Article 41

Aquest Conveni té una durada de cinc anys a partir de la data de la seva entrada en vigor, de conformitat amb el primer paràgraf de l'article 38, fins i tot per als estats que l'hagin ratificat o s'hi hagin adherit amb posterioritat.

Excepte en cas de denúncia, el Conveni es renova tàcitament cada cinc anys.

La denúncia s'ha de notificar al Ministeri d'Afers Exteriors dels Països Baixos, almenys sis mesos abans de l'expiració del termini de cinc anys.

La denúncia es pot limitar a certs territoris als quals s'apliqui el Conveni.

La denúncia només té efecte respecte a l'estat que l'hagi notificat. El Conveni continua en vigor per a la resta d'estats contractants.

Article 42

El Ministeri d'Afers Exteriors dels Països Baixos ha de notificar als estats a què fa referència l'article 37, així com als estats que s'hi hagin adherit de conformitat amb el que disposa l'article 39:

- a) Les signatures i les ratificacions que preveu l'article 37;
- b) La data en què aquest Conveni entrarà en vigor de conformitat amb el que disposa el primer paràgraf de l'article 38;
- c) Les adhesions que preveu l'article 39 i la data en què tindran efecte;
- d) Les extensions que preveu l'article 40 i la data en què tindran efecte;
- e) Les designacions, les reserves i les declaracions esmentades en els articles 33 i 35;
- f) Les denúncies que preveu el tercer paràgraf de l'article 41.

En fe de la qual cosa, els sotasignats, degudament autoritzats, signen aquest Conveni.

Fet a l'Haia, el 18 de març de 1970, en francès i anglès, ambdós textos són igualment fefaents, en un sol exemplar, que es diposita en els arxius del Govern dels Països Baixos, i del qual es lliura, per la via diplomàtica, una còpia certificada conforme a cadascun dels estats representats en l'onzena sessió de la Conferència de l'Haia de Dret Internacional Privat.

RESERVA I DECLARACIONS DEL PRINCIPAT D'ANDORRA RELATIVES AL CONVENI SOBRE L'OBTENCIÓ DE PROVES A L'ESTRANGER EN MATÈRIA CIVIL O COMERCIAL

RESERVA:

El Principat d'Andorra, de conformitat amb les disposicions de l'article 33, emet la reserva següent:

Pel que fa a aplicació del segon paràgraf de l'article 4, només executarà les comissions rogatòries redactades en català, castellà o francès o acompanyades d'una traducció en aquestes llengües.

DECLARACIONS:

El Principat d'Andorra, de conformitat amb les disposicions de l'article 35, formula les declaracions següents:

1. El Principat d'Andorra designa el ministeri encarregat de la justícia com l'autoritat central prevista a l'article 2 i l'autoritat competent per autoritzar els magistrats de l'autoritat requeridora a assistir a l'execució d'una comissió rogatòria prevista a l'article 8:

Adreça:

Ministeri d'Afers Socials, Justícia i Interior

Edifici administratiu de l'Obac

Ctra. de l'Obac

AD700 Escaldes-Engordany

Principat d'Andorra

Tel.: +376 872 080

Fax: +376 864 950

Correu electrònic: interior_gov@andorra.ad

2. En aplicació del segon paràgraf de l'article 15, els agents diplomàtics o consulars només poden practicar un acte d'instrucció amb l'autorització prèvia de l'autoritat central.

3. En aplicació dels articles 16 i 17, es designa l'autoritat central com a autoritat competent, per autoritzar, si escau:

- els agents diplomàtics o consulars d'un estat contractant per practicar sense compulsió actes d'instrucció que concerneixin persones que no siguin nacionals d'aquest estat i referits a un procediment incoat davant d'un tribunal de l'estat que representen;

- les persones oficialment designades com a comissaris per practicar sense compulsió actes d'instrucció referits a un procediment incoat davant d'un tribunal d'un estat contractant.

Aquesta autorització, que s'atorgarà per a cada cas concret, està supeditada, si escau, a condicions particulars i està sotmesa a les condicions generals següents:

a) els actes d'instrucció han de practicar-se exclusivament en el recinte de les representacions diplomàtiques o consulars quan estigui situat en el territori del Principat d'Andorra o bé en el lloc que determini l'autoritat central en els altres casos;

b) la data i l'hora dels actes d'instrucció s'han de notificar amb antelació suficient a l'autoritat central perquè eventualment es pugui fer representar;

c) Les persones concernides per un acte d'instrucció han de ser convocades formalment per mitjà d'un document oficial redactat en català o acompanyat d'una traducció en aquesta llengua. El document ha d'esmentar que l'acte d'instrucció es practica de conformitat amb les disposicions del Conveni de l'Haia del 18 de març de 1970 sobre l'obtenció de proves a l'estranger en matèria civil o comercial i s'insereix en un procés judicial seguit davant d'una jurisdicció determinada de l'estat requeridor. El document ha de contenir igualment les mencions a què es refereix l'article 21 del Conveni. Es trametrà còpia de la citació a l'autoritat central, a qui s'informarà igualment de qualsevol dificultat.

4. En relació amb l'article 8, la presència de magistrats de l'autoritat requeridora només serà possible amb l'autorització prèvia de l'autoritat central.

5. En aplicació de l'article 23, no s'executaran les comissions rogatòries que tenen per objecte el procediment conegut per *pre-trial discovery of documents*.

I.3 FISCALITAT

**CONVENI RELATIU
A L'ASSISTÈNCIA
ADMINISTRATIVA
MÚTUA EN MATÈRIA
FISCAL ESMENAT PEL
PROTOCOL DE 2010**

ESTRASBURG, 25 DE GENER DE 1988

Ratificació: 25 d'agost de 2016

Entrada en vigor: 1 de desembre de 2016

Text esmenat de conformitat amb les disposicions del Protocol d'esmena del Conveni relatiu a l'assistència administrativa mútua en matèria fiscal, a partir de la seva entrada en vigor l'1 de juny del 2011

PREÀMBUL

Els estats membres del Consell d'Europa i els països membres de l'Organització per a la Cooperació i el Desenvolupament Econòmic (OCDE), signataris d'aquest Conveni,

Considerant que el desenvolupament dels moviments internacionals de persones, capitals, béns i serveis –encara que àmpliament beneficiós– ha incrementat les possibilitats d'evasió i de frau fiscals, la qual cosa fa necessària una cooperació creixent entre les autoritats fiscals;

Reconeixent amb satisfacció tots els esforços esmerçats durant els darrers anys en el pla internacional, tant a nivell bilateral com multilateral, per lluitar contra l'evasió i el frau fiscals;

Considerant que és necessària una coordinació entre els estats dels esforços per fomentar totes les formes d'assistència administrativa en matèria fiscal, per als impostos de tot tipus, assegurant alhora una protecció apropiada dels drets dels contribuents;

Reconeixent que la cooperació internacional pot representar un paper important a l'hora de facilitar una avaluació correcta de les obligacions fiscals i d'ajudar el contribuent a fer respectar els seus drets;

Considerant que els principis fonamentals en virtut dels quals tota persona pot, en la determinació dels seus drets i obligacions, pretendre de gaudir d'un procediment regular, han de ser reconeguts en tots els estats com aplicables en matèria fiscal, i que els estats haurien d'esforçar-se a protegir els interessos legítims dels contribuents, atorgant-los-hi especialment una protecció adequada contra la discriminació i la doble imposició;

Convençuts, per tant, que els estats haurien d'adoptar mesures o comunicar la informació tenint en compte la necessitat de protegir la confidencialitat de la informació així com els instruments internacionals relatius a la protecció de la vida privada i el flux de dades de caràcter personal;

Considerant que s'ha creat un nou marc de cooperació i que és desitjable disposar d'un instrument multilateral per permetre al major nombre d'estats de beneficiar-se del nou marc de cooperació i també d'aplicar les normes internacionals de cooperació més avançades en l'àmbit fiscal;

Amb el desig de concloure un Conveni d'assistència administrativa mútua en matèria fiscal,

Han convingut el següent:

CAPÍTOL I. ÀMBIT D'APLICACIÓ DEL CONVENI

Article 1

Objecte del Conveni i persones concernides

1. Les parts es presten mútuament, amb subjecció a les disposicions del capítol IV, assistència administrativa en matèria fiscal. Aquesta assistència pot cobrir, si escau, les mesures adoptades per òrgans jurisdiccionals.
2. Aquesta assistència administrativa comprèn:
 - a) l'intercanvi d'informació, incloent-hi les inspeccions tributàries simultànies i la participació en inspeccions tributàries dutes a terme a l'estranger;
 - b) la recaptació de crèdits tributaris incloses les mesures cautelars; i
 - c) la notificació de documents.
3. Cada part proporciona la seva assistència administrativa, tant si la persona afectada és un resident o un nacional d'una part o de qualsevol altre estat.

Article 2

Impostos coberts

1. Aquest Conveni s'aplica:
 - a) als impostos següents:
 - i. impostos sobre la renda o els beneficis,
 - ii. impostos sobre els guanys de capital que es percebin separatament de l'impost sobre la renda o els beneficis,
 - iii. impostos sobre el patrimoni net que es percebin per compte d'una part; i
 - b) als impostos següents:
 - i. impostos sobre la renda, els beneficis o els guanys de capital o el patrimoni net que són percebuts per compte de les subdivisions polítiques o de les entitats locals d'una part,

ii. cotitzacions de seguretat social obligatòries degudes a les administracions públiques o als organismes de seguretat social de dret públic, i

iii. impostos d'altres categories, amb excepció dels drets de duana, percebuts per compte d'una part, a saber:

a. impostos sobre les successions o les donacions,

b. impostos sobre béns immobles,

c. impostos generals sobre el consum, com ara les taxes sobre el valor afegit o els impostos sobre les vendes,

d. impostos sobre béns i serveis determinats, com ara impostos especials,

e. impostos sobre la utilització o la propietat de vehicles amb motor,

f. impostos sobre la utilització o la propietat de béns mobles altres que els vehicles amb motor,

g. qualsevol altre impost;

iv. impostos de les categories esmentades al punt iii anterior, percebuts per compte de les subdivisions polítiques o de les entitats territorials d'una part.

2. Els impostos existents als quals s'aplica aquest Conveni s'enumeren a l'Annex A segons les categories esmentades a l'apartat 1.

3. Les parts notifiquen al secretari general del Consell d'Europa o al secretari general de l'OCDE (en endavant denominats «dipositaris») qualsevol modificació que s'hagi d'aportar a l'Annex A i que resulti d'una modificació de la llista mencionada a l'apartat 2. Aquesta modificació esdevindrà efectiva el primer dia del mes següent a l'expiració d'un període de tres mesos després de la data de recepció de la notificació pel dipositari.

4. Aquest Conveni s'aplica també, a partir de la seva adopció, als impostos de naturalesa idèntica o anàloga que s'estableixin en una part després de l'entrada en vigor del Conveni respecte d'aquesta part i que s'afegixin o substituïnxin els impostos existents enumerats en l'Annex A. En aquest cas, la part interessada notifica a un dels dipositaris l'adopció d'aquests impostos.

CAPÍTOL II. DEFINICIONS GENERALS

Article 3

Definicions

1. Per a les finalitats d'aquest Conveni, llevat que el context n'exigeixi una interpretació diferent:

a) les expressions «estat requeridor» i «estat requerit» designen respectivament qualsevol part que demana assistència administrativa en matèria fiscal i qualsevol part a la qual es demana aquesta assistència;

b) el terme «impost» designa qualsevol impost o cotització a la seguretat social, als quals s'apliqui aquest Conveni de conformitat amb l'article 2;

c) l'expressió «crèdit tributari» designa qualsevol quantia d'impost així com els interessos corresponents, les sancions administratives i les despeses derivades de la recaptació, que són degudes i encara no pagades;

d) l'expressió «autoritat competent» designa les persones i les autoritats enumerades a l'Annex B;

e) el terme «nacionals», respecte d'una part, designa:

i. totes les persones físiques que posseeixen la nacionalitat d'aquesta part, i

ii. totes les persones jurídiques, societats de persones, associacions i altres entitats constituïdes de conformitat amb la legislació en vigor d'aquesta part.

Per a qualsevol part que hagi formulat una declaració amb aquesta finalitat, els termes utilitzats anteriorment s'hauran d'entendre en el sentit de les definicions contingudes en l'Annex C.

2. Per a l'aplicació del Conveni per una part, qualsevol expressió que no hi sigui definida té el sentit que li atribueix el dret d'aquesta part en relació amb els impostos als quals es refereix el Conveni, llevat que el context n'exigeixi una interpretació diferent.

3. Les parts comuniquen a un dels dipositaris qualsevol modificació que s'hagi d'aportar als Annexos B i C. Aquesta modificació esdevindrà efectiva el primer dia del mes següent a l'expiració d'un període de tres mesos després de la data de recepció de la notificació pel dipositari.

CAPÍTOL III. FORMES D'ASSISTÈNCIA

SECCIÓ I. INTERCANVI D'INFORMACIÓ

Article 4

Disposicions generals

1. Les parts intercanvien, en particular segons el previst en aquesta secció, la informació que pugui ser previsiblement rellevant per a l'administració o l'aplicació de les seves legislacions internes relatives als impostos coberts per aquest Conveni.
2. Suprimit.
3. Una part pot, mitjançant una declaració adreçada a un dels dipositaris, indicar que, de conformitat amb la seva legislació interna, les seves autoritats poden informar el seu resident o nacional abans de proporcionar la informació que el concerneix en aplicació dels articles 5 i 7.

Article 5

Intercanvi d'informació mitjançant sol·licitud prèvia

1. Mitjançant sol·licitud prèvia de l'estat requeridor, l'estat requerit li proporciona tota informació a la qual es refereix l'article 4 relativa a una persona o una transacció determinada.
2. Si la informació disponible en els fitxers tributaris de l'estat requerit no li permet donar curs a la sol·licitud d'informació, aquest estat ha d'adoptar totes les mesures necessàries a fi de proporcionar a l'estat requeridor la informació sol·licitada.

Article 6

Intercanvi automàtic d'informació

Respecte de categories de casos i d'acord amb els procediments que determinen de comú acord, dues o diverses parts intercanvien automàticament la informació a què es refereix l'article 4.

Article 7

Intercanvi espontani d'informació

1. Una part comunica, sense sol·licitud prèvia, a una altra part la informació de la qual té coneixement en les situacions següents:

- a) la primera part té motius per presumir que existeix una reducció o una exempció tributària anormals en la recaptació en l'altra part;
 - b) un contribuent obté, en la primera part, una reducció o una exempció tributària que li hauria de comportar un augment d'impost o una subjecció a l'impost en l'altra part;
 - c) un contribuent d'una part i un contribuent d'una altra part duen a terme negocis per mitjà d'un o de diversos altres països, de tal manera que en pot resultar una disminució d'impost en l'una o l'altra o en les dues;
 - d) una part té motius per presumir que existeix una disminució d'impost que resulta de transferències fictícies de beneficis a l'interior de grups d'empresa;
 - e) per la informació comunicada a una part per una altra part, la primera part ha pogut obtenir informació que pot ser útil per determinar obligacions tributàries en l'altra part.
2. Cada part pren les mesures i aplica els procediments necessaris per garantir que la informació a què es refereix l'apartat 1 estigui disponible per transmetre-la a una altra part.

Article 8

Inspeccions tributàries simultànies

1. A demanda d'una d'elles, dues o diverses parts es consulten per determinar els casos que han de ser objecte d'una inspecció tributària simultània i els procediments a seguir. Cada part decideix si desitja o no participar, en un cas determinat, a una inspecció tributària simultània.
2. Per a les finalitats d'aquest Conveni, per inspecció tributària simultània s'entén una inspecció duta a terme en virtut d'un acord pel qual dues o diverses parts convenen verificar simultàniament, cadascuna en el seu territori, la situació tributària d'una o de diverses persones que presentin per a elles un interès comú o complementari, amb vista a l'intercanvi de la informació així obtinguda.

Article 9

Inspeccions tributàries a l'estranger

1. A demanda de l'autoritat competent de l'estat requeridor, l'autoritat competent de l'estat requerit pot autoritzar que representants de l'autoritat competent de l'estat requeridor estiguin presents en la part apropiada de la inspecció tributària en l'estat requerit.

2. Si la sol·licitud és acceptada, l'autoritat competent de l'estat requerit posa en coneixement de l'autoritat competent de l'estat requeridor, tan aviat com sigui possible, la data i el lloc de la inspecció, l'autoritat o el funcionari encarregat d'aquesta inspecció, així com els procediments i les condicions exigides per l'estat requerit per dur a terme la inspecció. L'estat requerit és qui pren totes les decisions relatives a la inspecció tributària.

3. Una part pot informar un dels dipositaris de la seva intenció de no acceptar, de manera general, les sol·licituds a les quals es refereix l'apartat 1. Aquesta declaració pot ser feta o retirada en qualsevol moment.

Article 10

Informació contradictòria

Si una part rep d'una altra part informació sobre la situació tributària d'una persona que li sembla en contradicció amb la informació de què disposa, ho comunica a la part que hagi proporcionat la informació.

SECCIÓ II. ASSISTÈNCIA EN LA RECAPTACIÓ

Article 11

Recaptació de crèdits tributaris

1. A demanda de l'estat requeridor, l'estat requerit duu a terme, amb subjecció a les disposicions dels articles 14 i 15, la recaptació dels crèdits tributaris del primer estat com si es tractés dels seus propis crèdits tributaris.

2. Les disposicions de l'apartat 1 només s'apliquen als crèdits tributaris que són objecte d'un títol que en permet la recaptació en l'estat requeridor i que, llevat que les parts concernides ho hagin convingut altrament, no hagin estat objecte de recurs.

Tanmateix, si el crèdit concerneix una persona que no té la qualitat de resident a l'estat requeridor, l'apartat 1 només s'aplica quan el crèdit ja no pot ser objecte de recurs, llevat que les parts concernides hagin convingut altrament.

3. L'obligació de prestar assistència amb vista a la recaptació de crèdits tributaris relatius a una persona difunta o a la seva herència està limitada al valor de l'herència o dels béns rebuts per cadascun dels beneficiaris de l'herència segons si el crèdit s'ha de recaptar sobre l'herència o a càrrec dels beneficiaris d'aquesta.

Article 12

Mesures cautelars

A demanda de l'estat requeridor, l'estat requerit adopta mesures cautelars per a la recaptació d'una quantia d'impost, fins i tot si el crèdit ha estat objecte de recurs o si el títol que permet l'execució encara no ha estat emès.

Article 13

Documents que acompanyen la sol·licitud

1. La sol·licitud d'assistència administrativa, presentada en virtut d'aquesta secció, va acompanyada:

- a) d'una declaració que precisi que el crèdit tributari correspon a un impost cobert per aquest Conveni i, pel que fa a la recaptació, que sense perjudici de l'apartat 2 de l'article 11, no ha estat o no pot ser objecte de recurs,
- b) d'una còpia oficial del títol que permet l'execució a l'estat requeridor, i
- c) de qualsevol altre document exigint per a la recaptació o per a l'adopció de mesures cautelars.

2. El títol que permet l'execució a l'estat requeridor és, si escau i de conformitat amb les disposicions en vigor a l'estat requerit, admès, homologat, completat o substituït per un títol que permet l'execució a l'estat requerit, al més aviat possible després de la data de recepció de la sol·licitud d'assistència.

Article 14

Terminis

1. Les qüestions relatives al termini més enllà del qual el crèdit tributari no pot ser exigint es regeixen per la legislació de l'estat requeridor. La sol·licitud d'assistència conté la informació sobre aquest termini.

2. Els actes de recaptació duts a terme per l'estat requerit en compliment d'una sol·licitud d'assistència i que, segons la legislació d'aquest estat, tindrien com a efecte suspendre o interrompre el termini esmentat a l'apartat 1, tenen el mateix efecte respecte de la legislació de l'estat requeridor. L'estat requerit informa l'estat requeridor dels actes així acomplerts.

3. En qualsevol cas, l'estat requerit no està obligat a donar curs a una sol·licitud d'assistència que es presenta després d'un període de quinze anys a partir de la data del títol que permet l'execució inicial.

*Article 15**Prelació*

El crèdit tributari per a la recaptació del qual s'atorga assistència no gaudeix a l'estat requerit de cap dels privilegis especialment acordats als crèdits tributaris d'aquest estat fins i tot si el procediment de recaptació utilitzat és el que s'aplica als seus propis crèdits tributaris.

*Article 16**Ajornament del pagament*

Si la seva legislació o la seva pràctica administrativa ho permet en circumstàncies anàlogues, l'estat requerit pot concedir un ajornament del pagament o un pagament fraccionat, tot i que n'ha d'informar prèviament l'estat requeridor.

SECCIÓ III – NOTIFICACIÓ DE DOCUMENTS

*Article 17**Notificació de documents*

1. A demanda de l'estat requeridor, l'estat requerit notifica al destinatari els documents, incloent-hi els relatius a decisions judicials, que emanen de l'estat requeridor i es refereixen a un impost cobert per aquest Conveni.
2. L'estat requerit duu a terme la notificació:
 - a) segons les formes prescrites per la seva legislació interna per a la notificació de documents de naturalesa idèntica o anàloga;
 - b) en la mesura que sigui possible, segons la forma particular demanada per l'estat requeridor, o la forma més semblant prevista per la seva legislació interna.
3. Una part pot dur a terme la notificació d'un document a una persona que es troba en el territori d'una altra part directament per via postal.
4. Cap disposició del Conveni no pot tenir com a efecte viciar de nul·litat una notificació de documents efectuada per una part de conformitat amb la seva legislació.
5. Quan un document es notifica de conformitat amb aquest article, no se n'exigeix la traducció. Tanmateix, si se li demostra que el destinatari no coneix la llengua en la qual està redactat el document, l'estat requerit en fa fer una traducció o en fa un resum en la seva llengua oficial o una de les seves llengües oficials. També pot demanar a l'estat requeridor que el document sigui traduït o que vagi

acompanyat d'un resum en una de les llengües oficials de l'estat requerit, del Consell d'Europa o de l'OCDE.

CAPÍTOL IV. DISPOSICIONS COMUNES A LES DIVERSES FORMES D'ASSISTÈNCIA

Article 18

Informació que ha d'aportar l'estat requeridor

1. La sol·licitud d'assistència precisa, quan és necessari:
 - a) l'autoritat o l'organisme que es troba a l'origen de la sol·licitud presentada per l'autoritat competent;
 - b) el nom, l'adreça, o qualsevol altra dada que permeti identificar la persona respecte de la qual es presenta la sol·licitud;
 - c) en el cas d'una sol·licitud d'informació, la forma en la qual l'estat requeridor desitja rebre la informació per respondre a les seves necessitats;
 - d) en el cas d'una sol·licitud d'assistència de recaptació o d'adopció de mesures cautelars, la naturalesa del crèdit tributari, els elements constitutius d'aquest crèdit i els béns sobre els quals pot ser recaptat;
 - e) en el cas d'una sol·licitud de notificació de documents, la naturalesa i l'objecte del document que s'ha de notificar;
 - f) si la sol·licitud és conforme a la legislació i la pràctica administrativa de l'estat requeridor i si està justificada d'acord amb l'article 21 2 g).
2. L'estat requeridor comunica a l'estat requerit, tan bon punt en té coneixement, totes les altres informacions relatives a la sol·licitud d'assistència.

Article 19

Suprimit.

Article 20

Seguiment donat a la sol·licitud d'assistència

1. Si es dona curs a la sol·licitud d'assistència, l'estat requerit informa l'estat requeridor, en el termini més breu possible, de les mesures preses així com del resultat de la seva assistència.

2. Si la sol·licitud és denegada, l'estat requerit n'informa l'estat requeridor en el termini més breu possible, i li indica els motius de la denegació.

3. Si, en el cas d'una sol·licitud d'informació, l'estat requeridor ha precisat la forma en la qual desitja rebre la informació i l'estat requerit pot fer-ho, aquest darrer lliura la informació en la forma desitjada.

Article 21

Protecció de les persones i límits a l'obligació d'assistència

1. Cap disposició d'aquest Conveni no pot ser interpretada en el sentit de limitar els drets i les garanties atorgats a les persones per la legislació o la pràctica administrativa de l'estat requerit.

2. Sense perjudici de l'article 14, les disposicions d'aquest Conveni no poden ser interpretades en el sentit que imposin a l'estat requerit l'obligació de:

a) adoptar mesures que siguin incompatibles amb la seva legislació o la seva pràctica administrativa, o la legislació o la pràctica administrativa de l'estat requeridor;

b) adoptar mesures que siguin contràries a l'ordre públic;

c) proporcionar informació que no podria ser obtinguda sobre la base de la seva legislació o la seva pràctica administrativa, o de la legislació o la pràctica administrativa de l'estat requeridor;

d) proporcionar informació que revelaria un secret comercial, industrial, professional o un procés comercial, o informació la comunicació de la qual seria contrària a l'ordre públic;

e) atorgar una assistència administrativa en el cas i en la mesura que estimi que la imposició de l'estat requeridor és contrària als principis d'imposició generalment admesos o a les disposicions d'un Conveni per evitar la doble imposició o qualsevol altre Conveni que hagués conclòs amb l'estat requeridor;

f) atorgar una assistència administrativa a fi d'aplicar o executar una disposició de la legislació fiscal de l'estat requeridor, o de satisfer una obligació associada, que sigui discriminatòria per a un nacional de l'estat requerit respecte d'un nacional de l'estat requeridor que es trobi en les mateixes circumstàncies;

g) atorgar una assistència administrativa si l'estat requeridor no ha esgotat totes les mesures raonables previstes per la seva legislació o la seva pràctica administrativa, llevat que el recurs a mesures d'aquest tipus no doni lloc a dificultats desproporcionades;

h) atorgar una assistència per a la recaptació en els casos en què la càrrega administrativa que en resulta per a aquest estat és clarament desproporcionada en relació amb els avantatges que l'estat requeridor en pot obtenir.

3. Si l'estat requeridor sol·licita informació de conformitat amb aquest Conveni, l'estat requerit utilitza els mitjans dels quals disposa per obtenir la informació sol·licitada, fins i tot si no la necessita per a les seves pròpies finalitats tributàries. L'obligació que figura en la frase precedent està sotmesa a les limitacions previstes per aquest Conveni, llevat que aquestes limitacions, i en particular les dels apartats 1 i 2, siguin susceptibles d'impedir que l'estat requerit proporcioni la informació únicament perquè aquesta no presenta cap interès per a ell al nivell intern.

4. En cap cas les disposicions d'aquest Conveni, i en particular les dels apartats 1 i 2, no poden ser interpretades en el sentit que permeten a un estat requerit denegar de proporcionar informació únicament perquè aquesta es trobi en possessió d'un banc, un altre establiment financer, un mandatari o una persona que actuï en qualitat d'agent o de fiduciari, o perquè aquesta informació està vinculada amb els drets de propietat d'una persona.

Article 22

Confidencialitat

1. La informació obtinguda per una part en aplicació d'aquest Conveni es manté confidencial i protegida en les mateixes condicions que les previstes per a la informació obtinguda en aplicació de la legislació d'aquesta part i, quan escaigui, per garantir el nivell necessari de protecció de les dades de caràcter personal, de conformitat amb les garanties que poden ser especificades com a requerides per la part que proporciona la informació segons la seva legislació.

2. Aquesta informació només es comunica, però, a les persones o les autoritats (inclosos els tribunals i els òrgans administratius o de supervisió) concernides per l'establiment, la percepció o la recaptació dels impostos d'aquesta part, pels procediments o les diligències penals relatives a aquests impostos, o per les decisions sobre els recursos relacionats amb aquests impostos o pel control del que precedeix. Únicament aquestes persones o autoritats poden utilitzar aquesta informació i únicament per a les finalitats indicades anteriorment. Malgrat les disposicions de l'apartat 1, les poden revelar en audiències públiques de tribunals o en resolucions judicials relatives a aquests impostos.

3. Quan una part ha emès una reserva prevista a la lletra a de l'apartat 1 de l'article 30, qualsevol altra part que obté informació de la primera part no la pot utilitzar per a un impost inclòs en una categoria que ha estat objecte de la reserva.

De la mateixa manera, la part que hagi emès la reserva no pot utilitzar, per a un impost inclòs en la categoria que ha estat objecte de la reserva, la informació obtinguda en virtut d'aquest Conveni.

4. Malgrat les disposicions dels apartats 1, 2 i 3, la informació obtinguda per una part pot ser utilitzada per a altres finalitats quan la utilització d'aquesta informació per a aquelles finalitats és possible segons la legislació de la part que comunica la informació i si l'autoritat competent d'aquesta part consent a aquesta utilització. La informació comunicada per una part a una altra part pot ser tramesa per aquesta a una altra part amb l'autorització prèvia de l'autoritat competent de la primera part.

Article 23

Procediments

1. Els procediments relacionats amb les mesures preses en virtut d'aquest Conveni per l'estat requerit s'inicien exclusivament davant la instància apropiada d'aquest estat.

2. Els procediments relacionats amb les mesures preses per l'estat requeridor en virtut d'aquest Conveni, en particular aquelles que, en matèria de recaptació, concerneixen l'existència o la quantia del crèdit tributari o el títol que en permet l'execució, s'inicien exclusivament davant la instància apropiada d'aquest mateix estat. Si s'inicia un procediment d'aquest tipus, l'estat requeridor n'informa immediatament l'estat requerit i aquest suspèn el procediment a l'espera de la decisió de la instància en qüestió. No obstant això, si l'estat requeridor li ho demana, l'estat requerit adopta mesures cautelars per assegurar la recaptació. L'estat requerit pot també ser informat d'una acció d'aquest tipus per qualsevol persona interessada; a partir de la recepció d'aquesta informació, consulta, si escau, l'estat requeridor sobre aquesta qüestió.

3. A partir del moment en què s'hagi resolt definitivament sobre el procediment iniciat, l'estat requerit o, segons el cas, l'estat requeridor notifica a l'altre estat la decisió presa i els seus efectes sobre la sol·licitud d'assistència.

CAPÍTOL V. DISPOSICIONS ESPECIALS

Article 24

Aplicació del Conveni

1. Les parts es comuniquen entre elles per a l'aplicació d'aquest Conveni mitjançant les seves autoritats competents respectives; aquestes poden comunicar

directament entre elles a aquest efecte i poden autoritzar autoritats que els són subordinades perquè actuïn en el seu nom. Les autoritats competents de dues o de diverses parts poden fixar de comú acord les modalitats d'aplicació del Conveni en allò que les concerneixi.

2. Quan l'estat requerit estima que l'aplicació d'aquest Conveni en un cas particular podria tenir conseqüències indesitjables greus, les autoritats competents de l'estat requerit i de l'estat requeridor es consulten i s'esforcen per resoldre la situació per la via del comú acord.

3. Un òrgan de coordinació format per representants de les autoritats competents de les parts segueix, sota els auspicis de l'OCDE, l'aplicació del Conveni i el seu desenvolupament. A aquest efecte, recomana les mesures que siguin susceptibles de contribuir a la realització dels objectius generals del Conveni. En particular, constitueix un fòrum per a l'estudi de mètodes i procediments nous que tendeixin a augmentar la cooperació internacional en matèria fiscal i, si escau, recomana revisar el Conveni o aportar-hi esmenes. Els estats que han signat però que encara no han ratificat, acceptat o aprovat el Conveni podran fer-se representar a les reunions de l'òrgan de coordinació a títol d'observador.

4. Qualsevol part pot invitar l'òrgan de coordinació a emetre una opinió pel que fa a la interpretació de les disposicions del Conveni.

5. Si sorgissin dificultats o dubtes entre dues o diverses parts quant a l'aplicació o la interpretació del Conveni, les autoritats competents d'aquestes parts s'esforcen per resoldre la qüestió per la via de l'arranjament amistós. La decisió es comunica a l'òrgan de coordinació.

6. El secretari general de l'OCDE posa en coneixement de les parts, i també dels estats signataris del Conveni que encara no l'han ratificat, acceptat o aprovat, les opinions emeses per l'òrgan de coordinació de conformitat amb les disposicions de l'apartat 4 anterior i els arranjaments amistosos establerts en virtut de l'apartat 5 anterior.

Article 25

Llengües

Les demandes d'assistència i les respostes es redacten en una de les llengües oficials de l'OCDE o del Consell d'Europa o en qualsevol altra llengua que les parts concernides convinguin bilateralment d'utilitzar.

*Article 26**Despeses*

Llevat que les parts concernides no acordin altrament per la via bilateral:

- a) les despeses ordinàries incorregudes per proporcionar l'assistència són a càrrec de l'estat requerit;
- b) les despeses extraordinàries incorregudes per proporcionar l'assistència són a càrrec de l'estat requeridor.

CAPÍTOL VI. DISPOSICIONS FINALS*Article 27**Altres acords i arranjaments internacionals*

1. Les possibilitats d'assistència previstes per aquest Conveni no han de limitar ni seran limitades per aquelles que es deriven dels acords internacionals i altres arranjaments que existeixen o podran existir entre les parts concernides o de qualsevol altre instrument, relatiu a la cooperació en matèria fiscal.
2. Malgrat les disposicions de l'apartat 1, les parts que són estats membres de la Unió Europea poden aplicar, en les seves relacions mútues, les possibilitats d'assistència previstes pel Conveni, en la mesura que permeten una cooperació més àmplia que les que ofereixen les normes aplicables de la Unió Europea.

*Article 28**Signatura i entrada en vigor del Conveni*

1. Aquest Conveni està obert a la signatura dels estats membres del Consell d'Europa i dels països membres de l'OCDE. Està sotmès a ratificació, acceptació o aprovació. Els instruments de ratificació, acceptació o aprovació es dipositen davant d'un dels dipositaris.
2. El Conveni entrarà en vigor el primer dia del mes següent a l'expiració d'un període de tres mesos després de la data en què cinc estats hagin expressat el seu consentiment a obligar-se pel Conveni de conformitat amb les disposicions de l'apartat 1.
3. Per a qualsevol estat membre del Consell d'Europa o país membre de l'OCDE que expressi amb posterioritat el seu consentiment a obligar-se pel Conveni, aquest entrarà en vigor el primer dia del mes següent a l'expiració d'un període de tres mesos després de la data del dipòsit de l'instrument de ratificació, acceptació o aprovació.

4. Qualsevol estat membre del Consell d'Europa o país membre de l'OCDE que esdevé part del Conveni després de l'entrada en vigor del Protocol que esmena aquest Conveni, obert a la signatura el 27 de maig del 2010 (el «Protocol de 2010»), serà part del Conveni, esmenat per aquest Protocol, llevat que expressi una intenció diferent en una notificació escrita adreçada a un dels dipositaris.

5. Després de l'entrada en vigor del Protocol del 2010, qualsevol estat que no és membre del Consell d'Europa o de l'OCDE pot demanar de ser invitat a signar i ratificar el Conveni, esmenat pel Protocol de 2010. Qualsevol demanda en aquest sentit ha de ser adreçada a un dels dipositaris, que la transmet a les parts. El dipositari n'informa també el Comitè de Ministres del Consell d'Europa i el Consell de l'OCDE. La decisió d'invitar els estats que han demanat d'esdevenir part del Conveni serà presa per consens per les parts del Conveni mitjançant l'òrgan de coordinació. Per a qualsevol estat que ratifiqui el Conveni, esmenat pel Protocol de 2010 de conformitat amb aquest apartat, aquest Conveni entrarà en vigor el primer dia del mes següent a l'expiració d'un període de tres mesos després de la data del dipòsit de l'instrument de ratificació prop d'un dels dipositaris.

6. Les disposicions d'aquest Conveni, esmenat pel Protocol de 2010, s'apliquen a l'assistència administrativa que cobreix els períodes impositius que comencen l'1 de gener, o després de l'1 de gener de l'any següent a aquell durant el qual el Conveni, esmenat pel Protocol de 2010, entri en vigor respecte d'una part o, en absència de període impositiu, s'apliquen a l'assistència administrativa relacionada amb obligacions fiscals que es generin l'1 de gener, o després de l'1 de gener de l'any següent a aquell durant el qual el Conveni, esmenat pel Protocol del 2010, entri en vigor respecte d'una part. Dues parts o més poden convenir que el Conveni, esmenat pel Protocol de 2010, esdevingui efectiu pel que fa a l'assistència administrativa per a períodes impositius o obligacions fiscals anteriors.

7. Malgrat les disposicions de l'apartat 6, les disposicions d'aquest Conveni, esmenat pel Protocol de 2010, esdevindran efectives a partir de la seva data d'entrada en vigor respecte d'una part, pel que fa als afers fiscals en els quals intervingui un acte intencionat susceptible d'actuacions judicials en virtut del dret penal de la part requeridora referits a períodes impositius o obligacions fiscals anteriors.

Article 29

Aplicació territorial del Conveni

1. En el moment de la signatura o del dipòsit del seu instrument de ratificació, acceptació o aprovació, cada estat pot designar el o els territoris als quals s'aplicarà aquest Conveni.

2. Qualsevol estat pot, en qualsevol moment posterior, mitjançant una declaració adreçada a un dels dipositaris, estendre l'aplicació d'aquest Conveni a qualsevol altre territori designat en la declaració. El Conveni entrarà en vigor respecte d'aquest territori el primer dia del mes següent a l'expiració d'un període de tres mesos després de la data de recepció de la declaració pel dipositari.

3. Qualsevol declaració feta en virtut d'un dels dos apartats anteriors podrà ser retirada, pel que fa a qualsevol territori designat en aquesta declaració, mitjançant una notificació adreçada a un dels dipositaris. La retirada esdevindrà efectiva el primer dia del mes següent a l'expiració d'un període de tres mesos després de la data de recepció de la notificació pel dipositari.

Article 30

Reserves

1. Qualsevol estat pot, en el moment de la signatura o en el moment del dipòsit del seu instrument de ratificació, acceptació o aprovació o en qualsevol moment posterior, declarar que es reserva el dret a:

a) no atorgar cap forma d'assistència per als impostos de les altres parts que entren en qualsevol de les categories enumerades a la lletra b de l'apartat 1 de l'article 2, a condició que aquesta part no hagi inclòs en l'Annex A del Conveni cap dels seus propis impostos que entren en aquesta categoria;

b) no atorgar l'assistència en matèria de recaptació de qualsevol tipus de crèdit tributari, o de recaptació de sancions administratives ja sigui per a tots els impostos, ja sigui només per als impostos d'una o de diverses de les categories enumerades a l'apartat 1 de l'article 2;

c) no atorgar l'assistència en relació amb crèdits tributaris que ja existien en la data d'entrada en vigor del Conveni per a aquest estat o, si s'hagués emès prèviament una reserva en virtut de la lletra a o b anteriors, en la data de la retirada d'aquesta reserva respecte dels impostos de la categoria en qüestió;

d) no atorgar l'assistència en matèria de notificació de documents, ja sigui per a tots els impostos, ja sigui únicament per als impostos d'una o de diverses de les categories enumerades a l'apartat 1 de l'article 2;

e) no acceptar les notificacions per via postal previstes a l'apartat 3 de l'article 17;

f) aplicar l'apartat 7 de l'article 28, exclusivament per a l'assistència administrativa que cobreix els períodes impositius que comencen l'1 de gener, o després de l'1 de gener del tercer any que precedeix aquell en el qual el Conveni, esmenat

pel Protocol de 2010, va entrar en vigor respecte d'una part, o en absència de període impositiu, per a l'assistència administrativa relativa a obligacions fiscals que es generin l'1 de gener o després de l'1 de gener del tercer any que precedeix a aquell en el qual el Conveni, esmenat pel Protocol de 2010, va entrar en vigor respecte d'una part.

2. No s'admet cap altra reserva.

3. Qualsevol part pot, després de l'entrada en vigor del Conveni al seu respecte, emetre una o diverses reserves a les quals fa referència l'apartat 1, les quals no havia emès en el moment de la ratificació, l'acceptació o l'aprovació. Aquestes reserves entraran en vigor el primer dia del mes següent a l'expiració d'un període de tres mesos després de la data de recepció de la reserva per un dels dipositaris.

4. Qualsevol part que ha emès una reserva en virtut dels apartats 1 i 3 la pot retirar en la totalitat o en part mitjançant una notificació adreçada a un dels dipositaris. La retirada esdevindrà efectiva en la data de recepció de la notificació pel dipositari.

5. La part que ha emès una reserva respecte d'una disposició d'aquest Conveni no pot invocar l'aplicació d'aquesta disposició per part d'una altra part; no obstant això, pot, si la reserva és parcial, invocar l'aplicació d'aquesta disposició en la mesura en què l'hagi acceptada.

Article 31

Denúncia

1. Qualsevol part pot, en qualsevol moment, denunciar aquest Conveni mitjançant una notificació adreçada a un dels dipositaris.

2. La denúncia esdevindrà efectiva el primer dia del mes següent a l'expiració d'un període de tres mesos després de la data de recepció de la notificació pel dipositari.

3. La part que denuncia aquest Conveni roman obligada per l'article 22 mentre conservi en la seva possessió qualsevol informació, documents o altres dades obtingudes en aplicació del Conveni.

Article 32

Dipositaris i les seves funcions

1. El dipositari al qual s'adreça un acte, una notificació o una comunicació, notifica als estats membres del Consell d'Europa i als països membres de l'OCDE i a qualsevol part d'aquest Conveni:

- a) qualsevol signatura;
- b) el dipòsit de qualsevol instrument de ratificació, acceptació o aprovació;
- c) qualsevol data d'entrada en vigor d'aquest Conveni de conformitat amb les disposicions dels articles 28 i 29;
- d) qualsevol declaració formulada en aplicació de les disposicions de l'apartat 3 de l'article 4 o de l'apartat 3 de l'article 9, i la retirada d'aquestes declaracions;
- e) qualsevol reserva emesa en aplicació de les disposicions de l'article 30 i la retirada de qualsevol reserva emesa en aplicació de les disposicions de l'apartat 4 de l'article 30;
- f) qualsevol notificació rebuda en aplicació de les disposicions dels apartats 3 o 4 de l'article 2, de l'apartat 3 de l'article 3, de l'article 29 o de l'apartat 1 de l'article 31;
- g) qualsevol altre acte, notificació o comunicació relativa a aquest Conveni.

2. El dipositari que rep una comunicació o que efectua una notificació de conformitat amb l'apartat 1, n'informa immediatament l'altre dipositari.

En testimoni de la qual cosa, els sotasignats, degudament autoritzats a aquest efecte, han signat aquest Conveni.

Fet a Estrasburg, el 25 de gener de 1988 en anglès i francès, sent els dos textos igualment fefaents, en dos exemplars, un dels quals serà dipositat als arxius del Consell d'Europa i l'altre als arxius de l'OCDE. Els secretaris generals del Consell d'Europa i de l'OCDE en trametran una còpia certificada conforme a cadascun dels estats membres del Consell d'Europa i dels països membres de l'OCDE.

RESERVES I DECLARACIONS DEL PRINCIPAT D'ANDORRA

RESERVA RELATIVA A LA LLETRA A DE L'APARTAT 1 DE L'ARTICLE 30 DEL CONVENI

De conformitat amb la lletra a) de l'apartat 1 de l'article 30 del Conveni, el Principat d'Andorra no atorga cap forma d'assistència administrativa per als impostos de les altres parts que entrin en una de les categories enumerades a la lletra b) de l'apartat 1 de l'article 2 del Conveni.

RESERVA RELATIVA A LA LLETRA B DE L'APARTAT 1 DE L'ARTICLE 30 DEL CONVENI

De conformitat amb la lletra b) de l'apartat 1 de l'article 30 del Conveni, el Principat d'Andorra no atorga cap forma d'assistència administrativa en matèria de recaptació de crèdits tributaris o de recaptació de sancions administratives, per tots els impostos enumerats a l'apartat 1 de l'article 2 del Conveni.

RESERVA RELATIVA A LA LLETRA C DE L'APARTAT 1 DE L'ARTICLE 30 DEL CONVENI

De conformitat amb la lletra c) de l'apartat 1 de l'article 30 del Conveni, el Principat d'Andorra no atorga cap assistència en relació amb els crèdits tributaris que ja existien en la data d'entrada en vigor del Conveni per al Principat d'Andorra.

En cas de retirada d'una reserva emesa de conformitat amb els apartats 1 a) o 1 b) de l'article 30 del Conveni, el Principat d'Andorra no atorga cap forma d'assistència administrativa en relació amb els crèdits tributaris que ja existien en la data de retirada de la reserva.

RESERVA RELATIVA A LA LLETRA D DE L'APARTAT 1 DE L'ARTICLE 30 DEL CONVENI

De conformitat amb la lletra d) de l'apartat 1 de l'article 30 del Conveni, el Principat d'Andorra no concedeix assistència en matèria de notificacions de documents per tots els impostos enumerats a l'apartat 1 de l'article 2 del Conveni.

RESERVA RELATIVA A LA LLETRA F DE L'APARTAT 1 DE L'ARTICLE 30 DEL CONVENI

De conformitat amb la lletra f) de l'apartat 1 de l'article 30 del Conveni, el Principat d'Andorra declara que, respecte dels assumptes fiscals relatius a actes intencionats que puguin ser objecte d'accions penals de la part requeridora, les disposicions del Conveni s'apliquen a l'assistència administrativa relativa als períodes impositius que comencin l'1 de gener, o després de l'1 de gener del tercer any que precedeix a aquell en el qual hagi entrat en vigor el Conveni per al Principat d'Andorra, o, en absència de període impositiu, a l'assistència administrativa relativa a les obligacions fiscals que es generin l'1 de gener o després de l'1 de gener del tercer any que precedeix a aquell en el qual hagi entrat en vigor el Conveni per al Principat d'Andorra.

DECLARACIÓ RELATIVA A L'APARTAT 3 DE L'ARTICLE 4 DEL CONVENI

De conformitat amb l'apartat 3 de l'article 4 del Conveni, el Principat d'Andorra pot informar les persones concernides abans de transmetre la informació a una part de conformitat amb l'article 5 o l'article 7 del Conveni.

DECLARACIÓ RELATIVA A L'APARTAT 3 DE L'ARTICLE 9 DEL CONVENI

De conformitat amb l'apartat 3 de l'article 9 del Conveni, el Principat d'Andorra no accepta, de manera general, les sol·licituds per autoritzar els representants de l'autoritat competent de l'estat requeridor a assistir a les inspeccions tributàries al Principat d'Andorra.

DECLARACIÓ RELATIVA A L'ARTICLE 2 DEL CONVENI

Annex A. Impuestos als quals s'aplica el Conveni

Article 2 apartat 1 a) i. Impuestos sobre la renda o els beneficis:

- Impost sobre les societats;
- Impost sobre la renda de les persones físiques;
- Impost sobre la renda de les activitats econòmiques;
- Impost sobre la renda dels no-residents fiscals a Andorra.

Article 2 apartat 1 a) ii. Impostos sobre els guanys patrimonials que són percebuts separatament de l'impost sobre la renda o els beneficis:

- Impost sobre les plusvàlues en les transmissions patrimonials immobiliàries.

Article 2 apartat 1 a) iii. Impostos sobre el patrimoni:

- Cap.

DECLARACIÓ RELATIVA A L'ARTICLE 3 DEL CONVENI

Annex B. Autoritats competents

A Andorra, l'expressió "autoritat competent" designa el ministre de Finances o el seu representat autoritzat.

I.4 PROTECCIÓ INTERNACIONAL DEL MEDI AMBIENT

ACORD DE PARÍS

PARÍS, 12 DE DESEMBRE DE 2015

Ratificació: 24 de març de 2017

Entrada en vigor: 23 d'abril de 2017

Les parts d'aquest Acord,

En la seva qualitat de parts del Conveni marc de les Nacions Unides sobre el canvi climàtic, en endavant anomenat "el Conveni";

De conformitat amb la Plataforma de Durban per a una acció reforçada adoptada mitjançant la Decisió 1/CP.17 de la Conferència de les parts del Conveni en el seu 17è període de sessions;

Desitjoses d'assolir l'objectiu del Conveni i guiant-se pels seus principis, inclosos els principis d'equitat i de responsabilitats comunes però diferenciades i de les capacitats respectives, a la llum de les diferents circumstàncies nacionals;

Reconeixent la necessitat d'una resposta eficaç i progressiva a l'amenaça urgent del canvi climàtic, d'acord amb els millors coneixements científics disponibles;

Reconeixent també les necessitats específiques i les circumstàncies especials dels països en desenvolupament part del Conveni, sobretot dels que són particularment vulnerables als efectes adversos del canvi climàtic, com s'indica en el Conveni;

Tenint plenament en compte les necessitats específiques i les situacions especials dels països menys avançats pel que fa al finançament i a la transferència de tecnologia;

Reconeixent que les parts es poden veure afectades no únicament pel canvi climàtic, sinó també per les repercussions de les mesures que s'adoptin per fer-hi front;

Posant en relleu la relació intrínseca que existeix entre les mesures, les respostes i les repercussions generades pel canvi climàtic i l'accés equitatiu al desenvolupament sostenible i l'eradicació de la pobresa;

Tenint presents la prioritat fonamental de salvaguardar la seguretat alimentària i acabar amb la fam, i la particular vulnerabilitat dels sistemes de producció d'aliments als efectes adversos del canvi climàtic;

Tenint en compte els imperatius d'una transició justa de la força laboral i de la creació de llocs de treball decents i de qualitat, de conformitat amb les prioritats de desenvolupament definides a escala nacional;

Reconeixent que el canvi climàtic és un problema de tota la humanitat i que, en adoptar mesures per fer-hi front, les parts haurien de respectar, promoure i tenir en compte les seves respectives obligacions relatives als drets humans, el dret a la salut, els drets dels pobles indígenes, les comunitats locals, els migrants, els nens, les persones amb discapacitat i les persones en situacions vulnerables i el

dret al desenvolupament, així com la igualtat de gènere, l'apoderament de la dona i l'equitat intergeneracional;

Tenint present la importància de conservar i augmentar, si escau, els pous i dipòsits dels gasos amb efecte d'hivernacle esmentats en el Conveni;

Observant la importància de garantir la integritat de tots els ecosistemes, inclosos els oceans, i la protecció de la biodiversitat, reconeguda per algunes cultures com la Mare Terra, i notant també la importància que té per a algunes el concepte de "justícia climàtica", en l'acció per fer front al canvi climàtic;

Afirmant la importància de l'educació, de la formació, de la sensibilització i la participació del públic, de l'accés de la població a la informació i de la cooperació a tots els nivells en els assumptes de què tracta aquest Acord;

Reconeixent la importància de la participació de tots els nivells de poders públics i dels diversos actors, de conformitat amb la legislació nacional de cada part, en fer front al canvi climàtic;

Reconeixent igualment que l'adopció d'estils de vida i pautes de consum i producció sostenibles, en un procés encapçalat per les parts que són països desenvolupats, és una contribució important als esforços per fer front al canvi climàtic.

Han acordat el següent:

Article 1

Als efectes d'aquest Acord, s'aplicaran les definicions que figuren a l'article 1 del Conveni. A més:

- a) Per "Conveni" s'entendrà el Conveni marc de les Nacions Unides sobre el canvi climàtic, aprovat a Nova York el 9 de maig de 1992;
- b) Per "Conferència de les parts" s'entendrà la Conferència de les parts del Conveni;
- c) Per "part" s'entendrà una part d'aquest Acord.

Article 2

1. Aquest Acord, en millorar l'aplicació del Conveni, en particular l'assoliment del seu objectiu, té per objecte reforçar la resposta mundial a l'amenaça del canvi climàtic, en el context del desenvolupament sostenible i dels esforços per eradicar la pobresa, sobretot per:

- a) Mantenir l'augment de la temperatura mitjana del planeta molt per sota de 2°C respecte als nivells preindustrials, i prosseguir els esforços per limitar aquest

augment de les temperatures a 1,5 °C respecte als nivells preindustrials, reconeixent que això reduiria considerablement els riscos i els efectes del canvi climàtic;

b) Reforçar la capacitat d'adaptació als efectes adversos del canvi climàtic i promoure la resiliència a aquests canvis i un desenvolupament amb baixes emissions de gasos amb efecte d'hivernacle, d'una manera que no comprometi la producció d'aliments; i

c) Fer que els fluxos financers siguin compatibles amb una trajectòria d'evolució que condueixi a un desenvolupament amb baixes emissions de gasos amb efecte d'hivernacle i resilient als canvis climàtics.

2. Aquest Acord s'aplicarà equitativament i d'acord amb el principi de les responsabilitats comunes però diferenciades i les capacitats respectives, a la llum de les diferents circumstàncies nacionals.

Article 3

En les seves contribucions determinades a escala nacional a la resposta mundial al canvi climàtic, totes les parts han de dur a terme i comunicar els esforços ambiciosos que es defineixen en els articles 4, 7, 9, 10, 11 i 13 amb miras a assolir el propòsit d'aquest Acord, enunciat en el seu article 2. Els esforços de totes les parts representaran, a terme, una progressió, tenint en compte la necessitat de donar suport a les parts que són països en desenvolupament, per aconseguir l'aplicació efectiva d'aquest Acord.

Article 4

1. Per assolir l'objectiu de temperatura a llarg termini establert a l'article 2, les parts es proposen aconseguir que les emissions mundials de gasos amb efecte d'hivernacle arribin al seu punt màxim al més aviat possible, tenint present que les parts que són països en desenvolupament tardaran més aconseguir-ho, i a partir d'aquest moment, reduir ràpidament les emissions de gasos amb efecte d'hivernacle, de conformitat amb la millor informació científica disponible, per tal d'assolir un equilibri entre les emissions antropògenes per les fonts i l'absorció antropògena pels pous de gasos amb efecte d'hivernacle durant la segona meitat del segle, sobre la base de l'equitat i en el context del desenvolupament sostenible i de la lluita contra la pobresa.

2. Cada part prepara, comunica i manté les contribucions determinades a escala nacional successives que tingui previst efectuar. Les parts prenen mesures de mitigació internes, amb la finalitat d'assolir els objectius d'aquestes contribucions.

3. La contribució determinada a escala nacional successiva de cada part representarà una progressió respecte a la contribució determinada a escala nacional

anterior per a aquesta part i correspondrà al seu màxim nivell d'ambició possible, tenint en compte les seves responsabilitats comunes però diferenciades i les seves capacitats respectives, a la llum de les diferents circumstàncies nacionals.

4. Les parts que són països desenvolupats continuen mostrant el camí assumint objectius de reducció de les emissions en xifres absolutes amb referència a l'economia. Les parts que són països en desenvolupament haurien de seguir augmentant els seus esforços de mitigació, i se les encoratja perquè, amb el temps, adoptin objectius de reducció o limitació de les emissions per al conjunt de l'economia, tenint compte de les diferents circumstàncies nacionals.

5. Es donarà suport a les parts que són països en desenvolupament per a l'aplicació d'aquest article, de conformitat amb les disposicions dels articles 9, 10 i 11, tenint present que un suport reforçat els permetrà adoptar mesures més ambicioses.

6. Els països menys avançats i els petits estats insulars en desenvolupament poden preparar i comunicar estratègies, plans i mesures per a un desenvolupament amb baixes emissions de gasos amb efecte d'hivernacle que reflecteixin les seves circumstàncies especials.

7. Els beneficis secundaris de mitigació que derivin de les mesures d'adaptació i/o els plans de diversificació econòmica de les parts podran contribuir als resultats de mitigació en el marc d'aquest article.

8. A l'hora de comunicar les seves contribucions determinades a escala nacional, totes les parts proporcionen la informació necessària perquè hi hagi claredat, transparència i comprensió, de conformitat amb les disposicions de la Decisió 1/CP.21 i de qualsevol decisió pertinent que adopti la Conferència de les parts, que actua com a reunió de les parts d'aquest Acord.

9. Cada part comunica una contribució determinada a escala nacional cada cinc anys, de conformitat amb les disposicions de la Decisió 1/CP.21 i amb totes les decisions pertinents que adopti la Conferència de les parts, que actua en qualitat de reunió de les parts d'aquest Acord, i tenint en compte els resultats del balanç mundial previst a l'article 14.

10. La Conferència de les parts, que actua en qualitat de reunió de les parts de l'Acord de París, examinarà els calendaris comuns per a les contribucions determinades a escala nacional en el seu primer període de sessions.

11. Les parts podran modificar en qualsevol moment la seva contribució determinada en l'àmbit nacional, amb la finalitat d'augmentar-ne el nivell d'ambició, segons les directrius adoptades per la Conferència de les parts, que actua en qualitat de reunió de les parts de l'Acord de París.

12. Les contribucions determinades a escala nacional que comuniquin les parts s'inscriuen en un registre públic que portarà el secretariat.

13. Les parts han de retre comptes de les seves contribucions determinades a escala nacional. En la comptabilització de les emissions i de l'absorció antropògenes corresponent a les seves contribucions determinades a escala nacional, les parts promouen la integritat ambiental, la transparència, l'exactitud, l'exhaustivitat, la comparabilitat i la coherència i vetllen per evitar un doble còmput, de conformitat amb les directrius adoptades per la Conferència de les parts, que actua en qualitat de reunió de les parts de l'Acord de París.

14. En el context de les seves contribucions determinades a escala nacional, en consignar i aplicar mesures de mitigació respecte a les emissions i absorcions antropògenes, les parts haurien de tenir en compte, quan escau, els mètodes i directrius que existeixin en el marc del Conveni, a la llum de les disposicions de l'apartat 13 d'aquest article.

15. En aplicar aquest Acord, les parts tenen en compte les preocupacions de les parts amb economies que es vegin més afectades per les repercussions de les mesures de resposta, especialment les dels països en desenvolupament.

16. Les parts, incloses les organitzacions regionals d'integració econòmica i els seus estats membres, que hagin arribat a un acord per actuar conjuntament en aplicació de l'apartat 2 d'aquest article, hauran de notificar al secretariat els termes del dit acord en el moment en què comuniquen les seves contribucions determinades a escala nacional, incloent el nivell d'emissions assignat a cada part per al període considerat. El secretariat informarà al seu torn les parts i els signataris del Conveni dels termes del dit acord.

17. Cada part en aquest tipus d'acord serà responsable del nivell d'emissions que se li hagi assignat en l'acord esmentat en l'apartat 16, de conformitat amb les disposicions dels apartats 13 i 14 d'aquest article i en els articles 13 i 15.

18. Si les parts que actuen conjuntament ho fan en el marc d'una organització regional d'integració econòmica i juntament amb ella, i aquesta organització és, al seu torn, part d'aquest Acord, cada estat membre d'aquesta organització regional d'integració econòmica, de forma individual i conjuntament amb aquesta organització, serà responsable del seu nivell d'emissions que figuri en l'acord comunicat segons les disposicions de l'apartat 16 d'aquest article, de conformitat amb els seus apartats 13 i 14, i amb els articles 13 i 15.

19. Totes les parts s'esforcen per formular i comunicar estratègies a llarg termini per a un desenvolupament amb baixes emissions de gasos amb efecte d'hiverna-

cle, tenint present l'article 2 i tenint en compte les seves responsabilitats comunes però diferenciades i les seves capacitats respectives, a la llum de les diferents circumstàncies nacionals.

Article 5

1. Les parts haurien de prendre mesures per conservar i augmentar, si escau, els pous i dipòsits de gasos amb efecte d'hivernacle, com ho preveu la lletra d de l'apartat 1 de l'article 4 del Conveni, en particular els boscos.
2. S'invita les parts que prenguin mesures per aplicar i fomentar, mitjançant pagaments basats en els resultats, el marc establert en les orientacions i decisions pertinents ja adoptades en l'àmbit del Conveni relatives a les mesures generals i els incentius positius per reduir les emissions degudes a la desforestació i la degradació dels boscos, i el rol de la conservació, de la gestió sostenible dels boscos, i l'augment de les reserves forestals de carboni en els països en desenvolupament; i altres pràctiques generals, en particular pràctiques conjuntes en matèria de mitigació i d'adaptació per a la gestió integral i sostenible dels boscos, reafirmant al mateix temps la importància d'incentivar, quan calgui, els beneficis no relacionats amb el carboni que es deriven d'aquestes pràctiques.

Article 6

1. Les parts reconeixen que algunes parts poden decidir de cooperar voluntàriament en l'aplicació de les seves contribucions determinades a escala nacional per aconseguir una major ambició en les seves mesures de mitigació i adaptació, i promoure el desenvolupament sostenible i la integritat ambiental.
2. Quan participin voluntàriament en enfocaments concertats que comportin l'ús de resultats de mitigació provinents de transferència internacional per complir amb les contribucions determinades a escala nacional, les parts hauran de promoure el desenvolupament sostenible i garantir la integritat ambiental i la transparència, també en la governança, i aplicar una comptabilitat fiable que assegurï, entre altres coses, l'absència de doble còmput, de conformitat amb les directrius adoptades per la Conferència de les parts, que actua en qualitat de reunió de les parts d'aquest Acord.
3. La utilització de resultats de mitigació provinents de transferència internacional per complir amb les contribucions determinades a escala nacional en virtut d'aquest Acord serà voluntària i l'hauran d'autoritzar les parts participants.
4. S'estableix un mecanisme per contribuir a la mitigació de les emissions de gasos amb efecte d'hivernacle i promoure el desenvolupament sostenible, sota l'autoritat i l'orientació de la Conferència de les parts, que actua en qualitat de

reunió de les parts de l'Acord de París, i aquest mecanisme podrà ser utilitzat per les parts a títol voluntari. El mecanisme serà supervisat per un òrgan que designarà la Conferència de les parts en qualitat de reunió de les parts d'aquest Acord, i tindrà per objecte:

- a) Promoure la mitigació de les emissions de gasos amb efecte d'hivernacle, fomentant al mateix temps el desenvolupament sostenible;
- b) Incentivar i facilitar la participació en la mitigació de les emissions de gasos amb efecte d'hivernacle de les entitats públiques i privades que comptin amb l'autorització de les parts;
- c) Contribuir a la reducció dels nivells d'emissió en la part d'acollida, que es beneficiarà d'activitats de mitigació per les quals es generaran reduccions de les emissions que podrà utilitzar també una altra part per complir amb la seva contribució determinada a escala nacional;
- d) Produir una mitigació global de les emissions mundials.

5. Les reduccions de les emissions que generi el mecanisme esmentat a l'apartat 4 d'aquest article no s'hauran d'utilitzar per demostrar l'acompliment de la contribució determinada a escala nacional de la part d'acollida, si una altra part les utilitza per demostrar l'acompliment de la seva pròpia contribució determinada a escala nacional.

6. La Conferència de les parts, que actua en qualitat de reunió de les parts d'aquest Acord, vetllarà perquè una part dels fons provinents de les activitats que es facin en el marc del mecanisme esmentant a l'apartat 4 d'aquest article s'utilitzi per sufragar les despeses administratives, així com per ajudar les parts que són països en desenvolupament, particularment vulnerables als efectes adversos del canvi climàtic, a fer front a les despeses de l'adaptació.

7. La Conferència de les parts, en qualitat de reunió de les parts d'aquest Acord, aprovarà les normes, les modalitats i els procediments del mecanisme a què es refereix l'apartat 4 d'aquest article en el seu primer període de sessions.

8. Les parts reconeixen la importància de pràctiques i enfocaments no basats en el mercat, integrats, globals i equilibrats i que les ajudin a implementar les seves contribucions determinades a escala nacional, en el context del desenvolupament sostenible i de l'eradicació de la pobresa de manera coordinada i eficaç, entre d'altres mitjançant la mitigació, l'adaptació, el finançament, la transferència de tecnologia i el foment de la capacitat, segons escaigui. Aquests enfocaments i pràctiques tindran per objecte:

- a) Promoure l'ambició relativa a la mitigació i l'adaptació;

b) Reforçar la participació pública i privada en l'aplicació de les contribucions determinades a escala nacional;

c) Oferir oportunitats per a la coordinació dels instruments i els dispositius institucionals pertinents.

9. Es defineix un marc de pràctiques en matèria de desenvolupament sostenible no relacionades amb el mercat, per tal de promoure les pràctiques no relacionades amb el mercat mencionades a l'apartat 8 d'aquest article.

Article 7

1. Les parts estableixen l'objectiu mundial relatiu a l'adaptació, que consisteix a augmentar la capacitat d'adaptació, reforçar la resiliència, reduir la vulnerabilitat al canvi climàtic amb mires a contribuir al desenvolupament sostenible, i aconseguir una resposta d'adaptació adequada en el context de l'objectiu relatiu a la temperatura esmentat a l'article 2.

2. Les parts reconeixen que l'adaptació és un problema mundial que incumbeix tothom, amb dimensions locals, subnacionals, nacionals, regionals i internacionals, i que és un element fonamental de la resposta mundial a llarg termini davant el canvi climàtic i contribueix a aquesta resposta, per protegir les persones, els mitjans d'existència i els ecosistemes, tenint en compte les necessitats urgents i immediates de les parts que són països en desenvolupament particularment vulnerables als efectes adversos del canvi climàtic.

3. Els esforços d'adaptació que realitzin les parts que són països en desenvolupament seran reconeguts, de conformitat amb les modalitats que adopti la Conferència de les parts, que actua en qualitat de reunió de les parts d'aquest Acord, en la seva primera sessió.

4. Les parts reconeixen que la necessitat actual d'adaptació és considerable, que un increment dels nivells de mitigació pot reduir la necessitat d'esforços addicionals d'adaptació, i que un augment de les necessitats d'adaptació pot comportar majors costos d'adaptació.

5. Les parts reconeixen que la tasca d'adaptació s'hauria de dur a terme mitjançant un enfocament impulsat pels països, que atengui les qüestions de gènere, participatiu i del tot transparent, que tingui en compte els grups, les comunitats i els ecosistemes vulnerables, i que s'hauria de basar i inspirar en la millor informació científica disponible i, quan correspongui, en els coneixements tradicionals, els coneixements dels pobles indígenes i els sistemes de coneixements locals, per integrar l'adaptació en les polítiques i, si escau, les mesures socioeconòmiques i ambientals pertinents.

6. Les parts reconeixen la importància del suport i de la cooperació internacional als esforços d'adaptació i la importància de tenir en compte les necessitats de les parts que són països en desenvolupament, en especial de les que són particularment vulnerables als efectes adversos del canvi climàtic.

7. Les parts haurien de reforçar la seva cooperació per potenciar l'acció per l'adaptació, tenint en compte el Marc d'adaptació de Cancún, entre altres coses per:

a) Intercanviar informació, bones pràctiques, experiències i ensenyaments obtinguts, en relació, segons el cas, amb la ciència, la planificació, les polítiques i l'aplicació de mesures d'adaptació, entre altres coses;

b) Reforçar els arranjaments institucionals, en particular els del Conveni que estiguin al servei d'aquest Acord, per facilitar la síntesi de la informació i dels coneixements pertinents, i subministrar orientacions i suport tècnic a les parts;

c) Millorar els coneixements científics sobre el clima, incloent-hi la investigació, l'observació sistemàtica del sistema climàtic i els sistemes d'alerta precoç, de manera que doni suport als serveis climàtics i fonamenti l'adopció de decisions;

d) Ajudar les parts que són països en desenvolupament a identificar les pràctiques eficaces i les necessitats d'adaptació, les prioritats, el suport prestat i rebut per les mesures i els esforços d'adaptació, les dificultats i les mancances, d'una manera que permeti promoure les bones pràctiques;

e) Incrementar l'eficàcia i la perennitat de les mesures d'adaptació.

8. S'encoratja les organitzacions i organismes especialitzats de les Nacions Unides perquè donin suport als esforços de les parts per dur a terme les mesures esmentades en l'apartat 7 d'aquest article, tenint en compte les disposicions del seu apartat 5.

9. Cada part, quan sigui el cas, emprèn processos de planificació de l'adaptació i adopta mesures, com la formulació o la millora dels plans, les polítiques i/o contribucions pertinents, inclosos:

a) L'aplicació de mesures, iniciatives i/o esforços d'adaptació;

b) El procés de formulació i execució dels plans nacionals d'adaptació;

c) L'avaluació dels efectes del canvi climàtic i de la seva vulnerabilitat, amb mires a formular mesures prioritàries determinades a escala nacional, tenint en compte les poblacions, els llocs i els ecosistemes vulnerables;

d) El seguiment i l'avaluació dels plans, les polítiques, els programes i les mesures d'adaptació, i de l'obtenció dels ensenyaments corresponents; i

e) L'augment de la resiliència dels sistemes socioeconòmics i ecològics, en particular mitjançant la diversificació econòmica i la gestió sostenible dels recursos naturals.

10. Cada part, quan sigui escaient, hauria de presentar i actualitzar periòdicament una comunicació sobre l'adaptació, que podrà incloure les seves prioritats, les seves necessitats d'aplicació i de suport, els seus projectes i mesures, sense que això suposi una càrrega addicional per a les parts que són països en desenvolupament.

11. La comunicació sobre l'adaptació esmentada en l'apartat 10 d'aquest article, segons el cas, s'haurà de presentar i actualitzar periòdicament, com un component d'altres comunicacions o documents, o s'haurà de presentar paral·lelament, per exemple, a un pla nacional d'adaptació a la contribució determinada a escala nacional prevista a l'apartat 2 de l'article 4, o en una comunicació nacional.

12. La comunicació sobre l'adaptació esmentada en l'apartat 10 d'aquest article s'haurà d'inscriure en un registre públic que portarà el secretariat.

13. Es prestarà suport internacional reforçat continu a les parts que són països en desenvolupament per a l'aplicació dels apartats 7, 9, 10 i 11 d'aquest article, de conformitat amb les disposicions dels articles 9, 10 i 11.

14. El balanç mundial previst a l'article 14, entre altres coses, haurà de:

- a) Reconèixer els esforços d'adaptació de les parts que són països en desenvolupament;
- b) Reforçar l'aplicació de les mesures d'adaptació tenint en compte la comunicació sobre l'adaptació esmentada en l'apartat 10 d'aquest article;
- c) Examinar la idoneïtat i eficàcia de l'adaptació i el suport que se li ha prestat;
- d) Examinar els progressos globals realitzats en l'assoliment de l'objectiu mundial relatiu a l'adaptació que s'enuncia en l'apartat 1 d'aquest article.

Article 8

1. Les parts reconeixen la importància d'evitar i de reduir al mínim les pèrdues i els danys relacionats amb els efectes adversos del canvi climàtic, en particular els fenòmens meteorològics extrems i els fenòmens que es manifesten lentament, així com la contribució del desenvolupament sostenible a la reducció del risc de pèrdues i danys.

2. El Mecanisme internacional de Varsòvia per a les pèrdues i els danys relacionats amb les repercussions del canvi climàtic estarà subjecte a l'autoritat i a l'orientació de la Conferència de les parts, que actua en qualitat de reunió de les

parts de l'Acord de París, i podrà millorar-se i reforçar-se segons el que aquesta darrera determini.

3. Les parts haurien de millorar la comprensió, les mesures i el suport, de manera cooperativa i facilitadora, entre altres coses a través del Mecanisme internacional de Varsòvia, quan correspongui, respecte a les pèrdues i danys relacionats amb els efectes adversos del canvi climàtic.

4. Per tant, les esferes en què s'hauria d'actuar de manera cooperativa i facilitadora per millorar la comprensió, les mesures i el suport podran incloure:

- a) Els sistemes d'alerta precoç;
- b) La preparació per a situacions d'emergència;
- c) Els fenòmens que es manifesten lentament;
- d) Els fenòmens susceptibles de produir pèrdues i danys irreversibles i permanents;
- e) L'avaluació i la gestió integral dels riscos;
- f) Els dispositius d'assegurances de danys, la mancomunació del risc climàtic i altres solucions en l'àmbit de les assegurances;
- g) Les pèrdues no econòmiques;
- h) La resiliència de les comunitats, dels mitjans d'existència i dels ecosistemes.

5. El Mecanisme internacional de Varsòvia col·laborarà amb els òrgans i grups d'experts ja existents en el marc de l'Acord, així com amb les organitzacions i els òrgans d'experts competents que operen al marge d'aquest Acord.

Article 9

1. Les parts que són països desenvolupats hauran de proporcionar recursos financers a les parts que són països en desenvolupament per prestar-los assistència tant en la mitigació com en l'adaptació, i seguir complint així les seves obligacions en virtut del Conveni.

2. S'invita les altres parts que prestin o segueixin prestant aquest suport de manera voluntària.

3. En el marc d'un esforç mundial, les parts que són països desenvolupats haurien de seguir encapçalant els esforços dirigits a mobilitzar finançament per al clima a partir d'una gran varietat de fonts, instruments i sectors, tenint en compte l'important rol dels fons públics, a través de diverses mesures, com el suport a les estratègies controlades pels països, i tenint en compte les necessitats i les

prioritats de les parts que són països en desenvolupament. Aquesta mobilització de finançament per al clima hauria de representar una progressió respecte als esforços anteriors.

4. En el subministrament d'un major nivell de recursos financers s'hauria de buscar un equilibri entre l'adaptació i la mitigació, tenint en compte les estratègies que determinen els països i les prioritats i necessitats de les parts que són països en desenvolupament, en especial de les que són particularment vulnerables als efectes adversos del canvi climàtic i tenen limitacions importants de capacitat, com els països menys avançats i els petits estats insulars en desenvolupament, i tenint en compte la necessitat de recursos públics i a títol de donació per a la tasca d'adaptació.

5. Les parts que són països desenvolupats hauran de comunicar biennalment informació quantitativa i qualitativa de caràcter indicatiu en relació amb les disposicions dels apartats 1 i 3 d'aquest article, segons correspongui, incloent-hi els nivells projectats de recursos financers públics que se subministraran a les parts que són països en desenvolupament, quan es coneguin. S'encoratja les altres parts que proporcionen recursos que comuniquin biennalment aquesta informació de manera voluntària.

6. El balanç mundial mencionat a l'article 14 tindrà en compte la informació pertinent que proporcionin les parts que són països desenvolupats i/o els òrgans de l'Acord sobre els esforços relacionats amb el finançament per al clima.

7. Les parts que són països desenvolupats hauran de proporcionar biennalment informació transparent i coherent sobre el suport a les parts que són països en desenvolupament que s'hagi prestat i mobilitzat mitjançant intervencions públiques, de conformitat amb les modalitats, els procediments i les directrius que aprovi la Conferència de les parts, que actua en qualitat de reunió de les parts de l'Acord de París en la seva primera sessió, tal com s'estableix en l'apartat 13 de l'article 13. S'encoratja a les altres parts a fer el mateix.

8. El Mecanisme financer del Conveni, incloses les seves entitats funcionals, constituirà el mecanisme financer d'aquest Acord.

9. Les institucions al servei d'aquest Acord, incloses les entitats encarregades del funcionament del Mecanisme financer del Conveni, procuraran oferir a les parts que són països en desenvolupament, especialment als països menys avançats i als petits estats insulars en desenvolupament, un accés eficient als recursos financers mitjançant procediments d'aprovació simplificats i un major suport per a la preparació, en el marc dels seus plans i estratègies nacionals sobre el clima.

Article 10

1. Les parts comparteixen una visió a llarg termini sobre la importància de fer plenament efectius el desenvolupament i la transferència de tecnologia per millorar la resiliència al canvi climàtic i reduir les emissions de gasos amb efecte d'hivernacle.
2. Les parts, prenent nota de la importància de la tecnologia per a la posada en pràctica de mesures de mitigació i adaptació en virtut d'aquest Acord i tenint en compte els esforços empresos de desplegament i difusió de tecnologia, reforcen l'acció concertada relativa al desenvolupament i la transferència de tecnologia.
3. El Mecanisme tecnològic establert en el marc del Conveni contribuirà a l'aplicació d'aquest Acord.
4. S'estableix un marc tecnològic encarregat de donar directrius generals al Mecanisme tecnològic en la seva tasca de promoure i facilitar l'enfortiment del desenvolupament i la transferència de tecnologia a fi de donar suport a l'aplicació d'aquest Acord, amb miras a fer realitat la visió a llarg termini enunciada en l'apartat 1 d'aquest article.
5. Per donar una resposta mundial eficaç a llarg termini al canvi climàtic el creixement econòmic i el desenvolupament sostenible, és essencial accelerar, encoratjar i permetre la innovació. Aquest esforç rebrà el suport corresponent, entre d'altres, del Mecanisme tecnològic i, amb mitjans financers, del Mecanisme financer del Conveni, a fi de crear pràctiques concertades en el camp de la investigació i el desenvolupament, i de facilitar l'accés de les parts que són països en desenvolupament a la tecnologia, especialment a les primeres etapes del cicle tecnològic.
6. Es donarà suport, en particular de caràcter financer, a les parts que són països en desenvolupament per a l'aplicació d'aquest article, entre altres coses per reforçar l'acció concertada en el desenvolupament i la transferència de tecnologia a les diferents etapes del cicle tecnològic, amb miras a aconseguir un equilibri entre el suport destinat a la mitigació i a l'adaptació. El balanç mundial esmentat a l'article 14 tindrà en compte la informació que es comunicui sobre els esforços relacionats amb el suport al desenvolupament de tecnologia i a la seva transferència a les parts que són països en desenvolupament.

Article 11

1. El reforçament de la capacitat en el marc d'aquest Acord hauria de millorar les capacitats i les competències de les parts que són països en desenvolupament, especialment de les que tenen menys capacitat, com els països menys avançats, i les

que són particularment vulnerables als efectes adversos del canvi climàtic, com els petits estats insulars en desenvolupament, per dur a terme una acció eficaç contra el canvi climàtic. Entre altres coses, s'han d'aplicar mesures d'adaptació i mitigació, i s'hauria de facilitar el desenvolupament, la difusió i el desplegament de tecnologia, l'accés al finançament per al clima, els aspectes pertinents de l'educació, formació i sensibilització del públic i la comunicació d'informació de forma transparent, oportuna i exacta.

2. El foment de la capacitat hauria de ser impulsat pels països, prendre en compte les necessitats nacionals i respondre-hi, i fomentar la implicació de les parts, especialment de les que són països en desenvolupament, en particular pel que fa als plans nacional, subnacional i local. El foment de la capacitat hauria d'inspirar-se en les lliçons apreses, particularment en les activitats en aquesta esfera realitzades en el marc del Conveni, i hauria de ser un procés eficaç, interactiu, participatiu, transversal i que tingui en compte les qüestions de gènere.

3. Totes les parts haurien de cooperar per incrementar la capacitat de posar en obra aquest Acord de les parts que són països en desenvolupament. Les parts que són països desenvolupats haurien d'intensificar el suport prestat a les activitats de foment de la capacitat de les parts que són països en desenvolupament.

4. Totes les parts que s'esforcen per augmentar la capacitat de les parts que són països en desenvolupament per aplicar aquest Acord mitjançant pràctiques regionals, bilaterals i multilaterals, entre d'altres, hauran d'informar periòdicament sobre aquestes activitats o mesures de foment de la capacitat. Les parts que són països en desenvolupament haurien de comunicar periòdicament els progressos en l'execució de qualsevol pla, política, activitat o mesura de foment de la capacitat que apliquin per fer efectiu Acord.

5. Les activitats de foment de la capacitat es potenciaran mitjançant els arranjaments institucionals apropiats per l'aplicació d'aquest Acord, inclosos els arranjaments d'aquest tipus que s'hagin establert en el marc del Conveni que estiguin al servei de l'Acord. La Conferència de les parts, en qualitat de reunió de les parts d'aquest Acord, examinarà i adoptarà una decisió sobre els arranjaments institucionals inicials per al foment de la capacitat en la seva primera sessió.

Article 12

Les parts cooperen, quan escau, en l'aprovació de mesures per millorar l'educació, la formació, la sensibilització i la participació del públic i l'accés públic a la informació sobre el canvi climàtic, considerant la importància d'aquestes mesures per millorar l'acció en el marc d'aquest Acord.

Article 13

1. Amb la finalitat de fomentar la confiança mútua i promoure l'aplicació efectiva, a través d'aquest Acord s'estableix un marc de transparència reforçat per a les mesures i el suport, dotat de certa flexibilitat per tenir en compte les diferents capacitats de les parts i basat en l'experiència col·lectiva.

2. El marc de transparència oferirà flexibilitat a les parts que són països en desenvolupament que ho necessitin, tenint en compte les seves capacitats, per a l'aplicació de les disposicions d'aquest article. Aquesta flexibilitat es reflectirà en les modalitats, els procediments i les directrius previstes a l'apartat 13 d'aquest article.

3. El marc de transparència reforça i es basa en els arranjaments per a la transparència previstos en el Conveni; reconeix les circumstàncies especials dels països menys avançats i els petits estats insulars en desenvolupament, i s'ha d'aplicar de manera prevalentment facilitadora, no intrusiva i no punitiva, respectant la sobirania nacional, per evitar imposar una càrrega indeguda a les parts.

4. Els arranjaments per a la transparència previstos en el Conveni, com les comunicacions nacionals, els informes biennals i els informes biennals actualitzats, l'avaluació i l'examen internacional, i les consultes i les anàlisis internacionals, fan part de l'experiència que es tindrà en compte per elaborar les modalitats, els procediments i les directrius previstos en l'apartat 13 d'aquest article.

5. El propòsit del marc de transparència de les mesures és donar una visió clara de les mesures adoptades per fer front al canvi climàtic a la llum de l'objectiu del Conveni, enunciat en el seu article 2, entre altres coses augmentant la claredat i facilitant el seguiment dels progressos realitzats en relació amb les contribucions determinades a escala nacional de cada una de les parts en virtut de l'article 4, i de les mesures d'adaptació adoptades per les parts en virtut de l'article 7, incloses les bones pràctiques, les prioritats, les necessitats i les carències, com a base per al balanç mundial esmentat a l'article 14.

6. El propòsit del marc de transparència del suport és donar una visió clara del suport prestat o rebut per les diferents parts en el context de les mesures per fer front al canvi climàtic previstes en els articles 4, 7, 9, 10 i 11 i oferir, en la mesura del possible, un panorama complet del suport financer agregat que s'hagi prestat, com a base per al balanç mundial a què fa referència l'article 14.

7. Cada part haurà de proporcionar periòdicament la informació següent:

a) Un informe sobre l'inventari nacional de les emissions antropògenes per les fonts i l'absorció antropògena pels pous de gasos d'efecte d'hivernacle, elaborat

utilitzant les metodologies per a les bones pràctiques acceptades pel Grup Inter-governamental d'Experts sobre el Canvi Climàtic que hagi aprovat la Conferència de les parts, que actua en qualitat de reunió de les parts d'aquest Acord;

b) La informació necessària per fer un seguiment dels progressos assolits en l'aplicació i el compliment de la seva contribució determinada a escala nacional en virtut de l'article 4.

8. Cada part hauria de proporcionar també informació relativa als efectes del canvi climàtic i a la tasca d'adaptació, de conformitat amb l'article 7, segons escaigui.

9. Les parts que són països desenvolupats i les altres parts que proporcionin suport, haurien de subministrar informació sobre el suport en forma de finançament, transferència de tecnologia i foment de la capacitat prestats a les parts que són països en desenvolupament, de conformitat amb les disposicions dels articles 9, 10 i 11.

10. Les parts que són països en desenvolupament haurien de proporcionar informació sobre el suport que necessiten i el rebut, en forma de finançaments, transferència de tecnologia i ajuda al foment de la capacitat, de conformitat amb les disposicions dels articles 9, 10 i 11.

11. La informació comunicada per cada part de conformitat amb els apartats 7 i 9 d'aquest article se sotmetrà a un examen tècnic per part d'experts, d'acord amb la Decisió 1/CP.21. Per a les parts que són països en desenvolupament que ho requereixin a la llum de les seves capacitats, el procés d'examen inclourà assistència per determinar les necessitats de foment de la capacitat. A més, cada part participarà en un examen, multilateral i centrat en la facilitació, dels progressos assolits segons l'article 9, així com en l'aplicació i realització de la seva contribució determinada a escala nacional.

12. L'examen tècnic per part d'experts previst en aquest apartat consistirà en la consideració del suport prestat per la part interessada, segons correspongui, i de l'aplicació i el compliment per part d'aquesta darrera de la seva contribució determinada a escala nacional. L'examen tècnic també determinarà els àmbits en què pot millorar la part interessada, i inclourà un examen de la coherència de la informació amb les modalitats, els procediments i les directrius mencionats en l'apartat 13 d'aquest article, tenint en compte la flexibilitat atorgada a aquesta part, de conformitat amb l'apartat 2 d'aquest article. L'examen tècnic prestarà especial atenció a les respectives capacitats i circumstàncies nacionals de les parts que són països en desenvolupament.

13. La Conferència de les parts, que actua en qualitat de reunió de les parts d'aquest Acord, en la seva primera sessió, aprofitant l'experiència adquirida amb els arranjaments relatius a la transparència en el marc del Conveni definint amb més detall en les disposicions d'aquest article, aprovarà modalitats, procediments i directrius comunes, segons escaigui, per a la transparència de les mesures i el suport.

14. Es donarà suport als països en desenvolupament per a l'aplicació d'aquest article.

15. També es donarà suport per augmentar de forma contínua la capacitat de transparència de les parts que són països en desenvolupament.

Article 14

1. La Conferència de les parts, que actua en qualitat de reunió de les parts de l'Acord de París, farà periòdicament un balanç de l'aplicació d'aquest Acord per determinar l'avançament col·lectiu en el compliment del seu propòsit i dels seus objectius a llarg termini ("el balanç mundial"). Ho farà de manera global i facilitadora, examinant la mitigació, l'adaptació, els mitjans d'aplicació i el suport, tenint en compte l'equitat i la millor informació científica disponible.

2. La Conferència de les parts, que actua en qualitat de reunió de les parts de l'Acord de París, farà el seu primer balanç mundial el 2023 i successivament, cada cinc anys, tret que es decideixi altrament.

3. Els resultats del balanç mundial informen les parts perquè actualitzin i milloren, segons modalitats determinades a escala nacional, les seves mesures i el seu suport, de conformitat amb les disposicions pertinents d'aquest Acord, i perquè intensifiquin la cooperació internacional en l'acció climàtica.

Article 15

1. S'estableix un mecanisme per facilitar l'aplicació i promoure el compliment de les disposicions d'aquest Acord.

2. El mecanisme esmentat en l'apartat 1 consistirà en un comitè format per experts i de caràcter facilitador, que funcionarà de manera transparent, no acusatòria i no punitiva. El comitè prestarà especial atenció a les respectives circumstàncies i capacitats nacionals de les parts.

3. El comitè funcionarà de conformitat amb les modalitats i els procediments que aprovi en la seva primera sessió la Conferència de les parts, que actua en qualitat de reunió de les parts d'aquest Acord, a qui dóna comptes anualment.

Article 16

1. La Conferència de les parts, que és l'òrgan suprem del Conveni, actua com a reunió de les parts d'aquest Acord.

2. Les parts del Conveni que no siguin parts d'aquest Acord podran participar com a observadores en les deliberacions de qualsevol sessió de la Conferència de les parts, que actua en qualitat de reunió de les parts d'aquest Acord. Quan la Conferència de les parts actuï com a reunió de les parts d'aquest Acord, les decisions en l'àmbit de l'Acord seran adoptades únicament per les parts d'aquest Acord.

3. Quan la Conferència de les parts actuï com a reunió de les parts d'aquest Acord, qualsevol membre de la Mesa de la Conferència de les parts que representi a una part del Conveni que en aquella data no sigui part d'aquest Acord, serà substituït per un altre membre que serà elegit d'entre les parts d'aquest Acord i per elles mateixes.

4. La Conferència de les parts, que actua en qualitat de reunió de les parts d'aquest Acord, examinarà regularment l'aplicació de l'Acord i, de conformitat amb el seu mandat, prendrà les decisions necessàries per promoure'n una aplicació eficaç. Complirà les funcions que li assigni aquest Acord i:

a) Establirà els òrgans subsidiaris que consideri necessaris per a l'aplicació d'aquest Acord;

b) Exercirà les altres funcions que siguin necessàries per a l'aplicació d'aquest Acord.

5. El reglament intern de la Conferència de les parts i els procediments financers aplicats en relació amb el Conveni s'apliquen mutatis mutandis en relació amb aquest Acord, tret que decideixi una altra cosa per consens la Conferència de les parts, que actua en qualitat de reunió de les parts d'aquest Acord.

6. El secretariat convocarà la primera sessió de la Conferència de les parts, que actua en qualitat de reunió de les parts d'aquest Acord, juntament amb la primera sessió de la Conferència de les parts que es programi després de la data d'entrada en vigor d'aquest Acord. Els següents períodes ordinaris de sessions de la Conferència de les parts, que actua en qualitat de reunió de les parts d'aquest Acord, se celebraran juntament amb els períodes ordinaris de sessions de la Conferència de les parts, tret que la Conferència de les parts, que actua en qualitat de reunió de les parts d'aquest Acord, decideixi altrament.

7. Les sessions extraordinàries de la Conferència de les parts en qualitat de reunió de les parts d'aquest Acord se celebraran cada vegada que la Conferència de les

parts en qualitat de reunió de les parts d'aquest Acord ho consideri necessari, o quan una de les parts ho sol·liciti per escrit, sempre que dins dels sis mesos següents a la data en què el secretariat hagi tramès a les parts la sol·licitud, rebi el suport de com a mínim un terç de les parts.

8. Les Nacions Unides, els seus organismes especialitzats i l'Agència Internacional de l'Energia Atòmica, així com tot estat membre d'aquestes organitzacions que no sigui part del Conveni, podran estar representats com a observadors durant les sessions de la Conferència de les parts, que actua en qualitat de reunió de les parts d'aquest Acord. Qualsevol òrgan o organisme, ja sigui nacional o internacional, governamental o no governamental, que sigui competent en els assumptes de què tracta aquest Acord i que hagi informat el secretariat del seu desig d'estar representat com a observador en una sessió de la Conferència de les parts que actua en qualitat de reunió de les parts d'aquest Acord, podrà ser admès, tret que un terç de les parts presents s'hi oposi. L'admissió i la participació dels observadors es regiran pel reglament esmentat a l'apartat 5 d'aquest article.

Article 17

1. El secretariat establert per l'article 8 del Conveni exercirà la funció de secretariat d'aquest Acord.
2. L'apartat 2 de l'article 8 del Conveni, sobre les funcions del secretariat, i l'apartat 3 de l'article 8 del Conveni, sobre les disposicions per al seu funcionament, s'aplicaran mutatis mutandis en aquest Acord. El secretariat exercirà, a més, les funcions que se li assignin en el marc d'aquest Acord i que li confii la Conferència de les parts, que actua en qualitat de reunió de les parts d'aquest Acord.

Article 18

1. L'Òrgan Subsidiari d'Assessorament Científic i Tecnològic, i l'Òrgan Subsidiari d'Execució establerts pels articles 9 i 10 del Conveni actuaran com a Òrgan Subsidiari d'Assessorament Científic i Tecnològic i Òrgan Subsidiari d'Execució d'aquest Acord, respectivament. Les disposicions del Conveni sobre el funcionament d'aquests dos òrgans s'aplicaran mutatis mutandis en aquest Acord. Les sessions de l'Òrgan Subsidiari d'Assessorament Científic i Tecnològic i de l'Òrgan Subsidiari d'Execució d'aquest Acord se celebraran conjuntament amb els de l'Òrgan Subsidiari d'Assessorament Científic i Tecnològic i l'Òrgan Subsidiari d'Execució del Conveni, respectivament.
2. Les parts del Conveni que no siguin parts d'aquest Acord podran participar com a observadores en les deliberacions de qualsevol sessió dels òrgans subsidi-

aris. Quan els òrgans subsidiaris actuïn com a òrgans subsidiaris d'aquest Acord, les decisions en l'àmbit de l'Acord únicament les adoptaran les parts l'Acord.

3. Quan els òrgans subsidiaris establerts pels articles 9 i 10 del Conveni exercixin les seves funcions respecte a qüestions d'interès per a aquest Acord, qualsevol membre de la mesa dels òrgans subsidiaris que representi una part del Conveni que en aquella data no sigui part de l'Acord, serà substituït per un altre membre que serà elegit d'entre les parts de l'Acord i per elles mateixes.

Article 19

1. Els òrgans subsidiaris o altres arranjaments institucionals establerts pel Conveni o en el marc del mateix Conveni que no s'esmenten en aquest Acord estaran al servei d'aquest darrer si així ho decideix la Conferència de les parts, que actua en qualitat de reunió de les parts d'aquest Acord. La Conferència de les parts, que actua en qualitat de reunió de les parts d'aquest Acord, especificarà les funcions que hauran d'exercir aquests òrgans subsidiaris o arranjaments.

2. La Conferència de les parts, que actua en qualitat de reunió de les parts d'aquest Acord, podrà donar orientacions addicionals a aquests òrgans subsidiaris i arranjaments institucionals.

Article 20

1. Aquest Acord estarà obert a la signatura i subjecte a la ratificació, acceptació o aprovació dels estats i de les organitzacions regionals d'integració econòmica que siguin parts del Conveni. Quedarà obert a la firma a la seu de les Nacions Unides a Nova York del 22 d'abril del 2016 al 21 d'abril del 2017, i a l'adhesió a partir de l'endemà que quedi tancada la signatura. Els instruments de ratificació, acceptació, aprovació o adhesió es dipositaran prop del Dipositari.

2. Les organitzacions regionals d'integració econòmica que passin a ser parts d'aquest Acord sense que cap dels seus estats membres ho sigui quedaran subjectes a totes les obligacions dimanants de l'Acord. En el cas de les organitzacions regionals d'integració econòmica que tinguin un o més estats membres que siguin parts de l'Acord, l'organització i els seus estats membres determinaran les seves responsabilitats respectives en el compliment de les obligacions que els incumbeixin en virtut d'aquest Acord. En aquests casos, l'organització i els estats membres no podran exercir simultàniament drets conferits per l'Acord.

3. Les organitzacions regionals d'integració econòmica indicaran en els seus instruments de ratificació, acceptació, aprovació o adhesió el seu grau de competèn-

cia respecte a les qüestions regides per aquest Acord. Aquestes organitzacions també comunicaran qualsevol modificació substancial del seu àmbit de competència al Dipositari que, al seu torn, la comunicarà a les parts.

Article 21

1. Aquest Acord entrarà en vigor el trigèsim dia comptat des de la data en què no menys de 55 parts del Conveni, les emissions estimades de les quals representin globalment com a mínim un 55% del total de les emissions mundials de gasos amb efecte d'hivernacle, hagin dipositat els seus instruments de ratificació, acceptació, aprovació o adhesió.
2. A efectes exclusius de l'apartat 1 d'aquest article, per "total de les emissions mundials de gasos amb efecte d'hivernacle" s'entendrà la quantitat més actualitzada que les parts del Conveni hagin comunicat a la data d'aprovació d'aquest Acord, o abans d'aquesta data.
3. Per cada estat o organització regional d'integració econòmica que ratifiqui, accepti o aprovi aquest Acord o s'hi adhereixi una vegada reunides les condicions per a l'entrada en vigor establertes en l'apartat 1 d'aquest article, l'Acord entrarà en vigor el trigèsim dia comptat des de la data en què l'estat o l'organització regional d'integració econòmica hagi dipositat el seu instrument de ratificació, acceptació, aprovació o adhesió.
4. D'acord amb l'apartat 1 d'aquest article, l'instrument que dipositi una organització regional d'integració econòmica no comptarà a més a més dels que hagin dipositat els seus estats membres.

Article 22

Les disposicions de l'article 15 del Conveni sobre l'aprovació d'esmenes del Conveni s'aplicaran mutatis mutandis a aquest Acord.

Article 23

1. Les disposicions de l'article 16 del Conveni sobre l'aprovació i esmena dels Annexos del Conveni s'aplicaran mutatis mutandis a aquest Acord.
2. Els Annexos de l'Acord en formaran part integrant i, a menys que es disposi expressament una altra cosa, qualsevol referència a aquest Acord constituirà al mateix temps una referència a qualsevol dels seus Annexos. Aquests Annexos només podran contenir llistes, formularis i qualsevol altre material descriptiu que tracti d'assumptes científics, tècnics, de procediment o administratius.

Article 24

Les disposicions de l'article 14 del Conveni sobre l'arranjament de controvèrsies s'apliquen mutatis mutandis a aquest Acord.

Article 25

1. Cada part disposa d'un vot, a excepció de les disposicions de l'apartat 2 d'aquest article.

2. Les organitzacions regionals d'integració econòmica, en els assumptes de la seva competència, exerciran el seu dret de vot amb un nombre de vots igual al nombre dels seus estats membres que siguin parts d'aquest Acord. Aquestes organitzacions no exerciran el seu dret de vot si qualsevol dels seus estats membres exerceix el seu, i viceversa.

Article 26

El Secretari General de les Nacions Unides és el Dipositari d'aquest Acord.

Article 27

No es poden formular reserves a aquest Acord.

Article 28

1. Qualsevol de les parts pot denunciar aquest Acord mitjançant notificació per escrit al Dipositari en qualsevol moment després que hagin transcorregut tres anys a partir de la data d'entrada en vigor de l'Acord per a aquesta part.

2. La denúncia tindrà efecte al cap d'un any comptat des de la data en què el Dipositari hagi rebut la notificació corresponent o, posteriorment, en la data que s'indiqui a la notificació.

3. Es considera que la part que haurà denunciat el Conveni haurà denunciat alhora aquest Acord.

Article 29

L'original d'aquest Acord, així com els seus textos en àrab, xinès, espanyol, francès, anglès i rus, són igualment autèntics, i es dipositarà prop del Secretari General de les Nacions Unides.

Fet a París el dia dotze de desembre de dos mil quinze.

I, perquè consti, els infrascrits, degudament autoritzats a aquest efecte, signen aquest Acord.

II. TRACTATS BILATERALS

II.1 FISCALITAT

**ACORD ENTRE
ANDORRA I ITÀLIA
PER A L'INTERCANVI
D'INFORMACIÓ EN
MATÈRIA FISCAL***

MADRID, 22 DE SETEMBRE DE 2015

Ratificació: 27 de març de 2017

Entrada en vigor: 27 de març de 2017

*El nom complet és “Acord entre el Govern del Principat d’Andorra i el Govern de la República Italiana per a l’intercanvi d’informació en matèria fiscal”

El Govern del Principat d'Andorra i el Govern de la República Italiana, desitjant facilitar l'intercanvi d'informació en matèria fiscal acorden el següent:

Article 1

Objecte i àmbit d'aplicació de l'Acord

Les autoritats competents de les parts contractants acorden prestar-se assistència per a l'intercanvi d'informació que sigui previsiblement pertinent per executar i aplicar la legislació interna de les parts contractants relativa als impostos coberts per aquest Acord, inclosa la informació que sigui previsiblement pertinent per determinar, establir o recaptar aquests impostos, per cobrar i executar deutes tributaris o per investigar i enjudiciar delictes fiscals. L'intercanvi d'informació es fa d'acord amb les disposicions d'aquest Acord i és tractada de forma confidencial, segons les disposicions previstes en l'article 8. Els drets i les garanties atorgats a les persones, establerts per les lleis o per la pràctica administrativa de la part requerida, s'apliquen en la mesura que no impedeixin o retardin indegudament l'intercanvi efectiu d'informació.

Aquest Acord s'aplica d'acord amb les obligacions aplicables de dret internacional, i de conformitat amb la legislació interna d'ambdues parts, i pel que fa a Itàlia, de conformitat amb les obligacions derivades de la seva pertinença a la Unió Europea.

Article 2

Competència

La part requerida no està obligada a proporcionar informació que no estigui en possessió de les seves autoritats ni en possessió o sota el control de persones subjectes a la seva competència territorial.

Article 3

Impostos coberts

1. Aquest Acord s'aplica als impostos següents:

a) pel que fa a Andorra:

- l'impost sobre les transmissions patrimonials immobiliàries;
- l'impost sobre les plusvàlues en les transmissions patrimonials immobiliàries; i
- els impostos directes existents establerts en les lleis andorranes.

b) pel que fa a Itàlia:

- l'impost sobre la renda;
- l'impost sobre les societats;
- l'impost regional sobre les activitats productives;
- l'impost sobre el valor afegit;
- l'impost sobre les successions;
- l'impost sobre les donacions; i
- els impostos substitutius.

2. Aquest Acord també s'aplica als impostos de naturalesa idèntica que s'adoptin posteriorment a la signatura de l'Acord i que complementin o substitueixin els impostos en vigor. Aquest Acord també s'aplica als impostos substancialment similars adoptats posteriorment a la signatura de l'Acord i que complementin o substitueixin els impostos en vigor, si les autoritats competents de les parts contractants, així ho acorden. A més, els impostos coberts poden ser ampliat o modificats per acord mutu entre les parts contractants mitjançant intercanvi de cartes. Les autoritats competents de les parts contractants es notifiquen qualsevol modificació substancial dels impostos i de les mesures de recopilació d'informació relacionades amb aquest Acord.

Article 4

Definicions

1. Tret que es defineixi altrament, en aquest Acord:

- a) “part contractant” designa Itàlia o Andorra segons el context;
- b) “Itàlia” designa la República Italiana i inclou qualsevol àrea més enllà del mar territorial que ha estat designada com una àrea dins la qual Itàlia, en compliment de la seva legislació i de conformitat amb el dret internacional, pot exercir drets sobirans respecte a l'exploració o l'explotació dels recursos naturals del fons marí, el subsòl i les aigües suprajacents;
- c) “Andorra” designa el Principat d'Andorra, i, emprat en un sentit geogràfic, aquest terme designa el territori del Principat d'Andorra, inclòs tot l'espai sobre el qual, de conformitat amb el dret internacional, el Principat d'Andorra exerceix drets sobirans o la seva jurisdicció;
- d) “autoritat competent” designa:
 - i. en el cas d'Itàlia, el ministre d'Economia i de Finances; i

- ii. en el cas d'Andorra, el ministre encarregat de les Finances o el seu representant autoritzat;
- e) “persona” designa les persones físiques, les societats i qualsevol altre agrupament de persones;
- f) “societat” designa qualsevol persona jurídica o qualsevol entitat que estigui considerada com una personal jurídica a efectes tributaris;
- g) “societat que cotitza en borsa” designa qualsevol societat la classe principal d'accions de la qual cotitzi en un mercat de valors reconegut, sempre que el públic pugui comprar-les o vendre-les fàcilment. Les accions poden ser adquirides o venudes “pel públic” si la compra o la venda de les accions no estan restringides implícitament o explícitament a un grup limitat d'inversors;
- h) “classe principal d'accions” designa la classe o les classes d'accions que representin la majoria dels drets de vot i del valor de la societat;
- i) “mercat de valors reconegut” designa qualsevol mercat de valors acordat per les autoritats competents de les parts contractants;
- j) “fons o pla d'inversió col·lectiva” designa qualsevol instrument d'inversió col·lectiva, independentment de la seva forma jurídica. S'entén per “Fons o pla d'inversió col·lectiva pública”, qualsevol fons o pla d'inversió col·lectiva en què el públic pot comprar, vendre o bescanviar participacions, accions o altres interessos del fons o del pla, fàcilment. Les participacions, accions o altres interessos del fons o del pla poden ser adquirits, venuts o bescanviats fàcilment “pel públic” si la compra, la venda o el bescanvi no estan restringits implícitament o explícitament a un grup limitat d'inversors;
- k) “impost” designa qualsevol impost cobert per aquest Acord;
- l) “part requeridora” designa la part contractant que presenta una sol·licitud d'informació;
- m) “part requerida” designa la part contractant a la qual se sol·licita proporcionar informació;
- n) “mesures de recopilació d'informació” designa les disposicions legislatives i els procediments administratius o judicials que permeten a una part contractant d'obtenir i proporcionar la informació sol·licitada;
- o) “informació” designa qualsevol fet, declaració o document, amb independència de la seva forma;
- p) “en matèria fiscal penal” designa qualsevol qüestió fiscal que impliqui un acte intencionat susceptible de ser enjudiciat d'acord amb el dret penal de la part re-

queridora; entenent que el terme “dret penal” designa les lleis penals qualificades com a tal en el dret intern, independentment que figurin en la legislació fiscal, el codi penal o altres lleis.

2. Pel que fa a l'aplicació d'aquest Acord en qualsevol moment per una de les parts contractants, qualsevol terme que no hi estigui definit, tret que el context requereixi una interpretació diferent, s'interpreta d'acord amb la legislació vigent de la part en aquell moment, i preval el significat donat per les lleis fiscals aplicables per damunt del significat donat al terme per altres lleis d'aquesta part.

Article 5

Intercanvi d'informació mitjançant sol·licitud prèvia

1. L'autoritat competent de la part requerida proporciona, a petició de la part requeridora, informació per a les finalitats previstes en l'article 1. Aquesta informació ha de ser intercanviada independentment del fet que l'acte objecte d'investigació constitueixi o no una infracció penal segons el dret de la part requerida, si aquesta conducta hagués tingut lloc en el territori de la part requerida.

2. Si la informació de què disposa l'autoritat competent de la part requerida no és suficient per donar compliment a la sol·licitud d'informació, la part requerida recorre a totes les mesures pertinents de recopilació d'informació per proporcionar a la part requeridora la informació sol·licitada, independentment del fet que la part requerida no necessiti aquesta informació per a finalitats tributàries pròpies.

3. Si l'autoritat competent de la part requeridora ho sol·licita expressament, l'autoritat competent de la part requerida proporciona informació en virtut d'aquest article, en la mesura que ho permeti el seu dret intern, en forma de declaracions de testimonis i de còpies autenticades de documents originals.

4. Cada part contractant garanteix que les seves autoritats competents a efectes de l'article 1 d'aquest Acord, tenen autoritat per obtenir i proporcionar:

a) informació que estigui en poder de bancs, altres institucions financeres i qualsevol persona que actuï en nom d'una societat o en la seva capacitat de fiduciari, inclosos representants i administradors;

b) informació relativa als propietaris de societats, societats de persones, fidúcies, fundacions, Anstalten i altres persones, inclosa, de conformitat amb l'article 2, la informació sobre aquestes persones quan formin part d'una cadena de propietat; en el cas de fidúcies, informació sobre els fiduciaris, els fideïcomitents i els beneficiaris; en el cas de fundacions, informació sobre els fundadors, els membres del consell de la fundació i els beneficiaris. A més, aquest Acord no crea cap

obligació per a les parts contractants d'obtenir o proporcionar informació sobre els propietaris pel que fa a les societats que cotitzen en borsa o pel que fa als fons o plans d'inversió col·lectiva pública a menys que aquesta informació pugui ser obtinguda sense donar lloc a dificultats desproporcionades.

5. L'autoritat competent de la part requeridora proporciona la informació següent a l'autoritat competent de la part requerida, quan presenti una sol·licitud d'informació de conformitat amb l'Acord per demostrar que la informació sol·licitada és previsiblement pertinent:

- a) la identitat de la persona que és objecte d'un control o d'una investigació;
- b) una declaració que certifiqui el tipus d'informació sol·licitada i la forma en que la part requeridora desitja rebre-la de la part requerida;
- c) la finalitat tributària per la qual se sol·licita la informació;
- d) els motius pels quals es considera que la informació sol·licitada es troba en la part requerida o que una persona sota la jurisdicció de la part requerida la posseeix o pot obtenir-la;
- e) en la mesura que sigui possible, el nom i l'adreça de les persones de les quals es pot pensar que posseeixen la informació sol·licitada;
- f) una declaració que certifiqui que la sol·licitud és conforme a la legislació i a la pràctica administrativa de la part requeridora, i que si la informació sol·licitada es trobés sota la jurisdicció de la part requeridora, l'autoritat competent de la part requeridora podria obtenir la informació d'acord amb la seva legislació o mitjançant la via administrativa convencional i que la sol·licitud és conforme a aquest Acord;
- g) una declaració que certifiqui que la part requeridora ha esgotat tots els mitjans disponibles en el seu territori per obtenir la informació, excepte aquells que suposarien dificultats desproporcionades.

6. L'autoritat competent de la part requerida facilitarà la informació sol·licitada al més aviat possible a la part requeridora. Per garantir una resposta ràpida, l'autoritat competent de la part requerida haurà de:

- a) acusar recepció per escrit de la sol·licitud de l'autoritat competent de la part requeridora, i notificar-li, si escau, qualsevol mancança en la sol·licitud en el termini de 60 dies a comptar de la recepció de la sol·licitud;
- b) si l'autoritat competent de la part requerida no pot obtenir o proporcionar la informació dins dels 90 dies següents a la data de recepció de la sol·licitud, sigui

perquè sorgeixin obstacles que impedeixin proporcionar la informació, o sigui perquè es negui a proporcionar-la, n'informa immediatament la part requeridora, explicant les raons per les quals no pot proporcionar la informació, la natura dels obstacles o els motius de la denegació.

Article 6

Controls fiscals a l'estranger

1. Una part contractant pot autoritzar a representants de l'autoritat competent de l'altra part contractant a entrar en el territori de la primera part per entrevistar persones físiques i examinar documents, amb el consentiment escrit de les persones concernides. L'autoritat competent de la part requeridora notifica a l'autoritat competent de la part requerida el moment i el lloc de l'entrevista amb les persones físiques concernides.

2. A petició de l'autoritat competent d'una de les parts contractants, l'autoritat competent de l'altra part contractant pot autoritzar els representants de l'autoritat competent de la primera part a assistir a un control fiscal, quan escaigui, en el territori de la segona part.

3. Si s'accepta la sol·licitud prevista en l'apartat 2, l'autoritat competent de la part contractant que dugui a terme el control notifica, al més aviat possible, a l'autoritat competent de l'altra part, el moment i el lloc del control, l'autoritat o la persona designada per dur a terme el control i els procediments i les condicions requerits per la primera part per dur a terme el control. Qualsevol decisió relativa al desenvolupament del control fiscal és adoptada per la part que el porta a terme.

Article 7

Possibilitat de denegar una sol·licitud

1. La part requerida no està obligada a obtenir o proporcionar informació que la part requeridora no pugui obtenir d'acord amb el seu dret intern per a l'execució o l'aplicació de les seves legislacions fiscals. L'autoritat competent de la part requerida pot denegar l'assistència quan la sol·licitud no es faci de conformitat amb aquest Acord.

2. Les disposicions d'aquest Acord no imposen a cap part contractant l'obligació de proporcionar informació que pugui revelar secrets de caire comercial, empresarial, industrial o professional, ni procediments comercials. Excepte allò establert anteriorment, la informació descrita en l'apartat 4 de l'article 5 no serà considerada un secret o procediment comercial pel simple fet que satisfaci els requisits previstos en aquest apartat.

3. Les disposicions d'aquest Acord no imposen a la part contractant l'obligació d'obtenir o proporcionar informació, que pugui revelar comunicacions confidencials entre un client i un advocat, un procurador o qualsevol altre representant legal autoritzat, quan aquestes comunicacions tenen per objecte:

- a) sol·licitar o proporcionar assessorament legal, o
- b) ser emprades en procediments legals existents o previstos.

4. La part requerida pot declinar una sol·licitud d'informació quan el fet de revelar-la sigui contrari a l'ordre públic.

5. Una sol·licitud d'informació no pot ser denegada pel fet que la demanda fiscal objecte de la sol·licitud sigui objecte d'oposició.

6. La part requerida pot denegar una sol·licitud d'informació si la part requeridora sol·licita la informació per aplicar o fer executar una disposició de la legislació fiscal de la part requeridora, o qualsevol obligació relativa que discrimini un nacional de la part requerida respecte a un nacional de la part requeridora en les mateixes circumstàncies.

Article 8

Confidencialitat

Qualsevol informació rebuda per una part contractant en aplicació d'aquest Acord és tractada de forma confidencial i únicament pot ser revelada a les persones o autoritats (inclosos tribunals i òrgans administratius) subjectes a la competència d'aquesta part contractant i concernides per l'establiment, la recaptació, l'aplicació o per l'enjudiciament, o bé per les decisions sobre els recursos relatius als impostos coberts per aquest Acord. Aquestes persones o autoritats únicament poden emprar la informació proporcionada per a les finalitats esmentades. Poden revelar-la en el marc d'audiències públiques de tribunals o de resolucions judicials. Aquesta informació no pot ser divulgada a cap altra persona, entitat o autoritat estrangera sense el consentiment exprés escrit de l'autoritat competent de la part requerida.

Article 9

Costes

Tret que les autoritats competents de les parts ho acordin altrament, les costes ordinàries que derivin de l'assistència prestada van a càrrec de la part requerida, i les despeses extraordinàries que derivin de l'assistència prestada (incloses les despeses que derivin dels serveis prestats per assessors externs en el marc d'un

contenciosos o amb altres finalitats) són assumides per la part requeridora. Les autoritats competents es consulten ocasionalment sobre aquest article, especialment l'autoritat competent de la part requerida consulta a la bestreta a l'autoritat competent de la part requeridora quan prevegi que les costes que deriven d'una sol·licitud determinada siguin importants.

Les “costes extraordinàries” no inclouen les despeses generals i administratives de la part requerida derivades de la revisió i resposta de la sol·licitud d'informació sotmesa per la part requeridora.

Article 10

Desenvolupament legislatiu

Les parts contractants adopten la legislació necessària per conformar-se, i fer efectives les disposicions de l'Acord.

Article 11

Procediment d'amigable composició

1. Davant de qualsevol dificultat o dubte que sorgeixi entre les parts contractants pel que fa a l'aplicació o a la interpretació d'aquest Acord, les autoritats competents s'esforcen a resoldre la situació de mutu acord.
2. A més dels acords previstos en l'apartat 1, les autoritats competents de les parts contractants poden decidir de mutu acord els procediments a seguir pel que fa als articles 5 i 6.
3. Les autoritats competents de les parts contractants poden establir una comunicació directa per assolir un acord respecte a aquest article.
4. Les parts contractants poden acordar també altres formes de resoldre una controvèrsia.

Article 12

Entrada en vigor

1. Cada part notifica per escrit a l'altra el compliment dels procediments establerts per la seva legislació pel que fa a l'entrada en vigor d'aquest Acord.
2. Aquest Acord entrarà en vigor a la data de la recepció de la darrera de les notificacions i tindrà efecte:
 - a) en matèria fiscal penal, a comptar d'aquesta data,

b) pel que fa a les altres qüestions previstes en l'article 1, respecte als períodes impositius que comencin a partir de l'u de gener de l'any següent a la data d'entrada en vigor de l'Acord o, en el cas que no hi hagi període impositiu, pel que fa a totes les obligacions fiscals generades en aquesta data o a partir de la data d'entrada en vigor de l'Acord.

Article 13

Denúncia

1. Qualsevol de les parts contractants pot denunciar aquest Acord mitjançant una notificació de denúncia adreçada per via diplomàtica.
2. Aquesta denúncia té efecte el primer dia del mes següent al termini del període de sis mesos a comptar de la data de recepció de la notificació de denúncia per l'altra part contractant.
3. Després de la denúncia d'aquest Acord, ambdues parts segueixen obligades per les disposicions de l'article 8 pel que fa a la informació obtinguda en aplicació d'aquest Acord.

A aquest efecte, els sotasignats, degudament autoritzats, signen aquest Acord.

Fet a Madrid, el 22 de setembre del 2015, en dos exemplars originals, cadascun en les llengües catalana, italiana i anglesa, tots els textos són igualment fefaents. El text en llengua anglesa preval en cas de divergència entre els textos.

Pel Govern del Principat d'Andorra
Jaume Gaytán Sansa

Pel Govern de la República Italiana
Pietro Sebastiani

**CONVENI ENTRE
ANDORRA I PORTUGAL
PER EVITAR LA DOBLE
IMPOSICIÓ I PREVENIR
L'EVASIÓ FISCAL EN
MATÈRIA D'IMPOSTOS
SOBRE LA RENDA***

NOVA YORK, 27 DE SETEMBRE DE 2015

Ratificació: 24 de març de 2017

Entrada en vigor: 23 d'abril de 2017

*El nom complet és “Conveni entre el Principat d’Andorra i la República de Portugal per evitar la doble imposició i prevenir l’evasió fiscal en matèria d’impostos sobre la renda”

Inclou:

Protocol del Conveni entre el Principat d’Andorra i la República de Portugal per evitar la doble imposició i prevenir l’evasió fiscal en matèria d’impostos sobre la renda

El Principat d'Andorra i la República de Portugal, desitjant concloure un Conveni per evitar la doble imposició i prevenir l'evasió fiscal en matèria d'impostos sobre la renda,

Tenint en compte que l'objectiu principal d'aquest Conveni és eliminar la doble imposició pel que fa a les diverses categories de renda procedents dels residents d'ambdós estats, així com prevenir l'evasió fiscal.

Considerant que la seva entrada en vigor crearà un marc fiscal més estable i transparent per a inversos i altres contribuents d'ambdós estats, i així mateix tindrà un impacte en el desenvolupament del comerç de béns i serveis, dels fluxos de capital, de transferència de tecnologia i en el moviment de persones entre els dos estats.

Han convingut el que segueix:

CAPÍTOL I. CAMP D'APLICACIÓ DEL CONVENI

Article 1

Persones concernides

Aquest Conveni s'aplica a les persones residents d'un o d'ambdós estats contractants.

Article 2

Impostos coberts

1. Aquest Conveni s'aplica als impostos sobre la renda exigibles per part d'un estat contractant o per les seves subdivisions polítiques o administratives o entitats locals, sigui quin sigui el seu sistema d'exacció.

2. Es consideren com a impostos sobre la renda els que graven la totalitat de la renda o qualsevol part d'aquesta, inclosos els impostos sobre els guanys procedents de l'alienació de béns mobles o immobles, els impostos sobre l'import global dels sous o salaris pagats per les empreses, així com els impostos sobre les plusvàlues.

3. Els impostos actuals als quals s'aplica el Conveni són, en particular:

a) pel que fa a Portugal:

i. l'impost sobre la renda de les persones físiques (*Imposto sobre o Rendimento das Pessoas Singulares* – IRS);

ii. l'impost sobre societats (*Imposto sobre o Rendimento das Pessoas Colectivas* – IRC); i

iii. les taxes addicionals a l'impost sobre societats (Derramas);

(a partir d'ara denominats com a “impost portuguès”).

b) pel que fa a Andorra:

i. l'impost sobre societats;

ii. l'impost sobre la renda de les persones físiques;

iii. l'impost sobre la renda dels no residents fiscals; i

iv. l'impost sobre les plusvàlues en les transmissions patrimonials immobiliàries;

(a partir d'ara denominats com a “impost andorrà”).

4. El Conveni també s'aplica a qualsevol impost de naturalesa idèntica o anàloga que s'estableixi després de la signatura d'aquest Conveni i que s'afegixi als ja existents o els substitueixi. Les autoritats competents dels estats contractants en notifiquen les modificacions substancials que s'hagin introduït en les seves respectives legislacions fiscals.

CAPÍTOL II. DEFINICIONS

Article 3

Definicions generals

1. A efectes d'aquest Conveni, tret que del context s'infereixi una interpretació diferent:

a) el terme “Portugal” significa la República de Portugal i, emprat en sentit geogràfic, significa el territori de la República de Portugal, de conformitat amb el dret internacional i la legislació portuguesa;

b) el terme “Andorra” significa el Principat d'Andorra i, emprat en sentit geogràfic, designa el territori del Principat d'Andorra de conformitat amb el dret internacional i la legislació andorrana;

c) les expressions “un estat contractant” i “l'altre estat contractant” designen, segons el context, Portugal o Andorra;

d) el terme “impost” significa impost portuguès o impost andorrà, segons el context;

e) el terme “persona” comprèn les persones físiques, les societats i qualsevol altre agrupament de persones;

f) el terme “societat” designa qualsevol persona jurídica o qualsevol entitat que es consideri com una persona jurídica a efectes impositius;

g) el terme “empresa” s’aplica a l’exercici de qualsevol activitat econòmica;

h) les expressions “empresa d’un estat contractant” i “empresa de l’altre estat contractant” designen respectivament una empresa explotada per un resident d’un estat contractant i una empresa explotada per un resident de l’altre estat contractant;

i) l’expressió “trànsit internacional” designa qualsevol transport efectuat per una nau o aeronau explotada per una empresa la seu de direcció efectiva de la qual està situada en un estat contractant, excepte en els casos en què la nau o l’aeronau únicament s’exploti entre punts situats a l’altre estat contractant;

j) l’expressió “autoritat competent” significa:

i. en el cas de Portugal: el ministre de Finances, el director general de l’Autoritat Tributària i Duanera o els seus representants autoritzats;

ii. en el cas d’Andorra: el ministre encarregat de les Finances o el seu representant autoritzat;

k) el terme “nacional”, en relació a un estat contractant, significa:

i. qualsevol persona física que tingui la nacionalitat d’aquest estat contractant; i

ii. qualsevol persona jurídica, societat de persones (partnership) o associació constituïda de conformitat amb la legislació vigent en aquest estat contractant;

l) el terme “activitat econòmica” inclou la prestació de serveis professionals i la realització d’altres activitats de naturalesa independent.

2. Per a l’aplicació del Conveni en tot moment per part d’un estat contractant, qualsevol terme o expressió que no hi estigui definit té, llevat que del context s’infereixi una interpretació diferent, el significat que en aquell moment li atribueix el dret d’aquest estat pel que fa als impostos que són objecte del Conveni, tot prevalent el significat donat per la legislació fiscal aplicable per damunt del significat donat al terme per les altres branques del dret d’aquest estat.

Article 4

Resident

1. En el marc d'aquest Conveni, l'expressió “resident d'un estat contractant” designa qualsevol persona que, en virtut de la legislació d'aquest estat, està subjecta a imposició en aquest estat, per raó del seu domicili, residència, seu de direcció o per qualsevol altre criteri de naturalesa anàloga, i s'aplica tant a aquest estat com a totes les seves subdivisions polítiques o administratives o entitats locals. No obstant això, aquesta expressió no inclou les persones que estan subjectes a l'impost en aquest estat només per rendes que obtinguin de fonts situades en aquest estat.

2. Quan una persona física, de conformitat amb les disposicions de l'apartat 1, és resident d'ambdós estats contractants, la seva situació s'ha de resoldre de la manera següent:

a) aquesta persona es considera resident únicament de l'estat on disposa d'un habitatge permanent a la seva disposició; si disposa d'un habitatge permanent en ambdós estats, es considera resident únicament de l'estat on manté els vincles personals i econòmics més estrets (centre d'interessos vitals);

b) si no es pot determinar l'estat on aquesta persona té el centre d'interessos vitals, o si no disposa d'habitatge permanent a la seva disposició en cap dels estats, es considera resident únicament de l'estat on sojorna de manera habitual;

c) si aquesta persona sojorna de manera habitual en ambdós estats o si no sojorna de manera habitual en cap d'ells, es considera resident únicament de l'estat del qual posseeix la nacionalitat;

d) si aquesta persona posseeix la nacionalitat d'ambdós estats o si no posseeix la nacionalitat de cap d'ells, les autoritats competents dels estats contractants han de resoldre la qüestió de comú acord.

3. Quan una persona que no sigui persona física és, de conformitat amb les disposicions de l'apartat 1, resident d'ambdós estats contractants, es considera resident únicament de l'estat on té situada la seva seu de direcció efectiva.

Article 5

Establiment permanent

1. En el marc d'aquest Conveni, l'expressió “establiment permanent” designa una instal·lació fixa de negocis a través de la qual una empresa exerceix la totalitat o part de la seva activitat.

2. L'expressió "establiment permanent" inclou en particular:

- a) una seu de direcció;
- b) una sucursal;
- c) una oficina;
- d) una fàbrica;
- e) un taller;
- f) una mina, un pou de petroli o de gas, una pedrera o qualsevol altre lloc d'extracció de recursos naturals; i
- g) una explotació agrícola, pecuària o forestal.

3. Una obra o un projecte de construcció o d'instal·lació únicament constitueix un establiment permanent si la seva durada és superior als dotze mesos.

4. Malgrat les disposicions precedents d'aquest article, es considera que l'expressió "establiment permanent" no inclou:

- a) la utilització d'instal·lacions amb la única finalitat d'emmagatzemar, exposar o lliurar béns o mercaderies que pertanyen a l'empresa;
- b) el manteniment d'un dipòsit de béns o de mercaderies que pertanyen a l'empresa amb la única finalitat d'emmagatzemar-los, exposar-los o lliurar-los;
- c) el manteniment d'un dipòsit de béns o de mercaderies que pertanyen a l'empresa amb la única finalitat de ser transformats per una altra empresa;
- d) el manteniment d'una instal·lació fixa de negocis, amb la única finalitat de comprar béns o mercaderies o de reunir informació per a l'empresa;
- e) el manteniment d'una instal·lació fixa de negocis amb la única finalitat de realitzar, per a l'empresa, qualsevol altra activitat de caràcter auxiliar o preparatori;
- f) el manteniment d'una instal·lació fixa de negocis amb la única finalitat de realitzar qualsevol combinació de les activitats esmentades en les lletres de l'a) a l'e), sempre i quan l'activitat conjunta de la instal·lació fixa de negocis que resulti d'aquesta combinació mantingui un caràcter auxiliar o preparatori.

5. Malgrat les disposicions dels apartats 1 i 2, quan una persona -que no sigui un agent independent a qui s'aplica l'apartat 6, actua per compte d'una empresa i disposa, en un estat contractant, de poders que exerceix de manera habitual i que la faculden per concloure contractes en nom de l'empresa, es considera que aquesta empresa té un establiment permanent en aquest estat per a totes les activitats que

aquesta persona exerceixi per a l'empresa; a no ser que les activitats d'aquesta persona es limitin a les que s'esmenten a l'apartat 4 i que, si fossin exercides a través d'una instal·lació fixa de negocis, no permetrien que es considerés aquesta instal·lació com un establiment permanent de conformitat amb les disposicions d'aquest apartat.

6. No es considera que una empresa tingui un establiment permanent en un estat contractant pel sol fet d'exercir-hi les seves activitats mitjançant un corredor, un comissionista general o qualsevol altre agent independent, sempre i quan aquestes persones actuïn dins del marc ordinari de la seva activitat.

7. El fet que una societat resident d'un estat contractant controli o estigui controlada per una societat resident de l'altre estat contractant o que exerceixi activitats econòmiques en aquest altre estat (ja sigui mitjançant un establiment permanent o de qualsevol altra manera) no és suficient, en sí mateix, per considerar qualsevol d'aquestes societats com un establiment permanent de l'altra.

CAPÍTOL III. IMPOSICIÓ DE LES RENDES

Article 6

Rendes immobiliàries

1. Les rendes que un resident d'un estat contractant obté de béns immobles (incloses les rendes d'explotacions agrícoles o forestals) situats a l'altre estat contractant poden ser imposables en aquest altre estat.

2. L'expressió "béns immobles" té el significat que li atribueix el dret de l'estat contractant on es troben situats els béns considerats. L'expressió inclou en qualsevol cas els béns accessoris als béns immobles, el bestiar i l'equip utilitzat en les explotacions agrícoles i forestals, els drets als quals s'apliquen les disposicions del dret privat relatiu a la propietat immobiliària, l'usdefruit de béns immobles i els drets a percebre pagaments variables o fixes per l'explotació o la concessió de l'explotació de jaciments minerals, fonts i altres recursos naturals; les naus, vaixells i aeronaus no es consideren béns immobles.

3. Les disposicions de l'apartat 1 s'apliquen a les rendes procedents de la utilització directa, del lloguer o de qualsevol altra forma d'explotació de béns immobles.

4. Les disposicions dels apartats 1 i 3 s'apliquen també a les rendes procedents dels béns immobles d'una empresa.

5. Les disposicions anteriors també s'apliquen a les rendes de béns mobles o de rendes derivades de serveis, que estan vinculades, a l'ús o al dret de gaudi dels

béns immobles, i en els dos casos, d'acord amb la legislació fiscal de l'estat contractant en el qual es troba la propietat, s'assimila a la renda sobre la propietat immoble.

Article 7

Beneficis de les empreses

1. Els beneficis d'una empresa d'un estat contractant només estan sotmesos a imposició en aquest estat, llevat que l'empresa exerceixi la seva activitat en l'altre estat contractant mitjançant un establiment permanent que hi estigui situat. Si l'empresa exerceix la seva activitat de tal manera, els beneficis de l'empresa poden ser imposables a l'altre estat però només en la mesura que siguin imputables a aquest establiment permanent.

2. Sense perjudici de les disposicions de l'apartat 3, quan una empresa d'un estat contractant exerceix la seva activitat en l'altre estat contractant mitjançant un establiment permanent que hi estigui situat, s'imputen en cadascun dels estats contractants a aquest establiment permanent els beneficis que hauria pogut realitzar si hagués constituït una empresa distinta i independent que exercís activitats idèntiques o similars en condicions idèntiques o similars i que tractés amb total independència amb l'empresa de la qual constitueix un establiment permanent.

3. Per determinar els beneficis d'un establiment permanent, s'admet la deducció de les despeses realitzades per als fins d'aquest establiment permanent, incloent-hi les despeses de direcció i els costos generals d'administració per als mateixos fins, ja sigui en l'estat on se situa aquest establiment permanent, ja sigui arreu.

4. No es pot imputar cap benefici a l'establiment permanent pel sol fet de comprar béns o mercaderies per a l'empresa per part d'aquest establiment permanent.

5. A efectes dels apartats anteriors, els beneficis imputables a l'establiment permanent es determinen cada any segons el mateix mètode, tret que existeixin motius vàlids i suficients per procedir altrament.

6. Quan els beneficis inclouen elements de renda que s'han tractat per separat en altres articles d'aquest Conveni, les disposicions d'aquests articles no es veuen afectades per les disposicions d'aquest article.

Article 8

Transport marítim i aeri

1. Els beneficis procedents de l'explotació de naus o d'aeronaus, en trànsit internacional, només són imposables en l'estat contractant on es troba situada la seu de direcció efectiva de l'empresa.

2. Si la seu de direcció efectiva d'una empresa de transport marítim es troba a bord d'una nau, aquesta seu es considera ubicada en l'estat contractant on es troba el port base d'aquesta nau, o en l'absència d'un port base, en l'estat contractant del qual sigui resident la persona que explota la nau.

3. Les disposicions de l'apartat 1 s'apliquen també als beneficis procedents de la participació en un pool, en una explotació conjunta o en un organisme internacional d'explotació.

4. Quan societats de diferents països han acordat desenvolupar conjuntament una activitat econòmica de transport aeri en la forma d'un consorci o en una forma d'associació similar, les disposicions de l'apartat 1 s'apliquen a aquella part dels beneficis del consorci o associació que correspon a la participació que té en aquest consorci o associació una societat que és resident d'un estat contractant.

Article 9

Empreses associades

1. Quan:

a) una empresa d'un estat contractant participa directament o indirectament a la direcció, al control o al capital d'una empresa de l'altre estat contractant, o

b) les mateixes persones participen directament o indirectament a la direcció, al control o al capital d'una empresa d'un estat contractant i d'una empresa de l'altre estat contractant,

i quan, en un i altre cas, les dos empreses estan vinculades, en les seves relacions comercials o financeres, per les condicions acceptades o imposades que difereixen de les que s'haurien convingut entre empreses independents, els beneficis que, sense aquestes condicions, hagués pogut obtenir una de les empreses però que de fet no s'han pogut obtenir degut a aquestes condicions, es poden incloure en els beneficis d'aquesta empresa i, per tant, ser imposats.

2. Quan un estat contractant inclou en els beneficis d'una empresa d'aquest estat -i conseqüentment, imposa- beneficis sobre els quals una empresa de l'altre estat contractant ja ha estat imposada en aquest altre estat, i aquest altre estat reconegui que els beneficis inclosos d'aquesta manera són beneficis que hauria obtingut l'empresa del primer estat si les condicions convingudes entre les dos empreses haguessin estat les que haguessin convingut empreses independents, l'altre estat si considera que l'ajustament fet pel primer estat es justifica en principi i pel que fa a l'import, procedeix a un ajustament apropiat de l'import de l'impost que s'ha percebut per aquests beneficis. Per determinar aquest ajustament, es tindran en

compte les altres disposicions d'aquest Conveni i, si es considera necessari, les autoritats competents dels estats contractants es consulten.

Article 10

Dividends

1. Els dividends pagats per una societat que és resident d'un estat contractant a un resident de l'altre estat contractant poden ser imposables en aquest altre estat.

2. No obstant això, aquests dividends també poden ser imposables en l'estat contractant on és resident la societat que paga els dividends, i en funció de la legislació d'aquest estat, però si el beneficiari efectiu dels dividends és un resident de l'altre estat contractant, l'impost així exigit no pot excedir del:

a) 5 per 100 de l'import brut dels dividends si el beneficiari efectiu és una societat (que no sigui una societat de persones-*partnership*) que hagi estat directament en possessió, per un període de dotze mesos immediatament anterior a la data de determinació del dret als dividends, de com a mínim el 10 per 100 del capital de la societat que paga els dividends;

b) 15 per 100 de l'import brut dels dividends, en tots els altres casos.

Les autoritats competents dels estats contractants han d'establir de mutu acord les modalitats d'aplicació d'aquests límits. Aquest apartat no afecta a la imposició de la societat respecte dels beneficis amb càrrec als quals es paguen els dividends.

3. El terme "dividends" emprat en aquest article designa les rendes procedents d'accions, accions o bons de gaudi, les parts de mines, parts de fundador o altres drets, excepte els crèdits, que permetin participar en els beneficis, així com les rendes d'altres participacions socials sotmeses al mateix règim fiscal que les rendes de les accions per la legislació de l'estat d'on és resident la societat distribuïdora. El terme també inclou els beneficis atribuïts en virtut d'un acord per la participació en els beneficis (*associação em participação*).

4. Les disposicions dels apartats 1 i 2 no s'apliquen quan el beneficiari efectiu dels dividends, resident d'un estat contractant, exerceix en l'altre estat contractant on resideix la societat que paga els dividends, una activitat econòmica mitjançant un establiment permanent que hi estigui situat, i que té efectivament vinculada la participació generadora dels dividends. En aquest cas, s'apliquen les disposicions de l'article 7.

5. Quan una societat que és resident d'un estat contractant obté beneficis o rendes de l'altre estat contractant, aquest altre estat no pot percebre cap impost sobre els dividends pagats per la societat, a no ser que aquests dividends es paguin a un

resident d'aquest altre estat o que la participació generadora de dividendes estigui efectivament vinculada a un establiment permanent situat en aquest altre estat, ni sotmetre els beneficis no distribuïts de la societat a un impost sobre aquests, encara que els dividendes pagats o els beneficis no distribuïts siguin en la seva totalitat o en part beneficis o rendes procedents d'aquest altre estat.

Article 11

Interessos

1. Els interessos procedents d'un estat contractant i pagats a un resident de l'altre estat contractant poden ser imposables en aquest altre estat.
2. No obstant això, aquests interessos també poden ser imposables en l'estat contractant d'on provenen i de conformitat amb la legislació d'aquest estat, però si el beneficiari efectiu dels interessos és un resident de l'altre estat contractant, l'impost així exigit no podrà excedir del 10 per 100 de l'import brut dels interessos. Les autoritats competents dels estats contractants han d'establir de mutu acord les modalitats d'aplicació d'aquest límit.
3. No obstant les disposicions de l'apartat 1 i 2, els interessos procedents d'un estat contractant només estan sotmesos a imposició en l'altre estat si l'interès és pagat per o bé el beneficiari efectiu és un estat contractant, una subdivisió política o administrativa o una entitat local, així com el banc central d'un estat contractant o qualsevol agència o organisme pertanyents en la seva totalitat a qualsevol de les entitats esmentades anteriorment.
4. El terme "interessos" emprat en aquest article designa els rendiments dels crèdits de qualsevol naturalesa, acompanyats o no d'una garantia hipotecària o d'una clàusula de participació als beneficis del deutor, i en particular, les rendes de fons públics i les rendes de bons o d'obligacions, incloses les primes i els lots vinculats a aquests fons, bons o obligacions. Les penalitzacions per demora en el pagament no es consideren com interessos a efectes d'aquest article.
5. Les disposicions dels apartats 1, 2 i 3 no s'apliquen quan el beneficiari efectiu dels interessos, resident d'un estat contractant, exerceix en l'altre estat contractant d'on procedeixen els interessos, una activitat econòmica mitjançant un establiment permanent que hi estigui situat, i quan el crèdit generador dels interessos està efectivament vinculat a l'esmentat establiment permanent. En aquest cas, s'apliquen les disposicions de l'article 7.
6. Els interessos es consideren procedents d'un estat contractant quan el deutor resideix en aquest estat. No obstant això, quan el deutor dels interessos, sigui resident o no d'un estat contractant, té en un estat contractant un establiment

permanent pel qual ha contret un deute que dóna lloc al pagament d'interessos i que suporta la càrrega d'aquests interessos, aquests interessos es consideren procedents de l'estat contractant on es troba situat l'establiment permanent.

7. Quan, per raó de les relacions especials que existeixen entre el deutor i el beneficiari efectiu o de les que un i altre mantenen amb terceres persones, l'import dels interessos, tenint en compte el crèdit pel qual es paguen, excedeix el que haurien convingut el deutor i el beneficiari efectiu en absència d'una relació d'aquest tipus, les disposicions d'aquest article només s'aplicaran per aquest darrer import. En aquest cas, la part excedentària dels pagaments és imposable de conformitat amb la legislació de cada estat contractant i tenint en compte les altres disposicions d'aquest Conveni.

Article 12

*Cànon*s

1. Els cànon

s procedents d'un estat contractant i pagats a un resident de l'altre estat contractant poden ser imposables en aquest altre estat.

2. No obstant això, aquests cànon

s també poden ser imposables en l'estat contractant d'on procedeixen i de conformitat amb la legislació d'aquest estat, però si el beneficiari efectiu dels cànons és un resident de l'altre estat contractant, l'impost així exigit no pot excedir del 5 per cent de l'import brut dels cànons. Les autoritats competents dels estats contractants han d'establir de mutu acord les modalitats d'aplicació d'aquest límit.

3. El terme "cànon

s" emprat en aquest article designa les remuneracions de qualsevol naturalesa pagades per l'ús o la concessió de l'ús d'un dret d'autor sobre una obra literària, artística o treball científic incloses pel·lícules cinematogràfiques, patents, marques, dibuix o model, plànol, fórmula o procediment secrets, o per informació relativa a una experiència industrial, comercial o científica.

4. Les disposicions de l'apartat 1 i 2 no s'apliquen quan el beneficiari efectiu dels cànon

s, resident d'un estat contractant, exerceix en l'altre estat contractant d'on procedeixen els cànons, una activitat econòmica mitjançant un establiment permanent que hi estigui situat, i el dret o el bé generador dels cànons està efectivament vinculat a l'establiment permanent esmentat. En aquest cas, s'apliquen les disposicions de l'article 7.

5. Es considera que els cànon

s procedeixen d'un estat contractant quan el deutor és un resident d'aquest estat. No obstant això, quan el deutor dels cànons, sigui resident o no d'un estat contractant, té en un dels estats contractants un establiment permanent a través del qual s'ha contret l'obligació que dóna lloc al pagament de

cànon i que suporta la càrrega d'aquests cànon, es considera que aquests cànon procedeixen de l'estat contractant on se situa l'establiment permanent.

6. Quan, per raó de les relacions especials que existeixen entre el deutor i el beneficiari efectiu dels cànon o de les que un i altre mantenen amb terceres persones, l'import dels cànon, tenint en compte l'ús, el dret o la informació pels qual es paguen, excedeix el que haurien convingut el deutor i el beneficiari efectiu en absència d'una relació d'aquest tipus, les disposicions d'aquest article només s'aplicaran per aquest darrer import. En aquest cas, la part excedentària dels pagaments és imposable de conformitat amb la legislació de cada estat contractant i tenint en compte les altres disposicions d'aquest Conveni.

Article 13

Guanys de capital

1. Els guanys que un resident d'un estat contractant obté de l'alienació de béns immobles considerats en l'article 6, i situats en l'altre estat contractant, poden ser imposables en aquest altre estat.

2. Els guanys procedents de l'alienació de béns mobles que formen part de l'actiu d'un establiment permanent que una empresa d'un estat contractant té en l'altre estat contractant, inclosos els guanys procedents de l'alienació d'aquest establiment permanent (sol o amb el conjunt de l'empresa), poden ser imposables en aquest altre estat contractant.

3. Els guanys procedents de l'alienació de naus o d'aeronaus explotades en trànsit internacional, o de béns mobles destinats a l'explotació d'aquestes naus o aeronaus només són imposables en l'estat contractant on es troba situada la seu de direcció efectiva de l'empresa.

4. Els guanys obtinguts per un resident d'un estat contractant de l'alienació d'accions, o de drets similars, el valor dels quals procedeixi en més d'un 50 per cent, directament o indirecta, de béns immobles situats en l'altre estat contractant poden ser imposables en aquest altre estat. No obstant això, aquest apartat no s'aplica als guanys derivats de l'alienació d'accions d'una societat que cotitzi en un mercat de valors reconegut d'un o d'ambdós estats contractants quan aquestes accions no representen el 25 per cent o més del capital de la societat cotitzada.

5. Els guanys procedents de l'alienació de qualsevol altre bé diferent dels esmentats en els apartats 1, 2, 3 i 4 només són imposables en l'estat contractant en què resideixi el transmissor.

Article 14

Serveis personals dependents

1. Sense perjudici del que disposen els articles 15, 17, 18, 19 i 20, els sous, salaris i altres remuneracions similars obtinguts per un resident d'un estat contractant en concepte d'un treball assalariat només són imposables en aquest estat a no ser que l'ocupació s'exerceixi en l'altre estat contractant. Si l'ocupació s'exerceix d'aquesta manera, les remuneracions que se'n deriven poden ser imposables en aquest altre estat.

2. Malgrat el que disposa l'apartat 1, les remuneracions obtingudes per un resident d'un estat contractant en concepte d'un treball exercit en l'altre estat contractant només són imposables en l'estat esmentat en primer lloc quan:

a) el perceptor sojorna en l'altre estat durant un període o períodes que no excedeix en total de 183 dies durant tot el període de dotze mesos que comença o acaba durant l'any fiscal considerat, i

b) les remuneracions les paga un empresari, o pel compte d'un empresari, que no és resident de l'altre estat, i

c) les remuneracions no les suporta un establiment permanent que l'empresari té en l'altre estat.

3. Malgrat les disposicions precedents d'aquest article, les remuneracions obtingudes en concepte de treball assalariat realitzat a bord d'una nau o aeronau explotades en trànsit internacional poden ser imposables en l'estat contractant on es troba situada la seu de direcció efectiva de l'empresa.

Article 15

Remuneració de consellers

Les remuneracions en qualitat de conseller i altres retribucions similars que un resident d'un estat contractant obtingui com a membre d'un consell d'administració o de supervisió o òrgan similar d'una societat resident de l'altre estat contractant poden ser imposables en aquest altre estat.

Article 16

Artistes i esportistes

1. Malgrat les disposicions de l'article 14, les rendes que un resident d'un estat contractant obté de l'exercici de la seva activitat personal en l'altre estat contractant en qualitat d'artista, ja sigui actor de teatre, de cinema, de ràdio o de televi-

sió, o en qualitat de músic, o com a esportista, poden ser imposables en aquest altre estat.

2. Quan les rendes derivades de les activitats realitzades per un artista o esportista personalment i en aquesta qualitat, s'atribueixin no a l'artista o esportista sinó a una altra persona, aquestes rendes, malgrat les disposicions dels articles 7 i 14, poden ser imposables en l'estat contractant en què es realitzin les activitats de l'artista o esportista.

3. Malgrat les disposicions de l'apartat 1 i 2, les rendes derivades de les activitats exercides, personalment i en aquesta qualitat, per un artista o un esportista resident d'un estat contractant, en l'altre estat contractant, només poden ser imposables en el primer estat quan aquestes activitats desenvolupades en l'altre estat són finançades principalment per fons públics del primer estat, de les seves subdivisions polítiques o administratives o entitats locals o de qualsevol de les seves persones jurídiques de dret públic.

Article 17

Pensions

Sense perjudici de les disposicions de l'apartat 2 de l'article 18, les pensions i altres remuneracions similars que es paguen a un resident d'un estat contractant en concepte d'un treball anterior només són imposables en aquest estat.

Article 18

Funció pública

1. Els sous, salaris i altres remuneracions similars pagats per un estat contractant o per una de les seves subdivisions polítiques o administratives o entitats locals a una persona física en concepte de serveis prestats a aquest estat o a aquesta subdivisió o entitat només són imposables en aquest estat. Nogensmenys, aquests sous, salaris i altres remuneracions similars només són imposables en l'altre estat contractant si els serveis que es presten ho són en aquest estat i la persona física que és un resident d'aquest estat:

- a) és un nacional d'aquest estat; o
- b) no ha esdevingut resident d'aquest estat únicament per prestar aquests serveis.

2. Malgrat les disposicions de l'apartat 1, les pensions i altres remuneracions similars, pagades directament o amb càrrec a fons constituïts per un estat contractant o per una de les seves subdivisions polítiques o administratives o entitats locals, a una persona física en concepte de serveis prestats a aquest estat o a

aquesta subdivisió o entitat només són imposables en aquest estat. No obstant això, aquestes pensions i remuneracions anàlogues només són imposables en l'altre estat contractant quan la persona física és un resident i posseeix la nacionalitat d'aquest estat sense posseir al mateix temps la nacionalitat del primer estat.

3. Les disposicions dels articles 14, 15, 16 i 17 s'apliquen als sous, salaris, pensions i altres remuneracions similars, pagats en concepte de serveis prestats en el marc d'una activitat econòmica exercida per un estat contractant o per una de les seves subdivisions polítiques o administratives o entitats locals.

Article 19

Professors i investigadors

Sense perjudici de les disposicions de l'article 18 una persona física que és o ha estat un resident d'un estat contractant immediatament abans d'arribar a l'altre estat contractant, únicament amb la finalitat d'ensenyar o de fer recerca científica en una universitat, institut, escola o altres institucions similars educatives o de recerca científica reconegudes sense caràcter lucratiu pel Govern d'aquest altre estat, o de participar a un programa oficial d'intercanvi cultural, per un període que no superi els dos anys a partir de la data de la primera entrada en aquest altre estat, està exempt d'impost sobre la seva remuneració com a ensenyant o investigador en aquest altre estat.

Article 20

Estudiants

Els imports que rep, un estudiant o un aprenent en pràctiques que és o hagi estat just abans d'arribar a un estat contractant, resident de l'altre estat contractant i que sojorna al primer estat contractant amb l'única finalitat de continuar els seus estudis o la seva formació pràctica, per cobrir les seves despeses de manutenció, d'estudis o de formació pràctica no poden ser imposables en aquest estat, sempre i quan vinguin de fonts situades fora d'aquest estat.

Article 21

Altres rendes

1. Les rendes d'un resident d'un estat contractant, vinguin d'on vinguin, no previstes en els articles precedents d'aquest Conveni només són imposables en aquest estat.

2. Les disposicions de l'apartat 1 no s'apliquen a les rendes altres que les rendes procedents de béns immobles tal com es defineixen a l'apartat 2 de l'article 6,

quan el beneficiari d'aquestes rendes, resident d'un estat contractant, exerceix en l'altre estat contractant una activitat econòmica mitjançant un establiment permanent situat en aquest altre estat, i quan el dret o el bé generador de les rendes està vinculat efectivament a aquest establiment permanent. En aquest cas, s'apliquen les disposicions de l'article 7.

3. Quan, per raó de les relacions especials entre la persona esmentada en l'apartat 1 i una altra persona, o de les que un i altre mantenen amb una tercera persona, l'import de la renda esmentada en l'apartat 1 excedeix l'import (si n'hi ha) que haurien convingut entre elles en l'absència d'aquesta relació, les disposicions d'aquest article només s'apliquen per aquest darrer import. En aquest cas, la part excedentària de l'import és imposable de conformitat amb la legislació de cada estat contractant i tenint en compte les altres disposicions d'aquest Conveni.

CAPÍTOL IV. MÈTODES PER ELIMINAR LA DOBLE IMPOSICIÓ

Article 22

Eliminació de la doble imposició

1. Quan un resident d'un estat contractant obté una renda que, de conformitat amb les disposicions d'aquest Conveni, pot ser taxada en l'altre estat contractant, el primer estat contractant permet una deducció de l'impost sobre la renda d'aquest resident en una quantia equivalent a l'import de l'impost pagat en l'altre estat. Aquesta deducció no excedeix, però, la part de l'impost sobre la renda tal com calculada abans de la deducció que s'atorga, i que s'atribueix a la renda que pot ser imposada en aquell altre estat.

2. Quan, de conformitat amb qualsevol disposició d'aquest Conveni, les rendes obtingudes per un resident d'un estat contractant estiguin exemptes d'impostos en aquest estat, aquest estat pot, no obstant això, prendre en consideració les rendes exemptes per calcular l'impost sobre la resta de les rendes d'aquest resident.

CAPÍTOL V. DISPOSICIONS ESPECIALS

Article 23

No discriminació

1. Els nacionals d'un estat contractant no han d'estar sotmesos en l'altre estat contractant a cap imposició o obligació que s'hi refereixi, i que no s'exigeixi o

que sigui més costosa que la que tenen o a la que podrien estar sotmesos els nacionals d'aquest altre estat que es troben en la mateixa situació, en particular pel que fa referència a la residència. Malgrat les disposicions de l'article 1, aquesta disposició també s'aplica a les persones que no siguin residents d'un o de cap dels estats contractants.

2. Els establiments permanents que una empresa d'un estat contractant té a l'altre estat contractant no poden ser imposables en aquest estat de manera menys favorable que les empreses d'aquest altre estat que exerceixen la mateixa activitat. Aquesta disposició no és pot interpretar en el sentit d'obligar a un estat contractant a concedir als residents de l'altre estat contractant les deduccions personals, desgravacions i reduccions fiscals que concedeix als seus propis residents en funció de l'estat civil o de les càrregues familiars.

3. A no ser que s'apliquin les disposicions de l'apartat 1 de l'article 9, de l'apartat 7 de l'article 11, de l'apartat 6 de l'article 12 o de l'apartat 3 de l'article 21, els interessos, cànon i altres despeses pagades per una empresa d'un estat contractant a un resident de l'altre estat contractant són deduïbles per determinar els beneficis imposables d'aquesta empresa, en les mateixes condicions que si s'haguessin pagat a un resident del primer estat esmentat.

4. Les empreses d'un estat contractant, que tenen un o diversos residents de l'altre estat contractant que posseeixen o controlen el seu capital, directament o indirectament, en la seva totalitat o en part, no estan sotmeses, en el primer estat esmentat, a cap imposició o obligació que s'hi refereixi, que no s'exigeixi o que sigui més costosa que la que tenen o a la que podrien estar sotmeses altres empreses similars del primer estat esmentat.

5. Malgrat les disposicions de l'article 2, les disposicions d'aquest article s'apliquen a tots els impostos de qualsevol naturalesa o denominació.

Article 24

Procediment d'arranjament amistós

1. Quan una persona considera que les mesures preses per un estat contractant o ambdós estats contractants comporten o poden comportar per a ella una imposició no conforme a les disposicions d'aquest Conveni, pot amb independència dels recursos que preveu el dret intern d'aquests estats, sotmetre el seu cas a l'autoritat competent de l'estat contractant d'on és resident o, si el seu cas s'ajusta a l'apartat 1 de l'article 23, a la de l'estat contractant d'on té la nacionalitat. El cas s'ha de sotmetre durant els tres anys que segueixen a la primera notificació de la mesura que comporta una imposició no conforme a les disposicions del Conveni.

2. L'autoritat competent, si considera que la reclamació està fonamentada i no està en condicions ella mateixa d'aportar-hi una solució satisfactòria, ha de fer el possible per resoldre el cas mitjançant un arranjament amistós amb l'autoritat competent de l'altre estat contractant, amb la finalitat d'evitar una imposició no conforme amb el Conveni. L'arranjament s'ha d'aplicar siguin quins siguin els terminis previstos pel dret intern dels estats contractants.

3. Les autoritats competents dels estats contractants, mitjançant un arranjament amistós, han de fer el possible per resoldre les dificultats o aclarir els dubtes a què pot donar lloc la interpretació o l'aplicació del Conveni. També es poden concertar amb la finalitat d'evitar la doble imposició en els casos no previstos pel Conveni.

4. Les autoritats competents dels estats contractants poden comunicar-se directament entre elles, inclòs a través d'una comissió conjunta composta per elles mateixes o pels seus representants, amb la finalitat d'arribar a un arranjament tal com estipulat en els apartats anteriors.

Article 25

Intercanvi d'informació

1. Les autoritats competents dels estats contractants intercanvien informació previsiblement rellevant per aplicar les disposicions d'aquest Conveni o per a l'execució o l'aplicació del dret intern relativa als impostos de qualsevol naturalesa o denominació exigibles pels estats contractants, per les seves subdivisions polítiques o entitats locals en la mesura que la imposició així exigida no sigui contrària al Conveni. L'intercanvi d'informació no està restringit pels articles 1 i 2.

2. La informació rebuda en virtut de l'apartat 1 per un estat contractant és tractada de forma confidencial, de la mateixa manera que la informació obtinguda en aplicació del dret intern d'aquest estat, i únicament pot ser revelada a les persones o autoritats (inclosos tribunals i òrgans administratius) encarregades de la gestió o recaptació dels impostos esmentats a l'apartat 1, de la seva aplicació efectiva o de la persecució de l'incompliment en relació amb aquests impostos, de la resolució dels recursos relatius a aquests impostos, o de la supervisió d'aquestes activitats. Aquestes persones o autoritats únicament poden emprar aquesta informació per a les finalitats esmentades. Poden revelar-la en el marc d'audiències públiques dels tribunals o de les sentències judicials. obstant això, la informació rebuda per un estat contractant es pot emprar amb altres finalitats quan, de conformitat amb el dret d'ambdós estats es pugui emprar per aquestes altres finalitats i l'autoritat competent de l'estat que proporciona la informació n'autoritzi aquest ús.

3. Les disposicions dels apartats 1 i 2 no poden, en cap cas, ser interpretades en el sentit d'obligar a un estat contractant a:

- a) prendre mesures administratives contràries a la seva legislació o pràctica administrativa o a les de l'altre estat contractant;
- b) proporcionar informació que no pugui ser obtinguda d'acord amb la seva legislació o en el marc de la seva pràctica administrativa habitual o de l'altre estat contractant;
- c) proporcionar informació que revela un secret de caire empresarial, industrial, comercial o professional o un procés industrial o informació, la divulgació de la qual és contrària a l'ordre públic.

4. Si un estat contractant sol·licita informació de conformitat amb aquest article, l'altre estat contractant utilitza les mesures de les quals disposa per obtenir la informació, amb la finalitat d'obtenir la informació sol·licitada, independentment de què l'altre estat no necessiti aquesta informació per a finalitats tributàries pròpies. L'obligació precedent està restringida per les disposicions de l'apartat 3, però en cap cas, els estats contractants poden interpretar aquestes restriccions com a base per denegar l'intercanvi d'informació únicament per l'absència d'interès nacional en la informació sol·licitada.

5. En cap cas les disposicions de l'apartat 3 s'interpreten en el sentit de permetre a un estat contractant denegar l'intercanvi d'informació únicament perquè aquesta informació es troba en possessió d'un banc, d'una altra institució financera, o de qualsevol persona que actuï en qualitat de mandatària o fiduciària, inclosos els agents designats o perquè aquesta informació està relacionada amb els drets de propietat d'una persona.

6. Els estats contractants han de complir les directrius per a la reglamentació dels fitxers informàtics que continguin les dades personals de conformitat amb la resolució de l'Assemblea General de les Nacions Unides A/RES/45/95, aprovada el 14 de desembre de 1990.

Article 26

Ús i transferència de dades personals

1. Les dades utilitzades i transferides en l'àmbit d'aquest Conveni i de conformitat amb la legislació aplicable, han de ser:

- a) obtingudes per a les finalitats especificades en aquest Conveni, i en cap cas poden ser tractades posteriorment de manera incompatible amb aquestes finalitats.

b) adequades, pertinents i no excessives en relació amb les finalitats per a les quals són recaptades, transferides i seguidament tractades.

c) exactes i si s'escau actualitzades; s'han de prendre totes les mesures raonables per assegurar que les dades inexactes o incompletes, tenint en compte les finalitats per a les quals són recollides o tractades posteriorment, siguin suprimides o rectificades.

d) conservades de manera que permetin la identificació de les persones concernides només durant el període necessari per les finalitats per les que han estat recollides o tractades posteriorment; hauran de ser suprimides transcorregut aquell període.

2. Si una persona, les dades de la qual han estat transferides, sol·licita l'accés, l'estat contractant requerit haurà d'autoritzar l'accés directe d'aquesta persona a aquestes dades i la seva rectificació, excepte quan la sol·licitud pugui ser rebutjada de conformitat amb la legislació aplicable.

3. Les dades obtingudes per les autoritats competents dels estats contractants en l'àmbit d'aquest Conveni no poden ser transferides a tercers sense l'autorització prèvia de l'estat contractant requerit i les garanties jurídiques adequades per a la protecció de les dades personals, de conformitat amb la legislació aplicable.

Article 27

Membres de missions diplomàtiques i d'oficines consulars

Les disposicions d'aquest Conveni no perjudiquen els privilegis fiscals de què gaudeixen els membres de missions diplomàtiques o oficines consulars i els membres de delegacions permanents davant d'organismes internacionals de conformitat amb els principis generals del dret internacional o en virtut de les disposicions d'acords especials.

Article 28

Dret a acollir-se als beneficis del Conveni

1. Les disposicions d'aquest Conveni no s'han d'interpretar de forma a impedir l'aplicació per part d'un estat contractant de les disposicions antiabús establertes en la legislació nacional.

2. Aquest Conveni no impedeix els estats contractants d'aplicar les seves normes internes relatives a la transparència fiscal internacional "normes *Controlled Foreign Company* (CFC)."

3. Els beneficis prevists en aquest Conveni no es concedeixen a un resident d'un estat contractant que no és el beneficiari efectiu de les rendes procedents de l'altre estat contractant.

4. Les disposicions d'aquest Conveni no són aplicables si l'objectiu principal o un dels objectius principals de qualsevol persona interessada en la creació o l'adquisició d'un bé o d'un dret generador d'una renda és beneficiar-se d'aquestes disposicions mitjançant aquesta creació o adquisició.

5. Sense perjudici de les altres disposicions d'aquest Conveni, quan el Conveni estableix que un element de la renda només és imposable en un estat contractant, aquest element de renda pot no gensmenys ser imposable en l'altre estat, però només si aquest element de la renda no està sotmès a imposició en el primer estat contractant.

6. Sense perjudici de les altres disposicions d'aquest Conveni, quan, de conformitat amb qualsevol disposició d'aquest Conveni, un estat contractant redueix el percentatge de l'impost o exempta d'impost un element de la renda d'un resident de l'altre estat contractant, i, de conformitat amb les lleis en vigor en aquest altre estat contractant, aquest resident, està sotmès a imposició, en relació amb aquest element de la renda, en aquest altre estat, només sobre una fracció d'aquesta renda i no sobre l'import total, aleshores la reducció o l'exempció només s'aplica a la part de la renda que està sotmesa a imposició en aquest altre estat.

7. Pel que fa a l'aplicació de les disposicions anteriors, les autoritats competents dels estats contractants es poden consultar conjuntament amb l'objectiu d'aplicar les disposicions esmentades, prenent en compte les circumstàncies particulars del cas.

CAPÍTOL VI. DISPOSICIONS FINALS

Article 29

Entrada en vigor

1. Aquest Conveni entrarà en vigor transcorregut un termini de trenta dies a comptar de la data de recepció de la darrera notificació, per escrit, mitjançant la via diplomàtica, que informa de la finalització dels procediments interns requerits per a cadascun dels estats contractants.

2. Les disposicions d'aquest Conveni tenen efecte:

a) respecte dels impostos retinguts a l'origen, quan el fet generador es produeix el primer dia o a comptar del primer dia del mes de gener següent a la data d'entrada en vigor d'aquest Conveni; i

b) respecte dels altres impostos, per a les rendes generades durant l'any fiscal que comenci el primer dia o a comptar del primer dia del mes gener següent a la data d'entrada en vigor d'aquest Conveni.

Article 30

Durada i denúncia

1. Aquest Conveni roman en vigor per un període de temps indeterminat.
2. Transcorregut el venciment d'un període inicial de cinc anys, qualsevol dels estats contractants pot denunciar aquest Conveni, mitjançant una notificació, per escrit, per la via diplomàtica, abans del primer dia de juliol del calendari de l'any corrent.
3. En cas de denúncia, aquest Conveni deixa de tenir efecte:
 - a) respecte dels impostos retinguts a l'origen, quan el fet generador es produeix el primer dia o a comptar del primer dia del mes de gener següent a la data indicada en la nota de denúncia; i
 - b) respecte dels altres impostos, per a les rendes generades durant l'any fiscal que comenci el primer dia o a comptar del primer dia del mes de gener següent a la data indicada en la nota de denúncia.

Article 31

Registre

L'estat contractant en el territori del qual s'hagi signat aquest Conveni l'ha de transmetre al Secretariat de les Nacions Unides per a registre, d'acord amb l'article 102 de la Carta de les Nacions Unides, tan aviat com sigui possible després de la seva entrada en vigor, i ha de notificar a l'altre estat contractant la finalització d'aquest procediment, així com el número de registre.

A aquest efecte els signataris, degudament autoritzats, signen aquest Conveni.

Nova York, 27 de setembre del 2015, fet en dos exemplars, en les llengües catalana, portuguesa i anglesa. En cas de divergència en la interpretació, preval el text en anglès.

Pel Principat d'Andorra

Gilbert Saboya Sunyé

Per la República de Portugal

Rui Manuel Parente Chancerelle de Machete

PROTOCOL

En el moment de procedir a la signatura del Conveni entre el Principat d'Andorra i la República de Portugal per evitar la doble imposició i prevenir l'evasió fiscal en matèria d'impostos sobre la renda (d'ara endavant "el Conveni"), els signataris han convingut les disposicions següents que formaran part integrant del Conveni.

I. EN RELACIÓ A L'ARTICLE 4 (RESIDÈNCIA)

Les persones que s'acullin al règim especial considerat per la disposició transitòria tercera de la Llei 5/2014 del 24 d'abril sobre la renda de les persones físiques no tenen dret a l'aplicació del Conveni.

II. EN RELACIÓ A L'ARTICLE 25 (INTERCANVI D'INFORMACIÓ)

1. En relació amb l'intercanvi d'informació mitjançant una sol·licitud prèvia regulat a l'article 25 d'aquest Conveni, s'aplica el que disposa l'Acord entre el Principat d'Andorra i la República de Portugal per a l'intercanvi d'informació en matèria fiscal signat el 30 de novembre del 2009, fins que aquest Conveni entri en vigor. A partir d'aquesta data, les disposicions de l'acord esmentat quedaran substituïdes per les disposicions d'aquest Conveni.

2. Les sol·licituds d'informació efectuades en el marc del Conveni, i aquelles que estiguin pendents de resposta al moment d'entrada en vigor d'aquest Conveni seran tramitades de conformitat amb el que disposa aquest Conveni, d'acord amb les directrius incloses en els punts següents:

a) S'entén que el criteri de "previsiblement rellevant" té com a finalitat establir un intercanvi d'informació en matèria fiscal tan ampli com sigui possible i, alhora, aclarir que els estats no tenen llibertat per emprendre recerques aleatòries ("fishing expeditions"), ni per sol·licitar informació de rellevància dubtosa respecte a la situació fiscal d'un contribuent determinat.

Les sol·licituds d'informació han de ser el més detallades possibles i han d'incloure la informació següent:

- i. la identitat de la persona que és objecte d'un control o d'una investigació. Aquesta informació pot consistir en el nom o qualsevol altra informació suficient que permeti la seva identificació;
- ii. el període a què la sol·licitud d'informació fa referència;
- iii. una declaració sobre el tipus d'informació sol·licitada en què consti la seva naturalesa i la forma en què l'estat requeridor prefereix rebre-la;

- iv. la finalitat tributària per a la qual se sol·licita la informació;
- v. els motius pel quals la informació sol·licitada és previsiblement rellevant de conformitat amb les disposicions del Conveni o per a l'execució i aplicació de la legislació fiscal de l'estat requeridor, pel que fa a la persona identificada al punt i. d'aquest subapartat;
- vi. els motius pels quals es considera que la informació sol·licitada existeix en l'altre estat contractant o que una persona sota la competència de l'altre estat contractant la posseeix o la té sota control o pot obtenir-la;
- vii. en la mesura que sigui possible, el nom i l'adreça de les persones sospitoses de posseir o tenir sota control la informació sol·licitada;
- viii. una declaració que certifiqui que la sol·licitud és conforme a la legislació i pràctiques administratives de l'estat requeridor i que l'estat requeridor està autoritzat a obtenir la informació d'acord amb la seva legislació o mitjançant la via administrativa convencional en circumstàncies similars, en resposta a una sol·licitud vàlida d'un estat contractant en el marc d'aquest Conveni;
- ix. una declaració que certifiqui que l'estat requeridor ha esgotat tots els mitjans disponibles en la seva jurisdicció per obtenir la informació, llevat que això suposi dificultats desproporcionades.

Els requisits anteriors contenen requeriments de procediment que han d'interpretar-se de manera que no perjudiqui l'intercanvi d'informació efectiu.

- b) Els drets i les garanties reconeguts a les persones en un estat contractant s'entenen aplicables en aquest estat contractant durant el procediment d'intercanvi d'informació.
- c) La informació proporcionada a un estat sol·licitant d'acord amb aquest Conveni no serà revelada a cap autoritat estrangera d'un estat tercer, ni a cap jurisdicció.
- d) Sens perjudici de l'entrada en vigor del Conveni, les sol·licituds d'informació es poden efectuar en relació amb aquells exercicis per als quals s'hagués pogut sol·licitar informació en el marc de l'Acord entre el Principat d'Andorra i la República de Portugal per a l'intercanvi d'informació en matèria fiscal signat el 30 de novembre del 2009.

3. Andorra estarà en disposició d'intercanviar informació de manera automàtica, tan aviat com adopti de manera efectiva la norma comuna de l'OCDE en matèria d'intercanvi automàtic d'informació financera, en virtut d'un acord bilateral o multilateral per a l'aplicació plena de l'article 25 d'aquest Conveni.

A aquest efecte, els signataris, degudament autoritzats, signen aquest Protocol.

Nova York, 27 de setembre del 2015, fet en dos exemplars, en les llengües catalana, portuguesa i anglesa. En cas de divergència en la interpretació, preval el text en anglès.

Pel Principat d'Andorra

Gilbert Saboya Sunyé

Per la República de Portugal

Rui Manuel Parente Chancerelle de Machete

**CONVENI ENTRE
ANDORRA I
LIECHTENSTEIN PER
EVITAR LA DOBLE
IMPOSICIÓ
I PREVENIR
L'EVASIÓ FISCAL***

NOVA YORK, 30 DE SETEMBRE DE 2015

Ratificació: 21 de novembre de 2016

Entrada en vigor: 21 de novembre de 2016

*El nom complet és “Conveni entre el Principat d’Andorra i el Principat de Liechtenstein per evitar la doble imposició i prevenir l’evasió fiscal en matèria d’impostos sobre la renda i el patrimoni”

Inclou:

Protocol del Conveni entre el Principat d’Andorra i el Principat de Liechtenstein per evitar la doble imposició i prevenir l’evasió fiscal en matèria d’impostos sobre la renda i el patrimoni

PREÀMBUL

El Principat d'Andorra i el Principat de Liechtenstein, en endavant els “estats contractants”,

desitjant promoure les seves relacions econòmiques i millorar la cooperació en matèria fiscal mitjançant la conclusió d'un acord per evitar la doble imposició i prevenir l'evasió fiscal en matèria d'impostos sobre la renda i el patrimoni sense generar oportunitats per a la no imposició o per a la imposició reduïda mitjançant l'evasió o l'evitació fiscals,

han convingut les disposicions següents:

Article 1

Persones concernides

Aquest Conveni s'aplica a les persones residents d'un o dels dos estats contractants.

Article 2

Impostos coberts

1. Aquest Conveni s'aplica als impostos sobre la renda i sobre el patrimoni exigibles per part de cadascun dels estats contractants o per les seves subdivisions polítiques o entitats locals, sigui quin sigui el seu sistema d'exacció.
2. Es consideren com a impostos sobre la renda o sobre el patrimoni els que graven la totalitat de la renda o del patrimoni o qualsevol part d'aquests, inclosos els impostos sobre els guanys procedents de l'alienació de béns mobles o immobles, els impostos sobre l'import global dels sous o salaris pagats per les empreses, així com els impostos sobre les plusvàlues.
3. Els impostos actuals als quals s'aplica el Conveni són, en particular:
 - a) pel que fa a Andorra:
 - i. l'impost sobre les societats;
 - ii. l'impost sobre la renda de les persones físiques;
 - iii. l'impost sobre la renda dels no residents fiscals; i
 - iv. l'impost sobre les plusvàlues en les transmissions patrimonials immobiliàries. (a partir d'ara denominats com a “impost andorrà”).

b) pel que fa al Principat de Liechtenstein:

- i. l'impost sobre la renda de les persones (*Erwerbssteuer*);
- ii. l'impost sobre les societats (*Ertragssteuer*);
- iii. l'impost sobre els guanys del patrimoni immobiliari (*Grundstücksgewinnsteuer*);
- iv. l'impost sobre el patrimoni (*Vermögenssteuer*); i
- v. l'impost sobre el cupó (*Couponsteuer*).

(a partir d'ara denominats com a “impost de Liechtenstein”).

4. El Conveni també s'aplica a qualsevol impost de naturalesa idèntica o anàloga que s'estableixi després de la signatura d'aquest Conveni i que s'afegeixi als ja existents o els substitueixi, com també a qualsevol impost considerat als apartats 1 i 2 d'aquest article que un dels estats contractants estableixi en el futur. Les autoritats competents dels estats contractants es notifiquen les modificacions substancials que s'hagin introduït en les seves legislacions fiscals respectives.

Article 3

Definicions generals

1. En el marc d'aquest Conveni, tret que del context s'infereixi una interpretació diferent:

a) Les expressions “un estat contractant” i “l'altre estat contractant” designen, segons el context, el Principat de Liechtenstein o el Principat d'Andorra;

b)

i. el terme “Liechtenstein”, significa el Principat de Liechtenstein i emprat en sentit geogràfic, designa l'àrea en la qual s'aplica la legislació fiscal del Principat de Liechtenstein;

ii. el terme “Andorra” significa el Principat d'Andorra i, emprat en sentit geogràfic, designa el territori del Principat d'Andorra;

c) el terme “persona” comprèn persones físiques, societats, herències latents i qualsevol altre agrupament de persones;

d) el terme “societat” designa qualsevol persona jurídica o qualsevol entitat que es consideri com una persona jurídica a efectes impositius;

e) el terme “empresa” s'aplica a l'exercici de qualsevol activitat econòmica;

f) els termes “empresa d'un estat contractant” i “empresa de l'altre estat contrac-

tant” designen respectivament una empresa explotada per un resident d’un estat contractant i una empresa explotada per un resident de l’altre estat contractant;

g) l’expressió “trànsit internacional” designa qualsevol transport efectuat per una nau o una aeronau explotada per una empresa la seu de direcció efectiva de la qual està situada en un estat contractant, excepte en els casos en què la nau o l’aeronau s’exploti únicament entre punts situats a l’altre estat contractant;

h) l’expressió “autoritat competent” significa:

i. en Liechtenstein, el Govern del Principat de Liechtenstein o el seu representant autoritzat;

ii. en Andorra, el ministre de Finances o el seu representant autoritzat.

i) el terme “nacional” en relació a un estat contractant significa:

i. qualsevol persona física que tingui la nacionalitat o la ciutadania de l’estat contractant; i

ii. qualsevol persona que no sigui persona física constituïda de conformitat amb la legislació vigent en aquest estat contractant;

j) el terme “activitat econòmica” inclou la prestació de serveis professionals i la realització d’altres activitats de naturalesa independent;

2. Per a l’aplicació del Conveni en tot moment per part d’un estat contractant, qualsevol terme que no hi estigui definit té, llevat que del context s’infereixi una interpretació diferent, el significat que en aquell moment li atribueix la legislació d’aquest estat pel que fa als impostos que són objecte del Conveni, tot prevalent el significat donat per la legislació fiscal per damunt del significat donat al terme per les altres branques del dret d’aquest estat.

Article 4

Resident

1. En el marc d’aquest Conveni, l’expressió “resident d’un estat contractant” significa qualsevol persona que, d’acord amb la legislació d’aquest estat, està subjecta a imposició en aquest estat, en virtut del seu domicili, residència, seu de direcció o per qualsevol altre criteri de naturalesa anàloga, i s’aplica tant a aquest estat com a totes les seves subdivisions polítiques o autoritats locals. No obstant això, aquest terme no inclou les persones que estan subjectes a l’impost en aquest estat exclusivament per rendes d’origen en aquest estat o pel patrimoni situat en aquest estat.

2. Quan d'acord amb les disposicions de l'apartat 1, una persona física és resident dels dos estats contractants, la seva situació s'ha de resoldre de la manera següent:

a) aquesta persona es considera resident únicament de l'estat on disposa d'un habitatge permanent a la seva disposició; si disposa d'un habitatge permanent en ambdós estats, es considera resident únicament de l'estat on manté els vincles personals i econòmics més estrets (centre d'interessos vitals);

b) si no es pot determinar l'estat on aquesta persona té el centre d'interessos vitals, o si no disposa d'habitatge permanent a la seva disposició en cap dels estats, es considera resident únicament de l'estat on sojorna de manera habitual;

c) si aquesta persona sojorna de manera habitual en ambdós estats o si no sojorna de manera habitual en cap d'ells, es considera resident únicament de l'estat del qual posseeix la nacionalitat;

d) si aquesta persona posseeix la nacionalitat d'ambdós estats o si no posseeix la nacionalitat de cap d'ells, les autoritats competents dels estats contractants han de resoldre la qüestió de comú acord.

3. Quan una persona que no sigui persona física és, de conformitat amb les disposicions de l'apartat 1, resident dels dos estats contractants, es considera resident únicament de l'estat on té situada la seva seu de direcció efectiva.

Article 5

Establiment permanent

1. En el marc d'aquest Conveni, l'expressió "establiment permanent" designa una instal·lació fixa de negocis a través de la qual una empresa exerceix la totalitat o part de la seva activitat econòmica.

2. L'expressió "establiment permanent" inclou en particular:

a) una seu de direcció;

b) una sucursal;

c) una oficina;

d) una fàbrica;

e) un taller;

f) una mina, pou de petroli o de gas, pedrera o qualsevol altre lloc d'extracció de recursos naturals; i

g) una explotació agrícola, pecuària o forestal.

3. Una obra o un projecte de construcció o d'instal·lació únicament constitueix un establiment permanent si la seva durada és superior als dotze mesos.

4. Malgrat les disposicions precedents d'aquest article, es considera que l'expressió "establiment permanent" no inclou:

- a) la utilització d'instal·lacions amb la única finalitat d'emmagatzemar, exposar o lliurar béns o mercaderies que pertanyen a l'empresa;
- b) el manteniment d'un dipòsit de béns o de mercaderies que pertanyen a l'empresa amb la única finalitat d'emmagatzemar-los, exposar-los o lliurar-los;
- c) el manteniment d'un dipòsit de béns o de mercaderies que pertanyen a l'empresa amb la única finalitat de ser transformats per una altra empresa;
- d) el manteniment d'una instal·lació fixa de negocis, amb la única finalitat de comprar béns o mercaderies o de reunir informació per a l'empresa;
- e) el manteniment d'una instal·lació fixa de negocis amb la única finalitat de realitzar, per a l'empresa, qualsevol altra activitat de caràcter auxiliar o preparatori;
- f) el manteniment d'una instal·lació fixa de negocis amb la única finalitat de realitzar qualsevol combinació de les activitats esmentades en les lletres de l'a a l'e, sempre i quan l'activitat conjunta de la instal·lació fixa de negocis que resulti d'aquesta combinació mantingui un caràcter auxiliar o preparatori.

5. Malgrat les disposicions dels apartats 1 i 2, quan una persona -que no sigui un agent independent, a qui s'aplica l'apartat 6 actua per compte d'una empresa i disposa, en un estat contractant, de poders que exerceix de manera habitual i que la faculden per concloure contractes en nom de l'empresa, es considera que aquesta empresa té un establiment permanent en aquest estat per a totes les activitats que aquesta persona exerceixi per a l'empresa; a no ser que les activitats d'aquesta persona es limitin a les que s'esmenten a l'apartat 4 i que, si fossin exercides a través d'una instal·lació fixa de negocis, no permetrien que es considerés aquesta instal·lació com un establiment permanent de conformitat amb les disposicions d'aquest apartat.

6. No es considera que una empresa tingui un establiment permanent en un estat contractant pel sol fet d'exercir-hi les seves activitats mitjançant un corredor, un comissionista general o qualsevol altre agent independent, sempre i quan aquestes persones actuïn dins del marc ordinari de la seva activitat.

7. El fet que una societat resident d'un estat contractant controli o estigui controlada per una societat resident de l'altre estat contractant o que exerceixi activitats econòmiques en aquest altre estat (ja sigui mitjançant un establiment permanent

o de qualsevol altra manera) no és suficient, en sí mateix, per considerar qualsevol d'aquestes societats com un establiment permanent de l'altra.

Article 6

Rendes immobiliàries

1. Les rendes que un resident d'un estat contractant obté de béns immobles (incloses les rendes d'explotacions agrícoles o forestals) situats a l'altre estat contractant poden ser imposables en aquest altre estat.

2. L'expressió "béns immobles" té el significat que li atribueix el dret de l'estat contractant on es troben situats els béns considerats. L'expressió inclou en qualsevol cas els béns accessoris als béns immobles, el bestiar i l'equip emprat en les explotacions agrícoles i forestals, els drets als quals s'apliquen les disposicions del dret privat relatiu a la propietat immobiliària, l'usdefruit de béns immobles i els drets a percebre pagaments fixes o variables per l'explotació o la concessió de l'explotació de jaciments minerals, fonts i altres recursos naturals; les naus i les aeronaus no es consideren béns immobles.

3. Les disposicions de l'apartat 1 s'apliquen a les rendes procedents de la utilització directa, del lloguer o la utilització de qualsevol altra forma d'explotació de béns immobles.

4. Les disposicions dels apartats 1 i 3 s'apliquen també a les rendes procedents dels béns immobles d'una empresa.

Article 7

Beneficis de les empreses

1. Els beneficis d'una empresa d'un estat contractant estan sotmesos a imposició exclusivament en aquest estat, llevat que l'empresa exerceixi la seva activitat en l'altre estat contractant mitjançant un establiment permanent que hi estigui situat. Si l'empresa exerceix la seva activitat de tal manera, els beneficis que siguin atribuïbles a aquest establiment permanent d'acord amb les disposicions de l'apartat 2 poden ser imposables en aquest altre estat.

2. Als efectes d'aquest article i de l'article 22, els beneficis que són atribuïbles en cada estat contractant a l'establiment permanent esmentat a l'apartat 1 són els beneficis que podrien esperar-se obtenir, en particular en les seves relacions amb altres parts de l'empresa, si es tractés d'una empresa autònoma i independent dedicada a les mateixes activitats o similars de conformitat amb les mateixes condicions o similars, tenint en compte les funcions exercides, els actius utilitzats i els riscos assumits per l'empresa mitjançant l'establiment permanent i mitjançant les altres parts de l'empresa.

3. Quan, de conformitat amb l'apartat 2, un estat contractant ajusta els beneficis que són atribuïbles a un establiment permanent d'una empresa d'un dels estats contractants i les taxes relatives als beneficis de l'empresa que han estat subjectes a impost en l'altre estat, l'altre estat ha de fer, en la mesura necessària per eliminar la doble imposició sobre aquests beneficis, un ajust corresponent de la quantitat de l'impost que ha percebut sobre aquests beneficis. Les autoritats competents dels estats contractants es consultaran, en cas necessari, per determinar aquest ajust.

4. Quan els beneficis inclouen les rendes que es tracten separatament en altres articles d'aquest Conveni, llavors les disposicions d'aquells articles no es veuran afectades per les disposicions d'aquest article.

Article 8

Transport marítim, transport per vies de navegació interior i aeri

1. Els beneficis procedents de l'explotació de naus o d'aeronaus, en trànsit internacional, només són imposables en l'estat contractant on es troba situada la seu de direcció efectiva de l'empresa.

2. Els beneficis procedents de l'explotació de vaixells emprats en el transport per vies de navegació interior, només són imposables en l'estat contractant on es troba situada la seu de direcció efectiva de l'empresa.

3. Si la seu de direcció efectiva d'una empresa de transport marítim o de transport per vies de navegació interior es troba a bord d'una nau o d'un vaixell, aquesta seu es considera ubicada en l'estat contractant on es troba el port base d'aquesta nau o d'aquest vaixell, o en l'absència d'un port base, en l'estat contractant del qual sigui resident la persona que explota la nau o el vaixell.

4. Les disposicions de l'apartat 1 s'apliquen també als beneficis procedents de la participació en un "pool", en una explotació conjunta o en una agència d'explotació internacional.

Article 9

Empreses associades

1. Quan:

a) una empresa d'un estat contractant participa directament o indirectament a la direcció, al control o al capital d'una empresa de l'altre estat contractant, o

b) les mateixes persones participen directament o indirectament a la direcció, al control o al capital d'una empresa d'un estat contractant i d'una empresa de l'altre estat contractant,

i quan, en un i altre cas, les dues empreses estan vinculades, en les seves relacions comercials o financeres, per condicions acceptades o imposades que difereixen de les que s'haurien convingut entre empreses independents, els beneficis que, sense aquestes condicions, hagués pogut obtenir una de les empreses però que de fet no s'han pogut obtenir degut a aquestes condicions, es poden incloure en els beneficis d'aquesta empresa i, per tant, ser imposats.

2. Quan un estat contractant inclou en els beneficis d'una empresa d'aquest estat -i, per tant, imposa- beneficis sobre els quals una empresa de l'altre estat contractant ja ha estat imposada en aquest altre estat, i aquest altre estat reconegui que els beneficis inclosos d'aquesta manera són beneficis que hauria obtingut l'empresa del primer estat si les condicions convingudes entre les dos empreses haguessin estat les que haguessin convingut empreses independents, l'altre estat procedeix a l'ajustament que correspongui de l'import de l'impost que s'ha percebut per aquests beneficis. Per determinar aquest ajustament, es tindran en compte les altres disposicions d'aquest Conveni i les autoritats competents dels estats contractants es consultaran si ho consideren necessari.

Article 10

Dividends

1. Els dividends pagats per una societat resident d'un estat contractant a un resident de l'altre estat contractant només són imposables en aquest altre estat, sempre que el beneficiari efectiu dels dividends sigui resident de l'altre estat. Aquest apartat no s'aplica a la imposició de la societat respecte dels beneficis sobre els quals es paguen els dividends.

2. El terme "dividends" emprat en aquest article designa les rendes procedents d'accions, accions o bons de gaudi, parts de mines, parts de fundador o altres drets que permetin participar en els beneficis, excepte els crèdits, així com les rendes d'altres participacions socials sotmeses, per la legislació fiscal de l'estat contractant d'on és resident la societat distribuïdora, al mateix règim fiscal que les accions.

3. Les disposicions de l'apartat 1 no s'apliquen quan el beneficiari efectiu dels dividends, resident d'un estat contractant, exerceix en l'altre estat contractant on resideix la societat que paga els dividends, una activitat econòmica mitjançant un establiment permanent que hi estigui situat, i que té efectivament vinculada la

participació generadora dels dividendes. En aquest cas, s'apliquen les disposicions de l'article 7.

4. Quan una societat que és resident d'un estat contractant obté beneficis o rendes de l'altre estat contractant, aquest altre estat no pot percebre cap impost sobre els dividendes pagats per la societat, a no ser que aquests dividendes es paguin a un resident d'aquest altre estat que és el beneficiari efectiu dels dividendes o que la participació generadora de dividendes estigui efectivament vinculada a un establiment permanent situat en aquest altre estat, ni sotmetre els beneficis no distribuïts de la societat a un impost sobre beneficis de societat no distribuïts, encara que els dividendes pagats o els beneficis no distribuïts siguin en la seva totalitat o en part beneficis o rendes procedents d'aquest altre estat.

Article 11

Interessos

1. Els interessos procedents d'un estat contractant i pagats a un resident de l'altre estat contractant només són imposables en aquest altre estat, sempre que el beneficiari efectiu dels interessos sigui resident de l'altre estat.

2. El terme "interessos" emprat en aquest article designa les rendes dels crèdits de qualsevol naturalesa, acompanyats o no d'una garantia hipotecària o d'una clàusula de participació als beneficis del deutor, i en particular, les rendes de fons públics i els rendiments de bons o d'obligacions, incloses les primes i els lots vinculats a aquests títols. Les penalitzacions per demora en el pagament no es consideren com a interessos a efectes d'aquest article.

3. Les disposicions de l'apartat 1 no s'apliquen quan el beneficiari efectiu dels interessos, resident d'un estat contractant, exerceix en l'altre estat contractant d'on procedeixen els interessos, una activitat econòmica mitjançant un establiment permanent situat en aquest altre estat, i quan el crèdit generador dels interessos està efectivament vinculat a aquest establiment permanent. En aquest cas, s'apliquen les disposicions de l'article 7.

4. Els interessos es consideren procedents d'un estat contractant quan el deutor resideix en aquest estat. No obstant això, quan el deutor dels interessos, sigui resident o no d'un estat contractant, té en un estat contractant un establiment permanent pel qual ha contret un deute que dóna lloc al pagament d'interessos i que suporta la càrrega d'aquests interessos, aquests interessos es consideren procedents de l'estat contractant on es troba situat l'establiment permanent.

5. Quan, per raó de les relacions especials que existeixen entre el deutor i el beneficiari efectiu o de les que un i altre mantenen amb terceres persones, l'im-

port dels interessos, tenint en compte el crèdit pel qual es paguen, excedeix el que haurien convingut el deutor i el beneficiari efectiu en absència d'una relació d'aquest tipus, les disposicions d'aquest article s'aplicaran únicament per aquest darrer import. En aquest cas, la part excedentària dels pagaments és imposable de conformitat amb la legislació de cada estat contractant i tenint en compte les altres disposicions d'aquest Conveni.

Article 12

Cànons

1. Els cànons procedents d'un estat contractant el beneficiari efectiu dels quals és un resident de l'altre estat contractant només són imposables en aquest altre estat.
2. El terme "cànons" emprat en aquest article designa les remuneracions de qualsevol naturalesa pagades per l'ús o la concessió de l'ús de drets d'autor d'obres literàries, artístiques o científiques incloses les pel·lícules cinematogràfiques i els telefilms, qualsevol patent, marca comercial, dibuix o model, plànol, fórmula o procediment secrets o per informació (know-how) relatives a experiències industrials, comercials o científiques.
3. Les disposicions de l'apartat 1 no s'apliquen quan el beneficiari efectiu dels cànons, resident d'un estat contractant, exerceix en l'altre estat contractant d'on procedeixen els cànons, una activitat econòmica mitjançant un establiment permanent situat en aquest altre estat, i el dret o el bé generador dels cànons està efectivament vinculat a aquest establiment permanent. En aquests casos, s'apliquen les disposicions de l'article 7.
4. Es considera que els cànons procedeixen d'un estat contractant quan el deutor és un resident d'aquest estat. No obstant això, quan el deutor dels cànons, sigui resident o no d'un estat contractant, té en un dels estats contractants un establiment permanent a través del qual s'ha contret l'obligació que dona lloc al pagament de cànons i que suporta la càrrega d'aquests cànons, es considera que aquests cànons procedeixen de l'estat on se situa l'establiment permanent.
5. Quan, per raó de les relacions especials que existeixen entre el deutor i el beneficiari efectiu dels cànons o de les que un i altre mantenen amb terceres persones, l'import dels cànons, tenint en compte l'ús, el dret o la informació pels qual es paguen, excedeix el que haurien convingut el deutor i el beneficiari efectiu en absència d'una relació d'aquest tipus, les disposicions d'aquest article s'apliquen únicament per aquest darrer import. En aquest cas, la part excedentària dels pagaments és imposable de conformitat amb la legislació de cada estat contractant i tenint en compte les altres disposicions d'aquest Conveni.

Article 13

Guanys de capital

1. Els guanys que un resident d'un estat contractant obté de l'alienació de béns immobles tal com es defineixen a l'article 6 i situats en l'altre estat contractant, poden ser imposables en aquest altre estat.
2. Els guanys procedents de l'alienació de béns mobles que formen part de l'actiu d'un establiment permanent que una empresa d'un estat contractant té en l'altre estat contractant, inclosos els guanys procedents de l'alienació d'aquest establiment permanent (sol o amb el conjunt de l'empresa), poden ser imposables en aquest altre estat.
3. Els guanys obtinguts per una empresa d'un estat contractant procedents de l'alienació de naus o d'aeronaus explotades en trànsit internacional, vaixells emprats en el transport per vies de navegació interior o de béns mobles destinats a l'explotació d'aquestes naus, aeronaus o vaixells, només són imposables en l'estat contractant on es troba situada la seu de direcció efectiva de l'empresa.
4. Els guanys obtinguts per un resident d'un estat contractant de l'alienació d'acions, el valor de les quals procedeixi en més d'un 50 per 100, directament o indirectament, de béns immobles situats en l'altre estat contractant poden ser imposables en aquest altre estat.
5. Els guanys derivats de l'alienació de qualsevol altre bé diferent dels esmentats en els apartats 1, 2, 3 i 4 només són imposables en l'estat contractant en què resideixi el transmissor.

Article 14

Rendes del treball

1. Sense perjudici del que disposen els articles 15, 17 i 18, els sous, salaris i altres remuneracions similars obtinguts per un resident d'un estat contractant en concepte d'un treball només són imposables en aquest estat tret que l'ocupació s'exerceixi en l'altre estat contractant. Si l'ocupació s'exerceix d'aquesta manera, les remuneracions que se'n deriven poden ser imposables en aquest altre estat.
2. No obstant el que disposa l'apartat 1, les remuneracions obtingudes per un resident d'un estat contractant en concepte d'un treball exercit en l'altre estat contractant només són imposables en el primer estat esmentat quan:
 - a) el perceptor sojorni en l'altre estat durant un període o períodes la durada dels quals no excedeixi en conjunt de 183 dies en qualsevol període de dotze mesos que comenci o acabi en l'any fiscal considerat, i

b) les remuneracions les paga un empresari, o pel compte d'un empresari, que no és resident de l'altre estat, i

c) les remuneracions no les suporti un establiment permanent que l'empresari tingui en l'altre estat.

3. No obstant les disposicions precedents d'aquest article, les remuneracions obtingudes d'un treball dependent realitzat a bord d'una nau o aeronau explotades en trànsit internacional, o a bord d'un vaixell emprat en el transport per vies de navegació interior, només són imposables en l'estat contractant en què estigui situada la seu de direcció efectiva de l'empresa.

Article 15

Remuneració de consellers

Les remuneracions en qualitat de conseller i altres retribucions anàlogues que un resident d'un estat contractant obtingui com a membre d'un consell d'administració d'una societat o d'un òrgan similar d'una societat situada o que tingui la seu de direcció a l'altre estat contractant poden ser imposables en aquest altre estat.

Article 16

Artistes i esportistes

1. Malgrat les disposicions dels articles 7 i 14, les rendes que un resident d'un estat contractant obté de l'exercici de la seva activitat personal en l'altre estat contractant en qualitat d'artista ja sigui actor de teatre, de cinema, de ràdio o de televisió, o en qualitat de músic, o com a esportista, poden ser imposables en aquest altre estat.

2. Malgrat les disposicions dels articles 7 i 14, quan les rendes derivades de les activitats realitzades per un artista o esportista personalment i en aquesta qualitat, s'atribueixin no a l'artista o esportista sinó a una altra persona, aquestes rendes poden ser imposables en l'estat contractant en què es realitzin les activitats de l'artista o esportista.

3. Les disposicions dels apartats 1 i 2 no s'apliquen a les rendes derivades de les activitats exercides en un estat contractant per un artista o un esportista quan l'estada en aquest estat contractant és finançada en la seva totalitat o principalment amb fons públics de l'altre estat contractant, de les seves subdivisions polítiques o de les seves autoritats locals. En aquest cas, les rendes només són imposables en l'estat contractant del qual l'artista o l'esportista és resident.

*Article 17**Pensions*

Les pensions i altres remuneracions similars (inclosos els pagaments en una suma global única) pagades en un estat contractant en concepte d'un antic treball o d'un treball en règim d'autònom només són imposables en aquest estat.

*Article 18**Funció pública*

1. Els sous, salaris i altres remuneracions similars pagats per un estat contractant, una subdivisió política o una autoritat local seves a una persona física en concepte de serveis prestats a aquest estat, subdivisió, autoritat o altra entitat jurídica sota la legislació pública d'aquest estat només són imposables en aquest estat.

2. No obstant el que disposa l'apartat 1, les pensions i altres remuneracions similars (inclosos els pagaments en una suma global única), pagades per un estat contractant, una subdivisió política o una autoritat local seves o altra entitat jurídica sota la legislació pública d'aquest estat, o bé mitjançant un fons creat per ells, una de les seves subdivisions polítiques o autoritats locals, a una persona física en concepte de serveis prestats a aquest estat, subdivisió, autoritat o altra entitat jurídica sota la legislació pública d'aquest estat només són imposables en aquest estat.

3. Les disposicions dels articles 14, 15, 16 i 17 s'apliquen als sous, salaris, pensions i altres remuneracions similars (inclosos els pagaments en una suma global única), pagats en concepte de serveis prestats en el marc d'una activitat econòmica exercida per un estat contractant, una subdivisió política o autoritat local seves o altra entitat jurídica sota la legislació pública d'aquest estat.

*Article 19**Estudiants*

Els imports que rep, per cobrir les seves despeses de manutenció, d'estudis o de formació pràctica, un estudiant o un aprenent en pràctiques que és, o hagi estat just abans d'arribar a un estat contractant, resident de l'altre estat contractant i que sojorna al primer estat esmentat amb la única finalitat de continuar els seus estudis o la seva formació pràctica, no són imposables en aquest estat, sempre i quan aquests pagaments provenguin de fonts situades fora d'aquest estat.

Article 20

Altres rendes

1. Les rendes d'un resident d'un estat contractant, vinguin d'on vinguin, no previstes en els articles precedents d'aquest Conveni només són imposables en aquest estat.
2. Les disposicions de l'apartat 1 no s'apliquen a les rendes altres que les rendes procedents de béns immobles tal com es defineixen a l'apartat 2 de l'article 6, quan el beneficiari d'aquestes rendes, resident d'un estat contractant, exerceix en l'altre estat contractant una activitat econòmica mitjançant un establiment permanent situat en aquest altre estat, i quan el dret o el bé generador de les rendes està vinculat efectivament a aquest establiment permanent. En aquest cas, s'apliquen les disposicions de l'article 7.

Article 21

Patrimoni

1. El patrimoni corresponent a béns immobles considerats a l'article 6, que són propietat d'un resident d'un estat contractant i se situen a l'altre estat contractant, poden ser imposables en aquest altre estat.
2. El patrimoni corresponent a béns mobles que constitueixen l'actiu d'un establiment permanent que una empresa d'un estat contractant té en l'altre estat contractant poden ser imposables en aquest altre estat.
3. El patrimoni corresponent a naus i aeronaus que operen en trànsit internacional i a vaixells emprats en el transport per vies de navegació interior i els béns mobles vinculats a l'explotació d'aquests naus, aeronaus o vaixells només són imposables en l'estat contractant on es troba l'establiment permanent d'aquesta empresa.
4. Els altres elements del patrimoni d'un resident d'un estat contractant només són imposables en aquest estat.

Article 22

Eliminació de la doble imposició

1. D'acord amb el que estableix la legislació de Liechtenstein relativa a l'eliminació de la doble imposició, que no afecta al principi general establert, la doble imposició s'elimina de la manera següent:

Quan un resident de Liechtenstein obtingui rendes o posseeixi patrimoni que, d'acord amb les disposicions d'aquest Conveni, puguin ser imposables a An-

dorra, Liechtenstein exemptarà d'impostos aquesta rendes o patrimoni; no obstant això pot, quan calculi l'import de l'impost sobre la renda o el patrimoni restant d'aquest resident, prendre en consideració les rendes o el patrimoni exemptats.

2. D'acord amb el que estableix la legislació d'Andorra relativa a l'eliminació de la doble imposició, que no afecta al principi general establert, la doble imposició s'elimina de la manera següent:

a) quan un resident d'Andorra obtingui rendes o posseeixi patrimoni que, d'acord amb les disposicions d'aquest Conveni, puguin ser imposables a Liechtenstein, Andorra acordarà la deducció en l'impost sobre la renda o el patrimoni d'aquest resident de l'import igual a l'impost abonat a Liechtenstein. Aquesta deducció no pot, però, excedir la part de l'impost andorrà, calculat abans de la deducció, corresponent a aquestes rendes obtingudes a Liechtenstein.

b) quan un resident d'Andorra obtingui rendes o posseeixi patrimoni que, d'acord amb les disposicions d'aquest Conveni, estiguin exempts d'impostos a Andorra, Andorra podrà prendre en consideració les rendes o el patrimoni exempts per calcular l'import de l'impost sobre la resta de les rendes o el capital d'aquest resident.

Article 23

No discriminació

1. Els nacionals d'un estat contractant no han d'estar sotmesos en l'altre estat contractant a cap imposició o obligació que s'hi refereixi, i que no s'exigeixi o que sigui més costosa que la que tenen o a la que podrien estar sotmesos els nacionals d'aquest altre estat en les mateixes circumstàncies, en particular pel que fa referència a la residència. Malgrat les disposicions de l'article 1, aquesta disposició també s'aplica a les persones que no siguin residents d'un o de cap dels estats contractants.

2. La imposició aplicable als establiments permanents que una empresa d'un estat contractant té a l'altre estat contractant no pot ser menys favorable en aquest altre estat que l'aplicada a les empreses d'aquest altre estat que exerceixin la mateixa activitat. Aquesta disposició no és pot interpretar en el sentit d'obligar a un estat contractant a concedir als residents de l'altre estat contractant les deduccions personals, desgravacions i reduccions fiscals que concedeix als seus propis residents en funció de l'estat civil o de les càrregues familiars.

3. A no ser que s'apliquin les disposicions de l'apartat 1 de l'article 9, de l'apartat 5 de l'article 11 o de l'apartat 5 de l'article 12, els interessos, cànons i altres

despeses pagades per una empresa d'un estat contractant a un resident de l'altre estat contractant són deduïbles per determinar els beneficis imposables d'aquesta empresa, en les mateixes condicions que si s'haguessin pagat a un resident del primer estat esmentat. Anàlogament qualsevol deute d'una empresa d'un estat contractant a un resident de l'altre estat contractant és deduïble per determinar el patrimoni imposable d'aquesta empresa, en les mateixes condicions que si s'hagués contret amb un resident del primer estat esmentat.

4. Les empreses d'un estat contractant, que tenen un o diversos residents de l'altre estat contractant que posseeixen o controlen el seu capital, directament o indirectament, en la seva totalitat o en part, no estan sotmeses, en el primer estat esmentat, a cap imposició o obligació que s'hi refereixi, que no s'exigeixi o que sigui més costosa que la que tenen o a la que podrien estar sotmeses altres empreses similars del primer estat esmentat.

5. Malgrat les disposicions de l'article 2, les disposicions d'aquest article s'apliquen a tots els impostos de qualsevol naturalesa o denominació.

Article 24

Procediment d'arranjament amistós

1. Quan una persona considera que les mesures preses per un o ambdós estats contractants comporten o poden comportar per a ella una imposició no conforme a les disposicions d'aquest Conveni, pot amb independència dels recursos que preveuen el dret intern d'aquests estats, sotmetre el seu cas a l'autoritat competent de l'estat contractant d'on és resident o, si el seu cas s'ajusta a l'apartat 1 de l'article 23, a la de l'estat contractant d'on és nacional. El cas s'ha de sotmetre durant els tres anys que segueixen a la primera notificació de la mesura que comporta una imposició no conforme a les disposicions d'aquest Conveni.

2. L'autoritat competent, si considera que la reclamació està fonamentada i no està en condicions ella mateixa d'aportar-hi una solució satisfactòria, ha de fer el possible per resoldre el cas mitjançant un arranjament amistós amb l'autoritat competent de l'altre estat contractant, amb la finalitat d'evitar una imposició no conforme amb aquest Conveni. L'arranjament s'ha d'aplicar siguin quins siguin els terminis previstos pel dret intern dels estats contractants.

3. Les autoritats competents dels estats contractants, mitjançant l'arranjament amistós, han de fer el possible per resoldre les dificultats o aclarir els dubtes a què pot donar lloc la interpretació o l'aplicació d'aquest Conveni. També es poden consultar amb la finalitat d'evitar la doble imposició en casos no previstos per aquest Conveni.

4. Les autoritats competents dels estats contractants poden comunicar-se directament entre elles, inclús mitjançant una comissió conjunta formada per elles o els seus representants, amb la finalitat d'arribar a un arranjament tal com s'indica en els apartats precedents.

Article 25

Intercanvi d'informació

1. Les autoritats competents dels estats contractants intercanvien informació previsiblement rellevant per aplicar les disposicions d'aquest Conveni o per a l'execució o l'aplicació del dret intern relativa als impostos de qualsevol naturalesa o denominació exigibles pels estats contractants, per les seves subdivisions polítiques o autoritats locals en la mesura que la imposició així exigida no sigui contrària al Conveni. L'intercanvi d'informació no està restringit pels articles 1 i 2.

2. La informació rebuda en virtut de l'apartat 1 per un estat contractant és tractada de forma confidencial, de la mateixa manera que la informació obtinguda en aplicació del dret intern d'aquest estat, i únicament pot ser revelada a les persones o autoritats (inclosos tribunals i òrgans administratius) relacionades amb la gestió o recaptació dels impostos esmentats a l'apartat 1, de la seva aplicació efectiva o de la persecució de l'incompliment en relació amb aquests impostos, de la resolució dels recursos relatius a aquests impostos, o de la supervisió d'aquestes activitats. Aquestes persones o autoritats únicament poden emprar aquesta informació per a les finalitats esmentades. Poden revelar-la en el marc d'audiències públiques dels tribunals o de les sentències judicials. No obstant això, la informació rebuda per un estat contractant pot ser emprada per a altres finalitats quan aquesta informació pugui ser emprada per a altres finalitats segons la legislació interna dels dos estats i l'autoritat competent de l'estat sol·licitat autoritzi l'ús.

3. Les disposicions dels apartats 1 i 2 no poden, en cap cas, ser interpretades en el sentit d'obligar a un estat contractant a:

- a) prendre mesures administratives contràries a la seva legislació o pràctica administrativa o a les de l'altre estat contractant;
- b) proporcionar informació que no pugui ser obtinguda d'acord amb la seva legislació o en el marc de la seva pràctica administrativa habitual o de l'altre estat contractant;
- c) proporcionar informació que revela un secret de caire empresarial, industrial, comercial o professional o un procés industrial o informació la divulgació de la qual sigui contrària a l'ordre públic.

4. Si un estat contractant sol·licita informació de conformitat amb aquest article, l'altre estat contractant utilitza les mesures de les quals disposa per obtenir la informació sol·licitada, independentment de que l'altre estat no necessiti aquesta informació per a finalitats tributàries pròpies. L'obligació precedent està restringida per les disposicions de l'apartat 3, però en cap cas, els estats contractants poden interpretar aquestes restriccions com a base per denegar l'intercanvi d'informació únicament per l'absència d'interès nacional en la informació sol·licitada.

5. En cap cas les disposicions de l'apartat 3 s'interpreten en el sentit de permetre a un estat contractant denegar l'intercanvi d'informació únicament perquè aquesta informació es troba en possessió de bancs, d'altres institucions financeres, o de qualsevol persona que actuï en qualitat de mandatària o fiduciària, inclosos els agents designats o perquè aquesta informació està relacionada amb els drets de propietat d'una persona.

Article 26

Membres de missions diplomàtiques i d'oficines consulars

Les disposicions d'aquest Conveni no afecten als privilegis fiscals de què gaudeixen els membres de missions diplomàtiques o oficines consulars i els membres de delegacions permanents davant d'organismes internacionals de conformitat amb els principis generals del dret internacional o en virtut de les disposicions d'acords especials.

Article 27

Dret a acollir-se als beneficis del Conveni

No obstant la resta de disposicions d'aquest Conveni, un resident d'un estat contractant no pot beneficiar-se en l'altre estat contractant de cap reducció o exempció d'impostos previstos en aquest Conveni si és raonable concloure, tenint en compte tots els elements i les circumstàncies rellevants, que el principal objectiu és obtenir aquests beneficis, tret que sigui establert que acordar aquests beneficis en aquestes circumstàncies sigui conforme amb l'objecte i la finalitat de les disposicions rellevants d'aquest Conveni. Les autoritats competents dels estats contractants es consultaran abans de denegar a un resident d'un estat contractant aquests beneficis a l'altre estat contractant.

Article 28

Protocol

El Protocol annexat és part integrant d'aquest Conveni.

*Article 29**Entrada en vigor*

1. Els estats contractants es notifiquen mútuament per escrit, per via diplomàtica, l'acompliment dels procediments legals interns necessaris per a l'entrada en vigor d'aquest Conveni. Aquest Conveni entrarà en vigor a la data de recepció de la darrera notificació.

2. El Conveni tindrà efecte:

- a) respecte dels impostos retinguts a l'origen, a les rendes generades l'1 de gener o a partir d'aquesta data de l'any natural que segueix a l'any en què el Conveni entri en vigor;
- b) respecte dels altres impostos sobre la renda i sobre el patrimoni, als impostos a càrrec de l'any fiscal que comenci l'1 de gener o a partir d'aquesta data, de l'any natural que segueix a l'any en què el Conveni entri en vigor.

*Article 30**Denúncia*

1. Aquest Conveni roman en vigor fins a la seva denúncia per un dels estats contractants. Qualsevol dels estats contractants pot denunciar el Conveni, per via diplomàtica, mitjançant notificació de denúncia amb un preavís mínim de sis mesos abans de l'acabament de cada any natural.

2. En aquest cas, el Conveni deixa de tenir efecte:

- a) respecte dels impostos retinguts a l'origen, a les rendes generades l'1 de gener de l'any, o partir d'aquesta data, de l'any que segueix a l'any de notificació;
- b) respecte dels altres impostos sobre la renda i impostos sobre el patrimoni, als impostos a càrrec de l'any fiscal que comença l'1 de gener, o a partir d'aquesta data, de l'any natural que segueix a l'any de notificació.

A aquest efecte els signataris, degudament autoritzats, signen aquest Conveni.

Nova York, 30 de setembre del 2015, fet en dos exemplars, en català, alemany i anglès, sent tots els textos igualment fefaents. En cas de divergència en la interpretació preval el text anglès.

Pel Govern del Principat d'Andorra
Gilbert Saboya Sunyé

Pel Govern del Principat de Liechtenstein
Aurelia Frick

PROTOCOL

En signar avui el Conveni entre el Principat d'Andorra i el Principat de Liechtenstein per evitar la doble imposició i prevenir l'evasió fiscal en matèria d'impostos sobre la renda i el patrimoni, els signataris han convingut les disposicions següents que formaran part integrant d'aquest Conveni.

I. EN RELACIÓ A LA LLETRA C DE L'APARTAT 1 DE L'ARTICLE 3 (PERSONA)

Per als objectius del Conveni una herència latent s'entén d'acord amb la legislació de Liechtenstein com la fortuna d'una persona difunta durant el període entre el moment de la defunció i el de la transferència de la propietat als hereus, imposable d'acord amb l'apartat 3 de l'article 7 de la Llei fiscal de Liechtenstein.

II. EN RELACIÓ A L'APARTAT 1 DE L'ARTICLE 4 (RESIDÈNCIA)

a) S'entén:

i. com a societat resident a Liechtenstein, les fundacions (*Stiftung*), els establiments (*Anstalt*) o empresa fiduciària (*Treuunternehmen mit Persönlichkeit*) subjectes a tributació d'acord amb la legislació interna de Liechtenstein;

ii. com a no resident a Liechtenstein, les persones (incloent-hi les estructures d'actius privats segons la legislació de Liechtenstein) subjectes exclusivament a l'impost mínim sobre societats (*Mindestertragssteuer*);

iii. com a resident d'un estat, una entitat o organització establerta i que actua exclusivament amb fins de caritat, religiosos, humanitaris, científics, culturals o similars (o amb més d'un d'aquests fins) i que és resident d'aquest estat d'acord amb la seva legislació, malgrat que una part o la totalitat dels seus beneficis estiguin exempts d'impostos d'acord amb la legislació d'aquest estat;

b) Es consideren com a residents d'un estat els fons d'inversió i els fons o plans de pensió d'un estat contractant;

i. el terme "fons d'inversió" significa:

(1) en el cas de Liechtenstein, qualsevol fons d'inversió segons la Llei sobre UCITS (Organismes d'Inversió Col·lectiva en Valors Mobiliaris), la Llei sobre fons d'inversió i la Llei sobre AIFM (Gestors de Fons d'Inversió Alternatius) i qualsevol altre llei o reglament que pugui desenvolupar o modificar aquestes lleis en el futur;

(2) en el cas del Principat d'Andorra, un fons d'inversió segons la Llei andorrana de 12 de juny de 2012, la Llei 10/2008 i qualsevol altra llei o reglament que pugui desenvolupar o modificar aquesta llei en el futur;

(3) qualsevol altre fons d'inversió, arranjament o entitat d'un estat contractant que les autoritats dels estats contractants acordin considerar com a vehicle d'inversió col·lectiva als efectes d'aquest apartat.

ii. el terme “fons o pla de pensió” significa:

(1) en el cas de Liechtenstein, qualsevol pla o fons de pensió establert d'acord amb la Law on Old Age and Survivors' Insurance, la Law on Disability Insurance, la Law on Occupational Pension Funds, la Pension Fund Act i qualsevol altre llei o reglament que pugui desenvolupar o modificar aquestes lleis en el futur;

(2) en el cas del Principat d'Andorra, un fons o pla de pensió establert d'acord amb la Llei reguladora de l'actuació de les companyies d'assegurances, d'11 de maig de 1989 i qualsevol altra llei o reglament que puguin desenvolupar o modificar aquesta llei en el futur;

(3) qualsevol altre fons o pla de pensió d'un estat contractant que les autoritats dels estats contractants acordin considerar com a fons o pla de pensió als efectes d'aquest apartat.

III. EN RELACIÓ A L'ARTICLE 24 (PROCEDIMENT D'ARRANJAMENT AMISTÓS)

En el cas que en establir un acord o Conveni per evitar la doble imposició conclòs amb un altre país després de signar aquest Conveni, Andorra accepti d'incloure una disposició relativa a l'arbitratge en aquest acord o Conveni, les autoritats competents de Liechtenstein i Andorra iniciaran negociacions, al més aviat possible, amb l'objectiu de concloure un Protocol d'esmena que insereixi una disposició relativa al arbitratge en aquest Conveni.

IV. EN RELACIÓ A L'ARTICLE 25 (INTERCANVI D'INFORMACIÓ)

a) Pel que fa a l'intercanvi d'informació amb sol·licitud prèvia establert a l'article 25 del Conveni, s'apliquen, fins que no entri en vigor el Conveni, les disposicions de l'Acord entre el Principat de Liechtenstein i el Principat d'Andorra per a l'intercanvi d'informació en matèria fiscal, signat el 18 de setembre del 2009. A partir de la data d'entrada en vigor del Conveni, les disposicions d'aquest acord seran substituïdes per les disposicions del Conveni.

b) Les sol·licituds d'informació formulades en virtut del Conveni i les sol·licituds pendents a la data d'entrada en vigor del Conveni, es tractaran com estableix el Conveni, de conformitat amb les directrius contingudes en les disposicions següents:

i. s'entén que la norma de “previsiblement rellevant” està prevista per establir l'intercanvi d'informació en matèria fiscal de la manera més àmplia possible i, al

mateix temps, per aclarir que els estats contractants no tenen la llibertat de dur a terme “recerques aleatòries” o demanar informació que probablement no sigui rellevant per als assumptes fiscals d'un obligat tributari.

Les sol·licituds d'informació han de ser el més detallades possible i incloure la informació següent:

- (1) la identitat de la persona sota control o investigació. No és necessari, però, incloure el nom de l'obligat tributari per identificar-lo si la seva identitat es pot deduir amb elements equivalents;
- (2) el període al qual la sol·licitud d'informació fa referència;
- (3) una exposició de la informació cercada que inclogui el seu caràcter i la forma en què l'estat requeridor desitja rebre la informació;
- (4) l'objecte fiscal per al qual es busca la informació;
- (5) els motius pels quals la informació sol·licitada es preveu que sigui rellevant per a l'aplicació de les disposicions del Conveni o per a l'administració o l'aplicació de la legislació fiscal de l'estat requeridor respecte de la persona identificada en el punt i. d'aquest apartat;
- (6) els motius per creure que la informació sol·licitada es troba en l'estat requerit o en la possessió o el control d'una persona que es troba en la jurisdicció de l'estat requerit o que pot ser obtinguda per aquesta persona;
- (7) en la mesura que sigui possible, el nom i l'adreça de qualsevol persona susceptible d'estar en possessió o que té el control de la informació sol·licitada;
- (8) una declaració en el sentit que la sol·licitud és conforme amb les lleis i les pràctiques administratives de l'estat requeridor, i que l'estat requeridor està autoritzat a obtenir la informació de conformitat amb les lleis d'aquest estat requeridor o en el curs normal de la pràctica administrativa en circumstàncies semblants, en resposta a una sol·licitud vàlida d'un estat contractant en virtut del Conveni;
- (9) una declaració en el sentit que l'estat requeridor ha intentat obtenir la informació per tots els mitjans disponibles en el seu territori, llevat d'aquells que li representarien unes dificultats desproporcionades.

Els requisits que figuren més amunt contenen requisits de procediment que s'han d'interpretar amb vista a no frustrar l'intercanvi efectiu d'informació:

ii. els drets i les garanties garantits a les persones en un estat contractant romanen d'aplicació en aquest estat contractant durant el procés d'intercanvi d'informació.

iii. la informació donada a un estat requeridor de conformitat amb el Conveni no pot ser revelada a cap autoritat d'un estat o jurisdicció tercers.

iv. les dades de caràcter personal han de ser tractades i transmeses en la mesura necessària per a l'intercanvi d'informació d'acord amb l'article 25.

v. malgrat l'entrada en vigor del Conveni, les sol·licituds d'informació es poden fer amb relació a períodes impositius per als quals ja es rebien sol·licituds en el marc de l'Acord per a l'intercanvi d'informació en matèria fiscal entre el Principat de Liechtenstein i el Principat d'Andorra, signat el 18 de setembre del 2009.

c) Andorra estarà en condicions de dur a terme l'intercanvi automàtic d'informació tan bon punt hagi adoptat de manera efectiva la norma comuna de l'OCDE sobre l'intercanvi automàtic d'informació financera segons l'acord bilateral o multilateral per a la implementació completa de l'article 25 del Conveni.

A aquest efecte, els signataris, degudament autoritzats, signen aquest Protocol.

Nova York, 30 de setembre del 2015, fet en dos exemplars, en català, alemany i anglès, sent tots els textos igualment fefaents. En cas de divergència en la interpretació preval el text anglès.

Pel Govern del Principat d'Andorra
Gilbert Saboya Sunyé

Pel Govern del Principat de Liechtenstein
Aurelia Frick

**ACORD ENTRE ANDORRA
I LA UNIÓ EUROPEA
RELATIU A L'INTERCANVI
D'INFORMACIÓ SOBRE
COMPTES FINANCERS
PER MILLORAR EL
COMPLIMENT FISCAL
INTERNACIONAL***

BRUSSEL·LES, 12 DE FEBRER DE 2016

Ratificació: 20 de desembre de 2016

Entrada en vigor: 1 de gener de 2017

El nom és “Protocol d’esmena de l’Acord entre el Principat d’Andorra i la Comunitat Europea relatiu a l’establiment de mesures equivalents a les previstes a la directiva 2003/48/CE del Consell en matèria de fiscalitat dels rendiments de l’estalvi en forma de pagament d’interessos”

I segons l’Article 1 és substituït per:

*El nom complet és “Acord entre el Principat d’Andorra i la Unió Europea relatiu a l’intercanvi automàtic d’informació sobre comptes financers per millorar el compliment fiscal internacional”

El Principat d'Andorra, en endavant "Andorra",

i

La Unió Europea,

ambdós anomenats en endavant "part contractant" o, conjuntament, "parts contractants",

Amb la intenció d'aplicar la Norma de l'OCDE per a l'intercanvi automàtic d'informació financera, en endavant la "norma global", en un marc de cooperació entre les parts contractants;

Considerant que les parts contractants tenen una llarga i estreta relació pel que fa a la cooperació en matèria fiscal, en particular pel que fa a l'aplicació de mesures equivalents a les previstes en la Directiva 2003/48/CE del Consell en matèria de fiscalitat dels rendiments de l'estalvi en forma de pagaments d'interessos¹, i desitgen millorar el compliment fiscal internacional reforçant aquesta relació;

Considerant que les parts contractants desitgen arribar a un acord per millorar el compliment fiscal internacional sobre la base de l'intercanvi automàtic recíproc d'informació subjecte a una certa confidencialitat i altres proteccions, incloent-hi disposicions que limitin l'ús de la informació intercanviada;

Considerant que l'article 12 de l'Acord entre el Principat d'Andorra i la Comunitat Europea relatiu a l'establiment de mesures equivalents a les previstes a la Directiva 2003/48/CE del Consell en matèria de fiscalitat dels rendiments de l'estalvi en forma de pagament d'interessos², referit en endavant com l'"Acord", en la forma prèvia a la seva esmena mitjançant aquest Protocol d'esmena, que actualment estableix l'intercanvi d'informació mitjançant sol·licitud limitat a les conductes que constitueixen frau fiscal i similars, hauria d'alinejar-se a la norma de l'OCDE en matèria de transparència i intercanvi d'informació en matèria fiscal;

Considerant que les parts contractants aplicaran les seves lleis i pràctiques respectives de protecció de dades en el tractament de les dades personals intercanviades de conformitat amb l'Acord esmenat mitjançant aquest Protocol d'esmena i es comprometen a notificar-se sense cap retard indegut qualsevol modificació substancial de les lleis i pràctiques esmentades;

¹ DO UE L157, 26.6.2003, pàg. 38

² DO UE L359, 4.12.2004, pàg. 33

Considerant que la Decisió 2010/625/UE de la Comissió de 19 d'octubre del 2010³ de conformitat amb la Directiva 95/46/EC⁴ relativa a la protecció adequada de les dades personals a Andorra afirmava que, per a totes les activitats que pertanyen a l'àmbit de la Directiva esmentada, es considera que Andorra garanteix un nivell adequat de protecció de les dades personals transferides des de la Unió Europea;

Considerant que els estats membres i Andorra disposaran, a la data d'entrada en vigor d'aquest Protocol d'esmena:

- i. de salvaguardes adequades per garantir que la informació rebuda en virtut de l'Acord esmenat mitjançant aquest Protocol d'esmena es mantingui confidencial i s'empri únicament per als objectius i per les persones o autoritats implicades en la determinació, la recaptació o el cobrament dels impostos, en l'aplicació o l'enjudiciament o en la resolució de recursos en matèria fiscal, o en la seva supervisió, així com per a altres objectius autoritzats, i
- ii. de la infraestructura per a una relació d'intercanvi efectiu (incloent-hi els processos establerts per garantir intercanvis d'informació a temps, precisos, segurs i confidencials, comunicacions efectives i fiables, i capacitat per resoldre ràpidament qüestions i dubtes sobre intercanvis o sol·licituds d'intercanvi i d'administrar les disposicions de l'article 4 de l'Acord esmenat mitjançant aquest Protocol d'esmena);

Considerant que les “institucions financeres obligades a comunicar informació”, les “autoritats competents” que envien i les “autoritats competents” que reben informació, responsables del tractament de dades, haurien de conservar la informació processada de conformitat amb l'Acord esmenat mitjançant aquest Protocol d'esmena durant no més temps del necessari per assolir els objectius d'aquest Acord. Tenint en compte les diferències entre les legislacions dels estats membres i la d'Andorra, el període màxim de retenció per a cada part contractant hauria de ser establert d'acord amb el període de prescripció establert per la legislació tributària nacional de cada responsable del tractament de dades;

Considerant que les categories d'“institucions financeres obligades a comunicar informació” i de “comptes subjectes a comunicació d'informació” coberts per l'Acord esmenat mitjançant aquest Protocol d'esmena són dissenyades per limitar les oportunitats dels contribuents d'evitar que es comuniqui informació seva transferint els actius a “institucions financeres” o invertint en productes financers que quedin fora de l'àmbit de l'Acord esmenat mitjançant aquest Protocol d'esme-

³ DO UE L277, 21.10.2010, pàg. 27

⁴ DO UE L281, 23.11.1995, pàg. 31

na. Tanmateix, haurien de ser exclosos de l'àmbit d'aplicació, certes "institucions financeres" i comptes que presenten un risc baix de ser emprats per evadir impostos. Generalment no s'haurien d'incloure llindars perquè podrien ser obviats fàcilment repartint els comptes en diferents "institucions financeres". La informació financera que ha de ser comunicada i intercanviada hauria de referir-se no només a tots els ingressos rellevants (interessos, dividendes i tipus similars d'ingressos), sinó també als saldos dels comptes i beneficis derivats de vendes d'"actius financers", per tal de resoldre situacions en què un contribuent intenta amagar capital que representa ingressos o actius respecte dels quals ha evadit el pagament d'impostos. Per aquest motiu, el tractament de la informació en virtut de l'Acord esmenat mitjançant aquest Protocol d'esmena és necessari i proporcionat a l'objectiu de permetre a les administracions tributàries dels estats membres i d'Andorra d'identificar de manera correcta i inequívoca els contribuents concernits, d'administrar i aplicar les seves lleis fiscals en situacions transfrontereres, d'avaluar la probabilitat d'evasió fiscal i d'evitar investigacions posteriors innecessàries.

Han acordat el següent:

ARTICLE 1

L'Acord entre la Comunitat Europea i el Principat d'Andorra relatiu a l'establiment de mesures equivalents a les previstes a la Directiva 2003/48/CE del Consell en matèria de fiscalitat dels rendiments de l'estalvi en forma de pagament d'interessos (en endavant l'"Acord") serà esmenat de la manera següent:

I. EL TÍTOL DE L'ACORD SE SUBSTITUEIX PER:

"Acord entre el Principat d'Andorra i la Unió Europea relatiu a l'intercanvi automàtic d'informació sobre comptes financers per millorar el compliment fiscal internacional";

II. ELS ARTICLES 1 A 19 SE SUBSTITUEIXEN PER:

Article 1

Definicions

1. A efectes d'aquest Acord:

a) "Unió Europea" designa la Unió tal com va ser establerta pel Tractat sobre la Unió Europea i inclou els territoris on s'aplica el Tractat sobre el Funcionament de la Unió Europea en les condicions previstes en aquest darrer Tractat.

- b) “estat membre” designa un estat membre de la Unió Europea.
- c) “Andorra” designa el Principat d’Andorra.
- d) “Autoritats competents d’Andorra” i “Autoritats competents dels estats membres” designen les autoritats enumerades a l’Annex III lletres a) i de la b) fins a l’ac), respectivament. L’Annex III forma part integrant d’aquest Acord. La llista d’“autoritats competents” de l’Annex III pot ser modificada mitjançant una simple notificació a l’altra part contractant per a Andorra per a l’autoritat referida a l’a) i per a la Unió Europea per a les autoritats referides a b) fins a ac).
- e) “Institució financera d’un estat membre” designa:
- i. qualsevol “institució financera” que és resident en un estat membre, excepte qualsevol sucursal d’aquesta “institució financera” que estigui situada fora d’aquest estat membre, i
 - ii. qualsevol sucursal d’una “institució financera” que no sigui resident en aquest estat membre si aquesta sucursal es troba en aquest estat membre.
- f) “Institució financera d’Andorra” designa:
- i. qualsevol “institució financera” que és resident d’Andorra, excepte qualsevol sucursal d’aquesta “institució financera” que estigui situada fora d’Andorra, i
 - ii. qualsevol sucursal d’una “institució financera” que no sigui resident d’Andorra si aquesta sucursal es troba a Andorra.
- g) “Institució financera obligada a comunicar informació” designa qualsevol “institució financera d’un estat membre” o una “institució financera d’Andorra”, segons el context, que no sigui una “institució financera no obligada a comunicar informació”.
- h) “Compte subjecte a comunicació d’informació” designa un “compte subjecte a comunicació d’informació d’un estat membre” o un “compte subjecte a comunicació d’informació d’Andorra”, segons el context, sempre i quan hagi estat identificat com els que estan sotmesos a procediments de diligència deguda, de conformitat amb els Annexos I i II, establerts en aquest estat membre o a Andorra.
- i) “Compte subjecte a comunicació d’informació d’un estat membre” designa un “compte financer” obert en una “institució financera obligada a comunicar informació d’Andorra” i la titularitat del qual correspon a una o més persones d’un estat membre que són “persones subjectes a comunicació d’informació” o a una “ENF (Entitat No Financera) passiva” on una o més de les “persones que exerceixen el control” són “persones subjectes a comunicació d’informació d’un estat membre”.

j) “Compte subjecte a comunicació d’informació d’Andorra” designa un “compte financer” obert en una “institució financera obligada a comunicar informació d’un estat membre” i la titularitat del qual correspon a una o més persones d’Andorra que són “persones subjectes a comunicació d’informació” o a una “ENF passiva” on una o més de les “persones que exerceixen el control” són “persones subjectes a comunicació d’informació d’Andorra”.

k) “Persona d’un estat membre” designa una persona física o una “entitat” que és identificada per una “institució financera obligada a comunicar informació d’Andorra” com a resident d’un estat membre d’acord amb els procediments de diligència deguda de conformitat amb els Annexos I i II, o el cabdal relicte d’un causant que era resident d’un estat membre.

l) “Persona d’Andorra” designa una persona física o una “entitat” que és identificada per una “institució financera obligada a comunicar informació d’un estat membre” com a resident d’Andorra d’acord amb els procediments de diligència deguda de conformitat amb els Annexos I i II, o el cabdal relicte d’un causant que era resident d’Andorra.

2. Qualsevol terme entre cometes que no tingui una altra definició en aquest Acord tindrà el significat que tingui en aquell moment:

i. per als estats membres, en virtut de la Directiva 2011/16/UE del Consell relativa a la cooperació administrativa en l’àmbit de la fiscalitat o, quan s’escaigui, la legislació nacional de l’estat membre que aplica aquest Acord, i

ii. per a Andorra, de conformitat amb la legislació nacional; aquest significat ha de ser coherent amb el significat establert als Annexos I i II.

Qualsevol terme que no tingui una altra definició en aquest Acord o en els Annexos I o II, excepte quan el context requereixi una altra definició, o l’“autoritat competent” d’un estat membre i l’“autoritat competent” d’Andorra acordin un significat comú tal com s’estableix a l’article 7 (d’acord amb la legislació nacional), tindrà el significat que tingui en aquell moment en el marc de la legislació de la jurisdicció concernida que aplica aquest Acord:

i. per als estats membres, en virtut de la Directiva 2011/16/UE del Consell relativa a la cooperació administrativa en l’àmbit de la fiscalitat o, quan s’escaigui, el dret intern de l’estat membre concernit, i

ii. per a Andorra, de conformitat amb la legislació nacional; qualsevol significat derivat de la legislació fiscal aplicable de la jurisdicció concernida (un estat membre o Andorra) preval sobre un significat donat al terme per altres lleis d’aquesta jurisdicció.

Article 2

Intercanvi automàtic d'informació relativa als comptes subjectes a comunicació d'informació

1. En virtut de les disposicions d'aquest article i subjecte a les normes aplicables a la comunicació d'informació i diligència deguda establertes de conformitat amb els Annexes I i II, que formen part integrant d'aquest Acord, l'"autoritat competent" d'Andorra intercanviarà anualment amb cada "autoritat competent" dels estats membres i l'"autoritat competent" de cada estat membre intercanviarà anualment amb l'"autoritat competent" d'Andorra de forma automàtica la informació obtinguda d'acord amb aquestes normes i especificada a l'apartat 2.

2. La informació que ha de ser intercanviada és, en el cas d'un estat membre respecte de cada "compte subjecte a comunicació d'informació d'Andorra", i, en el cas d'Andorra respecte de cada "compte subjecte a comunicació d'informació d'un estat membre":

a) el nom, adreça, NIF i data i lloc de naixement (en el cas d'una persona física) de cada "persona subjecta a comunicació d'informació" que sigui "titular del compte" i, en el cas d'una "entitat" que sigui "titular del compte" i que, després de l'aplicació dels procediments de diligència deguda establerts de conformitat amb els Annexos I i II, és identificada com tenint una o més "persones que exerceixen el control" que són "persona subjecta a comunicació d'informació", el nom, adreça i NIF de l'"entitat" i el nom, adreça, NIF i data i lloc de naixement de cada "persona subjecta a comunicació d'informació";

b) el número de compte (o l'equivalent funcional en l'absència d'un número de compte);

c) el nom i el número d'identificació (si existeix) de la "institució financera obligada a comunicar informació";

d) el saldo o el valor del compte (incloent-hi, en el cas d'un "contracte d'assegurança amb valor en efectiu" o d'un "contracte d'annualitats", el "valor en efectiu" o valor de rescat) al final de l'any civil concernit o d'un altre període apropiat de comunicació d'informació o, si el compte va ser cancel·lat durant aquell any o període, al tancament del compte;

e) en el cas d'un "compte de custòdia":

i. l'import brut total d'interessos, l'import brut total de dividendes i l'import brut total en concepte d'altres rendes generades en relació als actius dipositats al compte, en cada cas pagats o creditats al compte (o respecte del compte) durant l'any civil o un altre període apropiat de comunicació d'informació; i

ii. els ingressos bruts totals derivats de la venda o de l'amortització d'"actius financers" pagats o creditats al compte durant l'any civil o un altre període apropiat de comunicació d'informació respecte del qual la "institució financera obligada a comunicar informació" ha actuat com a custodi, corredor, agent designat o com a representant en qualsevol qualitat per al "titular del compte";

f) en el cas d'un "compte de dipòsit", l'import brut total d'interessos pagats o creditats al compte durant l'any civil o un altre període apropiat de comunicació d'informació; i

g) en el cas de qualsevol compte no descrit a les lletres e) o f) de l'apartat 2, l'import brut total pagat o creditat al "titular del compte" respecte del compte durant l'any civil o un altre període apropiat de comunicació d'informació respecte del qual la "institució financera obligada a comunicar informació" és l'obligada o la deutora, incloent-hi l'import agregat de qualsevol pagament d'amortitzacions efectuat al "titular del compte" durant l'any civil o un altre període apropiat de comunicació d'informació.

Article 3

Terminis i modalitats d'intercanvi automàtic d'informació

1. A efectes de l'intercanvi d'informació de l'article 2, l'import i la caracterització dels pagaments efectuats en relació amb un "compte subjecte a comunicació d'informació" poden ser determinats d'acord amb els principis de la legislació fiscal de la jurisdicció (un estat membre o Andorra) que intercanvia informació.

2. A efectes de l'intercanvi d'informació de l'article 2, la informació intercanviada identificarà la divisa en què s'expressa cada import rellevant.

3. Pel que fa a l'apartat 2 de l'article 2, la informació ha de ser intercanviada respecte del primer any a partir de l'entrada en vigor del Protocol d'esmena signat el dia 12 de febrer de 2016 i tots els anys següents, i serà intercanviada en un termini de nou mesos després del final de l'any civil a què es refereix la informació.

4. Les "autoritats competents" intercanviaran automàticament la informació especificada a l'article 2 en un format estàndard comú de comunicació d'informació en llenguatge XML (*Extensible Markup Language*).

5. Les "autoritats competents" acordaran un o més mètodes per a la transmissió de dades, incloent-hi els estàndards d'enciptació.

Article 4

Cooperació relativa al compliment i a l'execució

L'“autoritat competent” d'un estat membre notificarà a l'“autoritat competent” d'Andorra i l'“autoritat competent” d'Andorra notificarà a l'“autoritat competent” d'un estat membre quan la primera “autoritat competent” (que notifica) té motius per creure que un error pot haver donat lloc a una comunicació d'informació incorrecta o incompleta en virtut de l'article 2 o que hi ha un incompliment per part d'una “institució financera obligada a comunicar informació” dels requisits d'informació aplicables i dels procediments de diligència deguda de conformitat amb els Annexes I i II. L'autoritat competent notificada adoptarà totes les mesures apropiades previstes a la legislació nacional per corregir els errors o l'incompliment descrits en la notificació.

Article 5

Intercanvi d'informació mitjançant sol·licitud

1. No obstant les disposicions de l'article 2 i qualsevol altre acord que estableixi l'intercanvi d'informació mitjançant sol·licitud entre Andorra i qualsevol estat membre, l'“autoritat competent” d'Andorra i l'“autoritat competent” de qualsevol estat membre intercanviaran, mitjançant sol·licitud, informació previsiblement rellevant per a l'aplicació d'aquest Acord o per a l'administració o l'execució de la legislació nacional relativa als impostos de qualsevol natura i descripció establerts a Andorra i als estats membres, o a les seves subdivisions polítiques o autoritats locals en la mesura en què la fiscalitat fixada d'acord amb aquestes lleis nacionals no sigui contrària a un acord de doble imposició aplicable entre Andorra i l'estat membre concernit.

2. En cap cas les disposicions de l'apartat 1 d'aquest article i de l'article 6 seran interpretades en el sentit d'imposar a Andorra o a un estat membre l'obligació de:

- a) adoptar mesures administratives contràries a la legislació i la pràctica administrativa d'Andorra o d'aquest estat membre, respectivament;
- b) comunicar informació que no es pugui obtenir en el marc de la legislació o en l'exercici habitual de la pràctica administrativa d'Andorra o d'aquest estat membre, respectivament;
- c) comunicar informació que reveli qualsevol secret mercantil, empresarial, industrial, comercial o professional o procés mercantil, o informació, la revelació de la qual seria contrària a l'ordre públic.

3. Si la informació és requerida per un estat membre o per Andorra que actua com a jurisdicció requeridora de conformitat amb aquest article, Andorra o l'estat membre que actua com a jurisdicció requerida emprarà els seus mitjans d'obtenció d'informació per aconseguir la informació requerida, fins i tot malgrat que la jurisdicció requerida pugui no necessitar aquesta informació per a finalitats fiscals pròpies. L'obligació continguda en la frase anterior està subjecta a les limitacions de l'apartat 2, però en cap cas aquestes limitacions seran emprades per permetre a la jurisdicció requerida denegar l'intercanvi d'informació únicament perquè no té cap interès propi pel que fa a aquesta informació.

4. En cap cas les disposicions de l'apartat 2 seran emprades de manera a permetre a Andorra o a un estat membre denegar l'intercanvi informació únicament perquè la informació està en possessió d'un banc, d'una altra institució financera, representant o persona que actua en qualitat d'intermediari en la seva capacitat de fiduciari o perquè està relacionada amb els interessos de propietat d'una persona.

5. Les "autoritats competents" acordaran els formularis estàndard a emprar així com un o més mètodes de transmissió de dades, incloent-hi els estàndards d'encriptació.

Article 6

Confidencialitat i protecció de dades

1. Qualsevol informació obtinguda per una jurisdicció (un estat membre o Andorra) de conformitat amb aquest Acord serà considerada confidencial i protegida de la mateixa manera que la informació obtinguda en el marc de la legislació nacional d'aquesta jurisdicció i, en la mesura necessària per a la protecció de les dades personals, d'acord amb la legislació nacional aplicable i les salvaguardes que puguin ser especificades per la jurisdicció que proporciona la informació requerida de conformitat amb la seva legislació nacional.

2. La informació tractada en virtut d'aquest Acord serà conservada durant el temps estrictament necessari per assolir els objectius d'aquest Acord, i, en qualsevol cas, per a cada responsable del tractament de dades, d'acord amb les seves normes nacionals sobre prescripció.

3. Aquesta informació serà en qualsevol cas revelada només a les persones i autoritats (incloent-hi tribunals, organismes administratius o de supervisió) implicades en la determinació, la recaptació o el cobrament dels impostos d'aquesta jurisdicció (un estat membre o Andorra), en l'aplicació o l'enjudiciament o la resolució de recursos en matèria fiscal o en la seva supervisió. Únicament les persones o autoritats esmentades podran emprar la informació i només als

efectes enumerats en la frase anterior. Podran, no obstant les disposicions de l'apartat 1, divulgar-ho en el marc de processos judicials públics o en decisions judicials relatives a aquests impostos.

4. No obstant les disposicions dels apartats anteriors, la informació rebuda per una jurisdicció (un estat membre o Andorra) podrà ser emprada amb altres objectius quan aquesta informació també pugui ser emprada d'acord amb la legislació de la jurisdicció que proporciona la informació (Andorra o un estat membre, respectivament) i l'“autoritat competent” d'aquesta jurisdicció autoritzi aquest ús. La informació proporcionada per una jurisdicció (un estat membre o Andorra) a una altra jurisdicció (Andorra o un estat membre, respectivament) pot ser transmesa per aquesta darrera a una tercera jurisdicció (que ha de ser un altre estat membre), prèvia autorització de l'“autoritat competent” de la primera jurisdicció esmentada de qui procedeix la informació.

La informació proporcionada per un estat membre a un altre estat membre en el marc de la seva legislació aplicable que implementa la Directiva del Consell 2011/16/UE relativa a la cooperació administrativa en l'àmbit de la fiscalitat pot ser transmesa a Andorra prèvia autorització de l'“autoritat competent” de l'estat membre de qui procedeix la informació.

5. Cada “autoritat competent” d'un estat membre o d'Andorra notificarà immediatament a l'altra “autoritat competent”, és a dir, la d'Andorra o la d'aquest estat membre, respectivament, pel que fa a qualsevol vulneració de la confidencialitat, no aplicació de les salvaguardes i qualsevol sanció i acció correctiva imposades conseqüentment.

Article 7

Consultes i suspensió d'aquest Acord

1. Si sorgeixen dificultats en la implementació o la interpretació d'aquest Acord, qualsevol de les “autoritats competents” d'Andorra o d'un estat membre podran demanar consultes entre l'“autoritat competent” d'Andorra i una o més “autoritats competents” dels estats membres per desenvolupar mesures apropiades per garantir el compliment d'aquest Acord. Aquestes “autoritats competents” notificaran immediatament a la Comissió Europea i a les “autoritats competents” dels altres estats membres el resultat de les seves consultes. Pel que fa a les qüestions d'interpretació, la Comissió Europea podrà participar en les consultes a petició de qualsevol “autoritat competent”.

2. Si la consulta es refereix a un incompliment important de les disposicions d'aquest Acord, i el procediment descrit a l'apartat 1 no dona lloc a un arran-

jament satisfactori, l'“autoritat competent” d'un estat membre o d'Andorra pot suspendre l'intercanvi d'informació en virtut d'aquest Acord envers, respectivament, Andorra o un estat membre concret, notificant-ho per escrit a l'altra “autoritat competent” concernida. Aquesta suspensió serà efectiva immediatament. A efectes d'aquest apartat, un incompliment important inclou, sense limitar-se, l'incompliment de les disposicions en matèria de confidencialitat i de protecció de dades d'aquest Acord, la manca per part de l'“autoritat competent” d'un estat membre o d'Andorra de proporcionar a temps la informació apropiada tal com es requereix en aquest Acord o la definició de les “entitats” o comptes com a “institucions financeres no obligades a comunicar informació” i “comptes exclosos” d'una manera que sigui contrària als objectius d'aquest Acord.

Article 8

Esmenes

1. Les parts contractants es consultaran en cada ocasió en què s'adopti una modificació important a nivell de l'OCDE de qualsevol dels elements de la norma global o -si les parts contractants ho consideren necessari- per millorar el funcionament tècnic d'aquest Acord o per avaluar i reflectir altres desenvolupaments internacionals. Les consultes tindran lloc en el termini d'un mes a partir de la sol·licitud d'una de les parts contractants o al més aviat possible en casos urgents.
2. Sobre la base d'aquest contacte, les parts contractants podran consultar-se per examinar si és necessari esmenar aquest Acord.
3. A efectes de les consultes referides als apartats 1 i 2, cada part contractant informarà l'altra part contractant sobre els possibles desenvolupaments que podrien afectar el bon funcionament d'aquest Acord. Això també inclourà qualsevol acord rellevant entre una de les parts contractants i un estat tercer.
4. Arran de les consultes, aquest Acord podrà ser esmenat mitjançant un Protocol o un nou acord entre les parts contractants.

Article 9

Denúncia

Qualsevol de les parts contractants pot denunciar aquest Acord adreçant una notificació de denúncia per escrit a l'altra part contractant. Aquesta denúncia serà efectiva el primer dia del mes següent a l'expiració d'un període de 12 mesos després de la data de notificació de denúncia. En cas de denúncia, tota la informació anteriorment rebuda en virtut d'aquest Acord romandrà confidencial i subjecta a l'article 6 d'aquest Acord.

Article 10

Aplicació territorial

Aquest Acord s'aplica, per una banda, als territoris dels estats membres en què s'apliquen el Tractat de la Unió Europea i el Tractat de Funcionament de la Unió Europea i en les condicions previstes en aquests tractats i, per altra banda, al territori d'Andorra.

III. ELS ANNEXOS SE SUBSTITUEIXEN PER:

ANNEX I

NORMA COMUNA EN MATÈRIA DE COMUNICACIÓ I DILIGÈNCIA DEGUDA RELATIVA A LA INFORMACIÓ SOBRE COMPTES FINANCERS (CRS, “NORMA COMUNA D’INFORMACIÓ”)

SECCIÓ I

REQUISITS GENERALS DE LA COMUNICACIÓ D’INFORMACIÓ

A. D’acord amb els apartats C a E, qualsevol “institució financera obligada a comunicar informació” haurà de comunicar l’“autoritat competent” de la seva jurisdicció (un estat membre o Andorra) la informació següent relativa a cada “compte subjecte a comunicació d’informació” d’aquesta “institució financera obligada a comunicar informació”:

1. el nom, adreça, jurisdicció de residència (un estat membre o Andorra), NIF i data i lloc de naixement (en el cas d’una persona física) de cada “persona subjecta a comunicació d’informació” que sigui “titular del compte” i, en el cas d’una “entitat” que sigui “titular del compte” i que, després de l’aplicació dels procediments de diligència deguda establerts de conformitat amb les seccions V, VI i VII, és identificada com tenint una o més “persones que exerceixen el control” que són “persona subjecta a comunicació d’informació”, el nom, adreça, jurisdicció (un estat membre, Andorra o una altra jurisdicció) de residència i NIF de l’“entitat” i el nom, adreça, jurisdicció (un estat membre o Andorra) de residència, NIF i data i lloc de naixement de cada “persona subjecta a comunicació d’informació”;
2. el número de compte (o equivalent funcional en l’absència d’un número de compte);

3. el nom i el número d'identificació (si existeix) de la “institució financera obligada a comunicar informació”;

4. el saldo o valor del compte (incloent-hi, en el cas d'un “contracte d'assegurança amb valor en efectiu” o d'un “contracte d'anualitats”, el “valor en efectiu” o valor de rescat) al final de l'any civil concernit o d'un altre període apropiat de comunicació d'informació o, si el compte va ser cancel·lat durant aquell any o període, al tancament del compte;

5. en el cas d'un “compte de custòdia”:

a) l'import brut total d'interessos, l'import brut total de dividends i l'import brut total en concepte d'altres rendes generades en relació als actius dipositats al compte, en cada cas pagats o creditats al compte (o respecte del compte) durant l'any civil o un altre període apropiat de comunicació d'informació; i

b) els ingressos bruts totals derivats de la venda o de l'amortització dels “actius financers” pagats o creditats al compte durant l'any civil o un altre període apropiat de comunicació d'informació respecte del qual la “institució financera obligada a comunicar informació” ha actuat com a custodi, corredor, agent designat o com a representant en qualsevol qualitat per al “titular del compte”;

6. en el cas d'un “compte de dipòsit”, l'import brut total d'interessos pagats o creditats al compte durant l'any civil o un altre període apropiat de comunicació d'informació; i

7. en el cas de qualsevol compte no descrit al subapartat A 5 o 6 l'import brut total pagat o creditat al “titular del compte” respecte del compte durant l'any civil o un altre període apropiat de comunicació d'informació respecte del qual la “institució financera obligada a comunicar informació” és l'obligada o la deutora, incloent-hi l'import agregat de qualsevol pagament d'amortitzacions efectuat al “titular del compte” durant l'any civil o un altre període apropiat de comunicació d'informació.

B. La informació comunicada ha d'identificar la divisa en què s'expressa cada import.

C. No obstant el subapartat A 1 respecte de cada “compte subjecte a comunicació d'informació” que és un “compte preexistent”, el NIF o la data de naixement no han de ser comunicats si aquest NIF o data de naixement no figuren al registre de la “institució financera obligada a comunicar informació” i a més no es requereix que aquesta “institució financera obligada a comunicar informació” ho recopili de conformitat amb la legislació nacional o amb qualsevol instrument jurídic de la Unió Europea (si s'escau). Tanmateix, es requereix a una “institució financera

obligada a comunicar informació” que faci els esforços raonables per obtenir el NIF i la data de naixement respecte dels “comptes preexistents” com a molt tard al final del segon any civil que segueix l’any en què els “comptes preexistents” van ser identificats com a “comptes subjectes a comunicació d’informació”.

D. No obstant el subapartat A 1 el NIF no requereix ser comunicat si no s’emet per l’estat membre concernit, per Andorra o per una altra jurisdicció de residència.

E. No obstant el subapartat A 1 el lloc de naixement no requereix ser comunicat excepte si la “institució financera obligada a comunicar informació” ha d’obtenir-lo i comunicar-lo d’acord amb la legislació nacional i consta a la base de dades de cerca electrònica mantinguda per la “institució financera obligada a comunicar informació”.

SECCIÓ II

REQUISITS GENERALS DE DILIGÈNCIA DEGUDA

A. Es considera que un compte és un “compte subjecte a comunicació d’informació” en la data en què s’identifica com a tal en virtut dels procediments de diligència deguda de les seccions II a VII i, excepte si es disposa altrament, la informació respecte d’un “compte subjecte a comunicació d’informació” ha de ser proporcionada anualment en l’any civil que segueix l’any a què es refereix la informació.

B. El saldo o valor d’un compte es determina el darrer dia de l’any civil o d’un altre període apropiat de comunicació d’informació.

C. Quan calgui determinar el lliard del saldo o del valor el darrer dia d’un any civil, el saldo o el valor rellevants hauran de ser determinats el darrer dia del període de comunicació d’informació que finalitzi amb l’any civil o dins l’any civil.

D. Cada estat membre o Andorra pot permetre que les “institucions financeres obligades a comunicar informació” utilitzin proveïdors de serveis per complir amb les obligacions de comunicació d’informació i de diligència deguda imposades a aquestes “institucions financeres obligades a comunicar informació”, tal com estableix la legislació nacional, però aquestes obligacions continuaran sent responsabilitat de les “institucions financeres obligades a comunicar informació”.

E. Cada estat membre o Andorra pot permetre a les “institucions financeres obligades a comunicar informació” que apliquin a “comptes preexistents” els procediments de diligència deguda per a “comptes nous” i a “comptes de menor valor”

els procediments de diligència deguda per a “comptes de major valor”. Quan un estat membre o Andorra permet que s'emprin en “comptes preexistents” els procediments de diligència deguda per a “comptes nous”, continuen aplicant-se les normes aplicables en general als “comptes preexistents”.

SECCIÓ III

DILIGÈNCIA DEGUDA PER A COMPTES PREEXISTENTS DE PERSONA FÍSICA

S'aplicaran els procediments següents per identificar els “comptes subjectes a comunicació d'informació” entre els “comptes preexistents de persona física”.

A. Comptes que no han de ser revisats, identificats o comunicats. Un “compte preexistent de persona física” que sigui un “contracte d'assegurança amb valor en efectiu” o un “contracte d'annualitats” no ha de ser revisat, identificat o comunicat, sempre i quan la “institució financera obligada a comunicar informació” estigui impedida de forma efectiva per llei per vendre aquests contractes a residents d'una “jurisdicció subjecta a comunicació d'informació”.

B. Comptes de menor valor. Els procediments següents s'apliquen als “comptes de menor valor”.

1. Domicili. Si la “institució financera obligada a comunicar informació” té als seus registres un domicili actualitzat de la persona física “titular del compte” basat en “proves documentals”, la “institució financera obligada a comunicar informació” pot tractar de la persona física “titular del compte” com a resident fiscal de l'estat membre, d'Andorra o d'una altra jurisdicció en què es trobi l'adreça per determinar si aquesta persona física “titular del compte” és una “persona subjecta a comunicació d'informació”.

2. Cerca en registres electrònics. Si la “institució financera obligada a comunicar informació” no es basa en un domicili actualitzat de la persona física “titular del compte” basat en “proves documentals” tal com s'estableix al subapartat B 1 la “institució financera obligada a comunicar informació” haurà de revisar les dades susceptibles de cerca electrònica que mantingui la “institució financera obligada a comunicar informació” per a qualsevol dels indicis següents i aplicar els subapartats B 3 a 6:

a) identificació del “titular del compte” com a resident d'una “jurisdicció subjecta a comunicació d'informació”;

b) adreça postal o domicili actual (inclòs un apartat de correus) en una “jurisdicció subjecta a comunicació d'informació”;

c) un o més números de telèfon en una “jurisdicció subjecta a comunicació d’informació” i cap número de telèfon a Andorra o a l’estat membre de la “institució financera obligada a comunicar informació”, segons el context;

d) ordres permanents (que no siguin respecte d’un “compte de dipòsit”) de transferència de fons a un compte obert en una “jurisdicció subjecta a comunicació d’informació”;

e) un poder notarial de representació vigent o una autorització de firma atorgat a una persona que tingui una adreça en una “jurisdicció subjecta a comunicació d’informació”; o

f) una ordre de retenció de correspondència o una adreça per a la recepció de correspondència en una “jurisdicció subjecta a comunicació d’informació” si la “institució financera obligada a comunicar informació” no té cap altra adreça en els seus arxius per al “titular del compte”.

3. Si no es troba cap dels indicis enumerats al subapartat B 2 en la cerca electrònica, no caldrà cap mesura suplementària fins que es produeixi un canvi de circumstàncies que doni lloc a un o més indicis associats al compte, o fins que el compte esdevingui un “compte de major valor”.

4. Si la cerca electrònica detecta qualsevol dels indicis enumerats als subapartats B 2 a) a e), o si es produeix un canvi en les circumstàncies que dona lloc a un o més indicis associats amb el compte, la “institució financera obligada a comunicar informació” haurà de considerar el “titular del compte” com a resident fiscal de cada “jurisdicció subjecta a comunicació d’informació” per a qui s’hagi identificat un indicati, excepte si tria aplicar el subapartat B 6 i una de les excepcions previstes en aquest subapartat sigui aplicable respecte d’aquest compte.

5. Si es descobreix una ordre de retenció de correspondència o una adreça per a la recepció de correspondència en la cerca electrònica i no s’identifica cap altra adreça i cap dels altres indicis enumerats als subapartats B 2 a) a e) per al “titular del compte”, la “institució financera obligada a comunicar informació” haurà, de la manera més apropiada segons les circumstàncies, d’aplicar la cerca a arxius de paper descrita al subapartat C 2 o intentar aconseguir del “titular del compte” una declaració o “proves documentals” per establir la o les residències fiscals d’aquest “titular del compte”. Si la cerca de paper no aconsegueix establir un indicati i l’intent d’aconseguir una declaració o “proves documentals” no dona resultats, la “institució financera obligada a comunicar informació” haurà de comunicar a l’“autoritat competent” del seu estat membre o d’Andorra, segons el context, que el compte no està documentat.

6. Tot i que trobi indicis relatius al subapartat B 2 una “institució financera obligada a comunicar informació” no haurà de tractar un “titular del compte” com a resident d’una “jurisdicció subjecta a comunicació d’informació” si:

a) la informació del “titular del compte” conté una adreça postal o un domicili actualitzats en una “jurisdicció subjecta a comunicació d’informació”, un o més números de telèfon en aquesta “jurisdicció subjecta a comunicació d’informació” (i cap número de telèfon a Andorra o a l’estat membre de la “institució financera obligada a comunicar informació”, segons el context) o ordres permanents (relatius a “comptes financers” que no siguin “comptes de dipòsit”) de transferència de fons a un compte obert en una “jurisdicció subjecta a comunicació d’informació”, i la “institució financera obligada a comunicar informació” obté, o ha revisat prèviament i conserva als seus registres:

i. una declaració del “titular del compte” de la o les jurisdiccions de residència (un estat membre, Andorra o altres jurisdiccions) d’aquest titular que no inclogui aquesta “jurisdicció subjecta a comunicació d’informació”; i

ii. “proves documentals” que estableixin la condició del “titular del compte” com no subjecte a comunicació d’informació.

b) la informació del “titular del compte” inclou un poder notarial de representació o una autorització de firma vigents atorgat a una persona domiciliada a la “jurisdicció subjecta a comunicació d’informació”, i la “institució financera obligada a comunicar informació” obté, o ha revisat prèviament i conserva als seus registres:

i. una declaració del “titular del compte” de la o les jurisdiccions de residència (un estat membre, Andorra o altres jurisdiccions) d’aquest titular que no inclogui aquesta “jurisdicció subjecta a comunicació d’informació”; o

ii. “proves documentals” que estableixin la condició del “titular del compte” com no subjecte a comunicació d’informació.

C. Procediments de revisió reforçada dels “comptes de major valor”. S’apliquen els procediments següents de revisió reforçada respecte dels “comptes de major valor”.

1. Cerca en registres electrònics. Pel que fa als “comptes de major valor”, la “institució financera obligada a comunicar informació” haurà de revisar les dades que puguin ser cercades electrònicament que mantingui la “institució financera obligada a comunicar informació” per trobar qualsevol dels indicis descrits al subapartat B 2.

2. Cerca a registres de paper. Si les bases de dades de cerca electrònica de la “institució financera obligada a comunicar informació” contenen camps per a la

inclusió i captura de tota la informació descrita al subapartat C 3 no caldrà fer una altra cerca en els registres de paper. Si les bases de dades electròniques no recullen tota aquesta informació, la “institució financera obligada a comunicar informació” també haurà de revisar, pel que fa a un “compte de major valor”, l'arxiu mestre actual del client i, en la mesura en què no hi estiguin inclosos, els documents següents associats amb el compte i obtinguts per la “institució financera obligada a comunicar informació” en els darrers cinc anys per trobar qualsevol dels indicis descrits al subapartat B 2:

- a) les “proves documentals” més recents recopilades respecte del compte;
- b) el contracte o documentació més recent d'obertura del compte;
- c) la documentació més recent obtinguda per la “institució financera obligada a comunicar informació” de conformitat amb els “procediments AML/KYC” (Lluita contra el Blanqueig de Capital i Conegui el Seu Client) o per a d'altres objectius regulatoris;
- d) qualsevol poder notarial de representació o autorització de firma vigents; i
- e) qualsevol ordre permanent (excepte les ordres relatives a “comptes de dipòsit”) de transferència de fons vigent.

3. Excepció en la mesura en què les bases de dades contenen informació suficient. Una “institució financera obligada a comunicar informació” no ha de dur a terme la cerca de registres de paper descrita al subapartat C 2 quan la informació susceptible de cerca electrònica inclou el següent:

- a) el tipus de residència del “titular del compte”;
- b) el domicili i l'adreça postal del “titular del compte” que consten actualment als arxius de la “institució financera obligada a comunicar informació”;
- c) el o els números de telèfon del “titular del compte” que, si s'escau, consten als arxius de la “institució financera obligada a comunicar informació”;
- d) en el cas dels “comptes financers” que no siguin “comptes de dipòsit”, si existeixen ordres permanents de transferència de fons del compte a un altre compte (incloent-hi un compte d'una altra sucursal de la “institució financera obligada a comunicar informació” o d'una altra “institució financera”);
- e) si existeix actualment una adreça per a la recepció de correspondència o una ordre per a la retenció de correspondència per al “titular del compte”; i
- f) si existeix un poder notarial de representació o una autorització de firma en relació amb el compte.

4. Consulta al gestor personal sobre el seu coneixement de fet. A més de les cerques en registres electrònics i de paper descrites als subapartats C 1 i 2 la “institució financera obligada a comunicar informació” haurà de tractar com a “compte subjecte a comunicació d’informació” qualsevol “compte de major valor” assignat a un gestor personal (incloent-hi qualsevol “compte financer” agregat a aquest “compte de major valor”) si el gestor personal té coneixement de fet que el “titular del compte” és una “persona subjecta a comunicació d’informació”.

5. Efectes de la constatació d’indicis:

a) Si en la revisió reforçada dels “comptes de major valor” descrita a l’apartat C no es constata cap indicati dels descrits al subapartat B 2 i el compte no és identificat com mantingut per una “persona subjecta a comunicació d’informació” al subapartat C 4 no caldrà cap mesura suplementària fins que no es produeixi un canvi de circumstàncies que doni lloc a un o més indicis que s’associïn al compte.

b) Si en la revisió reforçada dels “comptes de major valor” descrita a l’apartat C es constata un dels indicis enumerats als subapartats B 2 a) a e), o si es produeix un canvi posterior de circumstàncies que doni lloc a un o més indicis associats al compte, la “institució financera obligada a comunicar informació” haurà de tractar el compte com a “compte subjecte a comunicació d’informació” respecte de cada “jurisdicció subjecta a comunicació d’informació” sobre el qual s’ha identificat un indicati, excepte si opta per aplicar el subapartat B 6 i si una de les excepcions d’aquest subapartat és aplicable a aquest compte.

c) Si en la revisió reforçada dels “comptes de major valor” descrita a l’apartat C es constaten ordres de retenció de correspondència o una adreça per a la recepció de correspondència i no s’ha trobat cap altre adreça o indicati dels enumerats als subapartats B 2 a) a e) per al “titular del compte”, la “institució financera obligada a comunicar informació” haurà d’obtenir d’aquest “titular del compte” una declaració o “proves documentals” per establir la o les residències fiscals del “titular del compte”. Si la “institució financera obligada a comunicar informació” no pot aconseguir-ne la declaració o les “proves documentals”, haurà de comunicar a l’“autoritat competent” del seu estat membre o d’Andorra, segons el context, que el compte no està documentat.

6. Si el “compte preexistent de persona física” no és un “compte de major valor” el 31 de desembre abans de l’entrada en vigor del Protocol d’esmena signat el 12 de febrer de 2016 però passa a ser un “compte de major valor” el darrer dia d’un any civil posterior, la “institució financera obligada a comunicar infor-

mació” haurà de complimentar els procediments de revisió reforçada descrits a l'apartat C respecte d'aquest compte l'any següent després de l'any en què el compte passa a ser un “compte de major valor”. Si, basant-se en aquesta revisió, el compte és identificat com a “compte subjecte a comunicació d'informació”, la “institució financera obligada a comunicar informació” haurà de comunicar la informació exigida relativa a aquest compte respecte de l'any en què s'identifiqui com a “compte subjecte a comunicació d'informació” i anualment durant els anys posteriors, excepte si el “titular del compte” deixa de ser una “persona subjecta a comunicació d'informació”.

7. Una vegada que una “institució financera obligada a comunicar informació” apliqui els procediments de revisió reforçada descrits a l'apartat C a un “compte de major valor”, la “institució financera obligada a comunicar informació” no tindrà l'obligació de tornar a aplicar aquests procediments, excepte la consulta al gestor personal descrita al subapartat C 4 al mateix “compte de major valor” en els anys posteriors, excepte si el compte no està documentat, en aquest cas la “institució financera obligada a comunicar informació” haurà de tornar a aplicar-los anualment fins que el compte deixi de ser no documentat.

8. Si es produeix un canvi de circumstàncies pel que fa a un “compte de major valor” que doni lloc a un o més indicis descrits al subapartat B 2 que s'associïn al compte, la “institució financera obligada a comunicar informació” haurà de tractar el compte com a “compte subjecte a comunicació d'informació” respecte de cada “jurisdicció subjecta a comunicació d'informació” per a qui s'ha identificat un indicatiu, excepte si opta per aplicar el subapartat B 6 i una de les excepcions del subapartat esmentat sigui aplicable a aquest compte.

9. Una “institució financera obligada a comunicar informació” haurà de posar en pràctica procediments per garantir que un gestor personal identifiqui qualsevol canvi de circumstàncies d'un compte. Per exemple, si es notifica a un gestor personal que el “titular del compte” té una nova adreça postal a una “jurisdicció subjecta a comunicació d'informació”, la “institució financera obligada a comunicar informació” haurà de considerar la nova adreça com un canvi de circumstàncies i, si opta per aplicar el subapartat B 6 haurà d'obtenir la documentació pertinent del “titular del compte”.

D. La revisió dels “comptes preexistents de major valor de persona física” haurà de finalitzar en un termini màxim d'un any a partir de l'entrada en vigor del Protocol d'esmena signat el 12 de febrer de 2016. La revisió dels “comptes preexistents de menor valor de persona física” haurà de finalitzar en un termini de dos anys després de l'entrada en vigor del Protocol d'esmena signat el 12 de febrer de 2016.

E. Qualsevol “compte preexistent de persona física” que hagi estat identificat com a “compte subjecte a comunicació d’informació” de conformitat amb aquesta secció haurà de ser tractat com a “compte subjecte a comunicació d’informació” tots els anys següents, excepte si el “titular del compte” deixa de ser una “persona subjecta a comunicació d’informació”.

SECCIÓ IV

DILIGÈNCIA DEGUDA PER A COMPTES NOUS DE PERSONA FÍSICA

Els procediments següents s’apliquen a efectes d’identificar “comptes subjectes a comunicació d’informació” entre els “comptes nous de persona física”.

A. Pel que fa als “comptes nous de persona física”, en el moment de l’obertura del compte, la “institució financera obligada a comunicar informació” haurà d’obtenir una declaració que podrà formar part de la documentació d’obertura del compte que permeti a la “institució financera obligada a comunicar informació” determinar la o les residències fiscals del “titular del compte” i confirmar la credibilitat d’aquesta declaració sobre la base de la informació aconseguida per aquesta “institució financera obligada a comunicar informació” en relació amb l’obertura del compte, incloent-hi tota documentació recopilada d’acord amb els “procediments AML/KYC”.

B. Si la declaració estableix que el “titular del compte” és resident fiscal en una “jurisdicció subjecta a comunicació d’informació”, la “institució financera obligada a comunicar informació” haurà de tractar el compte com a “compte subjecte a comunicació d’informació” i la declaració també haurà d’incloure el NIF del “titular del compte” respecte d’aquesta “jurisdicció subjecta a comunicació d’informació” (subjecte a l’apartat D de la secció I) i la data de naixement del “titular del compte”.

C. Si es produeix un canvi de circumstàncies respecte d’un “compte nou de persona física” que fa que la “institució financera obligada a comunicar informació” sap, o té motius per saber, que l’original de la declaració és incorrecte o no fiable, la “institució financera obligada a comunicar informació” no podrà comptar amb la declaració original i haurà d’obtenir una declaració vàlida que estableixi la o les residències fiscals del “titular del compte”.

SECCIÓ V

DILIGÈNCIA DEGUDA PER A COMPTES PREEXISTENTS D'ENTITAT

Els procediments següents s'apliquen a efectes d'identificar els “comptes subjectes a comunicació d'informació” entre els “comptes preexistents d'entitat”.

A. Comptes d'“entitat” no subjectes a revisió, identificació o comunicació d'informació. A menys que la “institució financera obligada a comunicar informació” triï una altra opció, o bé respecte de tots els “comptes preexistents d'entitat” o, separadament, respecte de qualsevol grup clarament identificat d'aquests comptes, un “compte preexistent d'entitat” amb un saldo o valor agregat que no superi 250.000 USD o un import equivalent expressat en la divisa nacional de cada estat membre o d'Andorra, el 31 de desembre abans de l'entrada en vigor del Protocol d'esmena signat el 12 de febrer de 2016, no haurà de ser objecte de revisió, identificació, o comunicació d'informació com a “compte subjecte a comunicació d'informació” fins que el seu saldo o valor agregat superi l'import esmentat al darrer dia d'un any civil posterior.

B. Comptes d'“entitat” subjectes a revisió. Un “compte preexistent d'entitat” que té un saldo o valor agregat que superi els 250.000 USD o un import equivalent expressat en la divisa nacional de cada estat membre o d'Andorra, el 31 de desembre anterior a l'entrada en vigor del Protocol d'esmena signat el 12 de febrer de 2016, i un “compte preexistent d'entitat” que no superi, en data de 31 de desembre abans de l'entrada en vigor del Protocol d'esmena signat el 12 de febrer de 2016, l'import esmentat, però que el saldo o valor agregat del compte superi l'import esmentat al darrer dia d'un any civil, haurà de ser revisat de conformitat amb els procediments establerts a l'apartat D.

C. Comptes d'“entitat” subjectes a comunicació d'informació. Pel que fa als “comptes preexistents d'entitat” descrits a l'apartat B, només es tractaran com a “comptes subjectes a comunicació d'informació” els comptes, la titularitat dels quals correspongui a una o més “entitats” que siguin “persones subjectes a comunicació d'informació”, o a “ENF passives” on una o més “persones que exerceixen el control” són “persones subjectes a comunicació d'informació”.

D. Procediments de revisió per identificar comptes d'“entitat” subjectes a comunicació d'informació. Pel que fa als “comptes preexistents d'entitat” descrits a l'apartat B, una “institució financera obligada a comunicar informació” haurà d'aplicar els procediments de revisió següents per determinar si la titularitat del compte correspon a una o més “persones subjectes a comunicació d'informació”, o a “ENF passives” on una o més “persones que exerceixen el control” són “persones subjectes a comunicació d'informació”:

1. Determinar si l'“entitat” és una “persona subjecta a comunicació d'informació”:

a) Revisar la informació conservada a efectes reglamentaris o de relació amb el client (incloent-hi la informació recopilada de conformitat amb els “procediments AML/KYC”) per determinar si la informació indica que el “titular del compte” és resident d'una “jurisdicció subjecta a comunicació d'informació”. A aquest efecte, la informació que indica que el “titular del compte” és resident d'una “jurisdicció subjecta a comunicació d'informació” inclou el lloc de constitució o de direcció, o una adreça en una “jurisdicció subjecta a comunicació d'informació”.

b) Si la informació indica que el “titular del compte” és resident d'una “jurisdicció subjecta a comunicació d'informació”, la “institució financera obligada a comunicar informació” haurà de tractar el compte com a “compte subjecte a comunicació d'informació” a menys que obtingui una declaració del “titular del compte”, o determini justificadament, basant-se en la informació de què disposi o que sigui de domini públic, que el “titular del compte” no és una “persona subjecta a comunicació d'informació”.

2. Determinar si l'“entitat” és una “ENF passiva” on una o més “persones que exerceixen el control” són “persones subjectes a comunicació d'informació”. Pel que fa a un titular d'un “compte preexistent d'entitat” (incloent-hi una “entitat” que sigui una “persona subjecte a comunicació d'informació”), la “institució financera obligada a comunicar informació” haurà de determinar si el “titular del compte” és una “ENF passiva” on una o més “persones que exerceixen el control” són “persones subjectes a comunicació d'informació”. Si una de les “persones que exerceixen el control” d'una “ENF passiva” és una “persona subjecta a comunicació d'informació”, el compte haurà de rebre el tractament d'un “compte subjecte a comunicació d'informació”. En efectuar aquestes determinacions, la “institució financera obligada a comunicar informació” haurà de seguir les indicacions dels subapartats D 2 a) a c) de la manera més apropiada segons les circumstàncies:

a) Determinar si el “titular del compte” és una “ENF passiva”. A efectes de la determinació de si el “titular del compte” és una “ENF passiva”, la “institució financera obligada a comunicar informació” haurà d'obtenir una declaració del “titular del compte” per establir la seva condició, excepte si disposa d'informació o si la informació és de domini públic, que permeti determinar justificadament que el “titular del compte” és una “ENF activa” o una “institució financera” diferent de l'“entitat d'inversió” descrita al subapartat A 6 b) de la secció VIII que no sigui una “institució financera d'una jurisdicció participant”.

b) Determinar les “persones que exerceixen el control” del “titular del compte”. Per tal de determinar les “persones que exerceixen el control” del “titular del compte”, una “institució financera obligada a comunicar informació” podrà basar-se en informació recopilada i conservada de conformitat amb els “procediments AML/KYC”.

c) Determinar si una “persona que exerceix el control” d’una “ENF passiva” és una “persona subjecta a comunicació d’informació”. Per tal de determinar si una “persona que exerceix el control” d’una “ENF passiva” és una “persona subjecta a comunicació d’informació”, la “institució financera obligada a comunicar informació” podrà basar-se en:

i. informació obtinguda i conservada de conformitat amb els “procediments AML/KYC” en el cas d’un “compte preexistent d’entitat” la titularitat del qual correspon a una o més ENF amb un saldo o valor agregat que no superi 1.000.000 USD o un import equivalent expressat en la divisa nacional de cada estat membre o d’Andorra; o

ii. una declaració del “titular del compte” o de la “persona que exerceix el control” de la o les jurisdiccions (un estat membre, Andorra o una altra jurisdicció) on la “persona que exerceix el control” és resident fiscal.

E. Terminis de revisió i procediments addicionals aplicables als “comptes preexistents d’entitat”.

1. La revisió de “comptes preexistents d’entitat” el saldo o valor agregat dels quals superi 250.000 USD o un import equivalent expressat en la divisa nacional de cada estat membre o d’Andorra el 31 de desembre de l’any anterior a l’entrada en vigor del Protocol d’esmena signat el 12 de febrer de 2016, haurà de completar-se en un termini de dos anys a partir de l’entrada en vigor.

2. La revisió de “comptes preexistents d’entitat”, el saldo o valor agregat dels quals no superi 250.000 USD o un import equivalent expressat en la divisa nacional de cada estat membre o d’Andorra el 31 de desembre de l’any anterior a l’entrada en vigor del Protocol d’esmena signat el 12 de febrer de 2016, però que superi l’import esmentat el 31 de desembre d’un any posterior, haurà de completar-se en l’any civil després de l’any en què el saldo o valor agregat del compte superi aquest import.

3. Si es produeix un canvi de les circumstàncies pel que fa a un “compte preexistent d’entitat” arran del qual la “institució financera obligada a comunicar informació” sap, o té motius per saber, que la declaració o una altra documentació associada a un compte és incorrecta o no fiable, la “institució financera obligada

a comunicar informació” haurà de tornar a determinar la condició del compte de conformitat amb els procediments establerts a l’apartat D.

SECCIÓ VI

DILIGÈNCIA DEGUDA PER A COMPTES NOUS D’ENTITAT

Els procediments següents s’apliquen per identificar “comptes subjectes a comunicació d’informació” entre els “comptes nous d’entitat”.

A. Procediments de revisió per identificar “comptes d’entitat” subjectes a comunicació d’informació. Pel que fa als “comptes nous d’entitat”, una “institució financera obligada a comunicar informació” haurà d’aplicar els procediments de revisió següents per determinar si la titularitat del compte correspon a una o més “persones subjectes a comunicació d’informació”, o a “ENF passives” on una o més “persones que exerceixen el control” són “persones subjectes a comunicació d’informació”:

1. Determinar si l’“entitat” és una “persona subjecta a comunicació d’informació”:

a) Obtenir una declaració que pot formar part de la documentació d’obertura del compte, que permeti a la “institució financera obligada a comunicar informació” determinar la o les residències fiscals del “titular del compte” i confirmar la credibilitat d’aquesta declaració sobre la base de la informació obtinguda per la “institució financera obligada a comunicar informació” en relació amb l’obertura del compte, incloent-hi qualsevol documentació recopilada d’acord amb els “procediments AML/KYC”. Si una “entitat” certifica que no té residència fiscal, la “institució financera obligada a comunicar informació” podrà basar-se en l’adreça de l’oficina principal de l’“entitat” per determinar la residència del “titular del compte”.

b) Si la declaració indica que el “titular del compte” resideix en una “jurisdicció subjecta a comunicació d’informació”, la “institució financera obligada a comunicar informació” ha de tractar el compte com a “compte subjecte a comunicació d’informació” excepte si determina justificadament a partir d’informació en la seva possessió o que és de domini públic, que el “titular del compte” no és una “persona subjecta a comunicació d’informació” envers aquesta “jurisdicció subjecta a comunicació d’informació”.

2. Determinar si l’“entitat” és una “ENF passiva” on una o més “persones que exerceixen el control” són “persones subjectes a comunicació d’informació”. Pel que fa a un “titular del compte” d’un “compte nou d’entitat” (incloent-hi una

“entitat” que sigui una “persona subjecta a comunicació d’informació”), la “institució financera obligada a comunicar informació” haurà de determinar si el “titular del compte” és una “ENF passiva” on una o més “persones que exerceixen el control” són “persones subjectes a comunicació d’informació”. Si una de les “persones que exerceixen el control” d’una “ENF passiva” és una “persona subjecta a comunicació d’informació”, el compte haurà de ser considerat com un “compte subjecte a comunicació d’informació”. En efectuar aquestes determinacions, la “institució financera obligada a comunicar informació” haurà de seguir les indicacions dels subapartats A 2 a) a c) de la manera més apropiada segons les circumstàncies:

a) Determinar si el “titular del compte” és una “ENF passiva”. Per determinar si el “titular del compte” és una “ENF passiva”, la “institució financera obligada a comunicar informació” haurà de basar-se en una declaració del “titular del compte” per establir la seva condició, excepte si disposa d’informació o la informació és de domini públic, que li permeti determinar justificadament que el “titular del compte” és una “ENF activa” o una “institució financera” diferent d’una “entitat d’inversió” descrita al subapartat A 6 b) de la secció VIII que no sigui una “institució financera d’una jurisdicció participant”.

b) Determinar les “persones que exerceixen el control” d’un “titular del compte”. Per determinar les “persones que exerceixen el control” d’un “titular del compte”, una “institució financera obligada a comunicar informació” podrà basar-se en informació obtinguda o conservada d’acord amb els “procediments AML/KYC”.

c) Determinar si una “persona que exerceix el control” d’una “ENF passiva” és una “persona subjecta a comunicació d’informació”. Per determinar si una “persona que exerceix el control” d’una “ENF passiva” és una “persona subjecta a comunicació d’informació”, una “institució financera obligada a comunicar informació” podrà basar-se en una declaració del “titular del compte” o de la “persona que exerceix el control”.

SECCIÓ VII

NORMES ESPECIALS DE DILIGÈNCIA DEGUDA

Les normes addicionals següents s’empren en l’aplicació dels procediments de diligència deguda descrits anteriorment:

A. Confiança en les declaracions i “proves documentals”. Una “institució financera obligada a comunicar informació” podrà no basar-se en una declaració o en “proves documentals” si la “institució financera obligada a comunicar informa-

ció” sap, o té motius per saber, que la declaració o les “proves documentals” són incorrectes o no fiables.

B. Procediments alternatius per als “comptes financers”, els titulars dels quals siguin persones físiques beneficiàries d’un “contracte d’assegurança amb valor en efectiu” o d’un “contracte d’anualitats” i per a “contractes col·lectius d’assegurança amb valor en efectiu” o “contractes col·lectius d’anualitats”. Una “institució financera obligada a comunicar informació” pot suposar que una persona física beneficiària (diferent del titular) d’un “contracte d’assegurança amb valor en efectiu” o un “contracte d’anualitats” que rebí una prestació per defunció no és una “persona subjecta a comunicació d’informació” i podrà tractar aquest “compte financer” diferentment d’un “compte subjecte a comunicació d’informació”, excepte si la “institució financera obligada a comunicar informació” sap de fet, o té motius per saber, que el beneficiari és una “persona subjecta a comunicació d’informació”. Una “institució financera obligada a comunicar informació” tindrà motius per saber que el beneficiari d’un “contracte d’assegurança amb valor en efectiu” o d’un “contracte d’anualitats” és una “persona subjecta a comunicació d’informació” si la informació obtinguda per la “institució financera obligada a comunicar informació” i relacionada amb el beneficiari conté indicis descrits a l’apartat B de la secció III. Si una “institució financera obligada a comunicar informació” sap de fet, o té motius per saber, que el beneficiari és una “persona subjecta a comunicació d’informació”, la “institució financera obligada a comunicar informació” haurà de seguir els procediments que figuren a l’apartat B de la secció III.

Un estat membre o Andorra tenen l’opció de permetre a les “institucions financeres obligades a comunicar informació” tractar un “compte financer” que constitueix la participació d’un membre en un “contracte col·lectiu d’assegurança amb valor en efectiu” o un “contracte col·lectiu d’anualitats” com a “compte financer” que no és un “compte subjecte a comunicació d’informació” fins la data en què un import ha de ser pagat a l’empleat o titular del certificat o beneficiari, si el “compte financer” que constitueix la participació d’un membre en un “contracte col·lectiu d’assegurança amb valor en efectiu” o d’un “contracte col·lectiu d’anualitats” compleix els requisits següents:

- a) el “contracte col·lectiu d’assegurança amb valor en efectiu” o el “contracte col·lectiu d’anualitats” és emès a un ocupador i cobreix 25 o més empleats/titulars de certificats;
- b) els empleats/titulars de certificats tenen dret a rebre qualsevol valor contractual relatiu a les seves participacions i a nomenar beneficiaris de la prestació que serà pagable en el moment de la defunció de l’empleat; i

c) l'import total pagable a qualsevol empleat/titular del certificat o beneficiari no supera 1.000.000 USD o un import equivalent expressat en la divisa nacional de cada estat membre o d'Andorra.

El terme “contracte col·lectiu d'assegurança amb valor en efectiu” designa un “contracte d'assegurança amb valor en efectiu” que:

- i. dóna cobertura a les persones físiques afiliades a través d'un ocupador, una associació professional, un sindicat, o una altra associació o grup; i
- ii. cobra una prima a cada membre del grup (o membre d'una classe en el si d'un grup) que és determinada sense tenir en compte les característiques de la salut individual que no siguin l'edat, el gènere i el consum de tabac del membre (o classe de membres) del grup.

El terme “contracte col·lectiu d'annualitats” designa un “contracte d'annualitats” en virtut del qual els creditors són persones físiques afiliades a través d'un ocupador, un associació professional, un sindicat o una altra associació o grup.

Abans de l'entrada en vigor del Protocol d'esmena signat el 12 de febrer de 2016, els estats membres comunicaran a Andorra i Andorra comunicarà a la Comissió Europea si han exercit l'opció que disposa aquest apartat. La Comissió Europea podrà coordinar la transmissió de la comunicació dels estats membres a Andorra i la Comissió Europea transmetrà la comunicació d'Andorra a tots els estats membres. Tots els canvis posteriors per a l'exercici d'aquesta opció per un estat membre o per Andorra seran comunicats de la mateixa manera.

C. Normes per a l'agregació del saldo de comptes i per a la conversió de monedes.

1. Agregació de “comptes de persona física”. Per determinar el saldo o el valor agregat dels “comptes financers”, el titular dels quals és una persona física, la “institució financera obligada a comunicar informació” haurà d'agregar tots els “comptes financers” mantinguts a la “institució financera obligada a comunicar informació”, o per una “entitat vinculada”, però només en la mesura en què els sistemes informatitzats de la “institució financera obligada a comunicar informació” vinculin els “comptes financers” a través d'una dada com ara el número de client o el NIF, i permetin l'agregació dels saldos o valors dels comptes. Cada titular d'un “compte financer” conjunt rebrà el saldo o valor íntegre del “compte financer” conjunt a efectes d'aplicar els requisits d'agregació descrits en aquest subapartat.

2. Agregació de “comptes d'entitat”. Per determinar el saldo o valor agregat dels “comptes financers”, el titular dels quals és una “entitat”, una “institució financera obligada a comunicar informació” haurà de tenir en compte tots els “comptes

financers” mantinguts per la “institució financera obligada a comunicar informació”, o les “entitats vinculades”, però només en la mesura en què els sistemes informatitzats de la “institució financera obligada a comunicar informació” vinculin els “comptes financers” a través d’una dada com ara el número de client o el NIF, i permetin l’agregació dels saldos o valors dels comptes. Cada titular d’un “compte financer” conjunt rebrà el saldo o valor íntegre del “compte financer” conjunt a efectes d’aplicar els requisits d’agregació descrits en aquest subapartat.

3. Norma especial d’agregació aplicable als gestors personals. Per determinar el saldo o el valor agregat dels “comptes financers” mantinguts per una persona per determinar si un “compte financer” és un “compte de major valor”, una “institució financera obligada a comunicar informació” també haurà d’agregar tots els comptes en el cas de “comptes financers” què un gestor personal sap, o té motius per saber, que directament o indirecta, són propietat, són controlats o han estat creats per la mateixa persona (excepte si aquesta persona actua en qualitat de fiduciari).

4. Inclusió de l’equivalent en altres divises en tots els imports. Tots els imports expressats en dòlars estatunidencs o en la divisa nacional de cada estat membre o d’Andorra inclouran els imports equivalents en altres divises, segons determini la legislació nacional.

SECCIÓ VIII

DEFINICIONS DE TERMES

Els termes següents tenen el significat donat a continuació:

A. Institució financera obligada a comunicar informació

1. El terme “institució financera obligada a comunicar informació” designa qualsevol “institució financera” d’un estat membre o d’Andorra, segons el context, que no sigui una “institució financera no obligada a comunicar informació”.

2. El terme “institució financera d’una jurisdicció participant” designa:

i. qualsevol “institució financera” que resideix en una “jurisdicció participant”, excepte qualsevol sucursal d’aquesta “institució financera” situada fora d’aquesta “jurisdicció participant”, i

ii. qualsevol sucursal d’una “institució financera” que no sigui resident en una “jurisdicció participant”, si aquesta sucursal està situada en aquesta “jurisdicció participant”.

3. El terme “institució financera” designa una “institució de custòdia”, una “institució de dipòsit”, una “entitat d’inversió” o una “companyia d’assegurances específica”.

4. El terme “institució de custòdia” designa una “entitat” que posseeix, com a part important de la seva activitat econòmica, “actius financers” per compte d’altres. Una “entitat” posseeix “actius financers” per compte d’altres com a part important de la seva activitat econòmica si la renda bruta de l’“entitat” atribuïble a la tinència d’“actius financers” i serveis financers relacionats és igual o superior al 20% de la renda bruta de l’“entitat” obtinguda durant el més curt dels períodes següents:

i. el període de tres anys que finalitza el 31 de desembre (o el darrer dia d’un exercici comptable que no sigui el d’un any civil) anterior a l’any en què es duu a terme la determinació; o

ii. el període d’existència de l’“entitat”.

5. El terme “institució de dipòsit” designa qualsevol “entitat” que accepta dipòsits en el curs ordinari de la seva activitat bancària o similar.

6. El terme “entitat d’inversió” designa qualsevol “entitat”:

a) que té com a activitat principal una o diverses de les activitats o operacions en nom o en favor d’un client:

i. operacions amb instruments del mercat financer (xecs, lletres, certificats de dipòsit, derivats, etc.); canvi de divises; instruments sobre canvis de divisa, tipus d’interès i índexs; valors negociables; o comerç de futurs sobre matèries primeres;

ii. gestió de carteres individuals i col·lectives; o

iii. altres formes d’inversió, administració o gestió d’“actius financers” o de diners en nom de tercers; o

b) la renda bruta que és principalment atribuïble a la inversió, reinversió o negociació en “actius financers” si l’“entitat” és gestionada per una altra “entitat” que sigui una “institució de dipòsit”, una “institució de custòdia”, una “companyia d’assegurances específica” o una “entitat d’inversió” descrita al subapartat A 6 a).

Es considera que una “entitat” té com a activitat econòmica principal una o diverses de les activitats descrites al subapartat A 6 a), o que la renda bruta d’una “entitat” és principalment atribuïble a la inversió, reinversió o negociació en “actius financers” als efectes del subapartat A 6 b), si la renda bruta de l’“entitat”

atribuïble a aquestes activitats és igual o superior al 50% de la renda bruta de l'“entitat” obtinguda durant el més curt dels períodes següents:

- i. el període de tres anys que finalitza el 31 de desembre de l'any anterior a l'any en què es fa la determinació; o
- ii. el període d'existència de l'“entitat”. El terme “entitat d'inversió” no inclou una “entitat” que sigui una “ENF activa” perquè aquesta “entitat” compleix qualsevol dels criteris dels subapartats D 9 d) a g).

Aquest apartat s'ha d'interpretar de manera coherent amb els termes similars establerts en la definició d'“institució financera” a les Recomanacions del Grup d'Acció Financera Internacional.

7. El terme “actius financers” inclou valors mobiliaris (per exemple, les participacions en el capital de societats; les participacions o quotes en qualitat de beneficiari en societats de persones o fideïcomisos que tenen nombrosos socis o cotitzen en mercats de valors reconeguts; pagarés, bons, obligacions o altres títols de deute), les participacions en societats de persones, matèries primeres, els swap (per exemple, els swaps de tipus d'interès, els swaps de divises, els swaps de base, els acords sobre tipus màxims o mínim d'interès, els swaps de productes bàsics, els swaps d'accions, els swaps d'índexs d'accions i els acords similars), un “contracte d'assegurança” o un “contracte d'annualitats”, o qualsevol instrument (incloent-hi les opcions i els contractes de futurs o a termini) vinculat a un valor mobiliari, una participació en una societat de persones, un producte bàsic, un swap, un “contracte d'assegurança” o un “contracte d'annualitats”. El terme “actiu financer” no inclou l'interès directe en béns immobiliaris, no vinculat a un deute.

8. El terme “companyia d'assegurances específica” designa qualsevol “entitat” que sigui una companyia d'assegurances (o la societat de control d'una companyia d'assegurances) que emet o que té l'obligació de fer pagaments respecte d'un “contracte d'assegurança amb valor en efectiu” o un “contracte d'annualitats”.

B. Institució financera no obligada a comunicar informació

1. El terme “institució financera no obligada a comunicar informació” designa qualsevol “institució financera” que és:

- a) una “institució governamental”, una “organització internacional” o un “banc central”, excepte en relació a un pagament derivat d'una obligació fruit d'una activitat financera comercial del tipus realitzat per una “companyia d'assegurances específica”, una “institució de custòdia” o una “institució de dipòsit”;

b) un “fons de pensions de participació àmplia”; un “fons de pensions de participació restringida”; un “fons de pensions” d’una “institució governamental”, una organització internacional o un banc central; o un “emissor autoritzat de targetes de crèdit”;

c) qualsevol altra “entitat” que presenti un risc baix de ser emprada per evadir impostos, tingui característiques essencialment similars a les de qualsevol de les “entitats” descrites als subapartats B 1 a) i b), i estigui definida a la legislació nacional com a “institució financera no obligada a comunicar informació”, i, per als estats membres, estigui establerta a l’apartat 7bis de l’article 8 de la Directiva del Consell 2011/16/UE sobre la cooperació administrativa en l’àmbit de la fiscalitat i comunicada a Andorra, i per a Andorra, és comunicada a la Comissió Europea, sempre i quan la consideració d’aquesta “entitat” com a “institució financera no obligada a comunicar informació” no sigui contrària als objectius d’aquest Acord;

d) un “instrument d’inversió col·lectiva exempt”; o

e) un fideïcomís en la mesura en què el fiduciari del fideïcomís sigui una “institució financera obligada a comunicar informació” i que comuniqui tota la informació exigida en virtut de la secció I respecte de tots els “comptes subjectes a comunicació d’informació” del fideïcomís.

2. El terme “institució governamental” designa el govern d’un estat membre, d’Andorra o d’una altra jurisdicció, qualsevol subdivisió política d’un estat membre, d’Andorra o d’una altra jurisdicció (que, per evitar dubtes, inclou un estat federat, una província, comtats o municipalitats), o qualsevol organisme o agència institucional que pertany totalment a un estat membre, d’Andorra o d’una altra jurisdicció o qualsevol de les anteriors (sent cadascuna una “institució governamental”). Aquesta categoria compren les parts integrants, “entitats controlades” i subdivisions polítiques d’un estat membre, d’Andorra o d’una altra jurisdicció:

a) Una “part integrant” d’un estat membre, d’Andorra o d’una altra jurisdicció designa qualsevol persona, organització, agència, departament, fons, organisme o un altre òrgan, independentment de la seva designació, que constitueixi una autoritat nacional d’un estat membre, d’Andorra o d’una altra jurisdicció. Els ingressos nets de l’autoritat nacional han de ser creditats al seu propi compte o a un altre dels comptes de l’estat membre, d’Andorra o d’una altra jurisdicció, sense que cap part es comptabilitzi en benefici d’un particular. Una part integrant no inclou un particular que sigui monarca, funcionari o un dirigent que actuï a títol privat o personal.

b) Una “entitat controlada” designa una “entitat” que està formalment separada d’un estat membre, d’Andorra o d’una altra jurisdicció o que, d’una altra manera, constitueixi una entitat jurídica separada, sempre i quan:

- i. l'“entitat” sigui totalment propietat o estigui controlada per una o més “institucions governamentals” directament o a través d'una o més “entitats controlades”;
- ii. els ingressos nets de l'“entitat” són abonats al seu propi compte o als comptes d'una o més institucions governamentals, sense que cap part d'aquests ingressos es comptabilitzi en benefici d'un particular; i
- iii. els actius de l'“entitat” són atribuïts a una o més institucions governamentals en el moment de la seva dissolució.

c) Els ingressos no reverteixen en benefici de particulars si aquests són els beneficiaris d'un programa governamental, i les activitats del programa són realitzades per al públic general i el benestar comú o estan relacionades amb la gestió d'una instància del govern. Tanmateix, no obstant això, es considera que els ingressos reverteixen en benefici de particulars si els ingressos provenen de la utilització d'una “institució governamental” per a la realització d'una activitat comercial, com ara una activitat bancària comercial, que ofereixi serveis financers a particulars.

3. El terme “organització internacional” designa qualsevol organització internacional o organisme o agència institucional que pertany totalment a l'organització. Aquesta categoria inclou qualsevol organització intergovernamental (incloent-hi una organització supranacional):

- i. que són formades principalment per governs;
- ii. que tenen efectivament una acord de seu o un acord anàleg amb l'estat membre, Andorra o l'altra jurisdicció; i
- iii. els ingressos de la qual no reverteixen en benefici de particulars.

4. El terme “banc central” designa una institució que, per llei o per norma governamental, és l'autoritat principal, diferent del govern de l'estat membre, d'Andorra o d'una altra jurisdicció, emissora d'instruments destinats a circular com a mitjans de pagament. La institució esmentada pot incloure una agència institucional independent del govern de l'estat membre, d'Andorra o d'una altra jurisdicció, que pot ser o no propietat total o parcial de l'estat membre, d'Andorra o de l'altra jurisdicció.

5. El terme “fons de pensió de participació àmplia” designa un fons establert per oferir prestacions per jubilació, discapacitat o defunció, o qualsevol combinació d'aquestes, beneficiaris que són o han estat empleats (o persones designades per aquests empleats) d'un o més ocupadors a canvi dels serveis prestats, sempre i quan el fons:

- a) no tingui un beneficiari únic amb dret a més del 5% dels actius del fons;

b) estigui subjecte a la normativa governamental i faciliti informació a l'administració tributària; i

c) satisfaci com a mínim un dels requisits següents:

i. que el fons estigui generalment exempt d'impostos sobre els rendiments de la inversió, o que aquests rendiments estiguin subjectes a una tributació diferida o tributin a un tipus reduït, a causa de la seva condició de pla de jubilació o de pensions;

ii. que el fons obtingui com a mínim el 50% de les aportacions totals (diferents de les transferències d'actius d'altres plans descrits als subapartats B 5 a 7 o de comptes de jubilació i pensió descrits en el subapartat C 17 a)) dels ocupadors promotors;

iii. que les distribucions o reintegraments del fons estiguin autoritzats només en cas que es produeixin fets específics relacionats amb la jubilació, discapacitat o defunció (excepte les distribucions a un altre fons de pensions descrit als subapartats B 5 a 7 o comptes de jubilació i pensió descrits al subapartat C 17 a)), o que s'apliquin penalitzacions a les distribucions o reintegraments fets abans d'aquests fets específics; o

iv. que les aportacions dels empleats al fons (excepte certes aportacions compensatòries permeses) siguin limitades en funció dels ingressos percebuts per l'empleat o que no puguin superar anualment els 50.000 USD o un import equivalent expressat en la divisa nacional de cada estat membre o d'Andorra, aplicant les normes establertes a l'apartat C de la secció VII per a l'agregació de comptes i conversió de divises.

6. El terme "fons de pensions de participació restringida" designa un fons establert per oferir prestacions de jubilació, discapacitat o defunció a beneficiaris que són o han estat empleats (o persones designades per aquests empleats) d'un o més ocupadors a canvi dels serveis prestats, sempre i quan:

a) el fons tingui menys de 50 participants;

b) els promotors del fons siguin un o més ocupadors que no siguin "entitats d'inversió" o "ENF passives";

c) les aportacions de l'empleat i de l'ocupador al fons (excloent-hi les transferències d'actius a partir de comptes de jubilació i pensió descrits al subapartat C 17 a)) estiguin limitades en funció dels ingressos percebuts per l'empleat i la remuneració pagada a l'empleat, respectivament;

d) els participants que no siguin residents de la jurisdicció (un estat membre o

Andorra) on el fons està establert no tinguin dret a més del 20% dels actius del fons; i

e) el fons estigui subjecte a la normativa governamental i faciliti informació a l'administració tributària.

7. El terme “fons de pensió d'una “institució governamental”, “organització internacional” o “banc central” designa un fons establert per una “institució governamental”, una “organització internacional” o un “banc central” per oferir prestacions de jubilació, discapacitat o defunció a beneficiaris o participants que són o han estat empleats (o persones designades per aquests empleats), o que no siguin ni hagin estat empleats si les prestacions ofertes són la contrapartida de serveis personals prestats a la “institució governamental”, l’“organització internacional” o al “banc central”.

8. El terme “emissor autoritzat de targetes de crèdit” designa una “institució financera” que compleix els requisits següents:

a) la “institució financera” és una “institució financera” únicament perquè és una “emissora de targetes de crèdit” que accepta dipòsits únicament quan un client fa un pagament que excedeix el saldo endeutat respecte de la targeta i l'excedent no és immediatament reemborsat al client; i

b) a partir de l'entrada en vigor del Protocol d'esmena signat el 12 de febrer de 2016, o des d'abans d'aquesta data, la “institució financera” aplica mesures i procediments per impedir a un client fer sobrepagaments que excedeixin de 50.000 USD o un import equivalent expressat en la divisa nacional de cada estat membre o d'Andorra, o bé per garantir que qualsevol sobrepagament d'un client que excedeixi l'import esmentat sigui reemborsat al client en un termini de 60 dies, aplicant en cada cas les normes establertes a l'apartat C de la secció VII per a l'agregació de comptes i la conversió de divises. Amb aquest fi, el sobrepagament d'un client no es refereix a saldos creditors que incloguin càrrecs controvertits, però sí inclou els saldos creditors derivats de la devolució de mercaderies.

9. El terme “instrument d'inversió col·lectiva exempt” designa una “entitat d'inversió” que és regulada com a instrument d'inversió col·lectiva, sempre i quan la titularitat de totes les participacions en l'instrument d'inversió col·lectiva correspongui a persones físiques o “entitats” que no siguin “persones subjectes a comunicació d'informació” o s'exerceixi a través seu, excepte una “ENF passiva” on les “persones que exerceixen el control” són “persones subjectes a comunicació d'informació”.

Una “entitat d'inversió” que estigui regulada com a instrument d'inversió col·lectiva no deixarà de ser “instrument d'inversió col·lectiva exempt” segons el

subapartat B 9 únicament perquè l'instrument d'inversió col·lectiva hagi emès accions al portador en forma física, sempre i quan:

- a) l'instrument d'inversió col·lectiva no hagi emès, ni emeti, accions físiques al portador després del 31 de desembre de l'any anterior a l'entrada en vigor del Protocol d'esmena signat el 12 de febrer de 2016;
- b) l'instrument d'inversió col·lectiva retiri totes aquestes accions en el moment del seu rescat;
- c) l'instrument d'inversió col·lectiva apliqui els procediments de diligència deguda establerts a les seccions II a VII i comuniqui qualsevol informació que s'hagi de comunicar respecte de totes aquestes accions quan es presentin per al seu rescat o per a un altre pagament; i
- d) l'instrument d'inversió col·lectiva apliqui polítiques i procediments per garantir que aquestes accions siguin rescatades o immobilitzades com abans millor i, en tot cas, abans de dos anys després de l'entrada en vigor del Protocol d'esmena signat el 12 de febrer de 2016.

C. Compte financer

1. El terme “compte financer” designa un compte obert en una “institució financera” i inclou els “comptes de dipòsit”, els “comptes de custòdia” i:

a) en el cas d'una “entitat d'inversió”, tota participació en capital o en deute a la “institució financera”. No obstant això, el terme “compte financer” no inclou cap participació en capital o deute en una “entitat” que sigui una “entitat d'inversió” únicament perquè:

- i. assessora un client i actua en el seu nom, o
- ii. gestiona carteres per a un client i actua en el seu nom per tal d'invertir, gestionar o administrar “actius financers” dipositats en nom del client amb una “institució financera” diferent d'aquesta “entitat”;

b) en el cas d'una “institució financera” no descrita al subapartat C 1 a), tota participació en capital o deute en la “institució financera” si el tipus de participació va ser determinat per evitar la comunicació d'informació de conformitat amb la secció I; i

c) tot “contracte d'assegurança amb valor en efectiu” i tot “contracte d'anualitats” oferts o mantinguts per una “institució financera”, diferents de les rendes vitalícies, immediates, intransferibles i no lligades a inversió que s'emeten a una persona física i que quantifiquen econòmicament una pensió o una prestació per discapacitat vinculades a un compte que sigui un “compte exclòs”.

El terme “compte financer” no inclou cap compte que sigui un “compte exclòs”.

2. El terme “compte de dipòsit” inclou qualsevol compte comercial, compte corrent, compte d'estalvi o compte a termini, o un compte que és identificat mitjançant un certificat de dipòsit, d'estalvi, d'inversió o de deute, o un altre instrument similar obert en una “institució financera” en el curs ordinari de la seva activitat bancària o similar. Un “compte de dipòsit” també inclou un import que mantingui una companyia d'assegurança de conformitat amb un contracte d'inversió garantida o un acord similar per pagar o creditar en compte els interessos corresponents.

3. El terme “compte de custòdia” designa un compte (diferent d'un “contracte d'assegurança” o d'un “contracte d'anualitats”) on es diposita un o més “actius financers” en benefici d'un altre.

4. El terme “participació en el capital” designa, en el cas de les societats de persones que siguin “institucions financeres”, tant una participació de capital com els beneficis de la societat de persones. En el cas d'un fideïcomís que sigui una “institució financera”, es considera que posseeix una participació en el capital qualsevol persona considerada fideïcomitent o beneficiària de la totalitat o d'una part del fideïcomís, o qualsevol persona física que exerceixi el control efectiu últim sobre el fideïcomís. Una “persona subjecta a comunicació d'informació” tindrà la consideració de beneficiària d'un fideïcomís si la persona esmentada té dret a rebre, directament o indirecta (per exemple, a través d'un agent designat) una distribució obligatòria o pot rebre, directament o indirecta, una distribució discrecional del fideïcomís.

5. El terme “contracte d'assegurança” designa un contracte (diferent d'un “contracte d'anualitats”) en virtut del qual l'emissor acorda pagar un import si es produeix una contingència especificada relacionada amb una defunció, malaltia, accident, responsabilitat o risc patrimonial.

6. El terme “contracte d'anualitats” designa un contracte en virtut del qual l'emissor acorda efectuar pagaments durant un període de temps determinat totalment o parcialment en relació a l'esperança de vida de una o més persones físiques. El terme també inclou un contracte que té la consideració de “contracte d'anualitats” de conformitat amb la llei, la normativa o la pràctica de la jurisdicció (un estat membre, Andorra o una altra jurisdicció) on el contracte va ser formalitzat i en virtut del qual l'emissor acorda efectuar pagaments durant un determinat període d'anys.

7. El terme “contracte d'assegurança amb valor en efectiu” designa un “contracte d'assegurança” (diferent d'un contracte de reassegurança entre dues companyies asseguradores) que té un “valor en efectiu”.

8. El terme “valor en efectiu” designa la major de les quantitats següents:

i. l'import que tingui dret a rebre el prenedor d'una assegurança en el moment del rescat o de la resolució del contracte (determinat sense reducció per qualsevol penalització per rescat o préstec sobre la pòlissa), i

ii. l'import que el prenedor pot demanar prestat en virtut del contracte o en relació a aquest contracte. No obstant això, el terme “valor en efectiu” no inclou l'import pagable en virtut d'un “contracte d'assegurança”:

a) únicament per causa de defunció d'una persona física assegurada amb un contracte d'assegurança de vida;

b) en concepte de prestació per danys personals o malaltia o una altra prestació d'indemnització per pèrdua econòmica derivada d'un risc assegurat;

c) en concepte de devolució d'una prima pagada anteriorment (menys el cost de les despeses d'assegurança, aplicades o no) per un “contracte d'assegurança” (diferent d'un contracte d'assegurança de vida vinculat a una inversió o d'un “contracte d'annualitats”) a causa de la cancel·lació o resolució del contracte, d'una disminució d'exposició al risc durant la vigència del contracte, o d'una correcció de la prima per rectificació de la notificació o error similar;

d) en concepte de dividendes del prenedor de la pòlissa (diferents dels dividendes en el moment de la finalització del contracte), sempre i quan els dividendes estiguin relacionats amb un “contracte d'assegurança” en què les úniques prestacions pagables siguin les descrites al subapartat C 8 b); o

e) en concepte de devolució d'una prima anticipada o de dipòsit de prima per un “contracte d'assegurança” en què la prima és pagable com a mínim anualment si l'import de la prima anticipada o el dipòsit de prima no supera la prima anual següent que hagi d'abonar-se en virtut del contracte.

9. El terme “compte preexistent” designa:

a) un “compte financer” obert en una “institució financera obligada a comunicar informació” a 31 de desembre de l'any anterior a l'entrada en vigor del Protocol d'esmena signat el 12 de febrer de 2016.

b) un estat membre o Andorra tenen l'opció d'ampliar el terme “compte preexistent” per designar també un “compte financer” d'un “titular del compte”, independentment de la data d'obertura d'aquest “compte financer”, si:

i. el “titular del compte” també té a la “institució financera obligada a comunicar informació” o a una “entitat vinculada” dins la mateixa jurisdicció (un estat mem-

- bre o Andorra) com a “institució financera obligada a comunicar informació”, un “compte financer” que és un “compte preexistent” en virtut del subapartat C 9 a);
- ii. la “institució financera obligada a comunicar informació” i, si s’escau, l’“entitat vinculada” dins la mateixa jurisdicció (un estat membre o Andorra) com a “institució financera obligada a comunicar informació”, tracta els dos “comptes financers” abans esmentats i qualsevol altre “compte financer” del “titular del compte” que rebí el tractament de “comptes preexistents” segons la lletra b), com a “compte financer” únic per tal de complir les exigències en matèria d’estàndards de coneixement establerts a l’apartat A de la secció VII, i de determinar el saldo o el valor de qualsevol dels “comptes financers” quan s’aplica un dels llistats per als comptes;
- iii. pel que fa a un “compte financer” subjecte als “procediments AML/KYC”, la “institució financera obligada a comunicar informació” està autoritzada a complir els “procediments AML/KYC” per al “compte financer” basant-se en els “procediments AML/KYC” aplicats al “compte preexistent” descrit al subapartat C 9 a); i
- iv. l’obertura d’un “compte financer” no requereix la presentació d’informació nova, addicional o modificada del client pel “titular del compte”, excepte per als efectes d’aquest Acord.

Abans de l’entrada en vigor del Protocol d’esmena signat el 12 de febrer de 2016, els estats membres han de comunicar a Andorra i Andorra ha de comunicar a la Comissió Europea si han exercit l’opció definida en aquest apartat. La Comissió Europea pot coordinar la transmissió de comunicació dels estats membres a Andorra i la Comissió Europea transmet la comunicació d’Andorra a tots els estats membres. Tots els canvis posteriors a l’exercici d’aquesta opció per un estat membre o Andorra seran comunicats de la mateixa manera.

10. El terme “compte nou” designa un “compte financer” obert en una “institució financera obligada a comunicar informació” a partir de l’entrada en vigor del Protocol d’esmena signat el 12 de febrer de 2016, excepte si rep el tractament de “compte preexistent” de conformitat amb la definició ampliada de “compte preexistent” del subapartat C 9.

11. El terme “compte preexistent de persona física” designa un “compte preexistent” del qual és titular una o més persones físiques.

12. El terme “compte nou de persona física” designa un “compte nou” del qual és titular una o més persones físiques.

13. El terme “compte preexistent d’entitat” designa un “compte preexistent” del qual és titular una o més “entitats”.

14. El terme “compte de menor valor” designa un “compte preexistent de persona física” amb un saldo o valor agregat en data de 31 de desembre de l’any anterior a l’entrada en vigor del Protocol d’esmena signat el 12 de febrer de 2016, que no superi 1.000.000 USD o un import equivalent expressat en la divisa nacional de cada estat membre o d’Andorra.

15. El terme “compte de major valor” designa un “compte preexistent de persona física” amb un saldo o valor agregat que superi 1.000.000 USD o un import equivalent expressat en la divisa nacional de cada estat membre o Andorra, en data de 31 de desembre de l’any anterior a l’entrada en vigor del Protocol d’esmena signat el 12 de febrer de 2016 o el 31 de desembre de qualsevol any posterior.

16. El terme “compte nou d’entitat” designa un “compte nou” del qual és titular una o més “entitats”.

17. El terme “compte exclòs” designa un dels comptes següents:

a) un compte de jubilació o pensió que compleix els requisits següents:

i. el compte està subjecte a la regulació aplicable als comptes personals de jubilació o forma part d’un pla de jubilació o de pensions registrat o regulat que ofereix prestacions de jubilació o de pensions (incloent-hi, prestacions per discapacitat o defunció);

ii. el compte gaudeix d’una fiscalitat favorable (és a dir, els ingressos en el compte que altrament estarien subjectes a tributació són deduïbles o estan exclosos de la renda bruta del “titular del compte” o tributen a un tipus reduït, o els rendiments de la inversió que produeix el compte estan subjectes a una tributació diferida o tributen a un tipus reduït);

iii. cal comunicar informació sobre el compte a l’administració tributària;

iv. els reintegraments estan condicionats al fet que s’arribi a una edat de jubilació especificada, a una discapacitat, o a la defunció, o estan subjectes a penalització si es fan abans que es materialitzin aquests fets; i

v. o bé:

i. les aportacions anuals no poden superar un límit de 50.000 USD o un import equivalent expressat en la divisa nacional de cada estat membre o d’Andorra, o bé

ii. hi ha una aportació màxima al compte al llarg de tota la vida que no pot superar 1.000.000 USD o un import equivalent expressat en la divisa nacional de cada estat membre o d’Andorra, aplicant en cada cas les normes establertes a l’apartat C de la secció VII per a l’agregació de comptes i la conversió de divises.

Un “compte financer” que, per la resta, compleix el requisit del subapartat C 17 a) v no deixarà de complir aquest requisit únicament perquè aquest “compte financer” pugui rebre actius o fons transferits d'un o de més “comptes financers” que compleixin els requisits del subapartat C 17 a) o b) o d'un o més fons de jubilació o pensions que compleixin els requisits de qualsevol dels subapartats B 5 a 7.

b) un compte que compleix els requisits següents:

i. el compte està subjecte a la regulació aplicable com a instrument d'inversió per a fins diferents de la jubilació i es negocia regularment en un mercat de valors reconegut, o el compte està subjecte a la legislació aplicable com a instrument d'estalvis per a fins diferents de la jubilació;

ii. el compte gaudeix d'una fiscalitat favorable (és a dir, els ingressos en el compte que altrament estarien subjectes a tributació són deduïbles o estan exclosos de la renda bruta del “titular del compte” o tributen a un tipus reduït, o els rendiments de la inversió que produeix el compte estan subjectes a una tributació diferida o tributen a un tipus reduït);

iii. els reintegraments estan condicionats al compliment de determinats criteris relacionats amb l'objectiu del compte d'inversió o d'estalvi (per exemple, les prescripcions educatives o sanitàries), o estan subjectes a penalitzacions que s'apliquen als reintegraments abans del compliment dels criteris esmentats; i

iv. les aportacions anuals no poden superar un límit de 50.000 USD o un import equivalent expressat en la divisa nacional de cada estat membre o d'Andorra, aplicant-se les normes establertes a l'apartat C de la secció VII per a l'agregació de comptes i la conversió de divises.

Un “compte financer” que, per la resta, compleix el requisit del subapartat C 17 b) iv. no deixarà de complir aquest requisit únicament perquè aquest “compte financer” pugui rebre actius o fons que siguin transferits d'un o més “comptes financers” que compleixin els requisits del subapartat C 17 a) o b) o d'un o més fons de jubilació o de pensió que compleixin els requisits de qualsevol dels subapartats B 5 a 7.

c) un contracte d'assegurança de vida amb un període de cobertura que finalitzi abans que l'assegurat faci 90 anys, sempre i quan el contracte compleixi els requisits següents:

i. que les primes periòdiques, que no disminueixen amb el temps, siguin pagables com a mínim anualment durant el període de vigència del contracte o fins que l'assegurat faci 90 anys si aquest segon període és més curt;

ii. que el contracte no tingui un valor de contracte a què pugui accedir cap persona (mitjançant reintegrament, préstec o un altre mitjà) sense la resolució del contracte;

iii. que l'import pagable arran de la cancel·lació o de la resolució del contracte (diferent de la prestació per defunció) no pugui superar les primes agregades pagades segons el contracte, menys la suma de les despeses per defunció, malaltia o altres motius (independentment de si s'han aplicat) pel període o períodes de vigència del contracte i tots els imports pagats abans de la cancel·lació o resolució del contracte; i

iv. que el cessionari del contracte no el mantingui pel seu valor.

d) un compte de què sigui titular exclusiu un cabal relictu si la documentació d'aquest compte inclou una còpia del testament o un certificat de defunció del difunt.

e) un compte establert en connexió amb qualsevol dels fets següents:

i. una sentència o un ordre judicial;

ii. una venda, intercanvi o arrendament de béns immobles o mobles, sempre i quan el compte compleixi els requisits següents:

– que els fons del compte procedeixin únicament del dipòsit d'un pagament a compte, com a garantia d'execució d'un import adient per garantir una obligació directament relacionada amb la transacció, o un pagament similar, o d'un "actiu financer" dipositat en el compte en relació a la venda, intercanvi o arrendament dels béns;

– que el compte hagi estat obert i s'empri únicament per garantir l'obligació del comprador de pagar el preu de la compra dels béns, l'obligació del venedor de pagar qualsevol passiu contingent, o l'obligació de l'arrendatari o arrendador de pagar qualsevol dany relacionat amb els béns arrendats, de conformitat amb el contracte d'arrendament;

– que els actius del compte, inclosos els rendiments d'aquests actius, siguin pagats o distribuïts d'una altra manera en benefici del comprador, venedor, arrendatari o arrendador (si s'escau, per complir l'obligació d'aquesta persona) quan els béns mobles són venuts, intercanviats o cedits o quan s'acaba el contracte d'arrendament;

– que el compte no sigui un compte de marge o similar obert en connexió amb una venda o un intercanvi d'un "actiu financer"; i

- que el compte no estigui associat amb un compte descrit al subapartat C 17 f).
- iii. l'obligació d'una “institució financera” que gestiona un préstec garantit per béns immobles d'apartar una part del pagament únicament per facilitar el pagament ulterior dels impostos o de l'assegurança relacionats amb els béns immobles.
- iv. l'obligació d'una “institució financera” únicament de facilitar el pagament ulterior d'impostos.

f) un “compte de dipòsit” que compleix els requisits següents:

i. el compte existeix exclusivament perquè un client fa un pagament que supera el saldo deutor per operacions amb targeta de crèdit o un altre mecanisme de crèdit renovable i l'excedent pagat no és reemborsat immediatament al client; i

ii. a partir de l'entrada en vigor del Protocol d'esmena signat el 12 de febrer de 2016, o des d'abans d'aquesta data, la “institució financera” aplica polítiques i procediments per impedir que un client faci sobrepagaments que excedeixin 50.000 dòlars estatunidencs (USD) o un import equivalent expressat en la divisa nacional de cada estat membre o d'Andorra, o bé per garantir que qualsevol sobrepagament d'un client que excedeixi aquesta quantitat sigui reemborsat al client en un termini de 60 dies, aplicant en cada cas les normes establertes a l'apartat C de la secció VII per a la conversió de divises. Per aquest objectiu, el sobrepagament d'un client no es refereix a saldos creditors que incloguin càrrecs controvertits, però sí inclou els saldos creditors derivats de la devolució de mercaderies.

g) qualsevol altre compte que presenti un risc baix de ser emprat per evadir impostos, tingui característiques essencialment similars a qualsevol dels comptes descrits als subapartats C 17 a) a f), i és definit a la legislació nacional com un “compte exclòs” i, per als estats membres, és establert a l'apartat 7bis de l'article 8 de la Directiva del Consell 2011/16/UE relativa la cooperació administrativa en l'àmbit de la fiscalitat i comunicat a Andorra, i per a Andorra, és comunicat a la Comissió Europea, sempre i quan la consideració d'aquest compte com a “compte exclòs” no sigui contrària als objectius d'aquest Acord.

D. Compte subjecte a comunicació d'informació

1. El terme “compte subjecte a comunicació d'informació” designa un compte, la titularitat del qual correspon a una o més “persones subjectes a comunicació d'informació” o a una “ENF passiva” on una o més de les “persones que exerceixen el control” són “persones subjectes a comunicació d'informació”, sempre i quan hagi estat identificat com a tal d'acord amb els procediments de diligència deguda descrits a les seccions II a VII.

2. El terme “persona subjecta a comunicació d'informació” designa una persona d'una “jurisdicció subjecta a comunicació d'informació” diferent d':

- i. una societat de capital, el capital social de la qual és negociat regularment en un o més mercats de valors reconeguts;
- ii. una societat de capital que sigui una societat vinculada d'una societat de capital descrita al punt i.;
- iii. una “institució governamental”;
- iv. una “organització internacional”;
- v. un “banc central”; o
- vi. una “institució financera”.

3. El terme “persona d'una jurisdicció subjecta a comunicació d'informació” designa una persona física o “entitat” que és resident d'una “jurisdicció subjecta a comunicació d'informació” de conformitat amb la legislació fiscal d'aquesta jurisdicció, o el cabal relicte d'un difunt que era resident d'una jurisdicció “subjecta a comunicació d'informació”. Amb aquest objectiu, una “entitat” com ara una societat de persones, una societat de persones de responsabilitat limitada o un instrument jurídic similar, que no tingui residència fiscal tindrà la consideració de resident en la jurisdicció en la qual estigui situat el seu lloc de direcció efectiva.

4. El terme “jurisdicció subjecta a comunicació d'informació” designa Andorra respecte d'un estat membre o un estat membre respecte d'Andorra en el marc de l'obligació de comunicar informació especificada a la secció I.

5. El terme “jurisdicció participant” respecte d'un estat membre o d'Andorra designa:

- a) qualsevol estat membre respecte de la comunicació d'informació a Andorra, o
- b) Andorra respecte de la comunicació d'informació a un estat membre, o
- c) qualsevol altra jurisdicció:

i. amb la qual l'estat membre pertinent o Andorra, segons el context, hagi conclòs un acord en virtut del qual aquesta altra jurisdicció comunicarà la informació especificada a la secció I, i

ii. que està identificada en una llista publicada per aquest estat membre o Andorra i notificada a Andorra o a la Comissió Europea;

d) respecte dels estats membres, qualsevol altra jurisdicció:

i. amb la qual la Unió Europea té un acord vigent en virtut del qual aquesta altra jurisdicció comunicarà la informació especificada a la secció I, i

ii. que està identificada en una llista publicada per la Comissió Europea.

6. El terme “persones que exerceixen el control” designa les persones físiques que controlen una “entitat”. En el cas d’un fideïcomís, el terme designa el fideïcomitent o fideïcomitents, el fiduciari o fiduciaris, el protector o protectors (si existeixen), el beneficiari o beneficiaris o una o més classes de beneficiaris i tota persona física que exerceixi el control efectiu definitiu sobre el fideïcomís, i, en el cas d’una relació jurídica diferent d’un fideïcomís, aquest terme designa les persones que ocupin un càrrec equivalent o similar. El terme “persones que exerceixen el control” ha de ser interpretat de manera coherent amb les Recomanacions del Grup d’Acció Financera Internacional.

7. El terme “ENF” designa qualsevol “entitat” que no sigui una “institució financera”.

8. El terme “ENF passiva” designa:

i. una ENF que no sigui una “ENF activa”; o

ii. una “entitat d’inversió” descrita al subapartat A 6 b) que no sigui una “institució financera d’una jurisdicció participant”.

9. El terme “ENF activa” designa qualsevol ENF que compleixi un dels criteris següents:

a) menys del 50% de la renda bruta de l’ENF obtinguda durant l’any civil anterior o un altre període de referència pertinent per a la comunicació d’informació és renda passiva i menys del 50% dels actius dipositats a favor de l’ENF durant l’any civil anterior o un altre període pertinent per a la comunicació d’informació són actius que generen o són mantinguts per generar rendes passives;

b) el capital social de l’ENF es negocia regularment en un mercat de valors reconegut, o bé l’ENF és una “entitat vinculada” a una “entitat”, el capital social de la qual es negocia regularment en un mercat de valors reconegut;

c) l’ENF és una “institució governamental”, una “organització internacional”, un “banc central” o una “entitat” que pertany totalment a un o més dels anteriors;

d) substancialment, totes les activitats de l’ENF consisteixen a la tinència (totalment o en part) de les accions en circulació d’una o més sucursals que duen a terme una activitat econòmica diferent de la d’una “institució financera”, o en la prestació de serveis a les sucursals esmentades i en el seu finançament, excepte que una “entitat” no pot tenir aquesta consideració si l’“entitat” funciona (o es presenta) com un fons d’inversió, com en els casos d’un fons d’inversió privat, un fons de capital risc, un fons de compra palanquejat, o qualsevol instrument

d'inversió, l'objectiu del qual és adquirir o finançar empreses i després tenir participacions en aquestes empreses com a actius de capital per a fins d'inversió;

e) l'ENF encara no té activitat econòmica i no n'ha tingut abans, però està invertint capital en actius amb la intenció de dur a terme una activitat diferent de la d'una "institució financera", sempre i quan l'ENF no pugui acollir-se a aquesta excepció una vegada transcorregut un termini de 24 mesos després de la data de la constitució inicial de l'ENF;

f) l'ENF no ha estat una "institució financera" en els darrers cinc anys i està en el procés de liquidar els seus actius i està reorganitzant-se per tal de continuar o tornar a començar activitats en un negoci que no sigui el d'una "institució financera";

g) l'ENF es dedica principalment al finançament i cobertura de les operacions efectuades amb o en nom d'"entitats vinculades" que no són "institucions financeres", i no presta serveis de finançament o cobertura a cap "entitat" que no sigui una "entitat vinculada", sempre i quan qualsevol grup d'aquestes "entitats vinculades" tingui una activitat econòmica principal diferent de la d'una "institució financera"; o

h) l'ENF compleix tots els requisits següents:

i. està establerta i opera en la seva jurisdicció de residència (un estat membre, Andorra o una altra jurisdicció) exclusivament amb finalitats religioses, benèfiques, científiques, artístiques, culturals, esportives o educatives; o està establerta i opera a la seva jurisdicció de residència (un estat membre, Andorra o una altra jurisdicció) com a organització professional, una associació de promoció econòmica, una cambra de comerç, una organització sindical, una organització agrícola o hortícola, una associació cívica o una organització dedicada exclusivament a la promoció del benestar social;

ii. està exempta de l'impost sobre la renda a la seva jurisdicció de residència (un estat membre, Andorra o una altra jurisdicció);

iii. no té accionistes o socis que siguin beneficiaris efectius o propietaris de la seva renda o dels seus actius;

iv. la legislació aplicable de la jurisdicció de residència de l'ENF (un estat membre, Andorra o una altra jurisdicció) o els documents de constitució de l'ENF no permeten que es distribueixin rendes o actius de l'ENF o s'emprin en benefici d'una persona física o d'una entitat sense fins benèfics excepte en el desenvolupament de les activitats benèfiques de l'ENF, o com a pagament d'una contraprestació raonable per serveis prestats, o com a pagament del que constituiria un preu just de mercat pels béns que l'ENF ha adquirit; i

v. la legislació aplicable de la jurisdicció de residència de l'ENF (un estat membre, Andorra o una altra jurisdicció) o els documents de constitució de l'ENF exigeixen que, després de la liquidació o dissolució de l'ENF, tots els seus actius siguin distribuïts a una “institució governamental” o una altra organització sense ànim de lucre, o reverteixin a l'administració de la jurisdicció de residència de l'ENF (un estat membre, Andorra o una altra jurisdicció) o d'una subdivisió política seva.

E. Disposicions diverses

1. El terme “titular del compte” designa la persona registrada o identificada com a titular d'un “compte financer” per la “institució financera” que manté el compte. Una persona que no sigui una “institució financera”, que té un “compte financer” en benefici o per compte d'una altra persona com a representant, custodi, agent designat, signatari, assessor d'inversions o intermediari no tindrà la consideració de “titular del compte” als efectes d'aquest Annex, i l'altra persona esmentada sí tindrà la consideració de “titular del compte”. En el cas d'un “contracte d'assegurança amb valor en efectiu” o d'un “contracte d'annualitats”, el “titular del compte” és qualsevol persona que tingui dret a accedir al “valor en efectiu” o a canviar el beneficiari del contracte. Si ningú no pot accedir al “valor en efectiu” o canviar el beneficiari, el “titular del compte” és qualsevol persona designada com a propietari en el contracte i qualsevol persona que tingui un dret adquirit al pagament en virtut dels termes del contracte. En el moment del venciment d'un “contracte d'assegurança amb valor en efectiu” o d'un “contracte d'annualitats”, cada persona amb dret a rebre un pagament en virtut del contracte té la consideració de “titular del compte”.

2. El terme “procediments AML/KYC” designa els procediments de diligència deguda respecte del client d'una “institució financera obligada a comunicar informació”, aplicables d'acord amb les disposicions de lluita contra el blanqueig de diners o requisits similars als quals està subjecta la “institució financera obligada a comunicar informació”.

3. El terme “entitat” designa una persona jurídica o un instrument jurídic, com ara una societat de capital, una societat de persones, un fideïcomís o una fundació.

4. Una “entitat” és una “entitat vinculada” a una altra “entitat” si una de les dues controla l'altra “entitat” o si ambdues són subjectes a un control comú. A aquest efecte, el control inclou participació directa o indirecta de més del 50 per cent dels drets de vot i del capital de l'“entitat”. Un estat membre o Andorra tenen l'opció de definir una “entitat” com a “entitat vinculada” a una altra “entitat” si:

a) una de les “entitats” controla l'altra;

- b) les dues “entitats” són subjectes a un control comú; o
- c) les dues “entitats” són “entitats d’inversió” descrites al subapartat A 6 b), estan sota la mateixa direcció i aquesta direcció compleix les obligacions de diligència deguda d’aquestes “entitats d’inversió”. A aquest efecte, el control inclou la participació directa o indirecta de més del 50% del capital i el control de més del 50% dels drets de vot de l’“entitat”.

Abans de l’entrada en vigor d’aquest Protocol d’esmena signat el 12 de febrer de 2016, els estats membres han de comunicar a Andorra i Andorra ha de comunicar a la Comissió Europea si han exercit l’opció establerta en aquest subapartat. La Comissió Europea podrà coordinar la transmissió de la comunicació dels estats membres a Andorra i la Comissió Europea transmet la comunicació d’Andorra a tots els estats membres. Tots els canvis posteriors a l’exercici d’aquesta opció per un estat membre o Andorra es comuniquen de la mateixa manera.

5. El terme “NIF” designa el número d’identificació fiscal (o el seu equivalent funcional si no existeix un número d’identificació fiscal).

6. El terme “proves documentals” inclou qualsevol dels significats següents:

a) un certificat de residència emès per un organisme nacional autoritzat (per exemple, una administració o òrgan seu, o una municipalitat) de la jurisdicció (un estat membre, Andorra o una altra jurisdicció) en què el beneficiari al·legui ser resident.

b) respecte d’una persona física, qualsevol identificació vàlida emesa per un organisme nacional autoritzat (per exemple, una administració o òrgan seu, o una municipalitat), on consti el nom de la persona i que s’empri habitualment a efectes d’identificació.

c) respecte d’una “entitat”, qualsevol document oficial emès per un organisme nacional autoritzat (per exemple, una administració o òrgan seu, o una municipalitat) on consti el nom de l’“entitat” i l’adreça de la seva seu a la jurisdicció (un estat membre, Andorra o una altra jurisdicció) on l’“entitat” al·legui ser resident, o la jurisdicció (un estat membre, Andorra o una altra jurisdicció) on l’“entitat” es va constituir o es dirigia.

d) qualsevol estat financer auditat, informe creditici d’un tercer, declaració concursal o informe d’un regulador del mercat de valors.

Pel que fa als “comptes preexistents d’entitat”, un estat membre o Andorra tenen l’opció de permetre a les “institucions financeres obligades a comunicar informació” d’emprar com a “proves documentals” qualsevol classificació en els registres de la “institució financera obligada a comunicar informació” respecte del “titular

del compte” que s’hagi determinat sobre la base d’un sistema de codificació estàndard en el sector, que hagi estat registrada per la “institució financera obligada a comunicar informació” segons les seves pràctiques comercials normals per a l’aplicació dels “procediments AML/KYC” o altres fins regulatoris (excepte per a fins tributaris) i que va ser establerta per la “institució financera obligada a comunicar informació” abans de la data emprada per classificar el “compte financer” com a “compte preexistent”, sempre i quan la “institució financera obligada a comunicar informació” no sap, o no té motius per saber, que aquesta classificació és incorrecta o no fiable. El terme “sistema de codificació estàndard en el sector” designa un sistema de codificació emprat per classificar empreses per tipus d’activitat a efectes no tributaris.

Abans de l’entrada en vigor del Protocol d’esmena signat el 12 de febrer de 2016, els estats membres comuniquen a Andorra i Andorra comunica a la Comissió Europea si han exercit l’opció descrita en aquest subapartat. La Comissió Europea pot coordinar la transmissió de la comunicació dels estats membres a Andorra i la Comissió Europea transmet la comunicació d’Andorra a tots els estats membres. Tots els canvis posteriors en l’exercici d’aquesta opció per un estat membre o per Andorra es comuniquen de la mateixa manera.

SECCIÓ IX

APLICACIÓ EFECTIVA

Cada estat membre i Andorra han d’implantar normes i procediments administratius per garantir l’aplicació efectiva, i el compliment dels procediments de comunicació d’informació i de diligència deguda establerts anteriorment, incloent-hi:

- 1) normes per impedir que les “institucions financeres”, o persones o intermediaris adoptin pràctiques que tendeixin a eludir els procediments de comunicació d’informació i de diligència deguda;
- 2) normes que obliguin a les “institucions financeres obligades a comunicar informació” a conservar registres de les mesures adoptades i qualsevol prova emprada per aplicar els procediments de comunicació d’informació i de diligència deguda i mesures adients per obtenir aquests registres;
- 3) procediments administratius per verificar el compliment per part de les “institucions financeres obligades a comunicar informació” dels procediments de comunicació d’informació i de diligència deguda; procediments administratius per fer el seguiment amb una “institució financera obligada a comunicar informació” quan es notifiquin comptes no documentats;

4) procediments administratius per garantir que les “entitats” i els comptes definits en la legislació nacional com a “institucions financeres no obligades a comunicar informació” i “comptes exclosos” continuïn presentant un risc baix de ser emprades per evadir impostos; i

5) disposicions executives efectives per lluitar contra l'incompliment.

ANNEX II

NORMES COMPLEMENTÀRIES SOBRE COMUNICACIÓ D'INFORMACIÓ I DE DILIGÈNCIA DEGUDA PER A LA INFORMACIÓ SOBRE COMPTES FINANCERS

1. Canvi de circumstàncies

Un “canvi de circumstàncies” inclou qualsevol canvi que doni lloc a afegir informació rellevant sobre la condició d'una persona o que no concordi amb sobre la seva condició. A més, un “canvi de circumstàncies” inclou qualsevol canvi o afegit d'informació al compte del “titular del compte” (incloent-hi, l'afegit, la substitució o un altre canvi d'un “titular del compte”) o qualsevol canvi o afegit d'informació a tot compte vinculat a aquest compte (aplicant les normes d'agregació de comptes descrites als subapartats C 1 a 3 de la secció VII de l'Annex I) si aquest canvi o afegit d'informació afecta la condició del “titular del compte”.

Si una “institució financera obligada a comunicar informació” s'ha basat en la prova de l'adreça de residència tal com és descrita al subapartat B 1 de la secció III de l'Annex I i es produeix un “canvi de circumstàncies” que fa que la “institució financera obligada a comunicar informació” sap o té motius per saber, que les “proves documentals” originals (o una altra documentació equivalent) són incorrectes o no fiables, la “institució financera obligada a comunicar informació” està obligada, com a molt tard el darrer dia de l'any civil o un altre període de referència pertinent, o 90 dies civils següents a la notificació o al descobriment d'aquest canvi de circumstàncies, a obtenir una declaració i noves “proves documentals” per establir la o les residències fiscals del “titular del compte”. Si la “institució financera obligada a comunicar informació” no pot aconseguir la declaració i noves “proves documentals” en aquesta data, la “institució financera obligada a comunicar informació” haurà d'aplicar el procediment de cerca electrònica de registres descrit als subapartats B 2 a 6 de la secció III de l'Annex I.

2. Declaració per a comptes nous d'“entitat”

Pel que fa als “comptes nous d'entitat”, per determinar si una “persona que exerceix el control” d'una ENF passiva és una “persona subjecta a comunicació d'informació”, una “institució financera obligada a comunicar informació” pot només basar-se en una declaració del “titular del compte” o de la “persona que exerceix el control”.

3. Residència d'una institució financera

Una “institució financera” és “resident” d'un estat membre, d'Andorra o d'una altra “jurisdicció participant” si està subjecta a la jurisdicció d'aquest estat membre, d'Andorra o d'una altra “jurisdicció participant” (és a dir, la “jurisdicció participant” pot fer executar la comunicació d'informació per la “institució financera”). En general, quan una “institució financera” és resident fiscal a un estat membre, Andorra o una altra “jurisdicció participant”, està subjecta a la jurisdicció d'aquest estat membre, d'Andorra o d'una altra “jurisdicció participant” i és, d'aquesta manera, una “institució financera d'un estat membre”, una “institució financera d'Andorra” o una “institució financera d'una altra jurisdicció participant”. En el cas d'un fideïcomís que és una “institució financera” (independentment de si és resident fiscal a un estat membre, Andorra o una altra “jurisdicció participant”), es considera que el fideïcomís està subjecte a la jurisdicció d'un estat membre, Andorra o una altra jurisdicció si un o més dels seus fideïcomissaris són residents en aquest estat membre, Andorra o una altra “jurisdicció participant” excepte si el fideïcomís comunica tota la informació que es demana en virtut d'aquest Acord o un altre acord que implementi la norma global respecte dels “comptes subjectes a comunicació d'informació” mantinguts pel fideïcomís a una altra “jurisdicció participant” (un estat membre, Andorra o una altra “jurisdicció participant”), perquè és resident fiscal en aquesta altra “jurisdicció participant”. Tanmateix, quan una “institució financera” (que no sigui fideïcomís) no tingui una residència fiscal (per exemple, perquè rep un tracte fiscal transparent, o està situada a una jurisdicció que no té un impost sobre la renda), té la consideració de subjecte a la jurisdicció d'un estat membre, d'Andorra o d'una altra “jurisdicció participant” i, d'aquesta manera, és una “institució financera” d'un estat membre, d'Andorra o d'una altra “jurisdicció participant” si:

- a) està constituïda de conformitat amb la legislació de l'estat membre, d'Andorra o d'una altra “jurisdicció participant”;
- b) té la seva seu (incloent-hi la seva direcció efectiva) a l'estat membre, Andorra o una altra “jurisdicció participant”; o

c) està subjecta a la supervisió financera de l'estat membre, d'Andorra o d'una altra “jurisdicció participant”.

Quan una “institució financera” (que no sigui un fideïcomís) és resident d'una o més “jurisdiccions participants” (un estat membre, Andorra o una altra “jurisdicció participant”), aquesta “institució financera” està subjecta a la comunicació d'informació i a les obligacions de diligència deguda de la “jurisdicció participant” en què té obert o oberts el o els “comptes financers”.

4. Compte mantingut

En general, un compte seria considerat mantingut per una “institució financera” de la manera següent:

a) en el cas d'un “compte de custòdia”, per la “institució financera” que manté la custòdia dels actius del compte (incloent-hi una “institució financera” que deté actius en nom de l'agent per a un “titular del compte” en aquesta institució).

b) en el cas d'un “compte de dipòsit”, per la “institució financera” que té l'obligació de fer pagaments respecte del compte (excepte un agent d'una “institució financera”, independentment de si l'agent és una “institució financera”).

c) en el cas de participacions en el capital o el deute d'una “institució financera” que constitueixi un “compte financer”, per aquesta “institució financera”.

d) en el cas d'un “contracte d'assegurança amb valor en efectiu” o d'un “contracte d'annualitats”, per la “institució financera” que té l'obligació de fer pagaments respecte del contracte.

5. Fideïcomisos que són ENF passives

Una “entitat” com ara una societat de persones, una societat de persones de responsabilitat limitada o un instrument jurídic similar que no tingui residència fiscal, segons el subapartat D 3 de la secció VIII de l'Annex I, tindrà la consideració de resident de la jurisdicció en que es troba el lloc de la seva direcció efectiva. Amb aquest objectiu, una persona jurídica o un instrument jurídic és considerada “similar” a una societat de persones o a una societat de persones amb responsabilitat limitada quan no rep la consideració d'unitat fiscal en una “jurisdicció subjecta a comunicació d'informació” en virtut de la legislació fiscal d'aquesta “jurisdicció subjecta a comunicació d'informació”. Tanmateix, per evitar la duplicació de la comunicació d'informació (tenint en compte l'ampli abast del terme “persones que exerceixen el control” en el cas dels fideïcomisos), un fideïcomís que és una “ENF passiva” no pot ser considerat com a instrument jurídic similar.

6. Adreça de la seu principal de l'“entitat”

Un dels requisits descrits al subapartat E 6 c) de la secció VIII de l'Annex I és que, respecte d'una “entitat”, la documentació oficial inclogui o bé l'adreça de la seu principal de l'“entitat” a l'estat membre, a Andorra o una altra jurisdicció on al·legui ser resident, o bé l'estat membre, Andorra o una altra jurisdicció on l'“entitat” va ser constituïda o dirigida. L'adreça de la seu principal de l'“entitat” és generalment el lloc on es troba la direcció efectiva. L'adreça d'una “institució financera” on l'“entitat” manté un compte, una bústia de correus o una adreça emprada únicament per a la correspondència no és l'adreça de la seu principal de l'“entitat” excepte si aquesta adreça és l'única emprada per l'“entitat” i apareix com a adreça registrada de l'“entitat” als seus documents constitutius. A més, una adreça que apareix subjecte a les ordres de conservació de tota la correspondència enviada a aquesta adreça no és l'adreça de la seu principal de l'“entitat”.

ANNEX III

LLISTA D'AUTORITATS COMPETENTS DE LES PARTS CONTRACTANTS

Les autoritats competents als efectes d'aquest Acord són:

- a) al Principat d'Andorra: El ministre encarregat de les finances o un representant autoritzat;
- b) al Regne de Bèlgica: *De Minister van Financiën/Le Ministre des Finances* o un representant autoritzat;
- c) a la República de Bulgària: Изпълнителният директор на Националната агенция за приходите o un representant autoritzat;
- d) a la República Txeca: *Ministr financí* o un representant autoritzat;
- e) al Regne de Dinamarca: *Skatteministeren* o un representant autoritzat;
- f) a la República Federal d'Alemanya: *Der Bundesminister der Finanzen* o un representant autoritzat;
- g) a la República d'Estònia: *Rahandusminister* o un representant autoritzat;
- h) a la República Hel·lènica: Ο Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών o un representant autoritzat;
- i) al Regne d'Espanya: *El Ministro de Economía y Hacienda* o un representant autoritzat;

- j) a la República Francesa: *Le Ministre chargé du budget* o un representant autoritzat;
- k) a la República de Croàcia: *Ministar financija* o un representant autoritzat;
- l) a Irlanda: *The Revenue Commissioners* o el seu representant autoritzat;
- m) a la República Italiana: *Il Direttore Generale delle Finanze* o un representant autoritzat;
- n) a la República de Xipre: *Υπουργός Οικονομικών* o un representant autoritzat;
- o) a la República de Letònia: *Finanšu ministrs* o un representant autoritzat;
- p) a la República de Lituània: *Finansų ministras* o un representant autoritzat;
- q) al Gran Ducat de Luxemburg: *Le Ministre des Finances* o un representant autoritzat;
- r) a Hongria: *A pénzügyminiszter* o un representant autoritzat;
- s) a la República de Malta: *Il-Ministru responsabbli għall-Finanzi* o un representant autoritzat;
- t) al Regne dels Països Baixos: *De Minister van Financiën* o un representant autoritzat;
- u) a la República d'Àustria: *Der Bundesminister für Finanzen* o un representant autoritzat;
- v) a la República de Polònia: *Minister Finansów* o un representant autoritzat;
- w) a la República Portuguesa: *O Ministro das Finanças* o un representant autoritzat;
- x) a Romania: *Președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală* o un representant autoritzat;
- y) a la República d'Eslovènia: *Minister za finance* o un representant autoritzat;
- z) a la República Eslovaca: *Minister financií* o un representant autoritzat;
- aa) a la República de Finlàndia: *Valtiovarainministeriö/Finansministeriet* o un representant autoritzat;
- ab) al Regne de Suècia: *Chefen för Finansdepartementet* o un representant autoritzat;
- ac) al Regne Unit de Gran Bretanya i Irlanda del Nord i als territoris europeus per als quals el Regne Unit és responsable de les relacions exteriors: *the Commis-*

sioners of Inland Revenue o el seu representant autoritzat i l'autoritat competent de Gibraltar, que el Regne Unit designarà de conformitat amb els arranjaments establerts relatius a les autoritats de Gibraltar en el context dels instruments de la UE i de la CE i els tractats vinculats notificats als estats membres i institucions de la Unió Europea de 19 d'abril de 2000, una còpia dels quals serà notificada a Andorra pel secretari general del Consell de la Unió Europea i que s'aplicarà a aquest Acord.”.

ARTICLE 2

Entrada en vigor i aplicació

1. Aquest Protocol d'esmena ha de ser ratificat o aprovat per les parts contractants de conformitat amb els seus procediments. Les parts contractants es notificaran mútuament l'acompliment d'aquests procediments. El Protocol d'esmena entrarà en vigor l'1 de gener següent a la darrera notificació.
2. Pel que fa a l'intercanvi d'informació mitjançant sol·licitud, l'intercanvi d'informació establert en aquest Protocol d'esmena, serà aplicable a les sol·licituds presentades a partir de la data de l'entrada en vigor d'aquest Protocol d'esmena en el cas d'informació referida a exercicis fiscals que comencin a partir de l'1 de gener de l'any d'entrada en vigor d'aquest Protocol d'esmena. L'article 12 de l'Acord en la forma prèvia a la seva esmena per aquest Protocol d'esmena continuarà aplicant-se excepte si s'aplica l'article 5 de l'Acord en la seva forma esmenada pel Protocol d'esmena.
3. Les demandes de persones físiques de conformitat amb l'article 10 de l'Acord en la forma prèvia a la seva esmena per aquest Protocol d'esmena no es veuran afectades després de l'entrada en vigor d'aquest Protocol d'esmena.
4. Andorra establirà un compte final al final del període d'aplicació de l'Acord en la forma prèvia a la seva esmena per aquest Protocol d'esmena, farà un pagament final als estats membres i comunicarà la informació que hagi rebut dels agents de pagament establerts a Andorra, de conformitat amb l'article 9 de l'Acord en la forma prèvia a la seva esmena mitjançant aquest Protocol d'esmena respecte del darrer any d'aplicació de l'Acord en la forma prèvia a la seva esmena per aquest Protocol d'esmena, o de qualsevol any anterior, si s'escau.

ARTICLE 3

L'Acord és completat amb un Protocol que té el contingut següent:

“Protocol de l'Acord entre el Principat d'Andorra i la Unió Europea relatiu a l'intercanvi automàtic d'informació sobre comptes financers per reforçar el compliment fiscal internacional.

En signar aquest Protocol d'esmena entre la Unió Europea i Andorra, els sotasignats degudament autoritzats han acordat les disposicions següents que formaran part integrant de l'Acord en la seva forma esmenada mitjançant aquest Protocol d'esmena:

1. S'entén que un intercanvi d'informació en virtut de l'article 5 d'aquest Acord únicament serà requerit una vegada que l'estat requeridor (un estat membre o Andorra) hagi exhaurit totes les fonts regulars d'informació disponibles en el marc del procediment tributari intern.

2. S'entén que l'“autoritat competent” de l'estat requeridor (un estat membre o Andorra) proporcionarà la informació següent a l'“autoritat competent” de l'estat requerit (respectivament, Andorra o un estat membre) quan es faci una sol·licitud d'informació en virtut de l'article 5 d'aquest Acord:

- i. la identitat de la persona examinada o investigada;
- ii. el període de temps per a què se sol·licita la informació;
- iii. una declaració sobre la informació sol·licitada, incloent-hi la seva natura i la forma com l'estat requeridor desitja rebre la informació de l'estat requerit;
- iv. l'objectiu fiscal per al qual se sol·licita la informació;
- v. en la mesura que es conegui, el nom i l'adreça de qualsevol persona que es creu en possessió de la informació sol·licitada.

3. S'entén que la referència a la norma de la “rellevància previsible” té l'objectiu de permetre l'intercanvi d'informació en virtut de l'article 5 d'aquest Acord a l'abast més ampli possible i, alhora, clarificar que els estats membres i Andorra no tenen la llibertat per realitzar investigacions aleatòries o per demanar informació que té poques probabilitats de ser rellevant per als assumptes fiscals d'un contribuent determinat. Mentre que l'apartat 2 conté requisits procedimentals importants que pretenen garantir que no es produeixen investigacions aleatòries, les lletres i a v de l'apartat 2 tanmateix no han de ser interpretades per impedir l'intercanvi efectiu d'informació. La norma de la “rellevància previsible” pot complir-se tant en casos que tenen a veure amb un contribuent (identificat pel seu nom o d'una altra manera) o uns quants contribuents (identificats pel seu nom o d'una altra manera).

4. S'entén que aquest Acord no inclou l'intercanvi espontani d'informació.

5. S'entén que, en el cas de l'intercanvi d'informació de conformitat amb l'article 5 d'aquest Acord, les normes procedimentals administratives pel que fa als drets dels contribuents establerts en l'estat requerit (un estat membre o Andorra) continuen sent aplicables. A més, s'entén que aquestes disposicions pretenen garantir al contribuent un procediment just sense impedir o retardar indegudament el procés d'intercanvi d'informació.”

ARTICLE 4

Idiomes

Aquest Protocol d'esmena és redactat en doble exemplar en alemany, anglès, búlgar, croat, danès, eslovac, eslovè, espanyol, estonià, finès, francès, grec, holandès, hongarès, italià, letó, lituà, maltès, polonès, portuguès, romanès, suec, xec i català, sent cada versió lingüística igualment fefaent.

En fe de la qual cosa, els plenipotenciaris sotasignats han subscrit aquest Protocol d'esmena.

Pel Principat d'Andorra

Jordi Cinca Mateos

Per la Unió Europea

Jeroen Dijsselbloem i Pierre Moscovici

DECLARACIONS DE LES PARTS CONTRACTANTS

DECLARACIÓ COMUNA DE LES PARTS CONTRACTANTS SOBRE L'ENTRADA EN VIGOR DEL PROTOCOL D'ESMENA

Les parts contractants declaren que esperen que els requisits constitucionals d'Andorra i els requisits del dret de la Unió Europea sobre la conclusió d'acords internacionals seran completats a temps per permetre que el Protocol d'esmena entri en vigor l'1 de gener del 2017. Adoptaran totes les mesures al seu abast per assolir aquest objectiu.

DECLARACIÓ COMUNA DE LES PARTS CONTRACTANTS SOBRE L'ACORD I ELS ANNEXOS

Les parts contractants acorden, pel que fa a la implementació de l'Acord i dels Annexos, que els Comentaris al Model d'Acord entre autoritats competents i a la Norma Comuna d'Informació de l'OCDE haurien de ser un guió o una font d'interpretació per garantir la coherència de l'aplicació.

DECLARACIÓ COMUNA DE LES PARTS CONTRACTANTS SOBRE L'ARTICLE 5 DE L'ACORD

Les parts contractants acorden, pel que fa a l'aplicació de l'article 5 sobre l'intercanvi d'informació mitjançant sol·licitud, que el comentari a l'article 26 del Model de Conveni tributari sobre la renda i sobre el patrimoni de l'OCDE hauria de ser una font d'interpretació.

DECLARACIÓ COMUNA DE LES PARTS CONTRACTANTS SOBRE LA SECCIÓ III A DE L'ANNEX I DE L'ACORD

Les parts contractants acorden que examinaran la pertinència pràctica de la secció III A de l'Annex I que estableix que els “contractes d'assegurança amb valor en efectiu” preexistents i els “contractes d'anualitats” preexistents no han de ser revisats, identificats o comunicats, sempre i quan la “institució financera obligada a comunicar informació” estigui impedida de forma efectiva per llei per vendre aquests contractes a residents d'una “jurisdicció subjecta a comunicació d'informació”.

Les parts contractants interpreten de forma comuna que, en el marc de la secció III A de l'Annex I, la "institució financera obligada a comunicar informació" està impedida de forma efectiva per llei per vendre "contractes d'assegurança amb valor en efectiu" i "contractes d'annualitats" a residents d'una "jurisdicció subjecta a comunicació d'informació" únicament quan la Unió Europea i la legislació nacional dels estats membres o la llei andorrana aplicable a una "institució financera obligada a comunicar informació" que resideix en una "jurisdicció participant" (un estat membre o Andorra) no només impedeix de forma efectiva per llei a aquesta "institució financera obligada a comunicar informació" vendre "contractes d'assegurança amb valor en efectiu" o "contractes d'annualitats" en una "jurisdicció subjecta a comunicació d'informació" (Andorra o un estat membre, respectivament), sinó que també impedeixen de forma efectiva per llei que la "institució financera obligada a comunicar informació" vengui "contractes d'assegurança amb valor en efectiu" o "contractes d'annualitats" a residents d'aquesta "jurisdicció subjecta a comunicació d'informació" en qualsevol altra circumstància.

En aquest context, cada estat membre informa la Comissió Europea, la qual, al seu torn, notificarà a Andorra, si les "institucions financeres obligades a comunicar informació" d'Andorra estan impedides per llei per vendre els contractes esmentats, independentment d'on s'hagin subscrit, als seus residents en virtut de la legislació aplicable de la Unió Europea i nacional de cada estat membre. Per tant, Andorra notificarà a la Comissió Europea, que, al seu torn, informarà als estats membres si les "institucions financeres obligades a comunicar informació" d'un o més estats membres estan impedides per llei per vendre aquests contractes, independentment d'on s'hagin subscrit, als residents andorrans sobre la base de la legislació andorrana. Aquestes notificacions s'efectuaran abans de l'entrada en vigor del Protocol d'esmena pel que fa a la situació legal prevista a partir de l'entrada en vigor. En l'absència d'aquesta notificació, es considerarà que les "institucions financeres obligades a comunicar informació" no estan impedides de forma efectiva per la llei de la "jurisdicció subjecta a comunicació d'informació" en una o més circumstàncies per vendre "contractes d'assegurança amb valor en efectiu" o "contractes d'annualitats" als residents d'aquella "jurisdicció subjecta a comunicació d'informació".

A més, cada estat membre informa a la Comissió Europea, la qual, al seu torn, notifica a Andorra, si les "institucions financeres obligades a comunicar informació" d'aquest estat membre estan impedides per llei per vendre aquests contractes, independentment d'on s'hagin subscrit, a residents andorrans sobre la base de la legislació aplicable de la UE i d'aquest estat membre. Per conseqüent, Andorra notifica a la Comissió Europea, que, al seu torn, informa els estats mem-

bres si les “institucions financeres obligades a comunicar informació” d'Andorra estan impedides per llei per vendre aquests contractes, independentment d'on s'hagin subscrit, a residents d'un o més estats membres de conformitat amb la legislació d'Andorra. Aquestes notificacions s'efectuaran abans de l'entrada en vigor del Protocol d'esmena pel que fa a la situació legal prevista a partir de l'entrada en vigor. En l'absència d'aquesta notificació, es considerarà que les “institucions financeres obligades a comunicar informació” no estan impedides de forma efectiva per la llei de la jurisdicció de la “institució financera” en una o més circumstàncies a vendre “contractes d'assegurança amb valor en efectiu” o “contractes d'anualitats” a residents de la “jurisdicció subjecta a comunicació d'informació”.

En absència d'una notificació per part de la jurisdicció de la “institució financera obligada a comunicar informació” i de la “jurisdicció subjecta a comunicació d'informació” pel que fa a la “institució financera obligada a comunicar informació” i al “contracte” pertinents, la secció III A de l'Annex I no s'aplicarà a aquesta “institució financera obligada a comunicar informació” i al “contracte”.

DECLARACIÓ D'ANDORRA SOBRE L'ARTICLE 5 DE L'ACORD

La delegació andorrana ha informat a la Comissió Europea que Andorra no intercanviarà informació relacionada amb una sol·licitud basada en dades obtingudes il·legalment. La Comissió Europea pren nota de la posició andorrana.

SEGONA PART

**MODIFICACIONS RELATIVES A TRACTATS
I ACORDS INTERNACIONALS QUE VAN SER
CONCLOSOS PEL PRINCIPAT D'ANDORRA EN
ELS ANYS ANTERIORS AL 2016**

I. TRACTATS MULTILATERALS

I.1 ESPORT

ESMENA DE L'ANNEX DEL CONVENI CONTRA EL DOPATGE I DE L'ANNEX I I DE L'ANNEX II DEL CONVENI INTERNACIONAL CONTRA EL DOPATGE EN L'ESPORT

Entrada en vigor de la Llista de prohibicions 2016: 1 de gener de 2016

Entrada en vigor de les Normes internacionals de les AUT: 14 de març de 2016

El Conveni contra el dopatge del Consell d'Europa va ser publicat al Volum 2, pàgina 1981.

El Conveni internacional contra el dopatge en l'esport de la Unesco va ser publicat al Recull 2008-2009, pàgina 39.

ANNEX DEL CONVENI CONTRA EL DOPATGE

ANNEX I DEL CONVENI INTERNACIONAL CONTRA EL DOPATGE EN L'ESPORT

LLISTA DE PROHIBICIONS 2016. CODI MUNDIAL ANTIDOPATGE

De conformitat amb l'article 4.2.2 del Codi mundial antidopatge, totes les substàncies prohibides s'han de considerar com a “substàncies específiques”, menys les substàncies de les classes S1, S2, S4.4, S4.5, S6.a, i els mètodes prohibits M1, M2 i M3.

Substàncies i mètodes prohibits sempre (en competició i fora de competició)

SUBSTÀNCIES PROHIBIDES

S0. Substàncies no aprovades

Està prohibida sempre qualsevol substància farmacològica no inclosa en una secció de la llista següent i que actualment no estigui aprovada per a l'ús terapèutic en humans per una autoritat governamental reguladora de la salut (per exemple, medicaments en assaig preclínic o clínic o que ja no estan disponibles, drogues de disseny, substàncies aprovades únicament per un ús veterinari).

S1. Agents anabolitzants

Es prohibeixen els agents anabolitzants.

1. Esteroides anabolitzants andrògens (EAA)

a) EAA exògens*, entre els quals s'inclouen:

1-androstenediol (5 α -androst-1-ène-3 β ,17 β -diol); **1-androstendiona** (5 α -androst-1-ène-3,17-dione); **bolandioli** (estr-4-ène-3 β ,17 β -diol); **bolasterona**; **boldenona**; **boldiona** (androsta-1,4-diène-3,17-dione); **calusterona**; **clostebol**; **danazol** ([1,2]oxazolo[4',5':2,3]prégna-4-ène-20-yn-17 α -ol); **deshidroclorometiltestosterona** (4-chloro-17 β -hydroxy-17 α -méthylandrosta-1,4-diène-3-one); **desoximetiltestosterona** (17 α -méthyl-5 α -androst-2-ène-17 β -ol); **drostanolona**; **etilestrenol** (19-norprégna-4-ène-17 α -ol); **fluoximesterona**; **formebolona**; **furazabol** (17 α -méthyl [1,2,5] oxadiazolo [3',4',2,3] -5 α -androstane-17 β -ol); **gestrinona**; **4-hidroxitestosterona** (4,17 β -dihydroxyandrost-4-ène-3-one); **mestanolona**; **mesterolona**; **metandienona** (17 β -hydroxy-17 α -méthylandrosta-1,4-diène-3-

one); **metenolona**; **metandriol**; **metasterona** (17 β -hydroxy-2 α ,17 α -diméthyl-5 α -androstane-3-one); **metildienolona** (17 β -hydroxy-17 α -méthylestra-4,9-diène-3-one); **metil-1-testosterona** (17 β -hydroxy-17 α -méthyl-5 α -androst-1-ène-3-one); **metilnortestosterona** (17 β -hydroxy-17 α -méthylestra-4-en-3-one); **metiltestosterona**; **metribolona** (metiltriéno-17 β -hydroxy-17 α -méthylestra-4,9,11-triène-3-one); **mibolona**; **nandrolona**; **19-norandrostendiona** (estr-4-ène-3,17-dione); **norboletona**; **norclostebol**; **noretandrolona**; **oxabolona**; **oxandrolona**; **oximesterona**; **oximetolona**; **prostanazol** (17 β -[(tétrahydropyrane-2-yl)oxy]-1'H-pyrazolo [3,4:2,3]-5 α -androstane); **quinbolona**; **estanozolol**; **estenbolona**; **1-testosterona** (17 β -hydroxy-5 α -androst-1-ène-3-one); **tetrahidrogestrinona** (17-hydroxy-18 α -homo-19-nor-17 α -prégna-4,9,11-triène-3-one); **trenbolona** (17 β -hydroxyestr-4,9,11-triène-3-one); i altres substàncies amb una estructura química anàloga o amb efectes biològics anàlegs.

b) EAA endògens**, si s'administren de manera exògena:

androstendiol (androst-5-ène-3 β ,17 β -diol); **androstendiona** (androst-4-ène-3,17-dione); **dihidrotestosterona** (17 β -hydroxy-5 α -androst-3-one); **prasterona** (dehidroepiandrosterona, DHEA, 3 β -hydroxyandrost-5-ène-17-one); **testosterona** i els metabòlits o isòmers següents que corresponen, entre altres:

5 α -androstane-3 α ,17 α -diol; **5 α -androstane-3 α ,17 β -diol**; **5 α -androstane-3 β ,17 α -diol**; **5 α -androstane-3 β ,17 β -diol**; **5 β -androstane-3 α ,17 β -diol**; **androst-4-ène-3 α ,17 α -diol**; **androst-4-ène-3 α ,17 β -diol**; **androst-4-ène-3 β ,17 α -diol**; **androst-5-ène-3 α ,17 α -diol**; **androst-5-ène-3 α ,17 β -diol**; **androst-5-ène-3 β ,17 α -diol**; **4-androstendiol** (androst-4-ène-3 β ,17 β -diol); **5-androstendiona** (androst-5-ène-3,17-dione); **epi-dihidrotestosterona**; **epitestosterona**; **etiocolanolona**; **androsterona**; **3 β -hydroxy-5 α -androst-17-one** **7 α -hydroxy-DHEA**; **7 β -hydroxy-DHEA**; **7-ceto-DHEA**; **19-norandrosterona**; **19-noreticolanolona**.

2. Altres agents anabolitzants, que comprenen, entre altres:

clenbuterol, **moduladors selectius de receptors d'andrògens (SARM)**, per exemple **andarina** i **ostarina**, **tibolona**, **zeranol**, **zilpaterol**.

A efectes d'aquest document:

* “Exògen” fa referència a una substància que l'organisme no és capaç de produir habitualment de manera natural.

** “Endògen” fa referència a una substància que l'organisme és capaç de produir habitualment de manera natural.

S2. Hormones peptídiques, factors de creixement i altres substàncies anàlogues i mimètiques

Estan prohibides les substàncies següents així com altres substàncies amb una estructura química anàloga o efectes biològics anàlegs:

1. Agonistes del receptor de l'eritropoetina:

1.1 Agents estimulants de l'eritropoesi (ESAs) p. ex. **darbepoetina (dEPO); eritropoetines (EPO); EPO-Fc; metoxi polietilen glicol-epoetina beta (CERA);** pèptids mimètics de l'EPO (EMP), p. ex. **CNTO 530 i peginesatida;**

1.2 **Agonistes no-eritropoètics del receptor de l'EPO, p. ex. ARA-290, asialo-EPO i EPO carbamilada.**

2. Estabilitzadors de factors induïts per **hipòxia (HIF)**, p. ex. **cobalt i FG-4592;** i activadors de **HIF** p. ex. **xenó i argó;**

3. **Gonadotrofina coriònica (CG) i hormona luteïnitzant (LH)**, i els seus factors alliberadors, p. ex. **buserelina, gonadorelina i leuprorelina**, prohibides per als esportistes de sexe masculí únicament.

4. **Corticotropines** i els seus factors alliberadors; p. ex. **corticorelina.**

5. **Hormona de creixement (GH)** i els seus factors alliberadors incloent l'hormona alliberadora de l'hormona de creixement (**GHRH**) i els seus anàlegs, p. ex. **CJC-1295, sermorelina i tesamorelina; secretagogs** de l'hormona de creixement (**GHS**), p. ex. **grelina i mimètics de la grelina**, p. ex. **anamorelina i ipamorelina;** i pèptids alliberadors de l'hormona de creixement (**GHRPs**), p. ex. **alexamorelina, GHRP-6, hexarelina i pralmorelina (GHRP-2).**

Es prohibeixen també els següents factors de creixement:

Factor de creixement derivat de les plaquetes (PDGF), factor de creixement endotelial vascular (VEGF), factor de creixement anàleg a la insulina-1 (IGF-1) i els seus anàlegs; factors de creixement dels hepatòcits (HGF), factors de creixement fibroblàstics (FGF), factors de creixement mecànics (MGF), i qualse-

vol altre factor de creixement que actuï sobre el múscul, el tendó o el lligament, la síntesi/degradació proteica, la vascularització, l'ús de l'energia, la capacitat regeneradora o el canvi en el tipus de fibra.

S3. Agonistes β -2

Es prohibeixen tots els agonistes β -2 inclosos els dos isòmers òptics (per ex. d- i l-), si escau, excepte el **salbutamol inhalat** (amb un màxim de 1.600 micrograms cada 24 hores), el **formoterol inhalat** (amb un màxim de 54 micrograms cada 24 hores) i el **salmeterol inhalat** d'acord amb la pauta d'administració terapèutica recomanada pel fabricant.

La presència en orina de **salbutamol** en una concentració superior als 1.000 ng/ml o de **formoterol** en una concentració superior als 40 ng/ml serà suposada com a no provinent d'un ús terapèutic intencionat i és considerarà com un resultat analític anormal (RAA), llevat que l'esportista demostrï mitjançant un estudi farmacocinètic controlat, que el resultat anormal ha estat efectivament conseqüència de l'ús d'una dosi terapèutica per inhalació fins a la dosi màxima esmentada.

S4. Moduladors hormonal i metabòlics

Es prohibeixen les hormones i moduladors hormonal següents:

Inhibidors de l'aromatasa, que inclouen entre altres: **aminoglutetimida**, **anastrozole**, **androsta-1,4,6-triène-3,17-dione (androstatriendiona)**, **4-androste-3,6,17 trione (6-oxo)**, **exemestà**, **formestà**, **letrozole**, **testolactona**.

Moduladors selectius de receptors d'estrògens (SERM), que inclouen entre altres: **raloxifè**, **tamoxifè** i **toremifè**.

Altres substàncies antiestrògenes, que inclouen entre altres: **clomifè**, **ciclofenil**, **fulvestrant**.

Agents modificadors de les funcions de la miostatina, que inclouen entre altres: **els inhibidors de la miostatina**.

Moduladors metabòlics

a. Activadors de la **proteïna-cinasa activada per l'AMP (AMPK)**, p. ex. **AICAR**; i els agonistes del receptor activat per proliferadors de **peroxisomes δ (PPAR δ)**. p. ex. **GW 1516**;

b. **Insulines i insulinomimètics**

c. **Meldon**

d. **Trimetazidina**

S5. Diürètics i altres agents emmascarants

Es prohibeixen els diürètics i agents emmascarants següents, i les altres substàncies que tinguin una estructura química anàloga o que tinguin efectes biològics anàlegs.

Que comprenen, entre altres:

Desmopressina, probenecid, expansors plasmàtics, p. ex. **glicerol** i l'administració intravenosa d'**albúmina, dextrà, hidroxietilimidó i manitol**.

Acetazolamida, amilorida, bumetanida, canrenona, clortalidona, àcid etacrínic, furosemida, indapamida, metolazona, espironolactona, tiazides, p. ex. **bendroflumetiazida, clorotiazida i hidroclorotiazida; triamterè i vaptans**, p. ex. **tolvaptan**.

Excepte:

la **drosperinona**, el **pamabrom**; i l'administració oftalmològica dels inhibidors de l'anhidrasa carbònica p. ex. **dorzolamida** i de **brinzolamida**;

l'administració local de la **felipressina** en anestèsia odontològica.

La detecció en una mostra de l'esportista en competició i fora de competició, si escau, de qualsevol quantitat de les següents substàncies que estan sotmeses a un nivell màxim: **formoterol, salbutamol, catina, efedrina, metilefedrina i pseudoefedrina**, conjuntament amb un diürètic o un altre agent emmascarant, serà considerat com un resultat analític anormal exceptuant si l'esportista disposa d'una autorització per a l'ús amb finalitats terapèutiques (AUT) específica per a aquesta substància, diferent de l'obtinguda per al diürètic o un altre agent emmascarant.

MÈTODES PROHIBITS

M1. Manipulació de la sang o dels compostos sanguinis

Es prohibeix:

L'administració o reintroducció de qualsevol quantitat de sang autòloga, al·logènica (homòloga) o heteròloga, o de glòbuls vermells de qualsevol origen dins del sistema circulatori.

La millora artificial de la captació, el transport o l'alliberament de l'oxigen, inclosos, entre d'altres, els **productes químics perfluorats, l'efaproxiral (RSR13)** i els **productes d'hemoglobina modificada** (p. ex. els substituïts sanguinis a base d'hemoglobina, els productes a base d'hemoglobines microencapsulades), però sí que es permet l'administració d'oxigen.

Tota manipulació intravascular de la sang o de components sanguinis mitjançant mètodes físics o químics.

M2. Manipulació química i física

Es prohibeix:

La falsificació o la temptativa de falsificació amb la finalitat de modificar la integritat i la validesa de les mostres recollides durant els controls de dopatge. Aquesta categoria inclou entre altres la substitució i/o l'alteració de l'orina (p. ex. proteases).

Les perfusions intravenoses i/o les injeccions de més de 50 ml cada 6 hores, excepte les que s'hagin rebut legítimament durant una hospitalització, procediment quirúrgic o durant proves clíniques.

M3. Dopatge genètic

Es prohibeixen, per la capacitat potencial d'incrementar el rendiment esportiu, els mètodes següents:

La transferència de polímers d'àcids nucleics o d'anàlegs d'àcids nucleics.

L'ús de cèl·lules normals o genèticament modificades.

Substàncies i mètodes prohibits en competició

A més de les categories de l'S0 a l'S5 i de l'M1 a l'M3, esmentades, estan prohibides en competició les categories següents:

SUBSTÀNCIES PROHIBIDES

S6. Estimulants

Es prohibeixen tots els estimulants incloent-hi els dos isòmers òptics, (per ex. d- i l) si escau,

Els estimulats inclouen:

a) Estimulants no específics:

adrafnil, amfepramona, amfetamina, amfetaminili, amifenazole, benfluorex, benzilpiperazina, bromantan, clobenzorex, cocaïna, cropropamida, crotetamida, fencamina, fenetil-lina, fenfluramina, fenproporex, fonturacetam [4-phe-

nylpiracétam (carphédon)], **furfenorex**, **mefenorex**, **mefentermina**, **mesocarb**, **metamfetamina (d-)**, **p-metilamfetamina**, **modafinil**, **norfenfluramina**, **fendimetrazina**, **fentermina**, **prenilamina i prolintà**.

Un estimulant que no es mencioni expressament en aquesta secció s'ha de considerar una substància específica.

b) Estimulants específics (exemples):

benzfetamina, **catina****, **cationa** i els seus anàlegs, p. ex. **mefedrona**, **metedrona** i **α -pirrolidinovalerofenona**; **dimetilamfetamina**, **efedrina*****, **epinefrina****** (adrenalina), **etamivan**, **etilamfetamina**, **etilefrina**, **famprofazona**, **fenbutrazat**, **fencamfamina**, **fenetilamina** i els seus derivats; **fenmetrazina**; **fenprometamina**; **heptaminol**, **hydroxiamfetamina (parahydroxiamfetamina)**, **isometeptè**, **levmetamfetamina**, **meclofenoxat**, **metilendioximetamfetamina**, **metilefedrina***** **metilhexanamina (dimetilpentilamina)**, **metilfenidat**, **niketamida**, **norfenefrina**, **octopamina**, **oxilofrina (metilsinefrina)**, **pemolina**, **pentetrazol**, **propilhexedrina**, **pseudoefedrina*******, **selegilina**, **sibutramina**, **estricina**, **tenamfetamina (metilendiosiamfetamina)**, **tuaminoheptà** i altres substàncies que tinguin una estructura química anàloga o que tinguin efectes biològics anàlegs.

Excepte:

Clonidina

Els derivats de l'**imidazole** per administració tòpica/oftàlmica i els estimulants que figuren en el Programa de vigilància 2016*

* **Bupropió**, **cafeïna**, **nicotina**, **fenilefrina**, **fenilpropanolamina**, **pipradrol**, **sinefrina**: Aquestes substàncies figuren en el Programa de Vigilància 2016 i no es consideren substàncies prohibides.

** **Catina** prohibida quan la seva concentració a l'orina és superior a 5 micrograms per mil·lilitre.

*** **Efedrina** i la **metilefedrina** prohibides quan les seves concentracions respectives a l'orina són superiors a 10 micrograms per mil·lilitre.

**** **Epinefrina (adrenalina)** no està prohibit l'ús local, per ex. per via nasal o oftalmològica o bé l'administració conjunta amb anestèsics locals.

***** **Pseudoefedrina** prohibida quan la seva concentració a l'orina és superior a 150 micrograms per mil·lilitre.

S7. Narcòtics

Es prohibeixen els narcòtics següents:

buprenorfina, dextromoramida, diamorfina (heroïna), fentanil i els seus derivats, **hidromorfona, metadona, morfina, oxicodona, oximorfona, pentazocina i petidina.**

S8. Cannabinoïdes

Es prohibeixen el **Δ^9 -tetrahidrocannabinol (THC)** natural (per ex. el cànnabis, l'haixis, la marihuana) o sintètic i els **cannabimimètics** (per ex. l'“Spice” el JWH018, el JWH073, L'HU-210).

S9. Glucocorticoides

Estan prohibits tots els glucocorticoides quan s'administren per via oral, intravenosa, intramuscular o rectal.

Substàncies prohibides en determinats esports
--

P1. Alcohol

Està prohibit l'alcohol (etanol) només en competició en els esports següents. La detecció s'efectuarà per etilometria i/o anàlisi de sang. El nivell d'infracció és l'equivalent a una concentració d'alcohol en sang de 0,10 g/l.

- Aeronàutica (FAI)
- Automobilisme (FIA)
- Motonàutica (UIM)
- Tir amb arc (WA)

P2. BloCADORS β

Estan prohibits els blocadors β només en competició en els esports següents i també estan prohibits fora de competició on s'indica:

- Automobilisme (FIA)
- Billar (totes les disciplines) (WCBS)
- Dards (WDF)
- Esports subaquàtics (CMAS) d'apnea amb pes constant amb aletes o sense, apnea amb pes variable, apnea dinàmica amb aletes o sense, apnea estàtica, apnea Jump Blue, apnea de lliure immersió, pesca submarina i tir al blanc.

- Esquí (FIS), per als salts amb esquís, el salt freestyle/halfpipe i el surf de neu halfpipe/big air
- Golf (IGF)
- Tir (ISSF, IPC)*
- Tir amb arc (WA)*

*També prohibits fora de competició

Inclouen entre altres:

acebutolol, alprenolol, atenolol, betaxolol, bisoprolol, bunolol, carteolol, carvedilol, celiprolol, esmolol, labetalol, levobunolol, metipranolol, metoprolol, nadolol, oxprenolol, pindolol, propanolol, sotalol i timolol.

ANNEX II DEL CONVENI DE NORMES INTERNACIONALS PER AUTORITZAR L'ÚS AMB FINALITATS TERAPÈUTIQUES

NORMES I PROCEDIMENTS PER CONCEDIR UNA AUT

4. Obtenció d'una AUT

4.1 Es pot concedir una AUT a un esportista només si, estrictament, pot demostrar, un cop examinades les probabilitats, que es compleixen cada una de les condicions següents:

a) la substància o el mètode prohibit en qüestió és necessari per tractar un estat patològic greu o crònic, de manera que si no s'administrés a l'esportista aquesta substància o mètode prohibit, la seva salut es veuria greument perjudicada.

b) és altament improbable que l'ús terapèutic de la substància o del mètode prohibit produeixi una millora en el rendiment més enllà del que es pugui esperar en tornar a l'estat de salut normal de l'esportista, després del tractament de l'estat patològic greu o crònic.

c) no hi ha cap alternativa terapèutica autoritzada que substitueixi la substància o el mètode prohibit.

d) la necessitat d'utilitzar la substància o el mètode prohibit no és una conseqüència parcial o total d'un ús anterior (sense AUT) d'una substància o mètode que estigués prohibit en aquell moment.

[Comentari relatiu a l'article 4.1: quan un CAUT decideix reconèixer o no una AUT concedida per una altra organització antidopatge (vegeu l'article 7 a continuació) i quan l'AMA revisa una decisió, l'objectiu de la qual és concedir (o no) una AUT (vegeu l'article 8 a continuació), la qüestió que cal considerar és la mateixa que quan un CAUT ha d'avaluar una sol·licitud d'AUT de conformitat amb l'article 6 més endavant, és a dir, ha demostrat l'esportista, després d'examinades les probabilitats, que s'ha respectat cada una de les condicions que preveu l'article 4.1.

Els documents de l'AMA titulats "Informacions mèdiques per orientar les decisions dels CAUT", que publica l'AMA al seu lloc web, s'han d'utilitzar per ajudar a aplicar aquests criteris en el supòsit d'estats patològics particulars.]

4.2 Llevat que sigui aplicable una de les excepcions que estableix l'article 4.3, un esportista que necessita fer ús d'una substància prohibida o d'un mètode prohibit per raons terapèutiques ha d'obtenir una AUT abans de fer ús o posseir la substància o el mètode en qüestió.

4.3 Un esportista només pot obtenir una autorització retroactiva d'ús d'una substància prohibida o d'un mètode prohibit amb finalitats terapèutiques (AUT retroactiva):

- a) en el cas d'urgència mèdica o tractament d'un estat patològic greu; o
- b) si, a causa d'altres circumstàncies excepcionals, no hi ha hagut el temps suficient o la possibilitat de que l'esportista presenti, o que el CAUT examini, una sol·licitud d'AUT abans de la presa de mostres; o
- c) si les normes aplicables exigeixen que l'esportista (vegeu el comentari sobre l'article 5.1) o permeten que l'esportista (vegeu l'article 4.4.5 del Codi) presenti una sol·licitud d'AUT retroactiva; o

[Comentari sobre l'article 4.3 c): s'aconsella fortament als esportistes que preparin un historial mèdic i estiguin disposats a demostrar que respecten les condicions de l'AUT que preveu l'article 4.1, en el cas en què fos necessària una sol·licitud d'AUT retroactiva després de la presa de mostres.]

d) si l'AMA i l'organització antidopatge a les quals s'ha de lliurar, o s'hagi de lliurar, la sol·licitud d'AUT retroactiva consideren que s'ha de concedir una AUT retroactiva per equitat.

[Comentari sobre l'article 4.3 d): si l'AMA i/o l'organització antidopatge refusen aplicar l'article 4.3 d), no hi ha possibilitat d'oposar-se a aquesta denegació, ni en el marc d'un procediment per violació de les normes antidopatge, ni en el marc d'un recurs, ni de cap altra manera.]

5. Responsabilitats de les organitzacions antidopatge en matèria d'AUT

5.1 L'article 4.4 del Codi especifica:

- a) les organitzacions antidopatge que són competents per dictar decisions en matèria d'AUT;
- b) la manera com aquestes decisions en matèria d'AUT han de ser reconegudes i respectades per altres organitzacions antidopatge; i
- c) el moment en què les decisions en matèria d'AUT poden ser revisades i/o ser objecte d'un recurs.

[Comentari sobre l'article 5.1: vegeu, a l'Annex xi, el quadre que resumeix les disposicions clau de l'article 4.4 del Codi.]

L'article 4.4.2 del Codi especifica la competència d'una organització nacional antidopatge respecte de les decisions en matèria d'AUT, relatives a esportis-

tes que no són esportistes de nivell internacional. En el cas de desacord sobre l'organització nacional antidopatge que hauria d'examinar la sol·licitud d'AUT d'un esportista que no és de nivell internacional, li correspon decidir a l'AMA. La decisió de l'AMA és ferma i inapel·lable.

Quan les exigències de política nacional i els imperatius nacionals porten una organització nacional antidopatge a prioritzar certs esports en detriment d'altres durant la planificació dels controls (com ho estableix l'article 4.4.1 de la Norma internacional per als controls i investigacions), l'organització nacional antidopatge pot negar-se a examinar amb antelació les sol·licituds d'AUT d'esportistes en la totalitat o en una part dels esports no prioritaris; en aquest cas, però, ha de permetre a aquests esportistes que presentin una sol·licitud d'AUT retroactiva si, posteriorment, se'ls sotmet a un control antidopatge. L'organització nacional antidopatge n'ha d'informar en el seu lloc web els esportistes implicats.]

5.2 Cada organització nacional antidopatge, federació internacional i organització responsable de grans esdeveniments està obligada a crear un CAUT per establir si les sol·licituds de concessió o reconeixement d'una AUT compleixen els requisits que preveu l'article 4.1:

[Comentari sobre l'article 5.2: una organització responsable de grans esdeveniments pot decidir reconèixer automàticament les AUT concedides amb anterioritat, però ha de preveure un mecanisme perquè els esportistes que participen a la competició puguin, si fos necessari, obtenir una nova AUT. Cada organització responsable de grans esdeveniments pot optar entre la creació del seu propi CAUT a aquest efecte, o l'externalització d'aquest tasca mitjançant un acord amb una tercera part (com SportAccord). En qualsevol cas, l'objectiu ha de ser garantir, als esportistes que competeixin en aquests esdeveniments, la possibilitat d'obtenir una AUT ràpidament i eficaç abans de competir.]

a) els CAUT han d'incloure almenys tres metges amb experiència en la cura i el tractament d'esportistes, i un sòlid coneixement de la medicina clínica i esportiva. En els casos d'esportistes amb discapacitats, almenys un membre del CAUT ha de tenir experiència general en la cura i el tractament d'aquests esportistes, o una experiència específica en la/les discapacitat/s concreta/es de l'esportista.

b) a l'efecte d'assegurar la independència de les decisions, la majoria almenys dels membres del CAUT no hauria de tenir cap responsabilitat política en l'organització antidopatge responsable de la seva nominació al CAUT. Tots els membres del CAUT han de signar una declaració de confidencialitat i no incórrer en cap conflicte d'interessos. (Un model de declaració està disponible al lloc web de l'AMA).

5.3 Cada organització nacional antidopatge, federació internacional i organització responsable de grans esdeveniments està obligada a establir i publicar un procediment clar, aplicable a les sol·licituds d'AUT que es presenten al seu CAUT, i que ha de ser conforme a aquestes normes internacionals. També ha de difondre els detalls d'aquest procediment publicant-los (com a mínim) en un lloc destacat del seu lloc web i comunicant-ho a l'AMA. Al seu torn, l'AMA pot publicar aquestes dades en el seu propi lloc web.

5.4 Cada organització nacional antidopatge, federació internacional i organització responsable de grans esdeveniments està obligada a comunicar (en anglès o en francès), a través d'ADAMS o d'un altre sistema aprovat per l'AMA, totes les decisions del seu CAUT que concedeixen o deneguen una AUT, així com totes les decisions de reconèixer o denegar el reconeixement d'una decisió en matèria d'AUT dictada per una altra organització antidopatge. Pel que fa a les AUT concedides, les informacions que es comuniquen han de fer constar (en anglès o en francès):

a) la substància o el mètode aprovat, com també la seva dosi, freqüència i via d'administració permeses, la durada de l'AUT i qualsevol altra condició imposada relativa a l'AUT; i

b) el formulari de sol·licitud de l'AUT i les dades clíniques pertinents (traduïdes a l'anglès o al francès) en les que s'estableix que s'han complert les condicions de l'article 4.1 (a les quals només tindran accés l'AMA, l'organització nacional antidopatge i la federació internacional de l'esportista, i l'organització responsable de l'esdeveniment en el qual l'esportista vol competir).

[Comentari sobre l'article 5.4: el procediment de reconeixement de les AUT es facilita considerablement utilitzant el sistema ADAMS.]

5.5 Quan una organització nacional antidopatge concedeix una AUT a un esportista, ha de comunicar-li per escrit:

a) que l'AUT només és vàlida a nivell nacional, i

b) que si l'esportista esdevé un esportista de nivell internacional o competeix en un esdeveniment internacional, aquesta AUT no serà vàlida, llevat que, de conformitat amb l'article 7.1, sigui reconeguda per la federació internacional o per l'organització responsable de grans esdeveniments. Per tant, l'organització nacional antidopatge haurà d'ajudar l'esportista a determinar quan ha d'enviar la seva AUT a una federació internacional o a una organització responsable de grans esdeveniments per tal que la reconeguin, i guiar i donar suport a l'esportista durant el procediment de reconeixement.

5.6 Cada federació internacional i organització responsable de grans esdeveniments ha de publicar una llista (com a mínim en un lloc destacat del seu lloc web i enviant-la a l'AMA), en la que s'indica clarament:

1. els esportistes que depenen d'ella i que estan obligats a dirigir-se a ella per sol·licitar una AUT i els terminis per formular aquesta sol·licitud;
2. les decisions en matèria d'AUT adoptades per altres organitzacions antidopatge que reconeix automàticament i que, per consegüent i de conformitat amb l'article 7.1 a), no necessiten aquesta sol·licitud; i
3. les decisions en matèria d'AUT adoptades per altres organitzacions antidopatge que, de conformitat amb l'article 7.1 b), li han de ser lliurades per obtenir el reconeixement. L'AMA pot publicar aquesta llista en el seu propi lloc web.

5.7 Qualsevol AUT que un esportista ha obtingut d'una organització nacional antidopatge deixa de ser vàlida si l'esportista esdevé un esportista de nivell internacional o competeix en un esdeveniment internacional, llevat que, de conformitat amb l'article 7, la federació internacional reconegui aquesta AUT. Qualsevol AUT que un esportista hagi obtingut d'una federació internacional deixa de ser vàlida si l'esportista competeix en un esdeveniment internacional organitzat per una organització responsable de grans esdeveniments, llevat que, de conformitat amb l'article 7, l'organització responsable de grans esdeveniments competent reconeix aquesta AUT. Per consegüent, si la federació internacional o l'organització responsable de grans esdeveniments (segons el cas) no reconeixen aquesta AUT, l'AUT (sense perjudici del dret que té l'esportista de sol·licitar una nova revisió de l'AMA o de recórrer) no podrà ser utilitzada per justificar la presència, l'ús, la possessió o l'administració de la substància prohibida o del mètode prohibit indicats a l'AUT davant d'aquesta federació internacional o d'aquesta organització responsable de grans esdeveniments.

6. Procediment per sol·licitar una AUT

6.1 Un esportista que necessita una AUT l'ha de sol·licitar al més aviat possible. En el cas de substàncies únicament prohibides en competició, l'esportista ha de lliurar una sol·licitud d'AUT amb una antelació mínima de 30 dies respecte de la seva propera competició, llevat de cas d'urgència o situació excepcional. L'esportista ha de lliurar la seva sol·licitud a la seva organització nacional antidopatge, a la seva federació internacional i/o a una organització responsable de grans esdeveniments (segons el cas), mitjançant el formulari de sol·licitud d'AUT que li és facilitat. Les organitzacions antidopatge han de posar a disposició en el seu lloc web, per tal de poder-lo descarregar, el formulari de sol·licitud que volen que els seus esportistes utilitzin. Aquest formulari s'ha de basar en el model de

l'Annex xxii. Les organitzacions antidopatge poden modificar aquest model a fi i efecte d'incloure exigències addicionals a efectes d'informació, per bé que no s'han de suprimir cap secció, com tampoc cap article del formulari.

6.2 L'esportista ha de lliurar el formulari de sol·licitud d'AUT a l'organització antidopatge competent per l'intermediari d'ADAMS o de la forma que especifiqui l'organització antidopatge. Aquest formulari s'ha d'acompanyar de la documentació següent:

- a) el certificat, emès per un metge qualificat, que confirma la necessitat de que l'esportista faci ús de la substància prohibida o del mètode prohibit en qüestió, per motius terapèutics; i
- b) un historial mèdic complet que inclogui la documentació emesa pel/s metge/s que ha/n fet el diagnòstic inicial (si és possible) i els resultats de qualsevol examen, anàlisi de laboratori i estudis de diagnosi d'imatge d'acord amb la sol·licitud.

[Comentari sobre l'article 6.2 b): les dades referents al diagnòstic, al tractament i a la durada de la validesa s'han d'adequar al document "Informacions mèdiques per orientar les decisions dels CAUT" de l'AMA.]

6.3 L'esportista ha de conservar una còpia completa del formulari de sol·licitud de l'AUT, com també de tots els documents i informacions que s'adjunten a la sol·licitud.

6.4 El CAUT només estudia les sol·licituds d'AUT quan el formulari de sol·licitud que rep s'ha omplert correctament i va acompanyat de tots els documents pertinents. Les sol·licituds incompletes es retornen a l'esportista perquè pugui completar-les i tornar-les a lliurar.

6.5 El CAUT pot demanar a l'esportista o al seu metge tota la informació, resultats d'exàmens o estudis de diagnosi d'imatge addicionals, o qualsevol altra informació que el CAUT consideri necessàries per estudiar la sol·licitud de l'esportista; i/o el CAUT pot recórrer a l'assistència d'experts mèdics o científics si ho considera oportú.

6.6 Totes les despeses efectuades per l'esportista per lliurar la seva sol·licitud d'AUT, i completar-la com ho exigeix el CAUT, van a càrrec de l'esportista.

6.7 El CAUT decideix, al més aviat possible, si concedeix o denega la sol·licitud i, normalment (és a dir, llevat de circumstàncies excepcionals) en un termini de 21 dies a comptar de la data de recepció d'una sol·licitud completa. Quan una sol·licitud d'AUT es lliura en un termini raonable abans d'un esdeveniment, el CAUT ha de fer el possible per donar a conèixer la seva decisió abans del començament d'aquest esdeveniment.

6.8 El CAUT ha de notificar la seva decisió a l'esportista per escrit i comunicar-la a l'AMA i a la resta d'organitzacions antidopatge a través d'ADAMS o d'un altre sistema aprovat per l'AMA, de conformitat amb l'article 5.5:

a) el lliurament d'una AUT ha d'especificar la dosi, la freqüència, la via i la durada d'administració que autoritza el CAUT per a la substància prohibida o el mètode prohibit de què es tracta, i reflectir les circumstàncies clíniques com també qualsevol condició imposada relativa a l'AUT.

b) una decisió que denegui una AUT ha d'incloure els motius d'aquesta denegació.

6.9 Cada AUT ha de tenir una durada precisa, que defineix el CAUT i que venç al final del termini en què l'AUT expira. L'esportista que necessita continuar fent ús de la substància prohibida o del mètode prohibit després de la data de venciment ha de presentar una nova sol·licitud d'AUT en un termini suficient abans de la data de venciment.

[Comentari sobre l'article 6.9: la durada de la validesa s'hauria de basar en els suggeriments inclosos en el document "Informacions mèdiques per orientar les decisions dels CAUT" de l'AMA.]

6.10 L'AUT s'anul·la abans de la seva data de venciment si l'esportista no compleix amb diligència qualsevol demanda o condició que imposa l'organització antidopatge que ha concedit l'AUT. Així mateix, una AUT pot ser revocada per l'AMA o de resultes d'un procediment de recurs.

6.11 Quan es comunica un resultat analític anormal poc després de la data de venciment de l'AUT per a la substància prohibida en qüestió, o després de l'anul·lació o invalidació d'aquesta AUT, l'organització antidopatge que realitza l'examen inicial del resultat analític anormal (article 7.2 del Codi) ha d'establir si aquest resultat és compatible amb l'ús de la substància prohibida abans de la data de venciment, d'anul·lació o invalidació de l'AUT. Si és el cas, aquest ús (i qualsevol presència de la substància prohibida en la mostra de l'esportista que se'n derivi) no constitueix una violació de les normes antidopatge.

6.12 Quan, després d'haver obtingut una AUT, l'esportista necessita una dosi, freqüència, via o durada d'administració de la substància prohibida o mètode prohibit, sensiblement diferent de la que especifica l'AUT, l'esportista ha de presentar una nova sol·licitud d'AUT. Si la presència, l'ús, la possessió o l'administració de la substància prohibida o del mètode prohibit no és compatible amb els termes de l'AUT concedida, el fet que l'esportista disposi d'una AUT no impedeix concloure que ha comés una violació de les normes antidopatge.

7. Procediment per reconèixer una AUT

7.1 L'article 4.4 del Codi exigeix que les organitzacions antidopatge reconeixin les AUT concedides per altres organitzacions antidopatge que compleixen les condicions de l'article 4.1. Per consegüent, l'esportista que se sotmet a les exigències, en matèria d'AUT, d'una federació internacional o d'una organització responsable de grans esdeveniments, i que ja té una AUT, no està obligat a sol·licitar una nova AUT a la federació internacional o a l'organització responsable de grans esdeveniments. En comptes d'això:

a) la federació internacional o l'organització responsable de grans esdeveniments pot indicar que reconeixerà automàticament les decisions en matèria d'AUT adoptades en virtut de l'article 4.4 del Codi (o determinades categories de decisions, per exemple, les de certes organitzacions antidopatge o les que fan referència a determinades substàncies prohibides), sempre que aquestes decisions en matèria d'AUT hagin estat notificades de conformitat amb l'article 5.4 i estiguin disponibles per a un revisió de l'AMA. Si l'AUT de l'esportista pertany a una categoria d'AUT automàticament reconegudes, l'esportista no necessita realitzar cap altre tràmit.

[Comentari sobre l'article 7.1 a): per facilitar els tràmits als esportistes, es recomana el reconeixement automàtic de les decisions en matèria d'AUT, un cop han estat notificades de conformitat amb l'article 5.4. Si una federació internacional o una organització responsable de grans esdeveniments no vol reconèixer automàticament totes les AUT, ha de reconèixer automàticament totes les decisions que li sigui possible, per exemple, mitjançant la publicació d'una llista d'organitzacions antidopatge les decisions de les quals, en matèria d'AUT, es reconeixeran automàticament i/o una llista de les substàncies prohibides per a les quals les AUT es reconeixeran automàticament. Aquesta publicació s'ha de realitzar de la manera que s'especifica a l'article 5.3, és a dir, que la llista s'ha de publicar al lloc web de la federació internacional i notificar a l'AMA i a les organitzacions nacionals antidopatge.]

b) a falta de reconeixement automàtic, l'esportista ha de lliurar una sol·licitud de reconeixement d'una AUT a la federació internacional o a l'organització responsable de grans esdeveniments en qüestió, a través d'ADAMS o com ho indiqui aquesta federació internacional o aquesta organització responsable de grans esdeveniments. La sol·licitud ha d'anar acompanyada d'una còpia de l'AUT, del formulari original de sol·licitud d'AUT i dels documents necessaris per presentar aquesta sol·licitud i que s'enumeren en els articles 6.1 i 6.2 (llevat del cas en què l'organització antidopatge que ha concedit l'AUT ja ha notificat l'AUT i els do-

cuments que l'acompanyen a través d'ADAMS o d'un altre sistema aprovat per l'AMA, de conformitat amb l'article 5.4).

7.2 Les sol·licituds de reconeixement d'AUT incompletes són retornades a l'esportista perquè les ompli degudament i les lliuri de nou. A més, el CAUT pot demanar a l'esportista o al seu metge totes les informacions, resultats d'exàmens o estudis de diagnosi per la imatge, o qualsevol altra informació que el CAUT consideri necessàries per examinar la sol·licitud de reconeixement d'AUT de l'esportista; i/o el CAUT pot recórrer a l'assistència d'experts mèdics o científics si ho considera oportú.

7.3 Totes les despeses efectuades per l'esportista per lliurar la seva sol·licitud de reconeixement d'AUT i per completar-la com ho exigeix el CAUT van a càrrec de l'esportista.

7.4 El CAUT decideix, al més aviat possible, si reconeix o no l'AUT i, normalment (és a dir, llevat de circumstàncies excepcionals) en un termini de 21 dies a comptar de la data de recepció d'una sol·licitud de reconeixement completa. Quan una sol·licitud es lliura en un termini raonable abans d'un esdeveniment, el CAUT ha de fer el possible per donar a conèixer la seva decisió abans del començament de l'esdeveniment.

7.5 El CAUT ha de notificar la seva decisió a l'esportista per escrit i comunicar-la a l'AMA i a la resta d'organitzacions antidopatge a través d'ADAMS. Una decisió de no reconèixer una AUT inclou els motius d'aquesta denegació.

8. Revisió per l'AMA de les decisions sobre AUT

8.1 L'article 4.4.6 del Codi estableix que, en certs casos, l'AMA ha de revisar les decisions aprovades per les federacions internacionals en matèria d'AUT i que pot revisar qualsevol altra decisió en matèria d'AUT, per determinar que són conformes a les condicions de l'article 4.1. Per realitzar aquestes revisions, l'AMA crearà un CAUT que haurà de respondre als requisits de l'article 5.2.

8.2 Tota sol·licitud de revisió s'envia a l'AMA per escrit i s'ha d'acompanyar del pagament de les despeses de tramitació que estableixi l'AMA, així com de còpies de tota la informació que s'especifica a l'article 6.2 (o, en el cas de revisar una denegació d'AUT, de tota la documentació lliurada per l'esportista en relació amb la sol·licitud original d'AUT). Una còpia de la sol·licitud es transmet a la part, la decisió de la qual s'està revisant, així com també a l'esportista (si no és ell qui ha demanat la revisió).

8.3 Quan la sol·licitud de revisió té a veure amb una decisió en matèria d'AUT que l'AMA no està obligada a revisar, l'AMA informa l'esportista, al més aviat possible, de si remet o no la decisió al seu CAUT per tal que aquest la revisi. Si

l'AMA decideix no recórrer al seu CAUT, ha de retornar a l'esportista les despeses de tramitació de l'expedient de la sol·licitud. Tota decisió de l'AMA de no confiar l'assumpte al seu CAUT és definitiva i no pot ser objecte d'un procediment de recurs. Per contra, la decisió en matèria d'AUT pot ser recorreguda, con ho estableix l'article 4.4.7 del Codi.

8.4 Quan la sol·licitud fa referència a la revisió d'una decisió d'una federació internacional en matèria d'AUT que l'AMA ha de revisar, l'AMA pot, no obstant això, remetre el cas a la federació internacional:

- a) per a aclariment (per exemple, quan en la decisió no s'indiquen clarament els motius) i/o
- b) per tal que la federació internacional la reconsideri (per exemple, quan l'AUT s'ha denegat, únicament perquè faltaven resultats d'anàlisis mèdiques o d'altres informacions necessàries per demostrar el compliment de les condicions de l'article 4.1).

8.5 Quan es trameta una sol·licitud de revisió al CAUT de l'AMA, aquest pot demanar, a l'organització antidopatge i/o a l'esportista, dades complementàries, inclosos estudis addicionals com estableix l'article 6.5, i/o pot recórrer a l'assistència d'altres experts mèdics o científics si ho considera oportú.

8.6 El CAUT de l'AMA anul·la tota AUT que no compleix les condicions de l'article 4.1. Quan l'AUT anul·lada era prospectiva (i no retroactiva), aquesta anul·lació entra en vigor a la data que especifica l'AMA (data que no pot ser anterior a la de la notificació de l'esportista per l'AMA). L'anul·lació de l'AUT no té cap efecte retroactiu i no anul·la els resultats de l'esportista anteriors a la notificació per part de l'AMA. No obstant això, si l'AUT anul·lada és una AUT retroactiva, l'anul·lació també és retroactiva.

8.7 El CAUT de l'AMA revoca tota denegació d'AUT per part d'una organització antidopatge quan la sol·licitud d'AUT compleix les condicions de l'article 4.1. En aquest cas, per tant, el CAUT de l'AMA concedeix l'AUT.

8.8 Quan el CAUT de l'AMA revisa la decisió d'una federació internacional en virtut de l'article 4.4.3 del Codi (revisió obligatòria), pot exigir que l'organització antidopatge contestada: (és a dir, l'organització antidopatge de la qual no confirma el punt de vista)

- a) retorni les despeses de tramitació a la part que hagi dut la decisió davant de l'AMA (si escau); i/o
- b) retorni les despeses efectuades per l'AMA en relació amb aquesta revisió, en el supòsit en què no estiguin incloses en les despeses de tramitació.

8.9 Quan el CAUT de l'AMA anul·la una decisió en matèria d'AUT que l'AMA ha decidit revisar per la seva pròpia iniciativa, l'AMA pot exigir que l'organització antidopatge que havia emès la decisió retorni les despeses efectuades per l'AMA relatives a aquesta revisió.

8.10 L'AMA comunica ràpidament la decisió motivada del seu CAUT a l'esportista, a l'organització internacional antidopatge (i, si escau, a l'organització responsable de grans esdeveniments).

9. Confidencialitat de la informació

9.1 La recollida, conservació, tractament, divulgació i retenció de les dades personals durant un procediment d'AUT, per part de les organitzacions antidopatge i de l'AMA, respectaran la Norma internacional per a la protecció de dades personals.

9.2 Un esportista que sol·licita una AUT o una sol·licitud de reconeixement d'AUT ha de donar el seu consentiment per escrit:

a) perquè es transmetin totes les dades relatives a la sol·licitud als membres de tots els CAUT competents, en virtut d'aquesta norma internacional, per revisar l'expedient i, si escau, a d'altres experts mèdics i científics independents així com a tot el personal (inclòs el personal de l'AMA) que participa en el tractament, la revisió o en els procediments de recurs relatius a sol·licituds d'AUT;

b) perquè, a petició del CAUT, el/s metge/s de l'esportista transmeti/n al CAUT totes les dades relatives a la seva salut que el CAUT consideri necessàries per revisar la sol·licitud de l'esportista i emetre una decisió; i

c) perquè la decisió relativa a la sol·licitud es notifiqui a totes les organitzacions antidopatge que siguin competents en matèria de controls i/o gestió de resultats de l'esportista en qüestió.

[Comentari sobre l'article 9.2: abans de recollir les dades personals o d'obtenir el consentiment d'un esportista, l'organització antidopatge comunica a l'esportista les informacions que estableix l'article 7.1 de la Norma internacional per a la protecció de dades personals.]

9.3 La sol·licitud d'AUT s'ha de tractar en el més estricte respecte dels principis de confidencialitat mèdica. Els membres del CAUT, els experts independents i el personal involucrat de l'organització antidopatge, duen a terme totes les seves activitats relatives al procediment amb total confidencialitat i signen els acords de confidencialitat adients. En particular, es consideraran estrictament confidencials les dades següents:

- a) tota la informació o les dades mèdiques proporcionades per l'esportista i pel/s metge/s que el tracta/tracten;
- b) tots els detalls de la sol·licitud, incloent-hi el nom del/s metge/s implicat/s en el procés.

9.4 Si un esportista vol revocar l'autorització donada al CAUT per obtenir dades mèdiques referents a la seva persona, ho ha de notificar al seu metge per escrit. Després de la revocació, es considera que l'esportista ha retirat la sol·licitud d'AUT o de reconeixement d'AUT, sense que s'hagi concedit l'AUT o s'hagi reconegut.

9.5 Les organitzacions antidopatge només utilitzen la informació facilitada per l'esportista, arran d'una sol·licitud d'AUT, per avaluar la sol·licitud i en el marc d'investigacions i procediments referents a possibles violacions de les normes antidopatge.

I.2 DRET INTERNACIONAL PRIVAT

**LLISTA DELS PAÏSOS
AMB ELS QUALS
EL PRINCIPAT
D'ANDORRA POT
APLICAR EL CONVENI
SOBRE ELS ASPECTES
CIVILS DEL SEGREST
DE MENORS***

A data: 31 de desembre de 2016

*El nom complet és “Llista dels països amb els quals el Principat d’Andorra pot aplicar el Conveni sobre els aspectes civils del segrest internacional de menors de conformitat amb el que disposen els apartats 4 i 5 de l’article 38 del Conveni”

El Conveni sobre els aspectes civils del segrest internacional de menors, va ser publicat al Recull 2010, pàgina 47.

Els apartats 4 i 5 de l'article 38 del Conveni sobre els aspectes civils del segrest internacional de menors disposen que l'adhesió és efectiva únicament entre l'estat que s'adhereix i els estats contractants que han emès una declaració d'acceptació d'aquesta adhesió, i que el Conveni entra en vigor entre l'estat que s'hi adhereix i l'estat que ha emès la declaració acceptant aquesta adhesió el primer dia del tercer mes següent al dipòsit de la declaració d'acceptació.

De conformitat amb l'article 45 del Conveni, el Ministeri d'Afers Exteriors del Regne dels Països Baixos ha enviat, en relació als països que han emès la declaració d'acceptació de l'adhesió del Principat d'Andorra, les notificacions següents:

Data notificació:	Declaració emesa per:	Data de la declaració:	
28/06/2011	Israel	09/06/2011	01/09/2011
08/08/2011	Alemanya	30/06/2011	30/09/2011
	República Dominicana	12/07/2011	01/10/2011
	Finlàndia	13/07/2011	01/10/2011
	Argentina	20/07/2011	01/10/2011
	Letònia	21/07/2011	01/10/2011
09/09/2011	Bèlgica	19/08/2011	01/11/2011
	Ucraïna	05/09/2011	01/12/2011
20/10/2011	Estònia	08/09/2011	01/12/2011
	República Eslovaca	21/09/2011	01/12/2011
	França	05/10/2011	01/01/2012
07/12/2011	Suïssa	17/10/2011	01/01/2012
	Nova Zelanda	08/11/2011	01/02/2012
	Xina (regió adm. especial de Macau)	23/11/2011	01/02/2012
23/03/2012	República Txeca	20/01/2012	01/04/2012
30/08/2012	Itàlia	04/06/2012	01/09/2012
	Espanya	21/08/2012	01/11/2012
31/05/2013	Lituània	22/03/2013	01/06/2013
	Sèrbia	28/03/2013	01/06/2013
	Seychelles	16/04/2013	01/07/2013
	Irlanda	24/04/2013	01/07/2013
26/07/2013	Noruega	06/05/2013	01/08/2013
	Salvador	29/05/2013	01/08/2013
30/09/2013	Brasil	06/08/2013	01/11/2013
	Mèxic	06/08/2013	01/11/2013
28/11/2013	Armènia	16/09/2013	01/12/2013
	Xile	16/09/2013	01/12/2013
	Mònaco	24/09/2013	01/12/2013
	Equador	11/10/2013	01/01/2014
	Moldàvia	22/10/2013	01/01/2014
31/01/2014	Xina (regió de Hong Kong)	05/11/2013	01/02/2014
	Bòsnia i Hercegovina	14/11/2013	01/02/2014
	Uzbekistan	25/11/2013	01/02/2014
	Gabon	02/12/2013	01/03/2014
17/02/2014	Paraguai	03/01/2014	01/04/2014
	Japó	24/01/2014	01/04/2014
24/04/2014	Bielorússia	17/02/2014	01/05/2014
12/09/2014	Turquia	18/08/2014	01/11/2014

LLISTA DELS PAÏSOS AMB ELS QUALS ANDORRA POT APLICAR EL CONVENI DEL SEGREST DE MENORS

29/10/2014	Canadà	17/10/2014	01/01/2015
22/01/2015	Veneçuela	28/11/2014	01/02/2015
24/03/2015	Perú	24/02/2015	01/05/2015
20/05/2015	Islàndia	29/04/2015	01/07/2015
06/07/2015	Països Baixos (part europea i part del Carib)	03/07/2015	01/10/2015
10/08/2015	Polònia	05/08/2015	01/11/2015
21/08/2015	Portugal	13/08/2015	01/11/2015
27/08/2015	Grècia	24/08/2015	01/11/2015
12/02/2016	Sud-àfrica	09/02/2016	01/05/2016
15/04/2016	Regne Unit (amb els territoris: Anguilla, Bermudes, Illes Caiman, illes Falkland, illa de Man, Jersey i Montserrat)	06/04/2016	01/07/2016
24/05/2016	Luxemburg	03/05/2016	01/08/2016
14/06/2016	Xipre	02/06/2016	01/09/2016
20/06/2016	Croàcia	15/06/2016	01/09/2016
28/06/2016	Romania	15/06/2016	01/09/2016
	Bulgària	23/06/2016	01/09/2016
04/07/2016	Malta	27/06/2016	01/09/2016
05/07/2016	Eslovènia	16/06/2016	01/09/2016
25/07/2016	Hongria	25/07/2016	01/10/2016
26/07/2016	Suècia	16/06/2016	01/09/2016
14/10/2016	Estats Units d'Amèrica	12/10/2016	01/01/2017

**LLISTA ESMENADA
DE LES AUTORITATS
COMPETENTS
PER LLIURAR LA
POSTIL·LA***

Amb efecte: 29 de març de 2017

*El nom complet és “Lista esmenada de les autoritats competents per lliurar la postil·la de conformitat amb el que disposa l'article 6 del Conveni pel qual se suprimeix l'exigència de legalització dels documents públics estrangers”

Conveni pel qual se suprimeix l'exigència de legalització dels documents públics estrangers va ser publicat al Volum 1 del Recull, pàgina 717.

Declaració del Principat d'Andorra de conformitat amb el que disposa l'article 6 del Conveni pel qual se suprimeix l'exigència de legalització dels documents públics estrangers, les autoritats competents designades per lliurar la postil·la són:

- El/la ministre/a d'Afers Exteriors,
- El/la director/a d'Afers Bilaterals i Consulars,
- El/la director/a d'Afers Multilaterals i Cooperació,
- El/la cap de l'Àrea d'Afers Generals i Jurídics.

I.3 DRET PENAL

RENOVACIÓ DE LA RESERVA DEL PRINCIPAT D'ANDORRA REFERIDA ALS ARTICLES 7 I 8 DEL CONVENI PENAL SOBRE LA CORRUPCIÓ

Amb efecte: 1 de setembre de 2017 a l'1 de setembre de 2020

El Conveni penal sobre la corrupció, va ser publicat al Recull 2008-2009, pàgina 249.

El Conveni penal sobre la corrupció, fet a Estrasburg el 27 de gener de 1999, va entrar en vigor a Andorra l'1 de setembre del 2008.

L'article 38 del Conveni disposa que les reserves establertes d'acord amb l'article 37 tenen una validesa de 3 anys a comptar del primer dia de l'entrada en vigor del Conveni, i poden ser renovades per períodes de la mateixa durada.

En dipositar l'instrument de ratificació d'Andorra es van emetre tres reserves de conformitat amb l'apartat 1 de l'article 37.

L'any 2011 en vèncer el primer període de validesa de les reserves presentades per Andorra en ratificar el Conveni es van renovar únicament les dos reserves referides als articles 7 i 8 i 12 del Conveni i que al 2014, en vèncer el segon període de validesa, es van renovar de nou.

El 25 de gener del 2017 el Govern va acordar renovar la reserva referida als articles 7 i 8 del Conveni i ho va comunicar als coprínceps i al Consell General; els quals no van expressar oposició.

El text de la reserva renovada és el següent:

“De conformitat amb l'article 37, apartat 1 del Conveni, el Principat d'Andorra declara que qualificarà els actes a què fan referència els articles 7 i 8 com a delictes penals, de conformitat amb el seu dret intern, únicament si entren en el marc d'una de les definicions de delictes penals establerts pel Codi Penal del Principat d'Andorra.”

II. TRACTATS BILATERALS

II.1 FISCALITAT

**ENTRADA EN VIGOR
DE L'ACORD ENTRE
ANDORRA I COREA
PER A L'INTERCANVI
D'INFORMACIÓ EN
MATÈRIA FISCAL***

Entrada en vigor: 21 de desembre de 2016

*El nom complet és “Entrada en vigor de l’Acord entre el Govern del Principat d’Andorra i el Govern de la República de Corea per a l’intercanvi d’informació en matèria fiscal”

L’Acord entre el Govern del Principat d’Andorra i el Govern de la República de Corea per a l’intercanvi d’informació en matèria fiscal va ser publicat al Recull 2015, pàgina 33.

L'Acord entre el Govern del Principat d'Andorra i el Govern de la República de Corea per a l'intercanvi d'informació en matèria fiscal va ser signat a Madrid el 23 d'octubre del 2014 i publicat al Butlletí Oficial del Principat d'Andorra, núm. 70, del 14 d'octubre del 2015.

L'article 12 disposa que l'Acord esmentat entrarà en vigor a la data de recepció de la darrera de les notificacions mitjançant les quals les parts contractants es notifiquen el compliment dels procediments establerts per la seva legislació per a l'entrada en vigor d'aquest Acord.

El Ministeri d'Afers Exteriors va rebre una nota verbal de l'Ambaixada de la República de Corea, el 21 de novembre del 2016, notificant que la República de Corea havia completat els procediments establerts necessaris per a l'entrada en vigor de l'Acord.

En conseqüència l'Acord entre el Govern del Principat d'Andorra i el Govern de la República de Corea per a l'intercanvi d'informació en matèria fiscal va entrar en vigor el 21 de desembre del 2016.

III. RELACIONS AMB LA UNIÓ EUROPEA

**MODIFICACIÓ DE
L'ANNEX DE L'ACORD
MONETARI ENTRE
EL PRINCIPAT
D'ANDORRA I LA
UNIÓ EUROPEA**

Entrada en vigor de la modificació adoptada al 2015: 17 de febrer de 2016

Entrada en vigor de la modificació adoptada al 2014: 11 d'abril de 2015

L'Acord monetari entre el Principat d'Andorra i la Unió Europea, va ser publicat al Recull 2011, pàgina 145.

L'Acord monetari entre el Principat d'Andorra i la Unió Europea va ser signat a Brussel·les el 30 de juny del 2011 i és vigent a Andorra des de l'1 d'abril del 2012.

L'article 8 de l'Acord monetari estableix que la Comissió Europea modifica l'Annex un cop l'any, o més sovint si ho jutja necessari, a fi de tenir en compte els nous actes jurídics i normes de la UE pertinents i les modificacions aportades als textos existents en els àmbits dels bitllets i les monedes d'euros; la legislació en matèria bancària i financera, la prevenció del blanqueig de capital, la prevenció del frau i de la falsificació de mitjans de pagament en efectiu i diferents de l'efectiu, les normes relatives a les medalles i fitxes, i les obligacions de notificació de dades estadístiques;

Tenint en compte igualment que determinats actes i normes de la Unió Europea han deixat de ser aplicables i han de ser eliminats de l'Annex;

El Comitè Mixt, establert a l'article 11 de l'Acord monetari, decideix llavors els terminis apropiats i raonables per a l'aplicació per part del Principat d'Andorra dels nous actes jurídics i normes afegits a l'Annex;

El Comitè Mixt es va reunir el 9 de setembre del 2014 i el 19 d'octubre del 2015 per decidir el calendari d'implementació dels nous actes i normes proposats per la Comissió Europea.

MODIFICACIÓ DE L'ANNEX DE L'ACORD MONETARI ENTRE EL PRINCIPAT D'ANDORRA I LA UNIÓ EUROPEA

ANNEX (SEGONS LA MODIFICACIÓ ADOPTADA AL 2015)

Actes jurídics que cal aplicar	Termini per a l'aplicació
PREVENCIÓ DEL BLANQUEIG DE CAPITAL	
Decisió marc 2005/212/JAI del Consell, de 24 de febrer del 2005, relativa al comís dels productes, instruments i béns relacionats amb el delictes, DO L 68 de 15.3.2005, p. 49.	31/03/2015 (1)
Directiva 2005/60/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 26 d'octubre del 2005, relativa a la prevenció de la utilització del sistema financer per al blanqueig de capital i per al finançament del terrorisme, DO L 309 de 25.11.2005, p. 15.	30/09/2013

Modificada per:

Directiva 2007/64/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 13 de novembre del 2007, sobre els serveis de pagament en el mercat interior, per la qual es modifiquen les directives 97/7/CE, 2002/65/CE, 2005/60/CE, i 2006/48/CE i per la qual es deroga la Directiva 97/5/CE, DO L 319 de 5.12.2007, p. 1.

Directiva 2008/20/CE del Parlament Europeu i del Consell, d'11 de març del 2008, per la qual es modifica la Directiva 2005/60/CE, relativa a la prevenció de la utilització del sistema financer per al blanqueig de capital i per al finançament del terrorisme, pel que fa a les competències d'execució atribuïdes a la Comissió, DO L 76 de 19.3.2008, p. 46.

Directiva 2009/110/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 16 de setembre del 2009, sobre l'accés a l'activitat de les entitats de diner electrònic i el seu exercici, així com sobre la supervisió prudencial d'aquestes entitats, per la qual es modifiquen les directives 2005/60/CE i 2006/48/CE i es deroga la Directiva 2000/46/CE, DO L 267 de 10.10.2009, p. 7.

Directiva 2010/78/UE del Parlament Europeu i del Consell, de 24 de novembre del 2010, per la qual es modifiquen les directives 98/26/CE, 2002/87/CE, 2003/6/CE, 2003/41/CE, 2003/71/CE, 2004/39/CE, 2004/109/CE, 2005/60/CE, 2006/48/CE, 2006/49/CE i 2009/65/CE en relació amb les competències de l'Autoritat Europea de Supervisió (Autoritat Bancària Europea), l'Autoritat Europea de Supervisió (Autoritat Europea d'Assegurances i de Pensions de Jubilació) i l'Autoritat Europea de Supervisió (Autoritat Europea dels Mercats Financers), DO L 331 de 15.12.2010, p. 120.

Completada per:

Decisió 2000/642/JAI del Consell, de 17 d'octubre del 2000, relativa a les disposicions de cooperació entre les unitats d'informació financera dels estats membres per a l'intercanvi d'informació, DO L 271 de 24.10.2000, p. 4.

<p>Decisió marc 2001/500/JAI del Consell, de 26 de juny del 2001, relativa al blanqueig de capital, la identificació, el seguiment, l'embargament, la incautació i el comís dels instruments i dels productes del delictes, DO L 182 de 5.7.2001, p. 1.</p> <p>Reglament (CE) núm. 1889/2005 del Parlament Europeu i del Consell, de 26 d'octubre del 2005, relatiu als controls de l'entrada o la sortida de diner en efectiu de la Comunitat, DO L 309 de 25.11.2005, p. 9.</p> <p>Directiva 2006/70/CE de la Comissió, d'1 d'agost del 2006, per la qual s'estableixen disposicions d'aplicació de la Directiva 2005/60/CE del Parlament Europeu i del Consell en allò relatiu a la definició de persones de l'àmbit polític i dels criteris tècnics aplicables en els procediments simplificats de diligència deguda en relació al client així com en allò relatiu l'exempció per motiu d'activitat financera ocasional o molt limitada, DO L 214 de 4.8.2006, p. 29.</p> <p>Reglament (CE) núm. 1781/2006 del Parlament Europeu i del Consell, de 15 de novembre del 2006, relatiu a la informació sobre els ordenants que acompanya a les transferències de fons, DO L 345 de 8.12.2006, p. 1.</p> <p>Decisió 2007/845/JAI del Consell, de 6 de desembre del 2007, sobre la cooperació entre els organismes de recuperació d'actius dels estats membres en l'àmbit del seguiment i de la identificació de productes del delictes o d'altres béns relacionats amb el delictes, DO L 332 de 18.12.2007, p. 103.</p> <p>Directiva 2014/42/UE del Parlament Europeu i del Consell, de 3 d'abril del 2014, sobre l'embargament i el comís dels instruments i del producte del delictes en la Unió Europea, DO L 127 de 29.4.2014, p. 39.</p> <p>Reglament (UE) núm. 2015/847 del Parlament Europeu i del Consell, de 20 de maig del 2015, relatiu a la informació que acompanya les transferències de fons i pel qual es deroga el Reglament (CE) núm. 1781/2006, DO L 141 de 5.6.2015, p. 1.</p>	<p>01/11/2016 (2)</p> <p>01/10/2017 (3)</p>
--	---

<p>Directiva 2015/849/UE del Parlament Europeu i del Consell, de 20 de maig del 2015, relativa a la prevenció de la utilització del sistema financer per al blanqueig de capital o el finançament del terrorisme, i per la qual es modifica el Reglament (UE) núm. 648/2012 del Parlament Europeu i del Consell, i es deroguen la Directiva 2005/60/CE del Parlament Europeu i del Consell i la Directiva 2006/70/CE de la Comissió, DO L 141 de 5.6.2015, p. 73.</p>	<p>01/10/2017 (3)</p>
<p>PREVENCIÓ DEL FRAU I DE LA FALSIFICACIÓ</p>	
<p>Decisió marc 2001/413/JAI del Consell, de 28 de maig del 2001, sobre la lluita contra el frau i la falsificació de mitjans de pagament altres que l'efectiu, DO L 149 de 2.6.2001, p. 1.</p>	<p>30/09/2013</p>
<p>Reglament (CE) núm. 1338/2001 del Consell, de 28 de juny del 2001, pel qual es defineixen les mesures necessàries per a la protecció de l'euro contra la falsificació, DO L 181 de 4.7.2001, p. 6.</p>	<p>30/09/2013</p>
<p><i>Modificat per:</i></p>	
<p>Reglament (CE) núm. 44/2009 del Consell, de 18 de desembre del 2008, que modifica el Reglament (CE) núm. 1338/2001 pel qual es defineixen les mesures necessàries per a la protecció de l'euro contra la falsificació, DO L 17 de 22.1.2009, p. 1.</p>	
<p>Decisió 2001/887/JAI del Consell, de 6 de desembre del 2001, relativa a la protecció de l'euro contra la falsificació, DO L 329 de 14.12.2001, p. 1.</p>	<p>30/09/2013</p>
<p>Decisió 2003/861/CE del Consell, de 8 de desembre del 2003, relativa a l'anàlisi i a la cooperació en relació a les monedes d'euro falsificades, DO L 325 de 12.12.2003, p. 44.</p>	<p>30/09/2013</p>
<p>Reglament (CE) núm. 2182/2004 del Consell, de 6 de desembre del 2004, sobre medalles i fitxes similars a monedes d'euro, DO L 373 de 21.12.2004, p. 1.</p>	<p>30/09/2013</p>

<p><i>Modificat per:</i></p> <p>Reglament (CE) núm. 46/2009 del Consell, de 18 de desembre del 2008, que modifica el Reglament (CE) núm. 2182/2004 sobre medalles i fitxes similars a monedes d'euro, DO L 17 de 22.1.2009, p. 5.</p> <p>Decisió 2009/371/JAI del Consell, de 6 d'abril del 2009, per la qual es crea l'Oficina Europea de Policia (Europol), DO L 121, de 15.5.2009, p. 37.</p> <p>Directiva 2014/62/UE del Parlament Europeu i del Consell, de 15 de maig del 2014, relativa a la protecció penal de l'euro i altres monedes enfront la falsificació, i per la qual se substitueix la Decisió marc 2000/383/JAI del Consell, DO L 151 de 21.5.2014, p. 1.</p>	<p></p> <p>30/09/2013</p> <p>30/06/2013 (2)</p>
<p>NORMES SOBRE ELS BITLLETS I LES MONEDES D'EUROS</p>	
<p>Reglament (CE) núm. 2532/98 del Consell, de 23 de novembre de 1998, sobre les competències del Banc Central Europeu per imposar sancions, DO L 318 de 27.11. 1998, p. 4.</p> <p>Conclusions del Consell de 23 de novembre de 1998 i de 5 de novembre del 2002 sobre les monedes de col·lecció.</p> <p>Conclusions del Consell de 10 de maig de 1999 sobre el sistema de control de la qualitat de les monedes en euros.</p> <p>Comunicació de la Comissió 2001/C-318/03, de 22 d'octubre del 2001, relativa a la protecció dels drets d'autor sobre el disseny de la cara comuna de les monedes en euros [C(2001) 600 final], DO C 318 de 13.11.2001, p. 3.</p> <p>Orientació BCE/2003/5 del Banc Central Europeu, de 20 de març del 2003, sobre l'aplicació de mesures contra la reproducció irregular de bitllets en euros i sobre l'intercanvi i la retirada de bitllets en euros, DO L 78 de 25.3.2003, p. 20.</p>	<p>30/09/2014 (1)</p> <p>31/03/2013</p> <p>31/03/2013</p> <p>31/03/2013</p> <p>31/03/2013</p>

<i>Modificada per:</i>	
Orientació BCE/2013/11 del Banc Central Europeu, de 19 d'abril del 2013, per la qual es modifica l'Orientació BCE/2003/5 sobre l'aplicació de mesures contra la reproducció irregular de bitllets en euros i sobre l'intercanvi i la retirada de bitllets en euros, DO L 118 de 30.4.2013, p. 43.	30/09/2014 (1)
Recomanació 2009/23/CE de la Comissió, de 19 de desembre del 2008, relativa a la fixació de directrius comunes en relació a les cares nacionals i l'emissió de monedes en euros destinades a la circulació [C(2008) 8625], DO L 9 de 14.1.2009, p. 52.	31/03/2013
Decisió BCE/2010/14 del Banc Central Europeu, de 16 de setembre del 2010, sobre la comprovació de l'autenticitat i de l'aptitud dels bitllets d'euro i sobre la seva recirculació, DO L 267 de 9.10.2010, p. 1.	30/09/2013
<i>Modificada per:</i>	
Decisió BCE/2012/19 del Banc Central Europeu, de 7 de setembre del 2012, per la qual es modifica la Decisió BCE/2010/14 sobre la comprovació de l'autenticitat i de l'aptitud dels bitllets d'euro i sobre la seva recirculació (2012/507/UE), DO L 253 de 20.9.2012, p. 19.	30/09/2014 (1)
Reglament (UE) núm. 1210/2010 del Parlament Europeu i del Consell, de 15 de desembre del 2010, relatiu a l'autenticació de les monedes d'euros i al tractament de les monedes d'euros no aptes per a la circulació, DO L 339 de 22.12.2010, p. 1.	31/03/2013
Reglament (UE) núm. 1214/2011 del Parlament Europeu i del Consell, de 16 de novembre del 2011, relatiu al transport professional transfronterer per carretera de fons en euros entre els estats membres de la zona euro, DO L 316 de 29.11.2011, p. 1.	31/03/2015 (1)
Reglament (UE) núm. 651/2012 del Parlament Europeu i del Consell, de 4 de juliol del 2012, relatiu a l'emissió de monedes en euros, DO L 201 de 27.7.2012, p. 135.	30/09/2014 (1)

<p>Decisió BCE/2013/10 del Banc Central Europeu, de 19 d'abril del 2013, sobre les denominacions, les especificacions, la reproducció, l'intercanvi i la retirada de bitllets bancaris en euros, DO L 118 de 30.4.2013, p. 37.</p>	<p>30/09/2014 (1)</p>
<p>Reglament (CE) núm. 729/2014 del Consell, de 24 de juny del 2014, relatiu als valors nominals i les especificacions tècniques de les monedes en euros destinades a la circulació, (text refós), DO L 194 de 2.7.2014, p. 1</p>	<p>30/09/2014 (2)</p>
<p>LEGISLACIÓ EN MATÈRIA BANCÀRIA I FINANCERA</p>	
<p>Directiva 86/635/CEE del Consell, de 8 de desembre de 1986, relativa als comptes anuals i als comptes consolidats dels bancs i altres institucions financeres, DO L 372 de 31.12.1986, p. 1.</p> <p><i>Modificada per:</i></p> <p>Directiva 2001/65/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 27 de setembre del 2001, per la qual es modifiquen les directives 78/660/CEE, 83/349/CEE i 86/635/CEE pel que fa a les normes de valoració aplicables als comptes anuals i als comptes consolidats de determinades formes de societats, així com dels bancs i altres entitats financeres, DO L 283 de 27.10.2001, p. 28.</p> <p>Directiva 2003/51/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 18 de juny del 2003, per la qual es modifiquen les directives 78/660/CEE, 83/349/CEE, 86/635/CEE i 91/674/CEE del Consell sobre els comptes anuals i els comptes consolidats de determinades formes de societats, bancs o altres entitats financers i empreses d'assegurances, DO L 178 de 17.7.2003, p. 16.</p> <p>Directiva 2006/46/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 14 de juny del 2006, per la qual es modifiquen les directives del Consell 78/660/CEE relativa als comptes anuals de determinades formes de societats, 83/349/CEE relativa als comptes consolidats, 86/635/CEE relativa als comptes anuals i als comptes consolidats dels bancs i altres entitats financeres, i 91/674/CEE relativa als comptes</p>	<p>31/03/2016</p>

<p>anyals i als comptes consolidats de les empreses d'assegurances, DO L 224 del 16.8.2006, p. 1.</p>	
<p>Directiva 89/117/CEE del Consell, del 13 de febrer de 1989, relativa a les obligacions en matèria de publicitat dels documents comptables de les sucursals, establertes en un estat membre, d'entitats de crèdit i d'entitats financeres amb la seu social fora d'aquest estat membre, DO L 44 de 16.2.1989, p. 40.</p>	31/03/2018
<p>Directiva 97/9/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 3 març de 1997, relativa als sistemes d'indemnització dels inversors, DO L 84 de 26.3.1997, p. 22.</p>	31/03/2018
<p>Recomanació 97/489/CE de la Comissió, de 30 de juliol de 1997, relativa a les operacions efectuades mitjançant instruments de pagament electrònic, en particular les relacions entre emissors i titulars dels instruments esmentats, DO L 208 de 2.8.1997, p. 52.</p>	31/03/2018
<p>Directiva 98/26/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 19 de maig de 1998, sobre la fermesa de la liquidació en els sistemes de pagament i de liquidació de valors, DO L 166 d'11.6.1998, p. 45.</p>	31/03/2018
<p><i>Modificada per:</i></p> <p>Directiva 2009/44/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 6 de maig del 2009, per la qual es modifiquen la Directiva 98/26/CE sobre la fermesa de la liquidació en els sistemes de pagament i de liquidació de valors, i la Directiva 2002/47/CE sobre acords de garantia financera, en allò relatiu als sistemes connectats i als drets de crèdit, DO L 146 de 10.6.2009, p. 37.</p> <p>Directiva 2010/78/UE del Parlament Europeu i del Consell, de 24 de novembre del 2010, per la qual es modifiquen les directives 98/26/CE, 2002/87/CE, 2003/6/CE, 2003/41/CE, 2003/71/CE, 2004/39/CE, 2004/109/CE, 2005/60/CE, 2006/48/CE, 2006/49/CE i 2009/65/CE en relació a les competències de l'Autoritat Europea de Supervisió (Autoritat Bancària Europea), l'Autoritat Europea de Supervisió (Autoritat Europea d'Assegurances i de Pensions de</p>	

<p>Jubilació) i l'Autoritat Europea de Supervisió (Autoritat Europea dels Mercats Financers), DO L 331 de 15.12.2010, p. 120.</p> <p>Reglament (UE) núm. 648/2012 del Parlament Europeu i del Consell, de 4 de juliol del 2012, relatiu als derivats extraborsaris, les entitats de contrapartida central i els registres d'operacions, DO L 201 de 27.7.2012, p. 1.</p> <p>Reglament (UE) núm. 909/2014 del Parlament Europeu i del Consell, de 23 de juliol del 2014, sobre la millora de la liquidació de valors en la Unió Europea i els dipositaris centrals de valors i pel qual es modifiquen les directives 98/26/CE i 2014/65/UE i el Reglament (UE) núm. 236/2012, DO L 257 de 28.8.2014, p. 1.</p> <p>Directiva 2001/24/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 4 d'abril del 2001, relativa al sanejament i a la liquidació de les entitats de crèdit, DO L 125 de 5.5.2001, p. 15.</p> <p><i>Modificada per:</i></p> <p>Directiva 2014/59/UE del Parlament Europeu i del Consell, de 15 de maig del 2014, per la qual s'estableix un marc per a la reestructuració i la resolució d'entitats de crèdit i empreses de serveis d'inversió, i per la qual es modifiquen la Directiva 82/891/CEE del Consell, i les directives 2001/24/CE, 2002/47/CE, 2004/25/CE, 2005/56/CE, 2007/36/CE, 2011/35/UE, 2012/30/UE i 2013/36/UE, i els reglaments (UE) núm. 1093/2010 i (UE) núm. 648/2012 del Parlament Europeu i del Consell, DO L 173 de 12.6.2014, p. 190.</p> <p>Directiva 2002/47/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 6 juny del 2002, sobre acords de garantia financera, DO L 168 de 27.6.2002, p. 43.</p> <p><i>Modificada per:</i></p> <p>Directiva 2009/44/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 6 de maig del 2009, per la qual es modifiquen la Directiva 98/26/CE sobre la fermesa de la liquidació en els</p>	<p>31/03/2018, excepte l'apartat 1 de l'article 3: 01/02/2023 i a partir de l'01/02/2026 (3)</p> <p>31/03/2018</p> <p>31/03/2018</p>
---	--

sistemes de pagament i de liquidació de valors i la Directiva 2002/47/CE sobre acords de garantia financera, en allò relatiu als sistemes connectats i als drets de crèdit, DO L 146 de 10.6.2009, p. 37.

Directiva 2014/59/UE del Parlament Europeu i del Consell, de 15 de maig del 2014, per la qual s'estableix un marc per a la reestructuració i la resolució d'entitats de crèdit i empreses de serveis d'inversió, i per la qual es modifiquen la Directiva 82/891/CEE del Consell, i les directives 2001/24/CE, 2002/47/CE, 2004/25/CE, 2005/56/CE, 2007/36/CE, 2011/35/UE, 2012/30/UE i 2013/36/UE, i els reglaments (UE) núm. 1093/2010 i (UE) núm. 648/2012 del Parlament Europeu i del Consell, DO L 173 de 12.6.2014, p. 190.

Directiva 2002/87/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 16 de desembre del 2002, relativa a la supervisió addicional de les entitats de crèdit, les empreses d'assegurances i les empreses d'inversió d'un conglomerat financer, i per la qual es modifiquen les directives 73/239/CEE, 79/267/CEE, 92/49/CEE, 92/96/CEE, 93/6/CEE i 93/22/CEE del Consell i les directives 98/78/CE i 2000/12/CE del Parlament Europeu i del Consell, DO L 35 de 11.2.2003, p. 1.

31/03/2018

Modificada per:

Directiva 2005/1/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 9 de març del 2005, per la qual es modifiquen les directives 73/239/CEE, 85/611/CEE, 91/675/CEE, 92/49/CEE i 93/6/CEE del Consell i les directives 94/19/CE, 98/78/CE, 2000/12/CE, 2001/34/CE, 2002/83/CE i 2002/87/CE, a fi d'establir una nova estructura organitzativa dels comitès de serveis financers, DO L 79 de 24.3.2005, p. 9.

Directiva 2008/25/CE del Parlament Europeu i del Consell, d'11 de març del 2008, per la qual es modifica la Directiva 2002/87/CE relativa a la supervisió addicional de les entitats de crèdit, les empreses d'assegurances i les empreses d'inversió d'un conglomerat financer, pel que fa a les competències d'execució atribuïdes a la Comissió, DO L 81 de 20.3.2008, p. 40.

<p>Directiva 2010/78/UE del Parlament Europeu i del Consell, de 24 de novembre del 2010, per la qual es modifiquen les directives 98/26/CE, 2002/87/CE, 2003/6/CE, 2003/41/CE, 2003/71/CE, 2004/39/CE, 2004/109/CE, 2005/60/CE, 2006/48/CE, 2006/49/CE i 2009/65/CE en relació a les competències de l'Autoritat Europea de Supervisió (Autoritat Bancària Europea), l'Autoritat Europea de Supervisió (Autoritat Europea d'Assegurances i de Pensions de Jubilació) i l'Autoritat Europea de Supervisió (Autoritat Europea dels Mercats Financers), DO L 331 de 15.12.2010, p. 120.</p>	
<p>Directiva 2011/89/UE del Parlament Europeu i del Consell, de 16 de novembre del 2011, per la qual es modifiquen les directives 98/78/CE, 2002/87/CE, 2006/48/CE i 2009/138/CE en allò relatiu a la supervisió addicional de les entitats financeres que formin part d'un conglomerat financer, DO L 326 de 8.12.2011, p. 113.</p>	
<p>Directiva 2013/36/UE del Parlament Europeu i del Consell, de 26 de juny del 2013, relativa a l'accés a l'activitat de les entitats de crèdit i a la supervisió prudencial de les entitats de crèdit i les empreses d'inversió, per la qual es modifica la Directiva 2002/87/CE i es deroguen les directives 2006/48/CE i 2006/49/CE, DO L 176 de 27.6.2013, p. 338.</p>	30/09/2017
<p>Directiva 2004/39/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 21 d'abril del 2004, relativa als mercats d'instruments financers, per la qual es modifiquen les directives 85/611/CEE i 93/6/CEE del Consell i la Directiva 2000/12/CE del Parlament Europeu i del Consell i es deroga la Directiva 93/22/CEE del Consell, DO L 145 de 30.4.2004, p. 1</p>	31/03/2018
<p><i>Modificada per:</i></p> <p>Directiva 2006/31/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 5 d'abril del 2006, per la qual es modifica la Directiva 2004/39/CE, relativa als mercats d'instruments financers, pel que fa a determinats terminis, DO L 114 de 27.4.2006, p. 60.</p>	

Directiva 2007/44/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 5 de setembre del 2007, per la qual es modifica la Directiva 92/49/CEE del Consell i les directives 2002/83/CE, 2004/39/CE, 2005/68/CE i 2006/48/CE en allò relatiu a les normes de procediment i als criteris d'avaluació aplicables en relació a l'avaluació cautelar de les adquisicions i dels increments de participació en les entitats del sector financer, DO L 247 de 21.9.2007, p. 1.

Directiva 2008/10/CE del Parlament Europeu i del Consell, d'11 de març del 2008, per la qual es modifica la Directiva 2004/39/CE relativa als mercats d'instruments financers, pel que fa a les competències executives atribuïdes a la Comissió, DO L 76 de 19.3.2008, p. 33.

Directiva 2010/78/UE del Parlament Europeu i del Consell, de 24 de novembre del 2010, per la qual es modifiquen les directives 98/26/CE, 2002/87/CE, 2003/6/CE, 2003/41/CE, 2003/71/CE, 2004/39/CE, 2004/109/CE, 2005/60/CE, 2006/48/CE, 2006/49/CE i 2009/65/CE en relació a les competències de l'Autoritat Europea de Supervisió (Autoritat Bancària Europea), l'Autoritat Europea de Supervisió (Autoritat Europea d'Assegurances i de Pensions de Jubilació) i l'Autoritat Europea de Supervisió (Autoritat Europea dels Mercats Financers), DO L 331 de 15.12.2010, p. 120.

Completada per:

Reglament (CE) núm. 1287/2006 de la Comissió, de 10 d'agost del 2006, pel qual s'aplica la Directiva 2004/39/CE del Parlament Europeu i del Consell en allò relatiu a les obligacions de les empreses d'inversió de portar un registre, la informació sobre les operacions, la transparència del mercat, l'admissió a negociació d'instruments financers, i termes definits a efectes de la directiva esmentada, DO L 241 de 2.9.2006, p. 1.

Directiva 2006/73/CE de la Comissió, de 10 d'agost del 2006, per la qual s'aplica la Directiva 2004/39/CE del Parlament Europeu i del Consell en allò relatiu als requisits

<p>organitzatius i a les condicions de funcionament de les empreses d'inversió i termes definits a efectes de la directiva esmentada, DO L 241 de 2.9.2006, p. 26.</p>	
<p>Directiva 2007/64/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 13 de novembre del 2007, sobre serveis de pagament en el mercat interior, per la qual es modifiquen les directives 97/7/CE, 2002/65/CE, 2005/60/CE i 2006/48/CE, i per la qual es deroga la Directiva 97/5/CE, DO L 319 de 5.12.2007, p. 1.</p>	31/03/2016
<p><i>Modificada per:</i></p> <p>Directiva 2009/111/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 16 de setembre del 2009, per la qual es modifiquen les directives 2006/48/CE, 2006/49/CE i 2007/64/CE en allò que es refereix als bancs afiliats a un organisme central, a determinats elements dels fons propis, als grans riscos, al règim de supervisió i a la gestió de crisis, DO L 302 de 17.11.2009, p. 97.</p>	
<p>Directiva 2013/36/UE del Parlament Europeu i del Consell, de 26 de juny del 2013, relativa a l'accés a l'activitat de les entitats de crèdit i a la supervisió prudencial de les entitats de crèdit i les empreses d'inversió, per la qual es modifica la Directiva núm. 2002/87/CE i es deroguen les directives 2006/48/CE i 2006/49/CE, text pertinent a efectes de l'EEE DO L 176 de 27.6.2016, p. 338.</p>	30/09/2017 (3)
<p>Reglament (CE) núm. 924/2009 del Parlament Europeu i del Consell, de 16 de setembre del 2009, relatiu als pagaments transfronterers en la Comunitat i pel qual es deroga el Reglament (CE) núm. 2560/2001, DO L 266 de 9.10.2009, p. 11.</p>	31/03/2018
<p><i>Modificat per:</i></p> <p>Reglament (UE) núm. 260/2012 del Parlament Europeu i del Consell, de 14 de març del 2012, pel qual s'estableixen requisits tècnics i empresarials per a les transferències i per als deutes domiciliats en euros, i es modifica el Reglament (CE) núm. 924/2009, DO L 94 de 30.3.2012, p. 22.</p>	

<p>Directiva 2009/110/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 16 de setembre del 2009, sobre l'accés a l'activitat de les entitats de diner electrònic i al seu exercici, així com a la supervisió prudencial de les entitats esmentades, per la qual es modifiquen les directives 2005/60/CE i 2006/48/CE i es deroga la Directiva 2000/46/CE, DO L 267 de 10.10.2009, p. 7.</p>	<p>31/03/2016</p>
<p><i>Modificat per:</i></p>	
<p>Directiva 2013/36/UE del Parlament Europeu i del Consell, de 26 de juny del 2013, relativa a l'accés a l'activitat de les entitats de crèdit i a la supervisió prudencial de les entitats de crèdit i les empreses d'inversió, per la qual es modifica la Directiva núm. 2002/87/CE i es deroguen les directives 2006/48/CE i 2006/49/CE, DO L 176 de 27.6.2016, p. 338.</p>	<p>30/09/2017 (3)</p>
<p>Reglament (UE) núm. 1096/2010 del Consell, de 17 de novembre del 2010, pel qual s'encomanen al Banc Central Europeu una sèrie de tasques específiques relacionades amb el funcionament del Comitè Europeu de Risc Sistèmic, DO L 331 de 15.12.2010, p. 162.</p>	<p>31/03/2016</p>
<p>Reglament (UE) núm. 1092/2010 del Parlament Europeu i del Consell, de 24 de novembre del 2010, relatiu a la supervisió macroprudencial del sistema financer a la Unió Europea i pel qual es crea una Junta Europea de Risc Sistèmic, DO L 331 de 15.12.2010, p. 1.</p>	<p>31/03/2016</p>
<p>Reglament (UE) núm. 1093/2010 del Parlament Europeu i del Consell, de 24 de novembre del 2010, pel qual es crea una Autoritat Europea de Supervisió (Autoritat Bancària Europea), es modifica la Decisió núm. 716/2009/CE i es deroga la Decisió 2009/78/CE de la Comissió, DO L 331 de 15.12.2010, p. 12.</p>	<p>31/03/2016</p>
<p><i>Modificat per:</i></p>	
<p>Reglament (UE) núm. 1022/2013 del Parlament Europeu i del Consell, de 22 d'octubre del 2013, que modifica el Reglament (UE) núm. 1093/2010, pel qual es crea una Autoritat Europea de Supervisió (Autoritat Bancària Europea),</p>	

<p>en allò que es refereix a l'atribució de funcions específiques al Banc Central Europeu en virtut del Reglament (UE) núm. 1024/2013, DO L 287 de 29.10.2013, p. 5.</p> <p>Directiva 2014/17/UE del Parlament Europeu i del Consell, de 4 de febrer del 2014, sobre els contractes de crèdit formalitzats amb els consumidors per a béns immobles d'ús residencial i per la qual es modifiquen les directives 2008/48/CE i 2013/36/UE i el Reglament (UE) núm. 1093/2010, DO L 60 de 28.2.2014, p. 34.</p> <p>Directiva 2014/59/UE del Parlament Europeu i del Consell, de 15 de maig del 2014, per la qual s'estableix un marc per a la reestructuració i la resolució d'entitats de crèdit i empreses de serveis d'inversió, i per la qual es modifiquen la Directiva 82/891/CEE del Consell, i les directives 2001/24/CE, 2002/47/CE, 2004/25/CE, 2005/56/CE, 2007/36/CE, 2011/35/UE, 2012/30/UE i 2013/36/UE, i els reglaments (UE) núm. 1093/2010 i (UE) núm. 648/2012 del Parlament Europeu i del Consell, DO L 173 de 12.6.2014, p. 190.</p> <p>Reglament (UE) núm. 1095/2010 del Parlament Europeu i del Consell, de 24 de novembre del 2010, pel qual es crea una Autoritat Europea de Supervisió (Autoritat Bancària Europea), es modifica la Decisió núm. 716/2009/CE i es deroga la Decisió 2009/77/CE de la Comissió, DO L 331 de 15.12.2010, p. 84.</p> <p><i>Modificat per:</i></p> <p>Directiva 2011/61/UE del Parlament Europeu i del Consell, de 8 de juny del 2011, relativa als gestors de fons d'inversió alternatius i per la qual es modifiquen les directives 2003/41/CE i 2009/65/CE i els reglaments (CE) núm. 1060/2009 i (UE) núm. 1095/2010, DO L 174 d'1.7.2011, p. 1.</p> <p>Reglament (UE) núm. 258/2014 del Parlament Europeu i del Consell, de 3 d'abril del 2014, pel qual es crea un programa de la Unió destinat a donar suport a determinades activitats en l'àmbit de la informació financera i l'auditoria</p>	<p>31/03/2016</p>
---	-------------------

<p>durant el període 2014-2020, i es deroga la Decisió núm. 716/2009/CE, DO L 105 de 8.4.2014, p. 1.</p>	
<p>Directiva 2014/51/UE del Parlament Europeu i del Consell, de 16 d'abril del 2014, per la qual es modifiquen les directives 2003/71/CE i 2009/138/CE i els reglaments (CE) núm. 1060/2009, (UE) núm. 1094/2010 i (UE) núm. 1095/2010 pel que fa als poders de l'Autoritat Europea de Supervisió (Autoritat Europea d'Assegurances i Pensions de Jubilació) i de l'Autoritat Europea de Supervisió (Autoritat Europea de Mercats Financers), DO L 153 de 22.5.2014, p. 1.</p>	
<p>Directiva 2010/78/UE del Parlament Europeu i del Consell, de 24 de novembre del 2010, per la qual es modifiquen les directives 98/26/CE, 2002/87/CE, 2003/6/CE, 2003/41/CE, 2003/71/CE, 2004/39/CE, 2004/109/CE, 2005/60/CE, 2006/48/CE, 2006/49/CE i 2009/65/CE pel que fa a les competències de l'Autoritat Europea de Supervisió (Autoritat Bancària Europea), l'Autoritat Europea de Supervisió (Autoritat Europea d'Assegurances i de Pensions de Jubilació) i l'Autoritat Europea de Supervisió (Autoritat Europea dels Mercats Financers), SO L 331 de 15.12.2010, p. 120.</p> <p><i>Modificada per:</i></p>	<p>31/03/2016</p>
<p>Directiva 2013/36/UE del Parlament Europeu i del Consell, de 26 de juny del 2013, relativa a l'accés a l'activitat de les entitats de crèdit i a la supervisió prudencial de les entitats de crèdit i les empreses d'inversió, per la qual es modifica la Directiva 2002/87/CE i es deroguen les directives 2006/48/CE i 2006/49/CE, DO L 176 de 27.6.2013, p. 338.</p>	<p>30/09/2017 (3)</p>
<p>Directiva 2014/65/UE del Parlament Europeu i del Consell, de 15 de maig del 2014, relativa als mercats d'instruments financers i per la qual es modifiquen la Directiva 2002/92/CE i la Directiva 2011/61/UE, DO L 173 de 12.6.2014, p. 349.</p>	<p>31/12/2020 (3)</p>

<p>Reglament (UE) núm. 648/2012 del Parlament Europeu i del Consell, de 4 de juliol del 2012, relatiu als derivats extraborsaris, les entitats de contrapartida central i els registres d'operacions, DO L 201 de 27.7.2012, p. 1.</p> <p><i>Modificat per:</i></p> <p>Reglament (UE) núm. 575/2013 del Parlament Europeu i del Consell, de 26 de juny del 2013, relatiu als requisits prudencials per a les institucions de crèdit i les empreses d'inversió i que modifica el Reglament (UE) núm. 648/2012, DO L 176 de 27.7.2013, p. 1.</p> <p>Reglament delegat (UE) núm. 1002/2013 de la Comissió, de 12 de juliol del 2013, pel qual es modifica el Reglament (UE) núm. 648/2012 del Parlament Europeu i del Consell, relatiu als derivats extraborsaris, les entitats de contrapartida central i els registres d'operacions pel que fa a la llista d'entitats exemptes, DO L 276 de 19.10.2013, p. 2.</p> <p>Directiva 2014/59/UE del Parlament Europeu i del Consell, de 15 de maig del 2014, per la qual s'estableix un marc per a la reestructuració i la resolució d'entitats de crèdit i empreses de serveis d'inversió, i per la qual es modifiquen la Directiva 82/891/CEE del Consell, i les directives 2001/24/CE, 2002/47/CE, 2004/25/CE, 2005/56/CE, 2007/36/CE, 2011/35/UE, 2012/30/UE i 2013/36/UE, i els reglaments (UE) núm. 1093/2010 i (UE) núm. 648/2012 del Parlament Europeu i del Consell, DO L 173 de 12.6.2014, p. 190.</p> <p>Reglament (UE) núm. 600/2014 del Parlament Europeu i del Consell, de 15 de maig del 2014, relatiu als mercats d'instruments financers i pel qual es modifica el Reglament (UE) núm. 648/2012, DO L 173 de 12.6.2014, p. 84.</p> <p>Directiva 2015/849/UE del Parlament Europeu i del Consell, de 20 de maig del 2015, relativa a la prevenció de la utilització del sistema financer per al blanqueig de capital o el finançament del terrorisme, i per la qual es modifica el Reglament (UE) núm. 648/2012 del Parlament Europeu i del Consell, i es deroguen la Directiva 2005/600/CE del</p>	<p>30/09/2019 (1)</p>
--	---------------------------

Parlament Europeu i del Consell i la Directiva 2006/70/CE de la Comissió, DO L 141 de 5.6.2015, p. 73.

Completada per:

Reglament d'execució (UE) núm. 1247/2012 de la Comissió, de 19 de desembre del 2012, pel qual s'estableixen normes tècniques d'execució relatives al format i a la freqüència de les notificacions d'operacions als registres d'operacions, de conformitat amb el Reglament (UE) núm. 648/2012 del Parlament Europeu i del Consell, relatiu als derivats extraborsaris, les entitats de contrapartida central i els registres d'operacions DO L 352 de 21.12.2012, p. 20.

Reglament d'execució (UE) núm. 1248/2012 de la Comissió, de 19 de desembre del 2012, pel que s'estableixen normes tècniques d'execució relatives al format de les sol·licituds d'inscripció dels registres d'operacions, de conformitat amb el Reglament (UE) núm. 648/2012 del Parlament Europeu i del Consell, relatiu als derivats extraborsaris, les entitats de contrapartida central i els registres d'operacions, DO L 352 de 21.12.2012, p. 30.

Reglament d'execució (UE) núm. 1249/2012 de la Comissió, de 19 de desembre del 2012, pel qual s'estableixen les normes tècniques d'execució relatives al format de la informació que han de conservar les entitats de contrapartida central, de conformitat amb el Reglament (UE) núm. 648/2012 del Parlament Europeu i del Consell, relatiu als derivats extraborsaris, les entitats de contrapartida central i els registres d'operacions, DO L 352 de 21.12.2012, p. 32.

Reglament Delegat (UE) núm. 148/2013 de la Comissió, de 19 de desembre del 2012, pel qual es completa el Reglament (UE) núm. 648/2012 del Parlament Europeu i del Consell, relatiu als derivats extraborsaris, les entitats de contrapartida central i els registres d'operacions en relació a les normes tècniques de regulació sobre els elements mínims de les dades que cal notificar als registres d'operacions, DO L 52 de 23.2.2013, p. 1.

Reglament delegat (UE) núm. 149/2013 de la Comissió, de 19 de desembre del 2012, pel qual es completa el Reglament (UE) núm. 648/2012 del Parlament Europeu i del Consell en allò referent a les normes tècniques de regulació relatives als acords de compensació indirecta, l'obligació de compensació, el registre públic, l'accés a la plataforma de negociació, les contraparts no financeres i les tècniques de reducció del risc aplicables als contractes de derivats extraborsaris no compensats per una entitat de contrapartida central, DO L 52 de 23.2.2013, p. 11.

Reglament Delegat (UE) núm. 150/2013 de la Comissió, de 19 de desembre del 2012, pel qual es completa el Reglament (UE) núm. 648/2012 del Parlament Europeu i del Consell, relatiu als derivats extraborsaris, les entitats de contrapartida central i els registres d'operacions, pel que fa referència a les normes tècniques de regulació que especifiquen els detalls de la sol·licitud d'inscripció com a registre d'operacions, DO L 52 de 23.2.2013, p. 25.

Reglament delegat (UE) núm. 151/2013 de la Comissió, de 19 de desembre del 2012, pel qual es completa el Reglament (UE) núm. 648/2012 del Parlament Europeu i del Consell, relatiu als derivats extraborsaris, les entitats de contrapartida central i els registres d'operacions, pel que fa referència a les normes tècniques de regulació que especifiquen les dades que els registres d'operacions hauran de publicar i mantenir disponibles i les normes operatives per a l'agregació i comparació de les dades i l'accés a aquestes dades, DO L 52 de 23.2.2013, p. 33.

Reglament delegat (UE) núm. 152/2013 de la Comissió, de 19 de desembre del 2012, pel qual es completa el Reglament (UE) núm. 648/2012 del Parlament Europeu i del Consell en allò relatiu a les normes tècniques de regulació relatives als requisits de capital de les entitats de contrapartida central, DO L 52 de 23.2.2013, p. 37.

Reglament delegat (UE) núm. 153/2013 de la Comissió, de 19 de desembre del 2012, pel qual es completa el Reglament (UE) núm. 648/2012 del Parlament Europeu i del Consell, pel que fa referència a les normes tècniques de re-

<p>gulació relatives als requisits que han de complir les entitats de contrapartida central, DO L 52 de 23.2.2013, p. 41.</p> <p>Reglament delegat (UE) núm. 876/2013 de la Comissió, de 28 de maig del 2013, pel qual es completa el Reglament (UE) núm. 648/2012 del Parlament Europeu i del Consell, pel que fa a les normes tècniques de regulació relatives als requisits que han de complir les entitats de contrapartida central, DO L 244 de 13.9.2013, p. 19.</p> <p>Reglament delegat (UE) núm. 1003/2013 de la Comissió, de 12 de juliol del 2013, pel qual es completa el Reglament (UE) núm. 648/2012 del Parlament Europeu i del Consell en relació amb les taxes que han de pagar els registres d'operacions a l'Autoritat Europea de Mercats Financers, DO L 279 de 19.10.2013, p. 4.</p> <p>Reglament delegat (UE) núm. 285/2014 de la Comissió, de 13 de febrer del 2014, pel qual es completa el Reglament (UE) núm. 648/2012 del Parlament Europeu i del Consell en allò que es refereix a les normes tècniques de regulació relatives a l'efecte directe, important i predictable dels contractes dins de la Unió i a la prevenció de l'elusió de normes i obligacions, DO L 85 de 21.3.2014, p. 1.</p> <p>Reglament delegat (UE) núm. 667/2014 de la Comissió, de 13 de març de 2014, pel qual es completa el Reglament (UE) núm. 648/2012 del Parlament Europeu i del Consell en allò que respecta a les normes de procediment relatives a les sancions imposades als registres d'operacions per l'Autoritat Europea dels Mercats Financers, incloses les normes relatives al dret de defensa i a les disposicions temporals, DO L 179 de 19.6.2014, p. 31.</p> <p>Reglament d'Execució (UE) núm. 484/2014 de la Comissió, de 12 de maig de 2014, pel qual s'estableixen normes tècniques d'execució pel que fa al capital hipotètic d'una entitat de contrapartida central de conformitat amb el Reglament (UE) núm. 648/2012 del Parlament Europeu i del Consell, DO L 138 de 13.5.2014, p. 57.</p> <p>Reglament d'execució (UE) 2015/880 de la Comissió, de 4 de juny del 2015, relatiu a la pròrroga dels períodes</p>	<p>30/09/2019 (2)</p> <p>30/09/2019 (2)</p> <p>30/09/2019 (2)</p> <p>30/09/2019 (2)</p> <p>30/09/2019 (2)</p> <p>30/09/2019 (3)</p>
---	---

<p>transitoris relacionats amb els requisits de fons propis per les exposicions envers entitats de contrapartida central indicades en els reglaments (UE) núm. 575/2013 i (UE) 648/2012 del Parlament Europeu i del Consell, DO L 143 de 9.6.2015, p. 7.</p>	
<p>Reglament (UE) núm. 575/2013 del Parlament Europeu i del Consell, de 26 de juny del 2013, sobre els requisits prudencials de les entitats de crèdit i de les empreses d'inversió, i pel qual es modifica el Reglament (UE) núm. 648/2012, DO L 176 de 27.7.2013, p. 1.</p>	<p>30/09/2017 (1)</p>
<p><i>Modificat per:</i></p>	
<p>Reglament delegat (UE) núm. 2015/62 de la Comissió, de 10 d'octubre del 2014, pel qual es modifica el Reglament (UE) núm. 575/2016 del Parlament Europeu i del Consell en allò relatiu a la ratio d'apalancament, DO L 11 de 17.1.2015, p. 37.</p>	<p>30/09/2017 (2)</p>
<p><i>Completat per:</i></p>	
<p>Reglament d'execució (UE) núm. 1423/2013 de la Comissió, de 20 de desembre del 2013, pel qual s'estableixen normes tècniques d'execució pel que fa a la publicació dels requisits de fons propis de les entitats, de conformitat amb el Reglament (UE) núm. 575/2013 del Parlament Europeu i del Consell, DO L 355 de 31.12.2013, p. 60.</p>	<p>30/09/2017 (2)</p>
<p>Reglament delegat (UE) núm. 183/2014 de la Comissió, de 20 de desembre del 2013, pel qual es completa el Reglament (UE) núm. 575/2013 del Parlament Europeu i del Consell, sobre els requisits prudencials de les entitats de crèdit i de les empreses d'inversió, pel que fa a les normes tècniques de regulació per especificar el càlcul dels ajustaments per risc de crèdit específic i per risc de crèdit general, DO L 57 de 27.2.2014, p. 3.</p>	<p>30/09/2017 (2)</p>
<p>Reglament delegat (UE) núm. 241/2014 de la Comissió, de 7 de gener del 2014, pel qual es completa el Reglament (UE) núm. 575/2013 del Parlament Europeu i del Consell en allò relatiu a les normes tècniques de regulació aplicables als requisits de fons propis de les entitats, DO L 74 de 14.3.2014, p. 8.</p>	<p>30/09/2017 (2)</p>

<i>Modificat per:</i>	
Reglament delegat (UE) 2015/488 de la Comissió, de 4 de setembre del 2014, pel qual es modifica el Reglament delegat (UE) núm. 241/2014 en allò que fa referència als requisits de fons propis de les empreses basats en les despeses fixes generals, DO L 78 de 24.3.2015, p. 1.	30/09/2017 (3)
Reglament delegat (UE) 2015/850 de la Comissió, de 30 de gener del 2015, que modifica el Reglament delegat (UE) núm. 241/2014, pel qual es completa el Reglament (UE) núm. 575/2013 del Parlament Europeu i del Consell en allò relatiu a les normes tècniques de regulació aplicables als requisits de fons propis de les entitats, DO L 135 de 2.6.2015, p. 1.	30/09/2017 (3)
Reglament delegat (UE) 2015/923 de la Comissió, d'11 de març del 2015, que modifica el Reglament delegat (UE) núm. 241/2014, pel qual es completa el Reglament (UE) 575/2013 del Parlament Europeu i del Consell en allò relatiu a les normes tècniques de regulació aplicables als requisits de fons propis de les entitats, DO L 150 de 17.6.2015, p. 1.	30/09/2017 (3)
Reglament delegat (UE) núm. 342/2014 de la Comissió, de 21 de gener del 2014, que completa la Directiva 2002/87/CE del Parlament Europeu i del Consell i el Reglament (UE) núm. 575/2013 del Parlament Europeu i del Consell en allò que respecta a les normes tècniques de regulació relatives a l'aplicació dels mètodes de càlcul dels requisits d'adequació del capital aplicables als conglomerats financers, DO L 100 de 3.4.2014, p. 1.	30/09/2017 (2)
Reglament delegat (UE) núm. 523/2014 de la Comissió, de 12 de març del 2014, pel qual es completa el Reglament (UE) núm. 575/2013 del Parlament Europeu i del Consell en allò que respecta a les normes tècniques de regulació per determinar què és el que constitueix l'estreta correspondència entre el valor dels bons garantits d'una entitat i el valor dels seus actius, DO L 148 de 20.5.2014, p. 4.	30/09/2017 (2)
Reglament delegat (UE) núm. 525/2014 de la Comissió, de 12 de març del 2014, pel qual es completa el Reglament	30/09/2017 (2)

<p>(UE) núm. 575/2013 del Parlament Europeu i del Consell en allò que respecta a les normes tècniques de regulació per a la definició de “mercat”, DO L 148 de 20.5.2014, p. 15.</p>	
<p>Reglament delegat (UE) núm. 526/2014 de la Comissió, de 12 de març del 2014, pel qual es completa el Reglament (UE) núm. 575/2013 del Parlament Europeu i del Consell en allò que respecta a les normes tècniques de regulació per a la determinació d'un diferencial comparable i un nombre limitat de carteres menors a efectes del risc d'ajustament de valoració del crèdit, DO L 148 de 20.05.2014, p. 17.</p>	<p>30/09/2017 (2)</p>
<p>Reglament delegat (UE) núm. 528/2014 de la Comissió, de 12 de març del 2014, pel qual es completa el Reglament (UE) núm. 575/2013 del Parlament Europeu i del Consell en allò que respecta a les normes tècniques de regulació per al risc diferent de delta de les opcions en el mètode estàndard del risc de mercat, DO L 148 de 20.5.2014, p. 29.</p>	<p>30/09/2017 (2)</p>
<p>Reglament delegat (UE) núm. 529/2014 de la Comissió, de 12 de març del 2014, pel qual es completa el Reglament (UE) núm. 575/2013 del Parlament Europeu i del Consell en allò que respecta a les normes tècniques de regulació per avaluar la importància de les ampliacions i modificacions del mètode basat en qualificacions internes i del mètode avançat de càlcul, DO L 148 de 20.5.2014, p. 36.</p>	<p>30/09/2017 (2)</p>
<p>Reglament delegat (UE) núm. 625/2014 de la Comissió, de 13 de març del 2014, pel qual es completa el Reglament (UE) núm. 575/2013 del Parlament Europeu i del Consell mitjançant normes tècniques de regulació en què s'especifiquen els requisits aplicables a les entitats inversores, patrocinadores, creditors originals i originadores en relació amb les exposicions al risc de crèdit transferit, DO L 174 de 13.6.2014, p. 16.</p>	<p>30/09/2017 (2)</p>
<p>Reglament d'execució (UE) núm. 680/2014 de la Comissió, de 16 d'abril del 2014, pel qual s'estableixen normes tècniques d'execució en relació amb la comunicació d'informació amb la finalitat de supervisió per part de les</p>	<p>30/09/2017 (2)</p>

entitats, de conformitat amb el Reglament (UE) núm. 575/2013 del Parlament Europeu i del Consell, DO L 191 de 28.6.2014, p. 1.	
Reglament d'execució (UE) núm. 602/2014 de la Comissió, de 4 de juny del 2014, pel qual s'estableixen normes tècniques d'execució a fi de facilitar la convergència de les pràctiques de supervisió pel que fa a l'aplicació d'una ponderació de risc adicional d'acord amb el Reglament (UE) núm. 575/2013 del Parlament Europeu i del Consell, DO L 166 de 6.5.2014, p. 22.	30/09/2017 (2)
Reglament d'execució (UE) núm. 945/2014 de la Comissió, de 4 de setembre del 2014, pel qual s'estableixen normes tècniques d'execució en allò que fa referència als índexs pertinents degudament diversificats, de conformitat amb el Reglament (UE) núm. 575/2013 del Parlament Europeu i del Consell, DO L 265 de 5.9.2014, p. 3.	30/09/2017 (3)
Reglament d'execució (UE) núm. 1030/2014 de la Comissió, de 29 de setembre del 2014, pel qual s'estableixen normes tècniques d'execució en allò que fa referència als models uniformes i la data a efectes de divulgació dels valors utilitzats per identificar les entitats d'importància sistèmica mundial, de conformitat amb el Reglament (UE) núm. 575/201 del Parlament Europeu i del Consell, DO L 284 de 30.9.2014, p. 14.	30/09/2017 (3)
Reglament delegat (UE) núm. 1187/2014 de la Comissió, de 2 d'octubre del 2014, pel qual es completa el Reglament (UE) núm. 575/2013 del Parlament Europeu i del Consell en allò que es refereix a les normes tècniques de regulació per determinar l'exposició global envers un client o un grup de clients vinculats entre si en relació a les operacions amb actius subjacents, DO L 324 de 7.11.2014, p. 1.	30/09/2017 (3)
Reglament delegat (UE) 2015/61 de la Comissió, de 10 d'octubre del 2014, pel qual es completa el Reglament (UE) núm. 575/2013 del Parlament Europeu i del Consell en allò que fa referència al requisit de cobertura de liquiditat aplicable a les entitats de crèdit, DO L 11 de 17.1.2015, p. 1.	30/09/2017 (3)

<p>Reglament d'execució (UE) 2015/79 de la Comissió, de 18 de desembre del 2014, que modifica el Reglament d'execució (UE) núm. 680/2014 de la Comissió, pel qual s'estableixen normes tècniques d'execució en relació amb la comunicació d'informació amb finalitat de supervisió per part de les entitats, de conformitat amb el Reglament (UE) núm. 575/2013 del Parlament Europeu i del Consell, en allò que fa referència a les càrregues d'actius, el model de punts de dades úniques i les normes de validació, DO L 14 de 21.1.2015, p. 1.</p>	<p>30/09/2017 (3)</p>
<p>Reglament delegat (UE) 2015/585 de la Comissió, de 18 de desembre del 2014, pel qual es completa el Reglament (UE) núm. 575/2013 del Parlament Europeu i del Consell en allò relatiu a les normes tècniques de regulació per a l'especificació dels períodes de risc del marge, DO L 98 de 15.4.2015, p. 1.</p>	<p>30/09/2017 (3)</p>
<p>Reglament d'execució (UE) 2015/227 de la Comissió, de 9 de gener del 2015, que modifica el Reglament d'execució (UE) núm. 680/2014, pel qual s'estableixen normes tècniques d'execució en relació a la comunicació d'informació amb finalitats de supervisió per part de les entitats, de conformitat amb el Reglament (UE) núm. 575/2013 del Parlament Europeu i del Consell, DO L 48 de 20.02.2015, p. 1.</p>	<p>30/09/2017 (3)</p>
<p>Reglament d'execució (UE) 2015/233 de la Comissió, de 13 de febrer del 2015, pel qual s'estableixen normes tècniques d'execució en relació a les monedes respecte de les quals existeixi una definició summament limitada d'admissibilitat pel banc central, de conformitat amb el Reglament (UE) núm. 575/2013 del Parlament Europeu i del Consell, DO L 39 de 14.2.2015, p. 11.</p>	<p>30/09/2017 (3)</p>
<p>Reglament delegat (UE) 2015/923 de la Comissió, d'11 de març del 2015, que modifica el Reglament delegat (UE) núm. 241/2014 pel qual es completa el Reglament (UE) núm. 575/2013 del Parlament Europeu i del Consell en allò relatiu a les normes tècniques de regulació aplicables als requisits de fons propis de les entitats, DO L 150 de 17.6.2015, p. 1.</p>	<p>30/09/2017 (3)</p>

<p>Reglament d'execució (UE) 2015/880 de la Comissió, de 4 de juny del 2015, relatiu a la pròrroga dels períodes transitoris relacionats amb els requisits de fons propis per les exposicions envers les entitats de contrapartida central indicades en els reglaments (UE) núm. 575/2013 i (UE) núm. 648/2012 del Parlament Europeu i del Consell, DO L 143 de 9.6.2015, p. 7.</p>	<p>30/09/2017 (3)</p>
<p>Directiva 2013/36/UE del Parlament Europeu i del Consell, de 26 de juny del 2013, relativa a l'accés a l'activitat de les entitats de crèdit i a la supervisió prudencial de les entitats de crèdit i les empreses d'inversió, per la qual es modifica la Directiva 2002/87/CE i es deroguen les directives 2006/48/CE i 2006/49/CE, DO L 176 de 27.6.2013, p. 338.</p>	<p>30/09/2017 (1)</p>
<p><i>Modificada per:</i></p>	
<p>Directiva 2014/59/UE del Parlament Europeu i del Consell, de 15 de maig del 2014, per la qual s'estableix un marc per a la reestructuració i la resolució d'entitats de crèdit i empreses de serveis d'inversió, i per la qual es modifiquen la Directiva 82/891/CEE del Consell, i les directives 2001/24/CE, 2002/47/CE, 2004/25/CE, 2005/56/CE, 2007/36/CE, 2011/35/UE, 2012/30/UE i 2013/36/UE, i els reglaments (UE) núm. 1093/2010 i (UE) núm. 648/2012 del Parlament Europeu i del Consell, DO L 173 de 12.6.2014, p. 190.</p>	
<p><i>Completada per:</i></p>	
<p>Reglament delegat (UE) núm. 604/2014 de la Comissió, de 4 de març del 2014, pel qual es completa la Directiva 2013/36/UE del Parlament Europeu i del Consell pel que fa a les normes tècniques de regulació en relació amb els criteris qualitius i els criteris quantitius adequats per determinar les categories de personal quines activitats professionals tenen una incidència important en el perfil de risc d'una entitat, DO L 167 de 6.6.2014, p. 30.</p>	<p>30/09/2017 (2)</p>
<p>Reglament delegat (UE) núm. 524/2014 de la Comissió, de 12 de març del 2014, pel qual es completa la Directiva 2013/36/UE del Parlament Europeu i del Consell pel que</p>	<p>30/09/2017 (2)</p>

<p>fa a les normes tècniques de regulació que especifiquen la informació que les autoritats competents dels estats membres d'origen i d'acollida han de facilitar-se mútuament, DO L 148 de 20.5.2014, p. 6.</p>	
<p>Reglament delegat (UE) núm. 527/2014 de la Comissió, de 12 de març del 2014, pel qual es completa la Directiva 2013/36/UE del Parlament Europeu i del Consell pel que fa a les normes tècniques de regulació que especifiquen les classes d'instruments que reflecteixen de manera adequada la qualitat creditícia de l'entitat en una perspectiva de continuïtat de l'explotació i resulten adequats a efectes de la remuneració variable, DO L 148 de 20.5.2014, p. 21.</p>	<p>30/09/2017 (2)</p>
<p>Reglament delegat (UE) núm. 530/2014 de la Comissió, de 12 de març del 2014, pel qual es completa la Directiva 2013/36/UE del Parlament Europeu i del Consell pel que fa a les normes tècniques de regulació destinades a definir més en detall les exposicions significatives i els l·lindars a efectes dels mètodes interns relatius al risc específic de la cartera de negociació, DO L 148 de 20.5.2014, p. 50.</p>	<p>30/09/2017 (2)</p>
<p>Reglament delegat (UE) núm. 1152/2014 de la Comissió, de 4 de juny del 2014, pel qual es completa la Directiva 2013/36/UE del Parlament Europeu i del Consell pel que fa a les normes tècniques de regulació relatives a la determinació de la ubicació geogràfica de les exposicions creditícies escaients pel càlcul del percentatge de coixí de capital anticíclic específic de cada entitat, DO L 309 de 30.10.2014, p. 5.</p>	<p>30/09/2017 (3)</p>
<p>Reglament d'execució (UE) núm. 620/2014 de la Comissió, de 4 de juny del 2014, pel qual s'estableixen normes tècniques d'execució pel que fa a l'intercanvi d'informació entre les autoritats competents dels estats membres d'origen i d'acollida, de conformitat amb la Directiva 2013/36/UE del Parlament Europeu i del Consell, DO L172 de 12.6.2014, p. 1.</p>	<p>30/09/2017 (2)</p>
<p>Reglament d'execució (UE) núm. 650/2014 de la Comissió, de 4 de juny del 2014, pel qual s'estableixen normes tècniques d'execució pel que fa al format, l'estructura,</p>	<p>30/09/2017 (2)</p>

<p>l'índex de continguts i la data de publicació anual de la informació que han de publicar les autoritats competents de conformitat amb la Directiva 2013/36/UE del Parlament Europeu i del Consell, DO L 185 de 25.6.2014, p. 1.</p>	
<p>Reglament d'execució (UE) núm. 710/2014 de la Comissió, de 23 de juny del 2014, pel qual s'estableixen normes tècniques d'execució pel que fa a les condicions d'aplicació del procés de decisió conjunta sobre els requisits prudencials específics de les entitats de conformitat amb la Directiva 2013/36/UE del Parlament Europeu i del Consell, DO L 188 de 27.6.2014, p. 19.</p>	<p>30/09/2017 (2)</p>
<p>Reglament delegat (UE) núm. 1222/2014 de la Comissió, de 8 d'octubre del 2014, pel qual es completa la Directiva 2013/36/UE del Parlament Europeu i del Consell en allò relatiu a les normes tècniques de regulació que determinen el mètode per a la identificació de les entitats d'importància sistèmica mundial i la definició de les subcategories d'entitats d'importància sistèmica mundial, DO L 330 de 15.11.2014, p. 27.</p>	<p>30/09/2017 (3)</p>
<p>Directiva 2014/49/UE del Parlament Europeu i del Consell, de 16 d'abril del 2014, relativa als sistemes de garantia de dipòsits (text refós), DO L 173 de 12.6.2014, p. 149.</p>	<p>31/03/2016 (2)</p>
<p>Directiva 2014/59/UE del Parlament Europeu i del Consell, de 15 de maig del 2014, per la qual s'estableix un marc per a la reestructuració i la resolució d'entitats de crèdit i empreses de serveis d'inversió, i per la qual es modifiquen la Directiva 82/891/CEE del Consell, i les directives 2001/24/CE, 2002/47/CE, 2004/25/CE, 2005/56/CE, 2007/36/CE, 2011/35/UE, 2012/30/UE i 2013/36/UE, i els reglaments (UE) núm. 1093/2010 i (UE) núm. 648/2012 del Parlament Europeu i del Consell, DO L 173 de 12.6.2014, p. 190.</p>	<p>31/03/2018 (2)</p>
<p><i>Completada per:</i></p>	
<p>Reglament delegat (UE) 2015/63 de la Comissió, de 21 d'octubre del 2014, pel qual es completa la Directiva</p>	<p>31/03/2018 (3)</p>

<p>2014/59/UE del Parlament Europeu i del Consell, en allò relatiu a les contribucions ex ante als mecanismes de finançament de la resolució, DO L 11 de 17.1.2015, p. 44.</p> <p>Directiva 2014/65/UE del Parlament Europeu i del Consell, de 15 de maig del 2014, relativa als mercats d'instruments financers i per la qual es modifiquen la Directiva 2002/92/CE i la Directiva 2011/61/UE, DO L 173 de 12.6.2014, p. 349.</p> <p>Reglament (UE) núm. 600/2014 del Parlament Europeu i del Consell, de 15 de maig del 2014, relatiu als mercats d'instruments financers i pel qual es modifica el Reglament (UE) núm. 648/2012, DO L 173 de 12.6.2014, p. 84.</p>	<p>31/12/2020 (3)</p> <p>31/12/2020 (3)</p>
<p>LEGISLACIÓ SOBRE LA RECOPIACIÓ D'INFORMACIÓ ESTADÍSTICA</p>	
<p>Orientació BCE/2013/24 del Banc Central Europeu, de 25 de juliol del 2013, sobre les exigències d'informació estadística del Banc Central Europeu en matèria de comptes financers trimestrals, DO L 2 de 1.7.2014, p. 34.</p> <p>Reglament (CE) núm. 1071/2013 del Banc Central Europeu, de 24 setembre del 2013, relatiu al balanç del sector de les institucions financeres monetàries (text refós) (BCE/2013/33), DO L 297 de 7.11.2013, p. 1.</p> <p><i>Modificat per:</i></p> <p>Reglament (UE) núm. 1375/2014 del Banc Central Europeu, de 10 de desembre del 2014, pel qual es modifica el Reglament (UE) núm. 1071/2013 (BCE/2013/33) relatiu al balanç del sector de les institucions financers monetàries (BCE/2014/51), DO L 366 de 20.12.2014, p. 77.</p> <p>Reglament (UE) núm. 1072/2013 del Banc Central Europeu, de 24 de setembre del 2013, sobre les estadístiques dels tipus d'interès que apliquen les institucions financeres monetàries (text refós) (BCE/ 2013/34), DO L 297 de 7.11.2013, p. 51.</p>	<p>31/03/2016 (2)</p> <p>31/03/2016 (2)</p> <p>31/03/2016 (2)</p>

<p><i>Modificat per:</i></p> <p>Reglament (UE) núm. 756/2014 del Banc Central Europeu, de 8 de juliol del 2014, pel qual es modifica el Reglament (UE) núm. 1072/2013 (BCE/2013/34) sobre les estadístiques dels tipus d'interès que apliquen les institucions financeres monetàries (BCE/2014/30), DO L 205 de 12.7.2014, p. 14.</p> <p>Orientació BCE 2014/15 del Banc Central Europeu, de 4 d'abril del 2014, sobre les estadístiques monetàries i financeres (text refós), DO L 340 de 26.11.2014, p. 1.</p> <p><i>Modificat per:</i></p> <p>Orientació del BCE 2014/43 del Banc Central Europeu, de 6 de novembre del 2014, per la qual es modifica l'Orientació BCE/2014/15 sobre les estadístiques monetàries i financeres, DO L 93 de 9.4.2015, p. 82.</p>	<p>31/03/2016 (2)</p>
--	---------------------------

(1) El Comitè Mixt del 2013 va aprovar aquests terminis en virtut de l'apartat 4 de l'article 8 de l'Acord monetari de 30 de juny del 2011 entre el Principat d'Andorra i la Unió Europea.

(2) El Comitè Mixt del 2014 va aprovar aquests terminis en virtut de l'apartat 4 de l'article 8 de l'Acord monetari de 30 de juny del 2011 entre el Principat d'Andorra i la Unió Europea.

(3) El Comitè Mixt del 2015 va aprovar aquests terminis en virtut de l'apartat 4 de l'article 8 de l'Acord monetari de 30 de juny del 2011 entre el Principat d'Andorra i la Unió Europea.

ANNEX (SEGONS LA MODIFICACIÓ ADOPTADA AL 2014)

Actes jurídics que cal aplicar	Termini per a l'aplicació
PREVENCIÓ DEL BLANQUEIG DE CAPITAL	
<p>Decisió marc 2005/212/JAI del Consell, de 24 de febrer del 2005, relativa al comís dels productes, instruments i béns relacionats amb el delictes, DO L 68 de 15.3.2005, p. 49.</p>	<p>31/03/2015 (1)</p>
<p>Directiva 2005/60/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 26 d'octubre del 2005, relativa a la prevenció de la utilització del sistema financer per al blanqueig de capital i per al finançament del terrorisme, DO L 309 de 25.11.2005, p. 15.</p>	<p>30/09/2013</p>
<p><i>Modificada per:</i></p>	
<p>Directiva 2007/64/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 13 de novembre del 2007, sobre els serveis de pagament en el mercat interior, per la qual es modifiquen les directives 97/7/CE, 2002/65/CE, 2005/60/CE, i 2006/48/CE i per la qual es deroga la Directiva 97/5/CE, DO L 319 de 5.12.2007, p. 1.</p>	
<p>Directiva 2008/20/CE del Parlament Europeu i del Consell, d'11 de març del 2008, per la qual es modifica la Directiva 2005/60/CE, relativa a la prevenció de la utilització del sistema financer per al blanqueig de capital i per al finançament del terrorisme, pel que fa a les competències d'execució atribuïdes a la Comissió, DO L 76 de 19.3.2008, p. 46.</p>	
<p>Directiva 2009/110/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 16 de setembre del 2009, sobre l'accés a l'activitat de les entitats de diner electrònic i el seu exercici, així com sobre la supervisió prudencial d'aquestes entitats, per la qual es modifiquen les directives 2005/60/CE i 2006/48/CE i es deroga la Directiva 2000/46/CE, DO L 267 de 10.10.2009, p. 7.</p>	

Directiva 2010/78/UE del Parlament Europeu i del Consell, de 24 de novembre del 2010, per la qual es modifiquen les directives 98/26/CE, 2002/87/CE, 2003/6/CE, 2003/41/CE, 2003/71/CE, 2004/39/CE, 2004/109/CE, 2005/60/CE, 2006/48/CE, 2006/49/CE i 2009/65/CE en relació amb les competències de l'Autoritat Europea de Supervisió (Autoritat Bancària Europea), l'Autoritat Europea de Supervisió (Autoritat Europea d'Assegurances i de Pensions de Jubilació) i l'Autoritat Europea de Supervisió (Autoritat Europea dels Mercats Financers), DO L 331 de 15.12.2010, p. 120.

Completada per:

Decisió 2000/642/JAI del Consell, de 17 d'octubre del 2000, relativa a les disposicions de cooperació entre les unitats d'informació financera dels estats membres per a l'intercanvi d'informació, DO L 271 de 24.10.2000, p. 4.

Decisió marc 2001/500/JAI del Consell, de 26 de juny del 2001, relativa al blanqueig de capital, la identificació, el seguiment, l'embargament, la incautació i el comís dels instruments i dels productes del delictes, DO L 182 de 5.7.2001, p. 1.

Reglament (CE) núm. 1889/2005 del Parlament Europeu i del Consell, de 26 d'octubre del 2005, relatiu als controls de l'entrada o la sortida de diner en efectiu de la Comunitat, DO L 309 de 25.11.2005, p. 9.

Directiva 2006/70/CE de la Comissió, d'1 d'agost del 2006, per la qual s'estableixen disposicions d'aplicació de la Directiva 2005/60/CE del Parlament Europeu i del Consell en allò relatiu a la definició de persones de l'àmbit polític i dels criteris tècnics aplicables en els procediments simplificats de diligència deguda en relació al client així com en allò relatiu l'exempció per motiu d'activitat financera ocasional o molt limitada, DO L 214 de 4.8.2006, p. 29.

Reglament (CE) núm. 1781/2006 del Parlament Europeu i del Consell, de 15 de novembre del 2006, relatiu a la

<p>informació sobre els ordenants que acompanya a les transferències de fons, DO L 345 de 8.12.2006, p. 1.</p> <p>Decisió 2007/845/JAI del Consell, de 6 de desembre del 2007, sobre la cooperació entre els organismes de recuperació d'actius dels estats membres en l'àmbit del seguiment i de la identificació de productes del delictes o d'altres béns relacionats amb el delictes, DO L 332 de 18.12.2007, p. 103.</p> <p>Directiva 2014/42/UE del Parlament Europeu i del Consell, de 3 d'abril del 2014, sobre l'embargament i el comís dels instruments i del producte del delictes en la Unió Europea, DO L 127 de 29.4.2014, p. 39.</p>	<p>01/11/2016 (2)</p>
<p>PREVENCIÓ DEL FRAU I LA FALSIFICACIÓ</p>	
<p>Decisió marc 2001/413/JAI del Consell, de 28 de maig del 2001, sobre la lluita contra el frau i la falsificació de mitjans de pagament altres que l'efectiu, DO L 149 de 2.6.2001, p. 1.</p> <p>Reglament (CE) núm. 1338/2001 del Consell, de 28 de juny del 2001, pel qual es defineixen les mesures necessàries per a la protecció de l'euro contra la falsificació, DO L 181 de 4.7.2001, p. 6.</p> <p><i>Modificat per:</i></p> <p>Reglament (CE) núm. 44/2009 del Consell, de 18 de desembre del 2008, que modifica el Reglament (CE) núm. 1338/2001 pel qual es defineixen les mesures necessàries per a la protecció de l'euro contra la falsificació, DO L 17 de 22.1.2009, p. 1.</p> <p>Decisió 2001/887/JAI del Consell, de 6 de desembre del 2001, relativa a la protecció de l'euro contra la falsificació, DO L 329 de 14.12.2001, p. 1.</p> <p>Decisió 2001/923/CE del Consell, de 17 de desembre del 2001, per la qual s'estableix un programa d'acció en matèria d'intercanvis, d'assistència i de formació per a la protecció de l'euro contra la falsificació de moneda (programa "Pericles"), DO L 339 de 21.12.2001, p. 50.</p>	<p>30/09/2013</p> <p>30/09/2013</p> <p>30/09/2013</p> <p>30/09/2013</p>

<p><i>Modificada per:</i></p>	
<p>Decisió 2006/75/CE del Consell, de 30 de gener del 2006, que modifica i prorroga la Decisió 2001/923/CE per la qual s'estableix un programa d'acció en matèria d'intercanvis, d'assistència i de formació per a la protecció de l'euro contra la falsificació de moneda (programa "Pericles"), DO L 36 de 8.2.2006, p. 40.</p>	
<p>Decisió 2006/849/CE del Consell, de 20 de novembre del 2006, que modifica i prorroga la Decisió 2001/923/CE per la qual s'estableix un programa d'acció en matèria d'intercanvis, d'assistència i de formació per a la protecció de l'euro contra la falsificació de moneda (programa "Pericles"), DO L 330 de 28.11.2006, p. 28.</p>	
<p>Decisió 2003/861/CE del Consell, de 8 de desembre del 2003, relativa a l'anàlisi i la cooperació en relació a les monedes d'euro falsificades, DO L 325 de 12.12.2003, p. 44.</p>	<p>30/09/2013</p>
<p>Reglament (CE) núm. 2182/2004 del Consell, de 6 de desembre del 2004, sobre medalles i fitxes similars a monedes d'euro, DO L 373 de 21.12.2004, p. 1.</p>	<p>30/09/2013</p>
<p><i>Modificat per:</i></p>	
<p>Reglament (CE) núm. 46/2009 del Consell, de 18 de desembre del 2008, que modifica el Reglament (CE) núm. 2182/2004 sobre medalles i fitxes similars a monedes d'euro, DO L 17 de 22.1.2009, p. 5.</p>	
<p>Decisió 2009/371/JAI del Consell, de 6 d'abril del 2009, per la qual es crea l'Oficina Europea de Policia (Europol), DO L 121, de 15.5.2009, p. 37.</p>	<p>30/09/2013</p>
<p>Decisió BCE/2010/14 del Banc Central Europeu, de 16 de setembre del 2010, sobre la comprovació de l'autenticitat i de l'aptitud dels bitllets d'euro i sobre la seva recirculació, DO L 267 de 9.10.2010, p. 1.</p>	<p>30/09/2013</p>
<p><i>Modificada per:</i></p>	
<p>Decisió BCE/2012/19 del Banc Central Europeu, de 7 de setembre del 2012, per la qual es modifica la Decisió</p>	<p>30/09/2014 (1)</p>

<p>BCE/2010/14 sobre la comprovació de l'autenticitat i de l'aptitud dels bitllets d'euro i sobre la seva recirculació (2012/507/UE), DO L 253 de 20.9.2012, p. 19.</p> <p>Directiva 2014/62/UE del Parlament Europeu i del Consell, de 15 de maig del 2014, relativa a la protecció penal de l'euro i altres monedes enfront la falsificació, i per la qual se substitueix la Decisió marc 2000/383/JAI del Consell, DO L 151 de 21.5.2014, p. 1.</p>	<p>30/06/2016 (2)</p>
<p>NORMES SOBRE ELS BITLLETS I LES MONEDES D'EUROS</p>	
<p>Reglament (CE) núm. 2532/98 del Consell, de 23 de novembre de 1998, sobre les competències del Banc Central Europeu per imposar sancions, DO L 318 de 27.11. 1998, p. 4.</p>	<p>30/09/2014 (1)</p>
<p>Conclusions del Consell de 23 de novembre de 1998 i de 5 de novembre del 2002 sobre les monedes de col·lecció.</p>	<p>31/03/2013</p>
<p>Conclusions del Consell de 10 de maig de 1999 sobre el sistema de control de la qualitat de les monedes en euros.</p>	<p>31/03/2013</p>
<p>Comunicació de la Comissió 2001/C 318/03, de 22 d'octubre del 2001, relativa a la protecció dels drets d'autor sobre el disseny de la cara comuna de les monedes en euros [C(2001) 600 final], DO C 318 de 13.11.2001, p. 3.</p>	<p>31/03/2013</p>
<p>Orientació BCE/2003/5 del Banc Central Europeu, de 20 de març del 2003, sobre l'aplicació de mesures contra la reproducció irregular de bitllets en euros i sobre l'intercanvi i la retirada de bitllets en euros, DO L 78 de 25.3.2003, p. 20.</p>	<p>31/03/2013</p>
<p><i>Modificada per:</i></p>	
<p>Orientació BCE/2013/11 del Banc Central Europeu, de 19 d'abril del 2013, per la qual es modifica l'Orientació BCE/2003/5 sobre l'aplicació de mesures contra la reproducció irregular de bitllets en euros i sobre l'intercanvi i la retirada de bitllets en euros, DO L 118 de 30.4.2013, p. 43.</p>	<p>30/09/2014 (1)</p>
<p>Recomanació 2009/23/CE de la Comissió, de 19 de desembre del 2008, relativa a la fixació de directrius comu-</p>	<p>31/03/2013</p>

<p>nes en relació a les cares nacionals i l'emissió de monedes en euros destinades a la circulació [C(2008) 8625], DO L 9 de 14.1.2009, p. 52.</p> <p>Reglament (UE) núm. 1210/2010 del Parlament Europeu i del Consell, de 15 de desembre del 2010, relatiu a l'autenticació de les monedes d'euros i al tractament de les monedes d'euros no aptes per a la circulació, DO L 339 de 22.12.2010, p. 1.</p> <p>Reglament (UE) núm. 1214/2011 del Parlament Europeu i del Consell, de 16 de novembre del 2011, relatiu al transport professional transfronterer per carretera de fons en euros entre els estats membres de la zona euro, DO L 316 de 29.11. 2011, p. 1.</p> <p>Reglament (UE) núm. 651/2012 del Parlament Europeu i del Consell, de 4 de juliol del 2012, relatiu a l'emissió de monedes en euros, DO L 201 de 27.7.2012, p. 135.</p> <p>Decisió BCE/2013/10 del Banc Central Europeu, de 19 d'abril del 2013, sobre les denominacions, les especificacions, la reproducció, l'intercanvi i la retirada de bitllets bancaris en euros, DO L 118 de 30.4.2013, p. 37.</p> <p>Reglament (CE) núm. 729/2014 del Consell, de 24 de juny del 2014, relatiu als valors nominals i les especificacions tècniques de les monedes en euros destinades a la circulació, (text refós), DO L 194 de 2.7.2014, p. 1.</p>	<p>31/03/2013</p> <p>31/03/2015 (1)</p> <p>30/09/2014 (1)</p> <p>30/09/2014 (1)</p> <p>30/09/2014 (2)</p>
<p>LEGISLACIÓ EN MATÈRIA FINANCERA I BANCÀRIA</p>	
<p>Directiva 86/635/CEE del Consell, de 8 de desembre de 1986, relativa als comptes anyals i als comptes consolidats dels bancs i altres institucions financeres, DO L 372 de 31.12.1986, p. 1.</p> <p><i>Modificada per:</i></p> <p>Directiva 2001/65/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 27 de setembre del 2001, per la qual es modifiquen les directives 78/660/CEE, 83/349/CEE i 86/635/CEE pel que fa a les normes de valoració aplicables als comptes</p>	<p>31/03/2016</p>

<p>anys i als comptes consolidats de determinades formes de societats, així com dels bancs i altres entitats financeres, DO L 283 de 27.10.2001, p. 28.</p>	
<p>Directiva 2003/51/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 18 de juny del 2003, per la qual es modifiquen les directives 78/660/CEE, 83/349/CEE, 86/635/CEE i 91/674/CEE del Consell sobre els comptes anuals i els comptes consolidats de determinades formes de societats, bancs o altres entitats financers i empreses d'assegurances, DO L 178 de 17.7.2003, p. 16.</p>	
<p>Directiva 2006/46/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 14 de juny del 2006, per la qual es modifiquen les directives del Consell 78/660/CEE relativa als comptes anuals de determinades formes de societats, 83/349/CEE relativa als comptes consolidats, 86/635/CEE relativa als comptes anuals i als comptes consolidats dels bancs i altres entitats financeres, i 91/674/CEE relativa als comptes anuals i als comptes consolidats de les empreses d'assegurances, DO L 224 de 16.8.2006, p. 1.</p>	
<p>Directiva 89/117/CEE del Consell, de 13 de febrer de 1989, relativa a les obligacions en matèria de publicitat dels documents comptables de les sucursals, establertes en un estat membre, d'entitats de crèdit i d'entitats financeres amb la seu social fora d'aquest estat membre, DO L 44 de 16.2.1989, p. 40.</p>	31/03/2018
<p>Directiva 97/9/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 3 març de 1997, relativa als sistemes d'indemnització dels inversors, DO L 84 de 26.3.1997, p. 22.</p>	31/03/2018
<p>Recomanació 97/489/CE de la Comissió, de 30 de juliol de 1997, relativa a les operacions efectuades mitjançant instruments de pagament electrònic, en particular les relacions entre emissors i titulars dels instruments esmentats, DO L 208 de 2.8.1997, p. 52.</p>	31/03/2018
<p>Directiva 98/26/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 19 de maig de 1998, sobre la fermesa de la liquidació en els sistemes de pagament i de liquidació de valors, DO L 166 de 11.6.1998, p. 45.</p>	31/03/2018

<p><i>Modificada per:</i></p> <p>Directiva 2009/44/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 6 de maig del 2009, per la qual es modifiquen la Directiva 98/26/CE sobre la fermesa de la liquidació en els sistemes de pagament i de liquidació de valors, i la Directiva 2002/47/CE sobre acords de garantia financera, en allò relatiu als sistemes connectats i als drets de crèdit, DO L 146 de 10.6.2009, p. 37.</p> <p>Directiva 2010/78/UE del Parlament Europeu i del Consell, de 24 de novembre del 2010, per la qual es modifiquen les directives 98/26/CE, 2002/87/CE, 2003/6/CE, 2003/41/CE, 2003/71/CE, 2004/39/CE, 2004/109/CE, 2005/60/CE, 2006/48/CE, 2006/49/CE i 2009/65/CE en relació a les competències de l'Autoritat Europea de Supervisió (Autoritat Bancària Europea), l'Autoritat Europea de Supervisió (Autoritat Europea d'Assegurances i de Pensions de Jubilació) i l'Autoritat Europea de Supervisió (Autoritat Europea dels Mercats Financers), JO L 331 de 15.12.2010, p. 120.</p> <p>Reglament (UE) núm. 648/2012 del Parlament Europeu i del Consell, de 4 de juliol del 2012, relatiu als derivats extraborsaris, les entitats de contrapartida central i els registres d'operacions, DO L 201 de 27.7.2012, p. 1.</p> <p>Directiva 2001/24/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 4 d'abril del 2001, relativa al sanejament i a la liquidació de les entitats de crèdit, DO L 125 de 5.5.2001, p. 15.</p> <p><i>Modificada per:</i></p> <p>Directiva 2014/59/UE del Parlament Europeu i del Consell, de 15 de maig del 2014, per la qual s'estableix un marc per a la reestructuració i la resolució d'entitats de crèdit i empreses de serveis d'inversió, i per la qual es modifiquen la Directiva 82/891/CEE del Consell, i les directives 2001/24/CE, 2002/47/CE, 2004/25/CE, 2005/56/CE, 2007/36/CE, 2011/35/UE, 2012/30/UE i 2013/36/UE, i els reglaments (UE) núm. 1093/2010 i (UE) núm.</p>	<p>31/03/2018</p>
--	-------------------

<p>648/2012 del Parlament Europeu i del Consell, DO L 173 de 12.6.2014, p. 190.</p> <p>Directiva 2002/47/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 6 juny del 2002, sobre acords de garantia financera, DO L 168 de 27.6.2002, p. 43.</p> <p><i>Modificada per:</i></p> <p>Directiva 2009/44/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 6 de maig del 2009, per la qual es modifica la Directiva 98/26/CE sobre la fermesa de la liquidació en els sistemes de pagament i de liquidació de valors i la Directiva 2002/47/CE sobre acords de garantia financera, en allò relatiu als sistemes connectats i als drets de crèdit, DO L 146 de 10.6.2009, p. 37.</p> <p>Directiva 2014/59/UE del Parlament Europeu i del Consell, de 15 de maig del 2014, per la qual s'estableix un marc per a la reestructuració i la resolució d'entitats de crèdit i empreses de serveis d'inversió, i per la qual es modifiquen la Directiva 82/891/CEE del Consell, i les directives 2001/24/CE, 2002/47/CE, 2004/25/CE, 2005/56/CE, 2007/36/CE, 2011/35/UE, 2012/30/UE i 2013/36/UE, i els reglaments (UE) núm. 1093/2010 i (UE) núm. 648/2012 del Parlament Europeu i del Consell, DO L 173 de 12.6.2014, p. 190.</p>	<p>31/03/2018</p>
<p>Directiva 2002/87/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 16 de desembre del 2002, relativa a la supervisió addicional de les entitats de crèdit, les empreses d'assegurances i les empreses d'inversió d'un conglomerat financer, i per la qual es modifiquen les directives 73/239/CEE, 79/267/CEE, 92/49/CEE, 92/96/CEE, 93/6/CEE i 93/22/CEE del Consell i les directives 98/78/CE i 2000/12/CE del Parlament Europeu i del Consell, DO L 35 d'11.2.2003, p. 1.</p> <p><i>Modificada per:</i></p> <p>Directiva 2005/1/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 9 de març del 2005, per la qual es modifiquen les directives 73/239/CEE, 85/611/CEE, 91/675/CEE, 92/49/CEE i</p>	<p>31/03/2018</p>

93/6/CEE del Consell i les directives 94/19/CE, 98/78/CE, 2000/12/CE, 2001/34/CE, 2002/83/CE i 2002/87/CE, a fi d'establir una nova estructura organitzativa dels comitès de serveis financers, DO L 79 de 24.3.2005, p. 9.

Directiva 2008/25/CE del Parlament Europeu i del Consell, d'11 de març del 2008, per la qual es modifica la Directiva 2002/87/CE relativa a la supervisió addicional de les entitats de crèdit, les empreses d'assegurances i les empreses d'inversió d'un conglomerat financer, pel que fa a les competències d'execució atribuïdes a la Comissió, DO L 81 de 20.3.2008, p. 40.

Directiva 2010/78/UE del Parlament Europeu i del Consell, de 24 de novembre del 2010, per la qual es modifiquen les directives 98/26/CE, 2002/87/CE, 2003/6/CE, 2003/41/CE, 2003/71/CE, 2004/39/CE, 2004/109/CE, 2005/60/CE, 2006/48/CE, 2006/49/CE i 2009/65/CE en relació a les competències de l'Autoritat Europea de Supervisió (Autoritat Bancària Europea), l'Autoritat Europea de Supervisió (Autoritat Europea d'Assegurances i de Pensions de Jubilació) i l'Autoritat Europea de Supervisió (Autoritat Europea dels Mercats Financers), JO L 331 de 15.12.2010, p. 120.

Directiva 2011/89/UE del Parlament Europeu i del Consell, de 16 de novembre del 2011, per la qual es modifiquen les directives 98/78/CE, 2002/87/CE, 2006/48/CE i 2009/138/CE en allò relatiu a la supervisió addicional de les entitats financeres que formin part d'un conglomerat financer, DO L 326 de 8.12.2011, p. 113.

Directiva 2013/36/UE del Parlament Europeu i del Consell, de 26 de juny del 2013, relativa a l'accés a l'activitat de les entitats de crèdit i a la supervisió prudencial de les entitats de crèdit i les empreses d'inversió, per la qual es modifica la Directiva 2002/87/CE i es deroguen les directives 2006/48/CE i 2006/49/CE, JO L 176 de 27.6.2013, p. 338.

<p>Directiva 2004/39/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 21 d'abril del 2004, relativa als mercats d'instruments financers, per la qual es modifiquen les directives 85/611/CEE i 93/6/CEE del Consell i la Directiva 2000/12/CE del Parlament Europeu i del Consell i es deroga la Directiva 93/22/CEE del Consell, DO L 145 de 30.4.2004, p. 1.</p> <p><i>Modificada per:</i></p> <p>Directiva 2006/31/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 5 d'abril del 2006, per la qual es modifica la Directiva 2004/39/CE, relativa als mercats d'instruments financers, pel que fa a determinats terminis, DO L 114 de 27.4.2006, p. 60.</p> <p>Directiva 2007/44/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 5 de setembre del 2007, per la qual es modifica la Directiva 92/49/CEE del Consell i les directives 2002/83/CE, 2004/39/CE, 2005/68/CE i 2006/48/CE en allò relatiu a les normes de procediment i als criteris d'avaluació aplicables en relació a l'avaluació cautelar de les adquisicions i dels increments de participació en les entitats del sector financer, DO L 247 de 21.9.2007, p. 1.</p> <p>Directiva 2008/10/CE del Parlament Europeu i del Consell, d'11 de març del 2008, per la qual es modifica la Directiva 2004/39/CE relativa als mercats d'instruments financers, pel que fa a les competències executives atribuïdes a la Comissió, DO L 76 de 19.3.2008, p. 33.</p> <p>Directiva 2010/78/UE del Parlament Europeu i del Consell, de 24 de novembre del 2010, per la qual es modifiquen les directives 98/26/CE, 2002/87/CE, 2003/6/CE, 2003/41/CE, 2003/71/CE, 2004/39/CE, 2004/109/CE, 2005/60/CE, 2006/48/CE, 2006/49/CE i 2009/65/CE en relació a les competències de l'Autoritat Europea de Supervisió (Autoritat Bancària Europea), l'Autoritat Europea de Supervisió (Autoritat Europea d'Assegurances i de Pensions de Jubilació) i l'Autoritat Europea de Supervisió (Autoritat Europea dels Mercats Financers), DO L 331 de 15.12.2010, p. 120.</p>	31/03/2018
---	------------

<p><i>Completada per:</i></p> <p>Reglament (CE) núm. 1287/2006 de la Comissió, de 10 d'agost del 2006, pel qual s'aplica la Directiva 2004/39/CE del Parlament Europeu i del Consell en allò relatiu a les obligacions de les empreses d'inversió de portar un registre, la informació sobre les operacions, la transparència del mercat, l'admissió a negociació d'instruments financers, i termes definits a efectes de la directiva esmentada, DO L 241 de 2.9.2006, p. 1.</p> <p>Directiva 2006/73/CE de la Comissió, de 10 d'agost del 2006, per la qual s'aplica la Directiva 2004/39/CE del Parlament Europeu i del Consell en allò relatiu als requisits organitzatius i a les condicions de funcionament de les empreses d'inversió i termes definits a efectes de la directiva esmentada, DJO L 241 de 2.9.2006, p. 26.</p> <p>Directiva 2007/64/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 13 de novembre del 2007, sobre serveis de pagament en el mercat interior, per la qual es modifiquen les directives 97/7/CE, 2002/65/CE, 2005/60/CE i 2006/48/CE, i per la qual es deroga la Directiva 97/5/CE, DO L 319 de 5.12.2007, p. 1.</p> <p><i>Modificada per:</i></p> <p>Directiva 2009/111/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 16 de setembre del 2009, per la qual es modifiquen les directives 2006/48/CE, 2006/49/CE i 2007/64/CE en allò que es refereix als bancs afiliats a un organisme central, a determinats elements dels fons propis, als grans riscos, al règim de supervisió i a la gestió de crisis, DO L 302 de 17.11.2009, p. 97.</p> <p>Reglament (CE) núm. 924/2009 del Parlament Europeu i del Consell, de 16 de setembre del 2009, relatiu als pagaments transfronterers en la Comunitat i pel qual es deroga el Reglament (CE) núm. 2560/2001, DO L 266 de 9.10.2009, p. 11.</p>	<p>31/03/2016</p> <p>31/03/2018</p>
---	-------------------------------------

<p><i>Modificat per:</i></p> <p>Reglament (UE) núm. 260/2012 del Parlament Europeu i del Consell, de 14 de març del 2012, pel qual s'estableixen requisits tècnics i empresarials per a les transferències i per als deutes domiciliats en euros, i es modifica el Reglament (CE) núm. 924/2009, DO L 94 de 30.3.2012, p. 22.</p> <p>Directiva 2009/110/CE del Parlament Europeu i del Consell, de 16 de setembre del 2009, sobre l'accés a l'activitat de les entitats de diner electrònic i al seu exercici, així com a la supervisió prudencial de les entitats esmentades, per la qual es modifiquen les directives 2005/60/CE i 2006/48/CE i es deroga la Directiva 2000/46/CE, DO L 267 del 10.10.2009, p. 7.</p> <p>Reglament (UE) núm. 1096/2010 del Consell, de 17 de novembre del 2010, pel qual s'encomanen al Banc Central Europeu una sèrie de tasques específiques relacionades amb el funcionament del Comitè Europeu de Risc Sistèmic, DO L 331 de 15.12.2010, p. 162.</p> <p>Reglament (UE) núm. 1092/2010 del Parlament Europeu i del Consell, de 24 de novembre del 2010, relatiu a la supervisió macroprudencial del sistema financer a la Unió Europea i pel qual es crea una Junta Europea de Risc Sistèmic, DO L 331 del 15.12.2010, p. 1.</p> <p>Reglament (UE) núm. 1093/2010 del Parlament Europeu i del Consell, de 24 de novembre del 2010, pel qual es crea una Autoritat Europea de Supervisió (Autoritat Bancària Europea), es modifica la Decisió núm. 716/2009/CE i es deroga la Decisió 2009/78/CE de la Comissió, DO L 331 de 15.12.2010, p. 12.</p> <p><i>Modificat per:</i></p> <p>Reglament (UE) núm. 1022/2013 del Parlament Europeu i del Consell, de 22 d'octubre del 2013, que modifica el Reglament (UE) núm. 1093/2010, pel qual es crea una Autoritat Europea de Supervisió (Autoritat Bancària Europea), en allò que es refereix a l'atribució de funcions especí-</p>	<p>31/03/2016</p> <p>31/03/2016</p> <p>31/03/2016</p> <p>31/03/2016</p> <p>31/03/2016</p>
--	---

<p>fiques al Banc Central Europeu en virtut del Reglament (UE) núm. 1024/2013, DO L 287 de 29.10.2013, p. 5.</p> <p>Directiva 2014/17/UE del Parlament Europeu i del Consell, de 4 de febrer del 2014, sobre els contractes de crèdit formalitzats amb els consumidors per a béns immobles d'ús residencial i per la qual es modifiquen les directives 2008/48/CE i 2013/36/UE i el Reglament (UE) núm. 1093/2010, DO L 60 de 28.2.2014, p. 34.</p> <p>Directiva 2014/59/UE del Parlament Europeu i del Consell, de 15 de maig del 2014, per la qual s'estableix un marc per a la reestructuració i la resolució d'entitats de crèdit i empreses de serveis d'inversió, i per la qual es modifiquen la Directiva 82/891/CEE del Consell, i les directives 2001/24/CE, 2002/47/CE, 2004/25/CE, 2005/56/CE, 2007/36/CE, 2011/35/UE, 2012/30/UE i 2013/36/UE, i els reglaments (UE) núm. 1093/2010 i (UE) núm. 648/2012 del Parlament Europeu i del Consell, DO L 173 de 12.6.2014, p. 190.</p> <p>Reglament (UE) núm. 1095/2010 del Parlament Europeu i del Consell, de 24 de novembre del 2010, pel qual es crea una Autoritat Europea de Supervisió (Autoritat Bancària Europea), es modifica la Decisió núm. 716/2009/CE i es deroga la Decisió 2009/77/CE de la Comissió, DO L 331 de 15.12.2010, p. 84.</p> <p><i>Modificat per:</i></p> <p>Directiva 2011/61/UE del Parlament Europeu i del Consell, de 8 de juny del 2011, relativa als gestors de fons d'inversió alternatius i per la qual es modifiquen les directives 2003/41/CE i 2009/65/CE i els reglaments (CE) núm. 1060/2009 i (UE) núm. 1095/2010, DO L 174 d'1.7.2011, p. 1.</p> <p>Reglament (UE) núm. 258/2014 del Parlament Europeu i del Consell, de 3 d'abril del 2014, pel qual es crea un programa de la Unió destinat a donar suport a determinades activitats en l'àmbit de la informació financera i l'auditoria durant el període 2014-2020, i es deroga la Decisió núm. 716/2009/CE, DO L 105 de 8.4.2014, p. 1.</p>	<p>31/03/2016</p>
---	-------------------

<p>Directiva 2014/51/UE del Parlament Europeu i del Consell, de 16 d'abril del 2014, per la qual es modifiquen les directives 2003/71/CE i 2009/138/CE i els reglaments (CE) núm. 1060/2009, (UE) núm. 1094/2010 i (UE) núm. 1095/2010 pel que fa als poders de l'Autoritat Europea de Supervisió (Autoritat Europea d'Assegurances i Pensions de Jubilació) i de l'Autoritat Europea de Supervisió (Autoritat Europea de Mercats Financers), DO L 153 de 22.5.2014, p. 1.</p>	
<p>Directiva 2010/78/UE del Parlament Europeu i del Consell, de 24 de novembre del 2010, per la qual es modifiquen les directives 98/26/CE, 2002/87/CE, 2003/6/CE, 2003/41/CE, 2003/71/CE, 2004/39/CE, 2004/109/CE, 2005/60/CE, 2006/48/CE, 2006/49/CE i 2009/65/CE pel que fa a les competències de l'Autoritat Europea de Supervisió (Autoritat Bancària Europea), l'Autoritat Europea de Supervisió (Autoritat Europea d'Assegurances i de Pensions de Jubilació) i l'Autoritat Europea de Supervisió (Autoritat Europea dels Mercats Financers), SO L 331 de 15.12.2010, p. 120.</p>	31/03/2016
<p>Reglament (UE) núm. 648/2012 del Parlament Europeu i del Consell, de 4 de juliol del 2012, relatiu als derivats extraborsaris, les entitats de contrapartida central i els registres d'operacions, DO L 201 de 27.7.2012, p. 1.</p>	30/09/2019 (1)
<p><i>Modificat per:</i></p>	
<p>Reglament (UE) núm. 575/2013 del Parlament Europeu i del Consell, de 26 de juny del 2013, relatiu als requisits prudencials per a les institucions de crèdit i les empreses d'inversió i que modifica el Reglament (UE) núm. 648/2012, DO L 176 de 27.7.2013, p. 1.</p>	
<p>Reglament delegat (UE) núm. 1002/2013 de la Comissió, de 12 de juliol del 2013, pel qual es modifica el Reglament (UE) núm. 648/2012 del Parlament Europeu i del Consell, relatiu als derivats extraborsaris, les entitats de contrapartida central i els registres d'operacions pel que fa a la llista d'entitats exemptes, DO L 276 de 19.10.2013, p. 2.</p>	

Directiva 2014/59/UE del Parlament Europeu i del Consell, de 15 de maig del 2014, per la qual s'estableix un marc per a la reestructuració i la resolució d'entitats de crèdit i empreses de serveis d'inversió, i per la qual es modifiquen la Directiva 82/891/CEE del Consell, i les directives 2001/24/CE, 2002/47/CE, 2004/25/CE, 2005/56/CE, 2007/36/CE, 2011/35/UE, 2012/30/UE i 2013/36/UE, i els reglaments (UE) núm. 1093/2010 i (UE) núm. 648/2012 del Parlament Europeu i del Consell, DO L 173 de 12.6.2014, p. 190.

Completada per:

Reglament d'execució (UE) núm. 1247/2012 de la Comissió, de 19 de desembre del 2012, pel qual s'estableixen normes tècniques d'execució relatives al format i a la freqüència de les notificacions d'operacions als registres d'operacions, de conformitat amb el Reglament (UE) núm. 648/2012 del Parlament Europeu i del Consell, relatiu als derivats extraborsaris, les entitats de contrapartida central i els registres d'operacions DO L 352 de 21.12.2012, p. 20.

Reglament d'execució (UE) núm. 1248/2012 de la Comissió, de 19 de desembre del 2012, pel qual s'estableixen normes tècniques d'execució relatives al format de les sol·licituds d'inscripció dels registres d'operacions, de conformitat amb el Reglament (UE) núm. 648/2012 del Parlament Europeu i del Consell, relatiu als derivats extraborsaris, les entitats de contrapartida central i els registres d'operacions, DO L 352 de 21.12.2012, p. 30.

Reglament d'execució (UE) núm. 1249/2012 de la Comissió, de 19 de desembre del 2012, pel qual s'estableixen les normes tècniques d'execució relatives al format de la informació que han de conservar les entitats de contrapartida central, de conformitat amb el Reglament (UE) núm. 648/2012 del Parlament Europeu i del Consell, relatiu als derivats extraborsaris, les entitats de contrapartida central i els registres d'operacions, DO L 352 de 21.12.2012, p. 32.

Reglament delegat (UE) núm. 148/2013 de la Comissió, de 19 de desembre del 2012, pel qual es completa el Re-

glament (UE) núm. 648/2012 del Parlament Europeu i del Consell, relatiu als derivats extraborsaris, les entitats de contrapartida central i els registres d'operacions en relació a les normes tècniques de regulació sobre els elements mínims de les dades que cal notificar als registres d'operacions, DO L 52 de 23.2.2013, p. 1.

Reglament delegat (UE) núm. 149/2013 de la Comissió, de 19 de desembre del 2012, pel qual es completa el Reglament (UE) núm. 648/2012 del Parlament Europeu i del Consell en allò referent a les normes tècniques de regulació relatives als acords de compensació indirecta, l'obligació de compensació, el registre públic, l'accés a la plataforma de negociació, les contraparts no financeres i les tècniques de reducció del risc aplicables als contractes de derivats extraborsaris no compensats per una entitat de contrapartida central, DO L 52 de 23.2.2013, p. 11.

Reglament delegat (UE) núm. 150/2013 de la Comissió, de 19 de desembre del 2012, pel qual es completa el Reglament (UE) núm. 648/2012 del Parlament Europeu i del Consell, relatiu als derivats extraborsaris, les entitats de contrapartida centrals i els registres d'operacions, pel que fa referència a les normes tècniques de regulació que especifiquen els detalls de la sol·licitud d'inscripció com a registre d'operacions, DO L 52 de 23.2.2013, p. 25.

Reglament delegat (UE) núm. 151/2013 de la Comissió, de 19 de desembre del 2012, pel qual es completa el Reglament (UE) núm. 648/2012 del Parlament Europeu i del Consell, relatiu als derivats extraborsaris, les entitats de contrapartida central i els registres d'operacions, pel que fa referència a les normes tècniques de regulació que especifiquen les dades que els registres d'operacions hauran de publicar i mantenir disponibles i les normes operatives per a l'agregació i comparació de les dades i l'accés a aquestes dades, DO L 52 de 23.2.2013, p. 33.

Reglament delegat (UE) núm. 152/2013 de la Comissió, de 19 de desembre del 2012, pel qual es completa el Reglament (UE) núm. 648/2012 del Parlament Europeu i del Consell en allò relatiu a les normes tècniques de regulació

<p>relatives als requisits de capital de les entitats de contrapartida central, DO L 52 de 23.2.2013, p. 37.</p> <p>Reglament delegat (UE) núm. 153/2013 de la Comissió, de 19 de desembre del 2012, pel qual es completa el Reglament (UE) núm. 648/2012 del Parlament Europeu i del Consell, pel que fa referència a les normes tècniques de regulació relatives als requisits que han de complir les entitats de contrapartida central, DO L 52 del 23.2.2013, p. 41.</p>	
<p>Reglament delegat (UE) núm. 876/2013 de la Comissió, de 28 de maig del 2013, pel qual es completa el Reglament (UE) núm. 648/2012 del Parlament Europeu i del Consell, pel que fa a les normes tècniques de regulació relatives als requisits que han de complir les entitats de contrapartida central, DO L 244 de 13.9.2013, p. 19.</p>	<p>30/09/2019 (2)</p>
<p>Reglament delegat (UE) núm. 1003/2013 de la Comissió, de 12 de juliol del 2013, pel qual es completa el Reglament (UE) núm. 648/2012 del Parlament Europeu i del Consell en relació amb les taxes que han de pagar els registres d'operacions a l'Autoritat Europea de Mercats Financers, DO L 279 de 19.10.2013, p. 4.</p>	<p>30/09/2019 (2)</p>
<p>Reglament delegat (UE) núm. 285/2014 de la Comissió, de 13 de febrer del 2014, pel qual es completa el Reglament (UE) núm. 648/2012 del Parlament Europeu i del Consell en allò que es refereix a les normes tècniques de regulació relatives a l'efecte directe, important i predictable dels contractes dins de la Unió i a la prevenció de l'elusió de normes i obligacions, DO L 85 de 21.3.2014, p. 1.</p>	<p>30/09/2019 (2)</p>
<p>Reglament delegat (UE) núm. 667/2014 de la Comissió, de 13 de març del 2014, pel qual es completa el Reglament (UE) núm. 648/2012 del Parlament Europeu i del Consell en allò que respecta a les a les normes de procediment relatives a les sancions imposades als registres d'operacions per l'Autoritat Europea dels Mercats Financers, incloses les normes relatives al dret de defensa i a les disposicions temporals, DO L 179 de 19.6.2014, p. 31.</p>	<p>30/09/2019 (2)</p>
<p>Reglament d'execució (UE) núm. 484/2014 de la Comissió, de 12 de maig del 2014, pel qual s'estableixen normes</p>	<p>30/09/2019 (2)</p>

<p>tècniques d'execució pel que fa al capital hipotètic d'una entitat de contrapartida central de conformitat amb el Reglament (UE) núm. 648/2012 del Parlament Europeu i del Consell, DO L 138 de 13.5.2014, p. 57.</p>	
<p>Reglament (UE) núm. 575/2013 del Parlament Europeu i del Consell, de 26 de juny del 2013, sobre els requisits prudencials de les entitats de crèdit i de les empreses d'inversió, i pel qual es modifica el Reglament (UE) núm. 648/2012, DO L 176 de 27.7.2013, p. 1.</p>	<p>30/09/2017 (1)</p>
<p><i>Completat per:</i></p> <p>Reglament d'execució (UE) núm. 1423/2013 de la Comissió, de 20 de desembre del 2013, pel qual s'estableixen normes tècniques d'execució pel que fa a la publicació dels requisits de fons propis de les entitats, de conformitat amb el Reglament (UE) núm. 575/2013 del Parlament Europeu i del Consell, DO L 355 de 31.12.2013, p. 60.</p>	<p>30/09/2017 (2)</p>
<p>Reglament delegat (UE) núm. 183/2014 de la Comissió, de 20 de desembre del 2013, pel qual es completa el Reglament (UE) núm. 575/2013 del Parlament Europeu i del Consell, sobre els requisits prudencials de les entitats de crèdit i de les empreses d'inversió, pel que fa a les normes tècniques de regulació per especificar el càlcul dels ajustaments per risc de crèdit específic i per risc de crèdit general, DO L 57 de 27.2.2014, p. 3.</p>	<p>30/09/2017 (2)</p>
<p>Reglament delegat (UE) núm. 241/2014 de la Comissió, de 7 de gener del 2014, pel qual es completa el Reglament (UE) núm. 575/2013 del Parlament Europeu i del Consell en allò relatiu a les normes tècniques de regulació aplicables als requisits de fons propis de les entitats, DO L 74 de 14.3.2014, p. 8.</p>	<p>30/09/2017 (2)</p>
<p>Reglament delegat (UE) núm. 342/2014 de la Comissió, de 21 de gener del 2014, que completa la Directiva 2002/87/CE del Parlament Europeu i del Consell i el Reglament (UE) núm. 575/2013 del Parlament Europeu i del Consell en allò que respecta a les normes tècniques de regulació</p>	<p>30/09/2017 (2)</p>

relatives a l'aplicació dels mètodes de càlcul dels requisits d'adequació del capital aplicables als conglomerats financers, DO L 100 dl 3.4.2014, p. 1.	
Reglament delegat (UE) núm. 523/2014 de la Comissió, de 12 de març del 2014, pel qual es completa el Reglament (UE) núm. 575/2013 del Parlament Europeu i del Consell en allò que respecta a les normes tècniques de regulació per determinar què és el que constitueix l'estreta correspondència entre el valor dels bons garantits d'una entitat i el valor dels seus actius, DO L 148 de 20.5.2014, p. 4.	30/09/2017 (2)
Reglament delegat (UE) núm. 525/2014 de la Comissió, de 12 de març del 2014, pel qual es completa el Reglament (UE) núm. 575/2013 del Parlament Europeu i del Consell en allò que respecta a les normes tècniques de regulació per a la definició de "mercat", DO L 148 de 20.5.2014, p. 15.	30/09/2017 (2)
Reglament delegat (UE) núm. 526/2014 de la Comissió, de 12 de març del 2014, pel qual es completa el Reglament (UE) núm. 575/2013 del Parlament Europeu i del Consell en allò que respecta a les normes tècniques de regulació per a la determinació d'un diferencial comparable i un nombre limitat de carteres menors a efectes del risc d'ajustament de valoració del crèdit, DO L 148 de 20.05.2014, p. 17.	30/09/2017 (2)
Reglament delegat (UE) núm. 528/2014 de la Comissió, de 12 de març del 2014, pel qual es completa el Reglament (UE) núm. 575/2013 del Parlament Europeu i del Consell en allò que respecta a les normes tècniques de regulació per al risc diferent de delta de les opcions en el mètode estàndard del risc de mercat, DO L 148 de 20.5.2014, p. 29.	30/09/2017 (2)
Reglament delegat (UE) núm. 529/2014 de la Comissió, de 12 de març del 2014, pel qual es completa el Reglament (UE) núm. 575/2013 del Parlament Europeu i del Consell en allò que respecta a les normes tècniques de regulació per avaluar la importància de les ampliacions i modificacions del mètode basat en qualificacions internes i del mètode avançat de càlcul, DO L 148 de 20.5.2014, p. 36.	30/09/2017 (2)

<p>Reglament delegat (UE) núm. 625/2014 de la Comissió, de 13 de març del 2014, pel qual es completa el Reglament (UE) núm. 575/2013 del Parlament Europeu i del Consell mitjançant normes tècniques de regulació en què s'especifiquen els requisits aplicables a les entitats inversores, patrocinadores, creditors originals i originadores en relació amb les exposicions al risc de crèdit transferit, DO L 174 de 13.6.2014, p. 16.</p>	<p>30/09/2017 (2)</p>
<p>Reglament d'execució (UE) núm. 680/2014 de la Comissió, de 16 d'abril del 2014, pel qual s'estableixen normes tècniques d'execució en relació amb la comunicació d'informació amb la finalitat de supervisió per part de les entitats, de conformitat amb el Reglament (UE) núm. 575/2013 del Parlament Europeu i del Consell, DO L 191 de 28.6.2014, p. 1.</p>	<p>30/09/2017 (2)</p>
<p>Reglament d'execució (UE) núm. 602/2014 de la Comissió, de 4 de juny del 2014, pel qual s'estableixen normes tècniques d'execució a fi de facilitar la convergència de les pràctiques de supervisió pel que fa a l'aplicació d'una ponderació de risc addicional d'acord amb el Reglament (UE) núm. 575/2013 del Parlament Europeu i del Consell, DO L 166 de 6.5.2014, p. 22.</p>	<p>30/09/2017 (2)</p>
<p>Directiva 2013/36/UE del Parlament Europeu i del Consell, de 26 de juny del 2013, relativa a l'accés a l'activitat de les entitats de crèdit i a la supervisió prudencial de les entitats de crèdit i les empreses d'inversió, per la qual es modifica la Directiva 2002/87/CE i es deroguen les directives 2006/48/CE i 2006/49/CE, DO L 176 de 27.6.2013, p. 338.</p>	<p>30/09/2017 (1)</p>
<p><i>Modificada per:</i></p>	
<p>Directiva 2014/59/UE del Parlament Europeu i del Consell, de 15 de maig del 2014, per la qual s'estableix un marc per a la reestructuració i la resolució d'entitats de crèdit i empreses de serveis d'inversió, i per la qual es modifiquen la Directiva 82/891/CEE del Consell, i les directives 2001/24/CE, 2002/47/CE, 2004/25/CE, 2005/56/CE, 2007/36/CE, 2011/35/UE, 2012/30/UE i 2013/36/</p>	

<p>UE, i els reglaments (UE) núm. 1093/2010 i (UE) núm. 648/2012 del Parlament Europeu i del Consell, DO L 173 de 12.6.2014, p. 190.</p>	
<p><i>Completada per:</i></p>	
<p>Reglament delegat (UE) núm. 604/2014 de la Comissió, de 4 de març del 2014, pel qual es completa la Directiva 2013/36/UE del Parlament Europeu i del Consell pel que fa a les normes tècniques de regulació en relació amb els criteris qualitius i els criteris quantitius adequats per determinar les categories de personal quines activitats professionals tenen una incidència important en el perfil de risc d'una entitat, DO L 167 de 6.6.2014, p. 30.</p>	<p>30/09/2017 (2)</p>
<p>Reglament delegat (UE) núm. 524/2014 de la Comissió, de 12 de març del 2014, pel qual es completa la Directiva 2013/36/UE del Parlament Europeu i del Consell pel que fa a les normes tècniques de regulació que especifiquen la informació que les autoritats competents dels estats membres d'origen i d'acollida han de facilitar-se mútuament, DO L 148 de 20.5.2014, p. 6.</p>	<p>30/09/2017 (2)</p>
<p>Reglament delegat (UE) núm. 527/2014 de la Comissió, de 12 de març del 2014, pel qual es completa la Directiva 2013/36/UE del Parlament Europeu i del Consell pel que fa a les normes tècniques de regulació que especifiquen les classes d'instruments que reflecteixen de manera adequada la qualitat creditícia de l'entitat en una perspectiva de continuïtat de l'explotació i resulten adequats a efectes de la remuneració variable, DO L 148 de 20.5.2014, p. 21.</p>	<p>30/09/2017 (2)</p>
<p>Reglament delegat (UE) núm. 530/2014 de la Comissió, de 12 de març del 2014, pel qual es completa la Directiva 2013/36/UE del Parlament Europeu i del Consell pel que fa a les normes tècniques de regulació destinades a definir més en detall les exposicions significatives i els llindars a efectes dels mètodes interns relatius al risc específic de la cartera de negociació, DO L 148 de 20.5.2014, p. 50.</p>	<p>30/09/2017 (2)</p>
<p>Reglament d'execució (UE) núm. 620/2014 de la Comissió, de 4 de juny del 2014, pel qual s'estableixen normes</p>	<p>30/09/2017 (2)</p>

<p>tècniques d'execució pel que fa a l'intercanvi d'informació entre les autoritats competents dels estats membres d'origen i d'acollida, de conformitat amb la Directiva 2013/36/UE del Parlament Europeu i del Consell, DO L 172 de 12.6.2014, p. 1.</p>	
<p>Reglament d'execució (UE) núm. 650/2014 de la Comissió, de 4 de juny del 2014, pel qual s'estableixen normes tècniques d'execució pel que fa al format, l'estructura, l'índex de continguts i la data de publicació anual de la informació que han de publicar les autoritats competents de conformitat amb la Directiva 2013/36/UE del Parlament Europeu i del Consell, DO L 185 de 25.6.2014, p. 1.</p>	<p>30/09/2017 (2)</p>
<p>Reglament d'execució (UE) núm. 710/2014 de la Comissió, de 23 de juny del 2014, pel qual s'estableixen normes tècniques d'execució pel que fa a les condicions d'aplicació del procés de decisió conjunta sobre els requisits prudencials específics de les entitats de conformitat amb la Directiva 2013/36/UE del Parlament Europeu i del Consell, DO L 188 de 27.6.2014, p. 19.</p>	<p>30/09/2017 (2)</p>
<p>Directiva 2014/49/UE del Parlament Europeu i del Consell, de 16 d'abril del 2014, relativa als sistemes de garantia de dipòsits (text refós), DO L 173 de 12.6.2014, p. 149.</p>	<p>31/03/2016 (2)</p>
<p>Directiva 2014/59/UE del Parlament Europeu i del Consell, de 15 de maig del 2014, per la qual s'estableix un marc per a la reestructuració i la resolució d'entitats de crèdit i empreses de serveis d'inversió, i per la qual es modifiquen la Directiva 82/891/CEE del Consell, i les directives 2001/24/CE, 2002/47/CE, 2004/25/CE, 2005/56/CE, 2007/36/CE, 2011/35/UE, 2012/30/UE i 2013/36/UE, i els reglaments (UE) núm. 1093/2010 i (UE) núm. 648/2012 del Parlament Europeu i del Consell, DO L 173 de 12.6.2014, p. 190.</p>	<p>31/03/2018 (2)</p>
<p>LEGISLACIÓ SOBRE LA RECOPIACIÓ D'INFORMACIÓ ESTADÍSTICA</p>	
<p>Orientació BCE/2013/24 del Banc Central Europeu, de 25 de juliol del 2013, sobre les exigències d'informació esta-</p>	<p>31/03/2016 (2)</p>

<p>dística del Banc Central Europeu en matèria de comptes financers trimestrals, DO L 2 d'1.7.2014, p. 34.</p>	
<p>Reglament (CE) núm. 1071/2013 del Banc Central Europeu, de 24 setembre del 2013, relatiu al balanç del sector de les institucions financeres monetàries (text refós) (BCE/2013/33), DO L 297 de 7.11.2013, p. 1.</p>	<p>31/03/2016 (2)</p>
<p>Reglament (UE) núm. 1072/2013 del Banc Central Europeu, de 24 de setembre del 2013, sobre les estadístiques dels tipus d'interès que apliquen les institucions financeres monetàries (text refós) (BCE/ 2013/34), DO L 297 de 7.11.2013, p. 51.</p>	<p>31/03/2016 (2)</p>
<p>Orientació BCE 2014/15 del Banc Central Europeu, de 4 d'abril del 2014, sobre les estadístiques monetàries i financeres (text refós), DO L 340 de 26.11.2014, p. 1.</p>	<p>31/03/2016 (2)</p>

(1) El Comitè Mixt del 2013 va aprovar aquests terminis en virtut de l'apartat 4 de l'article 8 de l'Acord monetari de 30 de juny del 2011 entre el Principat d'Andorra i la Unió Europea.

(2) El Comitè Mixt del 2014 va aprovar aquests terminis en virtut de l'apartat 4 de l'article 8 de l'Acord monetari de 30 de juny del 2011 entre el Principat d'Andorra i la Unió Europea.”

